

အပိုင်း-၆

အနောက်မြောက်ကြယ်နီ

ရှင်ဆီးပီယက်များ (အဝ)

ကွန်မြူနစ်တို့သည် ကိန်းဆီး၊ ဗူကိန်းနှင့် ဟူနန်နယ်များတွင် နန်ကင်း ဆန်ကျင်ရေး အင်အားစုများ တဖြေးဖြေးတည်ထောင်၍၊ အခြေခံခမ်းများ တည်ဆောက်နေချိန်၊ တပ်နီတော်မှာလည်း တပြည်လုံး နေရာအနှံ့ အပြားသို့ တပ်ဖြန့်ရောက်ရှိနေပေတော့သည်။ ကွန်မြူနစ်များ ကျယ်ပြန့်စွာ အုပ်ချုပ်နိုင် သည့် နယ်ပယ်တို့ကား၊ ဟိုနန်၊ အန်ဟွံး နှင့်ဟူပါးနယ်များ ဖြစ်လေသည်။ ထိုနယ် များကားသဘာဝထွက်ကုန် ပေါများသည့် ယမ်စီတောင်ကြား၏ ဗဟိုဒေသများ ဖြစ်လေသည်။ လူဦးရေအားဖြင့် ၂-သန်းကျော် ရှိလေသည်။

ထိုဒေသတွင် တပ်နီတော်သည် ရှုရှီနိုးချိန်း၏ ဦးစီးမှုဖြင့် ၁၈၈၈ တိုး တက်ခဲ့သည်။ ရှုသည် ဝမ်းပိုးစစ်ကျောင်း ပထမအဆင့်မှ ဘွဲ့ရခဲ့ပြီး၊ ကူမင်တန် စစ်တပ်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက ကွန်မင်တန်၏ ကင်တန် ဘုလုပ်ငန်းများတွင် လုပ်သက်ရှည်သည့် သီးဇီဇီ ရဲဘော်တဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ သည်။

တရုတ်ပြည်ပမဂ္ဂဇင်းကြမ်း

ထိုနည်းတူပင် အခြားအမြောက်အမြား အလှမ်းဝေးသောဒေသ
တို့တွင်လည်း ဝမ်းပျက်ကျောင်းဆင်း လျှို့ဝှက်တန်း၏ ခေါင်းဆောင်မှုဖြင့်၊ ရှင်ဆီ
ကုန်စုံနှင့် နန်းယား ဆိုသောအမည်များကို တည်ထောင်ခဲ့လေသည်။

စောပုများ တောင်များထဲတွင် လွဲလည် ကျက်စားခဲ့သည့် ခေတ်သစ်
ပိုက်ဟု ဣန္ဒြေခေါ်ဆိုထိုက်သော လျှို့ဝှက်တန်း၏ ဂုဏ်သတင်းသည်၊ ဆင်းရဲသား
များ၊ ပြေပျက်ကြီးများ၊ ငွေတိုးချေးစားသူများ လောကဝယ်၊ ထင်ရှားကျော်
ကြားခဲ့လေတော့သည်။

ထိုသို့သိုးကျူးရသည့် သူရဲကောင်းလျှို့ဝှက်၊ ရှင်ဆီမြောက်ဘက် ပိုးအန်ပို
တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ့မိဘများက အလယ် အလတ်တန်းစား တောင်သူ
လယ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။ သူသည် ယူလင်းမြို့ရှိ အထက်တန်းကျောင်းတွင်
ပညာသင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ယူလင်းမှ ထွက်ပြေး လျှို့ဝှက်တန်း သည် ဝှမ်းပိုး
အကယ်ဒမီကျောင်းသို့ တက်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၆-ခုနှစ်တွင် သင်တန်းများ ပြီးဆုံး၍
ကွန်မြူနစ်တပ်ဦးဖြစ်လာခါ၊ ကူမင်တန် စစ်တပ်တွင် အရာရှိငယ်အဖြစ် အမှုထမ်း
ခဲ့သည်။ ကူမင်တန်နှင့် ကွန်မြူနစ်တို့ ကွဲကြသောအခါ သူသည် ဟန်ကောင်း
တွင်ရှိခဲ့သည်။

၁၉၂၇-ခုနှစ် နန်ကင်းတွင် အာဏာသိမ်းပြီးသောအခါ သူသည် ကူမင်
တန်စစ်တပ်မှ ထွက်ပြေးခဲ့၍ ရှန်ဟဲကွန်မြူနစ်ပါတီအတွက်လျှို့ဝှက်စွာ အလုပ်လုပ်
ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၂၈-ခုနှစ်တွင် သူ့မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်လာပြီး လျှို့ဝှက်တပ်ရဲဘော်
များနှင့် အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နောက်တနှစ်တွင် ရှင်ဆီ တောင်ပိုင်း
လယ်သမားများ အကြံပေးကြီး၌ လျှို့ဝှက် ခေါင်းဆောင်ခဲ့လေသည်။

လျှို့ဝှက် ပုန်ကန်မှုမှာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖိနှိပ်ခံခဲ့ရသော်လည်း ရှင်ဆီဒေသ
တွင် ပထမ ဆုံးသော ပြောက်ကျား တိုက်ခိုက်တော်လှန်မှု မျိုးစေ့ကို ချပေးခဲ့
နိုင်သည်။

၁၉၂၉-ခုမှ ၁၉၃၂ ခုနှစ်အထိ လျှို့ဝှက် ဆောင်ရွက်မှု တို့ကား အရေး
နိမ့်မှု၊ ဆိုးရွားမှု၊ စိတ်ပျက်စရာကောင်းမှု၊ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့မှု၊ စွန့်စားမှု
သေတွင်းမှ ထူးထူးခြားခြား လွတ်မြောက်မှုများ စသဖြင့် ပြည်နက် ခဲ့လေ
သည်။

တခါကသူသည် ရဲဘော်သုံးဦးနှင့်အတူ ပိုးအန်းမှ ထွက်ပြေး ခဲ့သည်။
လျှို့ဝှက် ရဲဘော်များကို ကူမင်တန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖန်ယူရှိန်းက သိတိကြား၍
ဆမ်းစားပွဲဖြင့် တည်ခင်းညှော်ခဲနေစဉ်အတွင်း လျှို့ဝှက်ရဲဘော်များသည် ဟိပ်ရှင်

တို့၏ သေနတ်များကို သိမ်းပြီး သေနတ် အလက်နှစ်ဆယ်နှင့်အတူ တောင်ကြား
များရှိရာသို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိုဒေသတွင် သူသည် နောက်လက်
၃၀၀ ခန့်ကို စည်းရုံးနိုင်ခဲ့လေသည်။

သူတို့ကို စစ်တပ်ဝယ်လေးတပ်က လာရောက်ပိုင်းခဲ့သည်။ လျှို့ဝှက်
ငြိမ်းချမ်းရေး ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ သူ့ကမ်းလှမ်း ချက်ကို လက်ခံခဲ့ပြီး ရှင်ဆီ
အနောက်ပိုင်းရှိ ကူမင်တန်စစ်တပ်တွင် ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးပေးအပ် ခန့်ထားခြင်း
ခံရသည်။

သူသည် မြေပိုင်ရှင်ကြီးများ ဆန့်ကျင်ရေးကို ထပ်မံပြုလုပ် ခဲ့ပြန်သည်
ထို့ကြောင့် ဥပဒေအပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ရပြန်လေသည်။ ထိုတကြိမ်တွင်မူသူသည်
အဖမ်းခံရလေတော့သည်။ သို့သော်လည်း ရှင်ဆီအုပ်ချုပ်ရေးအသိုင်းအဝန်းပေါ်
သူ၏ ဩဇာ လွှမ်းမိုးနိုင်မှုကြောင့်ဆိုင်ရာတို့က သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပြန်သည်။ သူ့စစ်
တပ်ကိုလည်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတပ်အဖြစ် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပေးပြီး လျှို့ဝှက်
ဦးစီးချုပ်အဖြစ် ခန့်ထားပေးခဲ့ပြန်သည်။

တဖန် မယုံကြည်နိုင်စရာ တို့သည် ဖြစ်ခဲ့ပြန်တော့သည်။ တတိယအကြိမ်
အဖြစ် လျှို့ဝှက် သူ့အဖွဲ့ကို ထပ်မံပြုလုပ် ပြန်တော့သည်။

သူ့ပိုင်နက်အတွင်းရှိ လွန်ခဲ့သည် နှစ်များစွာကထက် အခွန်အကောက်
ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားသော မြေပိုင်ရှင်ကြီးများက သူ့အား အခွန်အကောက်
မပေးရန် ငြင်းဆိုခြင်းပြုကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအခွန်မပေးသည့် လယ်ပိုင်ရှင်
ကြီးများကို ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ ထိုအခါ မြေပိုင်ရှင် အသိုင်းအဝန်းသည် လက်နက်
ဆွဲကိုင်ဆူမှုကြသည်။ လျှို့ဝှက် ရာထူးမှချုပ်ရန် တောင်းဆိုကြသည်။ နောက်ဆုံး
သူ့စစ်တပ်မှာ အပိုင်းခံရပြီး လက်နက်ချခဲ့ရလေသည်။

ထိုမှ ဆူငွေအမြောက်အမြား ထုတ်ထားခြင်း ခံရသူ အဖြစ် လျှို့ဝှက်
ပိုးအန်းသို့ ပြန်ပြေးခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ သူ့စစ်တပ်ထဲမှ ကွန်မြူနစ် အရာရှိနှင့်
ထောက်ခံသူ အချို့တို့လည်း လိုက်ပါခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၃၁- ခုနှစ်တွင်
ဖါတီ၏လက်အောက်ခံအဖြစ် သူ့စစ်တပ်ကို သူ့ဖါသာ ဖွဲ့စည်း ခဲ့တော့သည်
သူ့ကိုတိုက်ခိုက် နှိမ်နင်းရန် စေလွှတ်ခဲ့သည့် အစိုးရတပ်များအားလျှို့ဝှက်ပွဲများ
တွင် အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့၍ သူ့နာမည်မှာ ကျော်ကြား လာလေတော့
သည်။

ကျွန်တော် မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့သမျှ အချက်အလက်များအရ ပထမနှစ်နှင့်
ဒုတိယနှစ်အတွင်းလျှို့ဝှက် အရာရှိများ၊ အခွန်ကောက်သူများ၊ မြေပိုင်ရှင်ကြီး

များကို ရေမြောက်အပြား၊ သစ်ပင်၊ ခြံတပ်ဟု ဆိုရမည်။ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို
က လျှို့ဝှက်တော့မှာ လူထိုးသားသာ အဖြစ် ရှိခဲ့သည်။

၁၉၃၂-ခုနှစ်တွင် လျှို့ဝှက်လိက်များသည် ရှင်ဆီမြောက်ပိုင်းရှိ ဘုရင်ခံ
ပိုင်နယ် ၁၁ နယ်ကိုသိမ်းပိုက် နိုင်ခဲ့သည်အထိ ဖာင်အားကြီးခဲ့သည်။ ပြင်ပ
လျှို့ဝှက်များကို ညွှန်ကြား သင်တန်းပေးရန် ကွန်မြူနစ်ပါတီက ယူလင်းတွင်
နိုင်ငံရေးဌာနကို ဖွင့်လှစ် ပေးခဲ့သည်။ ၁၉၃၃-ခုနှစ် စောစော ပိုင်းတွင်
ပထမဆုံး ရှင်ဆီဆိမိယက်နှင့် အုပ်ချုပ်မှုစနစ်တို့ကို ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ခဲ့သည်။
ယိုအစိအစဉ်ကို ကိန်းဆိး ဆိမိယက်တို့နှင့် တထေရာတည်း တူညီရန် ပြုလုပ်ခဲ့လေ
သည်။

၁၉၃၄-ခုနှစ်နှင့် ၁၉၃၅-ခုနှစ်များတွင် ရှင်ဆီကွန်မြူနစ်တို့သည် တတ်
နိုင်သမျှ တိုးချဲ့မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့လေသည် သူတို့၏ စစ်တပ်များ တိုးပွားခဲ့သည်
သူတို့၏နယ်မြေများအတွက် အုပ်ချုပ်မှု စက်ယန္တရား အနယ်ထိုင်ခဲ့သည်။ ရှင်ဆီ
ပြည်နယ် ဆိမိယက်အစိုးကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ပါတီ သင်တန်းကျောင်း ဖွင့်
လှစ်ခဲ့သည်။ စစ်ဌာနချုပ်များကိုလည်း ဖွင့်လှစ်ခဲ့လေဒကာသည်။ ထိုမျှသာမက
ဆိမိယက်တို့သည် သူတို့ကိုယ်ပိုင် ဘဏ်တိုက်များ၊ စာတိုက်များကို ဖွင့်လှစ်ခါ
သူတို့ထုတ်ဝေသော ငွေစက္ကူများ၊ ဒဂိုးများ၊ စာပို့ တံဆိပ်ခေါင်း များကို
အသုံးပြုခဲ့ကြလေသည်။

လုံးဝဆိမိယက်နယ်မြေအဖြစ် ပြုလုပ်နိုင်သည့် ဒေသများတွင် ဆိမိယက်
စီးပွားရေးကို စတင်ရုပ်လုံးဖော်သည်။ မြေပိုင်ရှင်ကြီး၏ လယ်မြေများကို ပြည်
သူပိုင်သိမ်းပြီး ဆင်းရဲသားများအား ပြန်လည် ဝေခြမ်းပေးခဲ့သည်။ မလိုလား
အပ်သော အခွန်ကောက်များကိုလျှော့ပစ်သည်။ ပယ်ဖျက်ပစ်သည်။ သမဝါယမ
များကို ဖွင့်ပေးသည်။ မူလတန်းကျောင်းများအတွက် ဆရာများကို သင်တန်း
ပေးရန် အတွက်လည်း ပါတီကစီစဉ်ပေးခဲ့သည်။

ထိုအတွင်းလျှို့ဝှက် သူ့တပ်သားများကို မြို့တော်ရှိရာသို့ ချီတက်စေခဲ့
သည်။ သို့သော်လည်း မြို့တော်ဆိန်းဖူးကို သိမ်းပိုက်ရေးမှာ မအောင်မြင်ခဲ့၍ အနိ
တို့သည် ရှင်ဆီတောင်ပိုင်းရှိ နယ်မြေများကိုသာ သိမ်းပိုက် ခဲ့ကြသည်။ သူတို့
သည် ကုမင်တန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယန်ဟူချင် (နောင်အခါ အနိများနှင့် မဟာမိတ်
ဖွဲ့ခဲ့သူ)၏ တပ်များနှင့် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ဆိုးရွား မှုများဖြင့် ရင်ဆိုင် ခဲ့သလို
ပေောင်ပန်းများကိုလည်း သွတ်ခူးနိုင်ခဲ့လေသည်။

တင်တောင်း သံမဏိ စည်းကမ်းများသည် တဖြည်းဖြည်းအကောင်အထည်
ပေါ်လာတော့သည်။ ဆိုးသွမ်းမိုက်ကမ်းမှုတို့ကို ပယ်ပျောက်စေသည်။ တောင်သူ
လယ်သမားများအား တတ်နိုင်သမျှ ကူညီခြင်းပြုလုပ်စေခဲ့သည်။ ၁၉၃၅-ခုနှစ်
တွင် တပ်သား ၅,၀၀၀ ရှိသော နံပါတ် ၂၆ နှင့် ၂၇ တပ်နီတော် တပ်ရင်း
များသည် လျူ၏လက်အောက်သို့ ရောက်လာသည်။ သူတို့သည် အနောက်ပိုင်း
နှင့် တောင်ပိုင်းရှိ တပ်နီတော် ပင်ပတပ်များနှင့်လည်း ငေဒီယိုဖြင့် ဆက်သွယ်
မှုများ ပြုလုပ်လာနိုင်ခဲ့သည်။

တောင်ပိုင်းမှ အနီတို့သည် ကိန်းဆီးနှင့် ဖူကိန်းတို့မှ စတင် ထွက်ခွာလာ
သောအခါ ၁၉၃၅-ခုနှစ် ကုမင်တန် တပ်ပေါင်းစုံ ဒု-ဦးစီးချုပ် မာရှယ်ချမ်
ရွားလိမ်အား ၎င်းတို့ကို တိုက်ခိုက်ရန် ချန်တေ့ရှိုက်က စေလွှတ်သည် အထိ
ရှင်ဆီအနီတို့ အင်အားကြီးမားခဲ့လေသည်။

၁၉၃၅-ခုနှစ် ဩဂုတ်လတွင် ထူးဆန်းသော အဖြစ်တခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။
ထိုလတွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဗဟိုကော်မတီ၏ ကိုယ်စားလှယ်ဆိုသူ ချန်
ချင်းဖူးသည် ရှင်ဆီမြောက်ပိုင်းသို့ ရောက်လာသည်။ သူသည် လျူတန်၏
လက်အောက်ခံ အရာရှိတဦးလည်းဖြစ်ခဲ့သည်ဆို၏။ သူ့တာဝန်ကား အထက်
တန်း စစ်ဆေးရေး အရာရှိသဘောမျိုး ဖြစ်သည်။ သူသည် ပါတီနှင့် တပ်နီတော်
တိုးတက်ကောင်းမွန်ရေးအတွက် စစ်ဆေးခြင်းပြုရန် အာဏာကုန် လှဲအပ်ထား
ခြင်းမံရသူလည်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

လျူတန်သည် ပါတီက ချမှတ်ပေးသော သဘောတရားရေးရာကိုမလိုက်
နာကြောင်း သက်သေပြရန် ချန်သည် သက်သေသက်ကာယ အချက်အလက်
များကို စုဆောင်းရှာဖွေတော့သည်။ ထို့နောက်သူက လျူ့ကို ၎င်း၏ မှီသမျှ
ရာထူးများမှ နှုတ်ထွက်ပေးရန် တောင်းဆိုလေတော့သည်။ ပါတီ၏ သံမဏိစည်း
ကမ်းကို လိုက်နာသော အနေဖြင့် လျူသည် သူ၏ရာထူး ငါးနေရာမှ နှုတ်ထွက်
ပေးခဲ့သည်။ လျူ့ကို ရှိသမျှ ရာထူးမှ ထုတ်ပစ်စေသည်သာမက ချန်သည် ပါတီ
နှင့် တပ်နီတော်အတွင်းရှိ ဖောက်ပြန်ရေးသမားဆိုသူ ၁၀၀ ကျော်ကိုလည်း
ဖမ်းဆီးစေခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ အဖြစ်ဆန်းတို့ဖြစ်ပေါ်နေချိန် ၁၉၃၅-ခု အောက်တိုဘာလတွင်
လင်ပိုင်းအို၊ ချူအင်လိုင်း၊ ပင်တာဝှီးနှင့် မော်စီတုန်းတို့ ခေါင်းဆောင်သည့်
တောင်ပိုင်းမှ တပ်နီတော် ခေါင်းဆောင်တို့သည် ကြားရသော သတင်းအတွက်
တုန်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်း ဖြစ်ကြပြီးပြန်လည် စစ်ဆေးစုံစမ်းမှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့

မူဝါဒအားဖြင့် အကျိုးကျေးဇူးတို့သည် အရင်းအမြစ် မရှိကြောင်းနှင့် မျန်
ကွယ်နိုင် ပေးပါပြန်ရေးသား ပြစ်နေကြောင်း တွေ့ရလေသည်။ မော်ဘိုသည်
ချက်ခြားအသိ လျှို့ဝှက် အရေးယူခံထားရသည့် သူ့ရဲဘော်များကို မူဝါဒ
နေရာများပြန်လည် ခန့်အပ်ခြင်း ပြုခဲ့လေတော့သည်။

မည့်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ လျှို့ဝှက်ကျဆုံးပူကား အမှန်ပင် အပြီးတိုင် ရောက်ခဲ့ရ
လေတော့သည်။

၁၉၇၆-ခုနှစ် စောစောပိုင်းတွင် နာမည်ကျော် ဂျပန်ဆန်ကျင်ရေးစစ်ပွဲ
ကို တပ်နီတော်တို့သည် စုပေါင်းဆင်နွှဲခဲ့ကြလေသည်။ ထိုစစ်ပွဲတွင် လျှို့ဝှက်
ဦးစီးချုပ်တဦး အနေဖြင့် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထိုစစ်ပွဲ၌ နှစ်လအတွင်း နယ်ပေါင်း
၁၀၊ နယ်ကို သိမ်းပိုက်နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းဖြင့် လျှို့ဝှက် ကျော်ကြားမှုမှာ
အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်ခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုနှစ်မတ်လတွင် မြစ်ဝ မြစ်ကို
ဖြတ်ကူးနိုင်ရန် ရန်သူခံတပ်များအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာတွင် လျှို့ဝှက်စတ
ရာ ရခဲ့တော့သည်။ သူ့ကိုရှင်ဆီသို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် သူ့အဖေနှင့်
က ပြေးလွှားကစားခဲ့သော ရှင်ဆီ၏ တောင်တန်းများ၊ တောင်ကုန်း များအား
ငေးကြည့်ရင်း လျှို့ဝှက် နောက်ဆုံးအသက်ကိုရှူသွားတော့သည်။

ဦးအန်တွင် ကျွန်တော်သည်လျှို့ဝှက် ဇနီးသည်နှင့် ချစ်စရာ ကောင်းသော
အသက် ၆-နှစ်ရှိ သူ့သားငယ်နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ခလေးငယ်အတွက် ထန်ဖျက်
အထူးစစ်ဝတ်စုံကို ချုပ်ပေးထားသည်။ ခလေးငယ်၏ ဦးထုပ်ပေါ် တွင်ကား
ကြယ်နီတပွင့်....

သေခြင်းတရားနှင့်အခွန်အကောက်များ

အနောက်မြောက်ဒေသဝယ် ငတ်မှတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဘေးဆိုးကြီးသည် သုံးနှစ်ခန့် နယ်ကြီးလေးနယ်၌ ပြန့်ကျဲကျရောက်နေချိန် ၁၉၂၉-ခုကျွန်လဲထဲတွင် မွန်ဂိုးလီးယားနယ်စပ်ရှိ မိုးခေါင်ရေရှားမှု ဒဏ်ကို ခံနေရသော ရှ ယွမ်ဒေသသို့ ကျွန်တော်ရောက်သွားမိသည်။

ထိုနှစ်များအတွင်းက ထိုဒေသတွင် လူဦးရေမည်မျှ ရေတံ့၍ သေဆုံးခဲ့ရ သည်ကို ကျွန်တော်အတိအကျမသိပါ။ ဘယ်သူမှလည်း တိတိကျကျ သိနိုင်လိမ့် မည်မထင်၊ လူအများလက်ခံထားသော သေဆုံးသည့် ဦးရေမှာ သုံးသိန်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အခြား ခန့်မှန်းချက်တို့က ခြောက်သိန်းကျော်သည် ဆိုသောအခါ ထိုခန့် မှန်းချက်အပေါ် ကျွန်တော်သံသယ မဖြစ်သင့်ဟု ယုံကြည်မိလေသည်။

ထိုဘေးဆိုးကြီးကို အနောက်နိုင်ငံသား အချို့ တို့သည် သိလိုက်သည်ပင် မရှိခဲ့၊ တရုတ်ပြည် ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ မြို့များတွင် အရေးတကြီး အဖြစ် အသိ အမှတ်မပြုခဲ့ကြ၊ သို့သော်လည်း အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငတ်မှတ်ခေါင်းပါးမှု ကယ်

တရုတ်ပြည်ပေါ်၌ကြယ်နီ

ဆယ်ရေး ကော်မရှင်အဖွဲ့က သူ့ချစ်ဖိုရ်အများဆုံး အသက်ကို ရွန်၍ သွားရောက်ခါကယ်အယ်... ကျွန်တော်တို့က ခြေလှမ်းနေလေသည်။

ထိုကယ်ဆယ်ရေး အဖွဲ့များမှာအစွဲ ကျန်တော်တို့သည် တော်ပတ် ဝေါင်းပါး နေသည့် မြို့များသို့ ခြယ်လှမ်းသွားစေ နေလေသည်။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်အသက်မှာ ၂၃-နှစ်သာ ဖြစ်လေသည်။ အရှေ့တိုင်း၏ သာသနာများကို ကြည့်ရှုရန်မှာသော မည်သည့်ရက်၌ ကျွန်တော်တို့က ပြည်လို့ ရောက်ခဲ့သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော်သည် ရှိစေမကုန် ဝိသားသုဖြစ်၍ ရှိ ဟုမိမြို့သို့ သွားခဲ့ခြင်းမှာလည်း စွဲစားမတရပ်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သို့သော်သည်း စားစရာမရှိ၍ သေလူပြောပါနှင့် သေမင်းငင်နေသူများကို ဟဟ ဆုံးအနေဖြင့် မြင်ရသောအခါ။ ကျွန်တော်သည် တွန့်လှုပ်ချောက်ခြားခြင်း ဖြစ်ပီ ရတော့သည်။ ရေငတ်ပြီး ဘဝ၏ နောက်ဆုံးမျိုးသို့ သွားနေသည့် ကောင်းပေါင်း များစွာသော အမျိုးသားများ၊ အမျိုးသမီးများ၊ ခလေးများကို ကျွန်တော် မြင်တွေ့ ခဲ့ရလေသည်။

တလကျော်ကြာမည်သည် အစားအစားမှ မစားရ၍ မည်သို့မျှ လှုပ်ရှားမှု မပြုနိုင်သည့် အုတ်ဦးကို သင်ဖြင့်တူးပါသကား? ထိုမြင်ကွင်းသည် ရင်ကို နာကျည်း စေသော မြင်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။ သင်သည် ဆု၏ နှီးအမျှသော အမျိုးများကို ပြတ် ပြတ်သားသား မြင်နိုင်သည်။ သူ့ မျက်လုံးတို့သည် ပြူးနေသော်လည်း ဘာကိုမျှ မမြင်ရတော့။ အကယ်၍ သူသည် အသက် နှစ်ဆယ်ပတ်လည်ရှိသော ဇာတယ် တယောက် ဖြစ်မည်ဆိုပါက ဟိုနေရာမှ ဒီနေရာသို့ ရွှေ့ရှား၍ တွားသွားနေသည်ကို တွေ့ရပေမည်။

ခလေးငယ်များကား ပို၍ သနားစရာ ကောင်းကုတော့သည်။ အမျိုးသမီး များမှာလည်း မလှုပ်မရွှားဖြင့် သေမင်းကို စောင့်နေကြသည်။

ကြောက်စရာ ထိတ်လန့်စရာများကို ကျွန်တော် တစ်ဆက်သက် ရေးပြု နေခြင်းကား မဟုတ်ပါ။ ထိုမြင်ကွင်းမျိုးကား ကျွန်တော် မထင်မတင် မြင်ခဲ့ရပြီးမည် သည့်အခါမှ မေ့နိုင်မည်မဟုတ်သော မြင်ကွင်းဖြစ်သည်။ သနားပေါင်းများစွာသော တရုတ်တို့သည် အစာငတ်မွတ်၍ သေခဲ့သည်။ မသေကုတော်ပြည်လည်း လိုကတိုင်း တော်မူတို့က သေမင်းနိုင်သို့ တရုတ်များကို ပို့နေဆဲရှိသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘာရားရှိမရှိလည်း များပေ။ တစ်ကြော့အိကမူ သေခဲ့ဟန် ရှိသော လူသေကောင်များကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအပြင် ကျေးရွာ များတွင်လည်း တော်မူတိုင်းကြောင့် သေခဲ့သည့်လူ ဝပြောက်မြားစွာကို တွင်းများထဲတွင် အစုလိုက်

အပြုလျော့ ထဲသွင်းထားသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရသည်။ များသောအားဖြင့် တိုင်း
တိုင်းကား ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့ ဘွယ်ကောင်းသော မြင်ကွင်းများဟုတ်သည့် အတိုင်း
ခေါ်။

ထိတ်လန့်စရာ ကောင်းသည်တို့ကား ထိုမြို့များတွင် ပိုက်ဆံချမ်းသာသူများ
ရှိနေခြင်း၊ စပါးသိုလှောင်သူများရှိနေခြင်း၊ ဂျုံသိုလှောင်သူများရှိနေခြင်း၊ ငွေ
ချေးသူများရှိနေခြင်း၊ မြေပိုင်ရှင်ကြီးများ ရှိနေခြင်း၊ ထိုမြေပိုင်ရှင်များကို ကာ
ကွယ်ပေးမည့် လက်နက်ကိုင် အခစာငှဲများ ရှိနေခြင်းစသည်တို့ ဖြစ်လေသည်။

စိုးရိမ်စရာ ကောင်းသည်တို့ကား မြို့များတွင် အခကြေးငွေ ယူသည့်
မိန်းခလေးများနှင့် ပျော်ပါးသည့် အရာရှိများ ရှိနေခြင်း၊ ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးမှု
ကယ်ဆယ်ရေး ကော်မရှင်က စုဆောင်းထားသည့် ဂျုံများ၊ စပါးတန်ပေါင်း
များစွာ ရှိနေလျက် အမှန်တကယ် ငတ်မွတ်ခနသည့် ဒေသများသို့ ပို့ဆောင်
မပေးခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်လေသည်။

ငတ်မွတ် ခေါင်းပါးမှု အရှိန် ကြီးမားသထက် ကြီးမားသောအခါ ဧကန်
မရှင်သည် အမေရိကန် အကူငွေဖြင့် မိုးခေါင်နေသော ဒေသအချို့ကို သက်သာမှု
ရစေရန် တူးမြောင်းကြီးတခု တူးပေးရေးကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။ ဆိုင်ရာ အစိုးရ
အရာရှိများသည် လိုအပ်သော အကူအညီများပေးပြီး တူးမြောင်း ဖောက်ပည်
ဆိုသည့် နယ်မြေများကို ဝယ်ယူကြလေသည်။ ထိုမျှသာမက ငတ်မွတ် ခေါင်းပါး
နေသော လယ်လုပ်ပိုင် လယ်ဧကပြောက်ပြားမှုကိုလည်း ရရှိနိုင်သော အကြေး
များဖြင့် ခန့်မိ၍၎င်း ငွေအနည်းငယ်ဖြင့်၎င်း သိမ်းပိုက် ဝယ်ယူခဲ့လေသည်။

သို့သော်လည်း လူများစုဖြစ်သည့် ထိုတောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသား
များသည် သူတို့အပေါ် ချုပ်ချယ်ညှဉ်းပန်းနေမှုများကို မည်သို့မျှ ကာကွယ်ခြင်း
မပြုနိုင်ခဲ့ကြဘဲ၊ ငတ်မွတ်ခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံးလမ်းသို့ အခရာက သွားခဲ့ကြရ
လေသည်။

“ဒီလူတွေ ဘာဖြစ်လို့ မပုန်ကန်ခဲ့ကြတာလဲ...” ကျွန်တော့ဖခင်က ပြန်မေး
ကြည့်သည် “သူတို့အပေါ် အခွန်တွေသာ တကောက်ထဲကောက်ပြီး ထမင်းမကျွေး
တဲ့ သူများ၊ သူတို့မြေများကိုသာ သိမ်းပြီး တူးမြောင်းများ ဖောက်လုပ်ပေးခြင်း
မရှိသူများကို အနှိမ်ခံထိုက်သည် ရရာလက်နက်များ စွဲကိုင်ချီတက်ခါ ဘယ်အတွက်
ပတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြလဲ၊ သို့မဟုတ် သူတို့၏ မယားများ၊ သမီးများကို ဝယ်ခဲ့သူများ
သူတို့ကို သစ္စာရှိစွာ လုပ်ကြေးပြုစုနေသူတို့ ငတ်ပြတ် နေချိန်တွင် အစားများ

နှင့်နေအောင် စားနေသူများရှိရာ မြို့ပျားသို့ ဝင်ရောက်ပြီး ဘယ်အတွက်ကြောင့် သူတို့ပိုင်ပစ္စည်းတွေ၊ စားစရာတွေကို ဝင်မလှခဲ့ကြသလဲ...ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ထိုမေးခွန်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် အတွေးချာချာလယ် ခဲ့ရသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မူ ဆင်းရဲသားတရုတ်တို့ကို တိုက်ခိုက် မှန်ကန်စေရန် လောလော ဆယ်တွင် မည်သည့် အခြေအနေကမှ ပန်တည်းပြင်း ပြုနိုင်ခဲ့ပါ့မဟု ဆုံးဖြတ်မိလေ တော့သည်။

ကျွန်တော်များခဲ့ချေပြီ။ တရုတ် တောင်သူလယ်သမားထုကား အမှီခံသက် သက် မဟုတ်ခဲ့။ သူသည် သတ္တိကြောင်သူလည်း မဟုတ်ခဲ့။ သူ့ကို လုပ်နည်း ကိုင်နည်း၊ ဖွဲ့စည်းမှု၊ ခေါင်းဆောင်မှု၊ မြှော်လင့်မှု လက်နှက်ပျား ပေးမည်ဆိုက သူသည်တိုက်ခြင်းပြုပေမည်။ ထိုသဘောတရားကို တရုတ် ပြည်တွင်ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ထွန်းကားခဲ့ခြင်းကသက်သေထူလျက် ရှိခဲ့ပေပြီ။

အထက်ပါအခြေခံ အကြောင်းရင်းများကြောင့် တရုတ် တပြည်လုံးတွင် တိုးတက်မှု မရှိဆုံးသော အနောက်မြောက်ဒေသတွင် ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို အတွေး လက်ခံယုံကြည်ခဲ့ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့ မည်သို့မျှ အံ့ဩခြင်း မဖြစ်မိ တော့ချေ။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များကို သက်သေပြု၍ တရားဝင် မှတ်တမ်းတင်မှု များ ရှိခဲ့လေသည်။ ဤနေရာတွင် ကမ္ဘာ့ အဖွဲ့ကြီးက နန်ကင်းအစိုးရထံ အကြံပေး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် စေလွှတ်ခဲ့သည့် ထင်ရှားသော ကျန်းမာရေးပါရဂူ ဒေါက်တာအေ၊ စတင်းပါး၏ ပြတ်ပြတ်သားသား အစီရင်ခံချက်ကို တဆင့် တင်ပြလိုသည်။ ဒေါက်တာအေစတင်းပါးသည် ကူမင်တန်တို့နယ်မြေကို နှံ့နှံ့စပ်စပ် လှည့်လည် ခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာစတင်းပါးက...။

“ဘီ.စီ ၂၄၀ တွင် ချင်းကျူးဟုခေါ်သော အင်ဂျင်နီယာ တဦးသည် ရှင်ဆီနယ် စီးတောင်ကြားတွင် လယ်ကေ တသန်းနီးပါးအတွက် တူးမြောင်းတခု တူးဖောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့အစီအစဉ်မှာ မအောင်မြင်ခဲ့။ ရေကတာမှာ ကျိုးသွားခဲ့သည်”။

“ဝတ်မွတ် ခေါင်းပါးခြင်း ဘေးဆိုးကြီး၌ ရှင်ဆီနယ် တနယ်ထဲတွင်ပင် လူဦးရေ ၆၂ ရာခိုင်နှုန်း သေကြခဲ့ရသည်။ နောက်တနယ်တွင်မူ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း သေခဲ့သည်။ ကန်စုတနယ်ထဲတွင်ပင် လူနှစ်သန်း အစာရေစာ တော်ပွတ်ခဲ့သည်။ ရှင်ဆီ လယ်သမားတို့သည် မြေပိုင်ရှင်ကြီးများကို အခွန်အကောက် အမျိုးမျိုးပေး

ခဲ့ရသည်။ ၎င်းတို့ ဝင်ငွေ၏ ၄၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ပေးခဲ့ရသည်။ ယူတိုလီ
လယ်ရှင်ကြီးတို့သည် အားရ တင်းတိမ်ခြင်း မရှိခဲ့ကြ။

“လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်အတွင်းက ကန်စုနယ် တနယ်ထဲတွင် အခွန်တော်ငွေ
ဖျမ်းမျှခြင်း ဂ သန်းကျော် ရခဲ့သည်။ ထိုစံချိန်သည် တရုတ်ပြည်၏ အကြွယ်ဝသုံးနှင့်
အခွန်အများဆုံး ကောက်ခံရရှိနေသည့် ချိကိန်း နယ်ထက်ပင် သာလွန် ပျားပြား
နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုအခွန်ငွေများ (အထူးသဖြင့် ကန်စုနယ်) သည် လယ်ယာ
လုပ်ငန်း တခုထဲက ကောက်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကျောမဲ့များ၏ ရှိသမျှစီပွားရေး လုပ်ငန်း
များမှ ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အခွန်မပေးဘဲ လုပ်ရသည့်
စီးပွားရေး လုပ်ငန်းဟူ၍ မရှိခဲ့ချေ။ သို့သော် တရားဝင်ကျေညာသော အခွန်တော်
ငွေထက် အခွန်ထမ်းတို့က ပေးရသော အခွန်ငွေတို့က ပိုမိုများပြားလေသည်။

“ထို့ပြင်လည်း လူဆိုးများ စိုက်ခိုက်မှုကို ကာကွယ်ပေးရန် တားသည်
ဆိုသော ဒေသဆိုင်ရာ စစ်ဗိုလ်များအား လူထုက အခွန်အကောက် ပေးရသည်
လည်း ရှိသေးသည်...” စသဖြင့် ရေးသားထားသည်။

တခါက ရှင်ဆီတွင် ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရသည့် နိုင်ငံခြားမစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်တဦးက
သူသည် ဝက် အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်သည်ကို ဂရုတစိုက် လေ့လာခဲ့ကြောင်း၊ ဝက်
ပိုင်ရှင်ထံမှ စားသုံးသူလက် မရောက်မီ အမည်အမျိုးမျိုး ခွဲထားသည့် အခွန်ခြောက်
မျိုး ပေးရသည်ကို တွေ့ခဲ့ရကြောင်းနှင့် ပြောပြလေသည်။

ကန်စုမှ အခြားမစ်ရှင် အဖွဲ့ဝင် တဦးကလည်း တခါက လက်သမားတဦး
သည် သူ့ သစ်သားအိမ်ကို ဖြိုချပြီးသစ်သားများ ဖြတ်တောက်နေသည်ကို တွေ့ရ
ကြောင်း (ထိုဒေသတွင် သစ်သားမှာများစွာ တန်ဖိုးရှိသည်) အကြောင်းစုံ မေး
ကြည့်သောအခါ အခွန်ထမ်းဆောင်ရန်အတွက် သစ်သားများကို ဈေးတွင်
ရောင်းချမည်ဟု ရှင်းပြခဲ့ကြောင်းနှင့် ပြောပြလေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အနောက်မြောက်ပိုင်းသည် စီးပွားရေးအရမြော်လင်ချက်
လုံးဝ ကင်းမဲ့နေသည့် ဒေသ မဖြစ်ခဲ့ချေ။ ထိုဒေသမှာ လူဦးရေ မထူထပ်၊ မြေ
အများအပြားမှာ အဘိုးတန်ဆဲရှိသည်။ စားသုံးနိုင်သည့် အင်အားထက် ထုတ်လုပ်မှု
အင်အားက ပိုသည်။ တူးမြောင်း ရေဝေစံနှစ်ဖြင့်သာ လယ်ယာ လုပ်ငန်းများကို
လုပ်ရပါက ထိုဒေသမှာ တရုတ် ယူကရိန်းနယ် ဖြစ်လာပေမည်။ ထို့အပြင်ရှင်ဆီနှင့်
ကန်စုတွင် ကျောက်မီးသွေး တွင်းရိုင်းများလည်းရှိသည်။ ရှင်ဆီမှ ရေနံအနည်းငယ်
ထွက်သည်။

ထိုအခါမှာပင် မြေအောက်၌ ပြုလုပ်ထားလေ့ရှိသော အချိန်၌ အပူပိုက်
ကျရောက်ခဲ့ပေပြီ။ ထိုသို့သာ နယ်မြေ၌ လူများအတွက် မထိုလားအပ်ဘဲ နဂါးကို
တိုက်ခိုက်ဆန့်ကျင်ရန် အမျိုးနီလည်း အမှန်ပင် ကျရောက်ပေပြီ။

ထို့ကြောင့် အနောက်မြောက်ဒေသတွင် ကြယ်နီပေါ် ခဲ့ပြီး ထောင်ပေါင်း
များစွာသာ နယ်သူ နယ်သားများက ထိုကြယ်နီအား သူတို့၏ မြှော်လင့်မှု၊ လွတ်
လပ်မှု အဖြစ် နှစ်ထောင်း အားရစွာ ကြိုဆို ခဲ့ခြင်း မှာလည်း မည်သို့မျှ ဒုးထုတ်ရာ
မကောင်းခဲ့ချေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သာလွန်ကောင်းမွန်ရေးအတွက် အနီတို့သည် လက်တွေ့
လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပါသလော?။

ဆိုဗီယက်အဖွဲ့အစည်း

တောင်ပိုင်းတွင် မည်သို့ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ၊ ဖြစ်ခဲ့ကြ ပုံခဲ့ကြစေ၊ ယခုအနောက်
မြောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ တွေ့ရသော တရုတ် ကျွန်မြို့နယ်
ဝါဒကား၊ မာ့ကစ်ကိုယ်တိုင်က သူ၏ စံပြုရေးအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုရန်
သဘောတူမည့် လုံးဝသာတူညီမျှမှု ဝါဒဖြစ်နေသည်။

ထိုညီမျှမှုဝါဒကို စီးပွားရေးတွင်၎င်း၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးတွင်၎င်း၊
နိုင်ငံရေးတွင်၎င်း၊ ယဉ်ကျေးမှုတွင်၎င်း သိသိသာသာ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်
နိုင်ပေသည်။

အနောက်မြောက်ဒေသတွင် အရေးကြီးသည့် စက်မှုလုပ်ငန်းဟူ၍ မရှိပဲ
ချေ၊ ထိုဒေသမှာ စက်မှုဝါဒ၏ လွှမ်းမိုးမှုပမာဏင်းခဲ့သည်။ ထိုဒေသကားလယ်ယာ
နှင့် သီးနှံ စိုက်ပျိုးမှုများကို အဓိကထားရာ အရပ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် တပ်တော်
သည် ထိုဒေသသို့ သူတို့ချမှတ်ထားသည့် စက်မှုလုပ်ငန်းခေတ် ဂျာနယ်ရေး ဝါဒ
အကောင်အထည်ဖော်ရန် သွတ်သွင်း ဆောင်ရွက် ခဲ့ခြင်းကား၊ ပျန်ကန်သော
တော်လှန်ရေးတရပ်ဟုပင် ဆိုရချေတော့မည်။

၁၉၃၁-ခုနှစ်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ပထမဆုံး အကြိမ်မြောက် တရုတ်ပြည်လုံး ဆိုင်ရာ အငြိမ်းယာဉ်ကုန်ဂရုဏ် တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ အဆုံးစွန်သောရည်မှန်းချက်မှာ ဗဟိုကွန်ဂရုဏ် လိနင်ခံယူချက်ဖြင့် တည်ဆောက်မည့် ဆိုရှယ်လစ် တိုင်းပြည် ဖြစ်ရေးပင်ဖြစ်သည်ဟု ချီးမြှင့်ကျေညာခဲ့သည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ၊ ထိုအချိန်က လူမှုပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး၊ နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး တည်ဆောက် စည်းရုံးမှု များမှာ အနိမ့်အဆင့်တွင် ကျဉ်းပြောင်းစွာ သတ်မှတ်ထားသည့် လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့်ဆိုသော် အနိမ့်တို့သည် ရပ်တည်မှုရရှိရန် လက်နက် ကိုင်တိုက်ပွဲများ၊ ဆင်နွှဲနေရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း တရုတ်ပြည်တွင် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ထွန်းကားရေးဆိုသည် ထက် တော်လှန်ရေး ကျယ်ပြန့်ရန်ရှိဦးစွာ ဆင်နွှဲရန် စစ်ရေးစစ်ရာနှင့် နိုင်ငံရေးရာ အခြေခံ တည်ဆောက်မှုများကို စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက် ခဲ့ကြလေသည်။

အနောက်မြောက်ဒေသတွင် ၎င်းတို့ကိလူထုက ထောက်ခံရေးအတွက် အနိမ့်တို့သည် စီးပွားရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲရာတွင် အနိမ့်တို့သည် တောင်သူလယ်သမားများအပေါ် အတူးအခိုက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မယ်လာမြေများကို ပြန်လည်ဝေခြင်း၊ ငွေတိုးချေးစားမှုကို ပပျောက်စေခြင်း၊ မတန်တဆ အခွန်ကောက်မှုကို တားမြစ်ခြင်း၊ အခွင့်ထူးခံ လူတန်းစားများ ပပျောက်စေခြင်း စသည့် အချက်လေး ချက်ပေါ် မူတည်၍ စီးပွားရေး စံနှစ်သစ်ကို တည်ထောင် ခဲ့လေသည်။

သဘောတရားအားဖြင့်မူ ဆိုဗီယက်များသည် အလုပ်သမားနှင့် တောင်သူလယ်သမားများ အစိုးရဖြစ်ခဲ့သည်။ လက်တွေ့အားဖြင့် အတိအကျ ဆိုလျှင် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံ ဥပဒေမှာ လယ်သမားများအတွက် ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်စကားလုံးတို့ဖြင့်သာ ပါဝင်နေလျက် ဇာကျယ်တန်းလည်း ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံစည်းမျဉ်းအရ ဆောင်ရွက်ခြင်းပြုခဲ့ကြလေသည်။

ထိုမျှသာမက ကျေးလက် လူထုကို တောင်ပါတီတိုင်း အဆင့်အတန်း ခွဲပေးခြင်းဖြင့် တောင်သူလယ်သမားများ၏ ဩဇာ လွှမ်းမိုးနိုင်ပုံကို ချိန်ဆပေးခဲ့လေသည်။ ထိုလူတန်းစားတို့ကား လယ်ရှင်ကြီးများ၊ အလယ်နှင့် အသေးစား လယ်ရှင်များ၊ ငွေကြေး ပြည့်စုံသော တောင်သူလယ်သမားများ၊ အထက်တန်းစား တောင်သူ လယ်သမားများ၊ ဆင်းရဲသား တောင်သူ လယ်သမားများ၊ သီးစားများ၊ အလုပ်ကြမ်းသမားများ၊ လက်မှုလုပ်သားများ၊ အလုပ် သမားများ။

ပစ္စည်းပွဲ လူတန်းစားများနှင့် ကျောင်းဆရာများ၊ ဆရာဝန်များ၊ ကော်ပူပညာရှင်များ၊ စီးပွားရေးအသက်ဝမ်းကြောင်းပူ အလုပ်သမားများ ဟူ၍ အဆင့်ဆင့်ခွဲခွဲလေသည်။

ဆိုဗီယက်ဒေသများ ရှေးကောက် ပွဲတွင် သီးစား ကိုယ်စားလှယ်များ အလုပ်ကြမ်းသမား ကိုယ်စားလှယ်များ၊ လက်မှုပစ္စည်း အလုပ်သမား ကိုယ်စားလှယ်များ၊ အခြားလူတန်းစား အသီးသီး၏ ကိုယ်စားလှယ်များသည် ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေ ပိုမို ရှေးကောက်ခြင်း ခံရလေသည်။ ထိုသို့ အရှေး ခံရခြင်းအား အချို့နေရာတို့တွင် ကျေးလက်ဒေသ ပစ္စည်းမဲ့ ဒီမိုကရက်တစ် အာဏာရှင်ဆန်မှုမျိုး မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ သို့သော်လည်း လယ်ယာမြေ စီးပွားရေးနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ခြင်း ပြုခဲ့ရသဖြင့် ထိုကဲ့သို့သော အာဏာရှင်ဆန်လိုသည့် လူတန်းစားများမှာ ခိုင်မာသောစည်းလုံးမှု အင်အားများ မရဘဲ၊ အရေးမကြီးသည့် အစိတ်အပိုင်း၌သာ ရှိခဲ့လေသည်။

ထိုလူတန်းစားကန်သတ်မှုဖြင့် ဆိုဗီယက်တို့သည် သူတို့ စည်းကမ်းတကျ စည်းရုံးထားသော နယ်မြေများတွင် လုပ်ငန်းများကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ လူထု၏ ကိုယ်စားလှယ် အစိုးရကို အငယ်ဆုံး အင်အားစုအနေဖြင့် ကျေးရွာများတွင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုမှတဆင့် နယ်လုံးဆိုင်ရာ ဆိုဗီယက် ထိုမှပြည်နယ်နှင့် ဗဟို ဆိုဗီယက်များကို အဆင့်ဆင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်။ ကျေးရွာတိုင်းသည် ကျေးရွာဆိုဗီယက် အစိုးရအဖွဲ့မှ ဆိုဗီယက် ကွန်ဂရက်အဖွဲ့ဝင် ငှင်းတို့ စိတ်ကြိုက် ကိုယ်စားလှယ် များကို ရှေးကောက် တင်မြှောက် နိုင်ခွင့် ရှိလေသည်။

နယ်လုံးဆိုင်ရာ ဆိုဗီယက်တစ်ခု၏ လက်အောက်တွင် ကော်မီတီ အမျိုးမျိုးကိုလည်း ဖွဲ့ခဲ့သည်။ ထိုကော်မီတီများကား အာဏာ အပြည့်အစုံရှိပြီး ထုံးစံအားဖြင့် နယ်တနယ်အား တပ်နီတော်က သိမ်းပိုက်ပြီး မကြာမီအတွင်း ခေါ်ဆိုသည့် လူထု စည်းဝေးပွဲများက ထိုကော်မီတီများကို ဖွဲ့စည်းခြင်း ပြုခဲ့သည်။ ထိုကော်မီတီများသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် နီးနီးကပ်ကပ် ဆောင်ရွက်ခြင်းပြုရန် အောင်မြင်သည့် ဝါဒဖြန့်မှုကို ပြုလုပ်နိုင်လေသည်။

နယ်လုံးဆိုင်ရာ ဆိုဗီယက်များ၏ လက်အောက်တွင် ဖွဲ့စည်းသည့် ကော်မီတီတို့ကား ပညာရေး၊ သမဝါယမ၊ စစ်သင်တန်း၊ ကာကွယ်ရေး တော်လှန်မှု တပ်နီတော်တိုးချဲ့ရေး နိုင်ငံရေးသင်တန်း၊ မြေယာ၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး၊ တောင်သူလယ်သမားသင်တန်း၊ လယ်ယာမြေ အတုံ့အလျှောက်မှုကော်မီတီနှင့် အခြား

ကော်ပတီများ ဖြစ်လေသည်။ ထိုကော်ပတီများကို ဆိုဗီယက် လက်အောက်ခံ ဝေသတိုင်းမှ ဝါဒရေးရာနှင့် နိုင်ငံရေးရာများကို ဆုံးဖြတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်အစိုးရအသိ ဖွဲ့စည်းခြင်းပြုခဲ့သည်။

အစိုးရ အဖွဲ့တွင် စည်းရုံးမှုမှာလည်း မည်သည့်အခါကမှ ရပ်တန့်ကျေနပ် ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ကျေးရွာများ၊ မြို့များမှ လယ်သမား အလုပ်သမားများ ပါဝင်ခြင်းဖြင့် တိုးချဲ့ခဲ့သည်။ ထိုအပြင် လူငယ် ကွန်မြူနစ် များအတွက်လည်း လူငယ်အဖွဲ့အစည်းနှစ်ရပ်ကို ထားရှိပေးသည်။ ၎င်းတို့ကား လူငယ် တပ်ဦးနှင့် ကလေးငယ်တပ်ရင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုမျှသာမက ကွန်မြူနစ် ပါတီသည် လူငယ်ကွန်မြူနစ်အဖွဲ့များ ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေး အဖွဲ့များ၊ သူ့ဘာပြု ကျောင်းများ၊ ယက္ကန်းကျောင်းများစသည်တို့ကို ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပေးခြင်းဖြင့် အမျိုးသမီးများကိုလည်း စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့သည်။ သက်ကြီးရွယ်အို လယ်သမားများတို့လည်း ဆင်းရဲသား ပြည်သူ့ အဖွဲ့အစည်းနှင့် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး အဖွဲ့ အစည်းများအတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ စည်းရုံးခဲ့သည်။ ယခင်က (ကုမင်တန် လက် ထက်က) မြေအောက် အသင်းတသင်းဖြစ်ခဲ့သော ညီရင်းအကိုများ အသင်းကို လည်း မြေပေါ်သို့ ဝေါ်၍ ၎င်းတို့၏ လုပ်ငန်းများအား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြုလုပ် စေခဲ့သည်။

ထိုအဖွဲ့အစည်းများ ထိုကော်ပတီများ၏လုပ်ဆောင်ရေးတွင် ဗဟို ဆိုဗီယက် အစိုးရ ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် တပ်နီတော်တို့က ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက် မှုများ၏ ထင်ရှားသော ရည်ရွယ်ချက်ကား၊ အမျိုးသားတိုင်း၊ အမျိုးသမီးတိုင်း၊ သို့မဟုတ် ကလေးငယ်များကို ၎င်းတို့အတွက် ပေးအပ်သည့် တာဝန်၊ သို့မဟုတ် အလုပ်များ အား အတိအကျ လုပ်ကိုင်စေမည် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ထက်ပို၍ တဆင့်တက်ဆိုလျှင် ဆိုဗီယက်တို့ ဦးတည်ချက်ကား ကုန် ယုတ်လုပ်မှု အင်အားတိုးတက်ရန်နှင့် မြေရိုင်းများတွင် စိုက်ပျိုးရေးတို့ ဖြစ်လေ သည်။ ကျွန်တော်သည် မြေယာကော်မရှင်က ၎င်း၏ လက်အောက်ခံ ဌာနခွဲ များသို့ ညွှန်ကြားသည့် အမိန့်စာအများအပြားကို ကူးယူခြင်း ပြုခဲ့ လေသည်။ ထိုအမိန့်စာတို့သည် အများအားဖြင့် တောင်သူ လယ်သမား များ၏ တွန့်ဖက် စိုက်ပျိုးမှုများ တိုးတက်ရေးအတွက် ဌာနခွဲများက စည်းရုံးခြင်းပြုရန် ပါသဖြင့် ပေးရန် စသည့် ညွှန်ကြားချက်နှင့် အမိန့်တို့သာ များလေသည်။

ထို့အပြင် လုပ်သားအင်အား တိုးတက်ရေးပြုလုပ်ရန် အဖူးသဖြင့် အမျိုး သမီးများကို လယ်ယာစိုက်ပျိုးမှုလုပ်ငန်းသို့တိုက်ရိုက်ပါဝင်လာစေရန်(အတိအကျ

အားဖြင့် ဆိုရလျှင် နယ်များတွင် တပ်နီတော်တိုင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည့် အပျိုးတရား
နေရာတွင် အစားထိုးရေး ဖြစ်သည်)လည်း ညွှန်ကြားခြင်းပြုသေးသည်။ တစ်
လူတန်းစား အသီးသီးအတွက်စည်းရုံးရေးကို အနီတို့သည် မပြတ်လုပ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့စည်းရုံးမှုများအတွက် တောင်သူလယ်သမားတို့ မည်ကဲ့သို့ ဆင်တော်
ထားကြသနည်း? တစ်ခုတောင်သူလယ်သမားတို့ကား သူတို့မိသားစု အပြင်ပျို
အဖွဲ့အစည်းများ စည်းကမ်းများကို မှန်းတီးလက်မခံလိုဟု ထင်မှတ် ဘွယ်ရာရှိ
သည်။ အကယ်၍ သင်သည် ထိုသို့ထင်မှတ်မိကြောင်း ပြောပြမည် ဆိုပါက အနီ
တို့သည် ရိုးရိုးသားသားပင် ရယ်ဆွမ်းခြင်းပြုကြလိမ့်မည်။

ထို့နောက်မှ အနီတို့သည် မြေရှင်အတွက် သို့မဟုတ် အခွန်အကောက်
အရာရှိများအတွက် မဟုတ်ဘဲ၊ ၎င်းတို့ကောင်းကျိုး-၎င်းတို့ဘဝ တက်လမ်းရရှိရန်
ပြုလုပ်ရမည် ဆိုလျှင်မည်သည့်အဖွဲ့အစည်း၊ မည်သည့်အသင်းတို့၏ လှုပ်ရှားမှုကိုမှ
ဘဏ္ဍတို့သည် မနှစ်သက်ခြင်း မရှိကြဟု ရှင်းပြပေလိမ့်မည်။ သူတို့ပြောကြား
ချက်ကို ကျွန်တော်သည် ထောက်ခံခြင်း ပြုရပေမည်။ ဘယ် အတွက်ကြောင့်
ဆိုသော် ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သည့် တောင်သူလယ်သမား အားလုံး
လိုလိုကပင် ပါတီကို၎င်း၊ တပ်နီတော်ကို၎င်း၊ ထောက်ခံခြင်း ပြုခဲ့၍ ဖြစ်သည်။
ထိုမျှသာမက ၎င်းတို့သည် ဆိုဗီယက်များအား 'ကျွန်တော်တို့ အစိုးရ' ဟူ၍
ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခဲ့ကြသည်ကို ကျွန်တော် သတိထားမိခဲ့လေသည်။

ထို့အပြင်အနီတို့သည် ၎င်းတို့၏ နယ်မြေများအတွင်းရှိ ရဲဘဲဖွဲ့၏ တာဝန်
အား တောင်သူလယ်သမားအဖွဲ့အစည်းများကိုသာ ဆောင်ရွက်စေခြင်းဖြင့် လူတု
၏ ထောက်ခံမှု၊ ယုံကြည်မှု ရရှိခဲ့ပြန်သည်။ ဆိုဗီယက် ဒေသများတွင် တပ်နီတော်
မြေစိုက်စစ်စခန်း အနည်းငယ်သာရှိသည်။ တပ်နီတော်တပ်ရင်း အများ အပြားမှာ
ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာတွင်သာ တပ်စွဲထားကြလေသည်။ ဒေသဆိုင်ရာ ကာကွယ်မှု
များကို ကျေးရွာအပျော်ထမ်း ကာကွယ်ရေးတပ်များ၊ လယ်သမား တပ်များနှင့်
ကျေးလက်ဒေသ သူရဲကောင်းတပ်စုများက တာဝန်ခွဲဝေယူကြသည်။

ကျွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှုများကို တောင်သူလယ်သမားတို့က မည်သည့်အတွက်
ထောက်ခံခြင်းပြုကြောင်း အမှန်တကယ် သိရှိရန် ၎င်းတို့၏ အခြေခံစီးပွားရေးကို
လည်း မျက်ခြေမပြတ် နားလည်ထားရန် လိုအပ်ပေသည်။

အနောက်မြောက်ဒေသသို့ ရောက်လေရာတွင် အနီတို့သည်၊ သီးစားများ
ဆင်းရဲသား တောင်သူလယ်သမားများ၏ ဘဝအခြေအနေတို့ကို ပြောင်းလဲ ပယ်
သည် ဆိုခြင်းအား ယုံမှား သံသယဖြစ်စရာ မလိုအောင် တွေ့ရသည်။

အတိုးနှုန်း(ဝယ်ယူမှု) ၁၀-ရာနှုန်း)ဖြင့် ချေးခွင့်ပြုသည်။ အစိုးရ၏ ခေ့ချေးသည့် အတိုးနှုန်းမှာ ၅-ရာနှုန်း ဖြစ်သည်။ မြေပိုင်းများတွင် စိုက်ပျိုးရန် မြေပုံတို့အား ပျိုးကောင်း ပျိုးသန်ပျားကိုလည်း ဝေခြမ်းပေးခြင်း ပြုလေသည်။ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးအခြေခံကျောင်းကို ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။ ရှန်ဟဲမှ တိရစ္ဆာန် ပါရဂူများ ရောက်လာလျှင် (တကယ်လည်းရောက်သည်) တိရစ္ဆာန် မွေးမြူရေး ကျောင်း တကျောင်းကိုလည်း ဖွင့်လှစ်ပေးဦးမည်ဟု ကျွန်တော့်အား ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ပြောပြခဲ့ကြသည်။

သမဝါယမ လုပ်ငန်းများကိုကား အင်တိုက် အားတိုက် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ လယ်ယာပြေများကို စုပေါင်း စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ရိတ်ခြင်းအတွက် အနီတို့သည် အားပေးကူညီခဲ့သည်။ အလုပ်များချိန်တို့တွင် 'စနေနေ့တပ်ရင်းများ'ဟူသော စံနစ်ဖြင့် အနီးအနားရှိ ဆိုဗီယက် အရာရှိများ၊ အနိသုရ်ကောင်းများ၊ အနီအစောင့်တပ်များ၊ အမျိုးသွီး အဖွဲ့အစည်းများနှင့် တပ်နီတော်တို့က လုပ်အား ပေးကြသည်။ မော်စီတုန်းကိုယ်တိုင်ပင် ရံဖန်ရံခါ သိုသလို လုပ်အား ပေးခဲ့လေသည်။

တတက်တွင် အနီတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုကို လေ့လာကြည့်မည် ဆိုပါက (အနောက်တိုင်း ယဉ်ကျေးမှုပုံစံဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ရလျှင်) တိုးတက်မှုသည် ရေရရာရာ မရှိခဲ့ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့သော် တရုတ် ယဉ်ကျေးမှု၏ မလိုလားအပ်သော ဓလေ့ထုံး၊ အကျင့်ထုံးများကို အနီတို့သည် ပယ်ဖျောက် နိုင်ခဲ့သည်။ ထင်ရှားသော သာဓကမှာ ရှင်ဆီ မြောက်ပိုင်းတွင် ဘိန်းစားခြင်း၊ ဂျူခြင်း၊ စိုက်ခြင်း များကို လုံးဝ ပယ်ဖျောက်နိုင်စေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် အနီအသံများသို့ ရောက်ရာတွင် ဘိန်းပင်များ၊ ဘိန်းခန်းများကို လုံးဝ မတွေ့ရချေ။

အနီတို့အဆိုအရ သူတို့ဒေသတွင် သူတောင်းစားနှင့် အလုပ်လက်မဲ များ ပပျောက် သလောက် ရှိပြီဟု သိရသည်။ မှန်သည်။ အနီတို့ ဒေသတွင်းသို့ ကျွန်တော် ရောက်လေရာ၌ သူတောင်းစားဆို၍ တဦးတယောက်ကိုမျှ မတွေ့ခဲ့ရပေ။ ခလေးဖျက်သူခြင်းကို ရာဇဝတ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်။ ခလေးငယ်များကို ကျေးကျွန်အဖြစ် ခိုင်းစေပေ။ ပြည့်တန်ဆာ လုပ်ခိုင်းမှုတို့ပင်၊ လင်ငယ်များခြင်း၊ မယားငယ် နေခြင်းများကို တားမြစ်သည်။

တရုတ်နီတို့သည် အမျိုးသွီးများကို ပြည်သူပိုင် သိမ်းယူကုန်သည် ဟူသော ယုံတမ်းစကားအနက်၌ စွပ်စွဲချက်များကိုကား လုံးဝ ပြင်းရမည်ဖြစ်သည်။ ထက်ထပ်မှု အပြောင်းအလှဲလုပ်ခြင်း၊ ကွာရှင်း ပြတ်စဲခြင်း စသည်တို့အား တရုတ်အပြည်

လုံးတွင် ကျင့်သုံးနေသည့် ထုံးတမ်းစဉ်လာ လိုက်နာ ကျင့်သုံးမှုများကို တို့သည် ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက် အစိုးရက ထုတ်ပြန်ကျေညာခဲ့သည့် လက်ထပ်မှု ဥပဒေက ယောက္ခမများ၏ ညှဉ်းပန်းမှုကို ကာကွယ်ရန်၊ ဆန့်ကျင်ရန်၊ အမျိုးသမီးများအား တရားဝင် ဇနီးသည်အဖြစ်၎င်း၊ အပျော်သဘောထားသည့် ဇနီးသည်အဖြစ်၎င်း၊ ရောင်းခြင်း၊ ဝယ်ခြင်း၊ စသည်တို့ကို မပြုလုပ်ရန် တားမြစ်ခဲ့သည်။

လက်ထပ်ခြင်းကို နှစ်ဦးနှစ်ဘက် သဘောတူညီမှုအပေါ်တွင် မူတည်၍ ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုသည်။ တရားဝင် လက်ထပ်နိုင်သည့် အသက်ကား အမျိုးသားများအတွက် ၂၀-နှစ်နှင့် အမျိုးသမီးများအတွက် ၁၈-နှစ် ဖြစ်လေသည်။ မင်္ဂလာဆောင်ရာတွင် ခမ်းဝင် ပစ္စည်းအဖြစ်ပေးကမ်းရခြင်းမျိုးကို တားမြစ်သည်။ ထိုမျှသာမက ကျေးရွာများမှ မြို့နယ်အထိ ဆိုင်ရာဒေသ ကော်မိတီတို့သည် လင်မယားအဖြစ် မှတ်ပုံတင်သွင်းသူများအား ဆိုင်ရာက အကြောင်းတွေ့ တပြားမှ မယူဘဲတရားဝင် လက်ထပ်စာချုပ်များကို ထုတ်ပေးသည်။ ဆိုင်ရာ ကော်မိတီတို့တွင် တရားဝင် လက်ထပ်ခြင်း မပြုသော်လည်း အကြင်လင်မယားအဖြစ် အတည်တကျ ပေါင်းသင်း နေထိုင်သူများအား လင်မယားအဖြစ် ဆိုင်ရာက အသိအမှတ်ပြုသည်။ မိဖုံစံမှ မွေးဖွားခြင်းမှ မပြုသည့် ကလေးများကိုကား ဆိုဗီယက်တို့သည် အသိအမှတ် မပြုကြချေ။

ကွာရှင်း ပြတ်စဲခြင်းများကိုလည်း ဆိုဗီယက် မှတ်ပုံတင် ပြုရုံတို့တွင် တွေ့တပြားမှ မကုန်ရဘဲ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ဇနီးသည်ကဖြစ်စေ၊ လင်ယောကျ်ားကဖြစ်စေ ကွာရှင်းခွင့်ပြုရန် ပြုရုံတွင် အဆက်မပြတ် တောင်းဆိုမှုပြုမှ ပြုရုံက ကွာရှင်းခြင်းကိုစွဲကို ဆောင်ရွက် ပေးလေသည်။ သို့သော် တပ်နီတော်သား အိမ်ထောင်စုတို့ ကွာရှင်းလိုလျှင် ဇနီးတဦးတည်း၏ တောင်းဆိုမှုဖြင့် အရာမမြောက်ချေ။ တပ်နီတော်သား၏ သဘောတူညီမှုရမှ အရာမြောက်လေသည်။

ကွာရှင်းပြီးလျှင် အိမ်ထောင်စု၏ ရှိပစ္စည်းများကို အညီအမျှ ခွဲဝေယူစေသည်။ လင်ရောမယားပါ သားသမီးတို့ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ခွဲယူစေသည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်စုအနေဖြင့် ပေးဆပ်စရာ အကြေးများ ရှိပါက ထိုကြေးမြီတာဝန်ကို ယောကျ်ားကသာ ထမ်းဆောင်ရလေသည်။ ထိုမျှသာမက သားသမီး စောင့်ရှောက်မှုနှင့် စားစရိတ်၏ ၃-ပုံ ၂-ပုံကိုလည်း ယောကျ်ားကပင် တာဝန်ယူစေသည်။

ထိုသဘောတရားအားဖြင့် ပညာသင်ကြားရေးမှာ အခမဲ့နှင့် ကျွမ်းပြု
သော သင်ကြားရေးစံနှုန်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ရာတွင်
ထိုပညာရေးစံနှုန်းမှာ လုံးဝအောင်မြင်မှု မရှိသေးချေ။

ငွေကြေးပမာဏ ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာမှုပညာ

တပ်နီဇောကို ကျွေးမွေး အင်အားဖြည့်ရန်နှင့် ဆင်းရဲသား တောင်သူ လယ်သမားများကို အလျင်အမြန် ကယ်တင်ရန်ဆိုသော အခြေခံ အချက်နှစ်ချက် မပါက ဆိုဗီယက်တို့၏ စီးပွားရေးမှာ ပြည့်စုံ ကုလုံခြင်းမရှိဟု ဆိုရပေမည်။ အဖုန် တွင်လည်း အထက်ပါ အခြေခံချက် နှစ်ချက်တွင် မည်သည့် အချက် တချက်ကို မဆို အောင်မြင်စွာ မဆောင်ရွက်နိုင်လျှင်၊ ဆိုဗီယက် အခြေခံမှုသည် ပြိုပျက် ရမည်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အထက်ပါ အချက် နှစ်ချက် အောင်မြင်ရေး အတွက် အနိတိုသည် စီးပွားရေး တည်ဆောက်မှု အချို့ကို စတင်ပြုလုပ်ရန် လိုအပ် ခဲ့ပေသည်။

အနောက်မြောက် ဒေသရှိ ဆိုဗီယက်တို့၏ စီးပွားစံနှစ်ကား ပုဂ္ဂလိက အရင်းရှင်စံနှစ်၊ ပြည်နယ် အရင်းရှင်စံနှစ်၊ အခြေခံ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒီတို့နှင့် ရောပြွမ်း ထားသည်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း တွေ့ရသည်။

ထိုဒေသတွင် အနိတိသည် ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်းများကို ပြုလုပ်ခွင့် ပေးပြီး နောက်ပိုင်းမှ အားပေးခြင်းလည်း ပြုလေသည်။ ပုဂ္ဂလိကပိုင် လယ်ယာ လုပ်ငန်းများ ကိုလည်း စည်းကမ်း ထိန်းချုပ်မှုဖြင့် ပြုလုပ်ခွင့် ပေးသည်။ တချိန်တည်းမှပင် ပြည်နယ်ပိုင် လုပ်ငန်းများ၊ ဥပမာ ရေနံတွင်း၊ ဆားချက်မှု၊ ကျောက်မီးသွေးတွင်း တူးခြင်းများကိုလည်း ဆောင်ရွက်သည်။ သို့သော် ထိုလုပ်ငန်းများကို ပုဂ္ဂလိကပိုင် အဖြစ် လုပ်ကိုင်ခွင့် မပေးချေ။

အခြား စီးပွားရေးစံနစ်ကား သမဝါယမများ တည်ထောင် ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ အစိုးရနှင့် တောင်သူလယ်သမားများ အစုပေါင်းသည်။ ထိုသမဝါယမ များသည် ပုဂ္ဂလိက အရင်းရှင်စံနစ်ကိုသာမက ပြည်နယ်အရင်းရှင် စံနစ်ကိုလည်း ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သမဝါယမတို့မှာလည်း လုပ်ငန်းငယ် များနှင့် သမဝါယမစံနစ်ကို စတင် ဆောင်ရွက်သည့် အချိန်သာ ရှိသေးသည်။ ဟိုကြောင်လည်း အနိတိသည် အခြား စီးပွားရေးစံနစ်များအား လုံးဝပိတ်ပင် တားမြစ်ခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမျိုးကိုပင် ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။

ဆိုဗီယက်တို့၏ သမဝါယမ စံနစ်ဦးတည်ချက်ကား ဆိုရှယ်လစ်ပန်းဟိုင်သာ ဖြစ်သည်။ အနိတိက သမဝါယမများသည်၊ ပုဂ္ဂလိက အရင်းရှင် စံနစ်ကို တိုက်ပျက် ပြီး၊ စီးပွားရေးစံနစ်သစ်တရပ် ထွန်းကားရန် ဆောင်ရွက်ပေးမည့် လမ်းစဉ်ကောင်း တရပ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက အနိတိက သမဝါယမများ၏ အဓိက ဆောင်ရွက်နိုင်မှုကို အောက်ပါအတိုင်း ၅-မျိုး ခွဲခဲ့သည်။

ကုန်သည်များ၏ လူထုအပေါ်စီးပွားရေးအားဖြင့် မတရား သွေဖည်မှုကို တိုက်ခိုက်ရန်၊ ရန်သူများ၏ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုကို တိုက်ခိုက်ရန်၊ ဆိုဗီယက်ဒေသများ၏ အမျိုးသားစီးပွားရေး တိုးတက်ရန်၊ လူထု၏ စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေး ညီမျှမှု ရှိစေရန် ဆိုရှယ်လစ်ပန်းဟိုင် ဧကန်ရေးအတွက် မြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ရန် တို့ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က အနိအဖြူ ကုန်သွယ်ခြင်း မပြုလုပ်ရန် နန်းကင်းအစိုးရက ပြီး ထန်စွာ တားမြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် တောင်များပေါ်တွင် ဖေ့က်ထားသည့် လမ်း ငယ်များကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့်၎င်း၊ နယ်ခြားစောင့်ကူမင်တန်စစ်တပ်များကို လာဘ် ထိုးခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အနိတိသည် ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်းကို အတော်အသင့်လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက် ဒေသတို့ရှိ ပြည်နယ်ကုန်သွယ်မှု ဗြူဂျီများ၊ သို့မဟုတ် သမဝါယမများမှ

ကုန်ကြမ်းများကို ယူဆောင်၍ ကူမင်တန်ငွေနှင့် လိုအပ်သော ကုန်ပစ္စည်းများကို အလဲအလှယ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

စားသုံးမှု၊ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားမှု၊ ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှု၊ ငွေချေးမှု၊ သမဝါယမ စသည်တို့ကို ကျေးရွာမှ ပြည်နယ်အထိ အားပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ အစည်းများ၏ လုပ်ငန်းများကို သမဝါယမ ဗဟိုဗြူရိုအဖွဲ့အစည်းများ စီးပွားရေး ဌာနနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမင်းကြီးတို့က ထိန်းချုပ်ထားသည်။ အမှန်မှာမူ အနိမ့်ဆုံး လူ့ဘုန်းစားများကို အားပေးရန်၊ လူရာသွင်းရန်အတွက် အထက်ပါ သမဝါယမ များကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သမဝါယမများသည် ဗြူရို၏ ကူညီမှုဖြင့် ၎င်းတို့စိတ်ကြိုက် အုပ်ချုပ်မှု လူကြီးများကို ရွေးကောက်နိုင်သည်။ တဘက်တွင် လည်း လိုအပ်သော သမဝါယမ သင်တန်းများ ဗဟိုဗြူရိုက ဖွင့်လှစ် သင်ကြား ပေးသည်။ သမဝါယမတိုင်းတွင် ကုန်သွယ်ဖြန့်ချိရေး၊ စည်းရုံးမှု၊ လေ့လာရေးနှင့် စာရင်းအင်းဌာနများ ရှိစမြဲဖြစ်သည်။

အုပ်ချုပ်ရေး ကျွမ်းကျင်မှု၊ တောင်သူ လယ်သမားများအပေါ် ထိရောက် စွာ ဝါဒဖြန့်နိုင်မှုတို့အတွက် ထိုက်သင့်သော ဆုအမျိုးမျိုး ပေးလေသည်။ သမဝါယမများအတွက် ငွေကြေးသာမက၊ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အကူအညီများကိုလည်း အစိုးရကပေးသည်။ ရှင်ဆီနှင့် ကန်စု သမဝါယမများတွင် အစိုးရက အတိုး မယူ သော ချေးငွေအဖြစ် ဒေါ်လာ ၇၀,၀၀၀ ကို ချေးခဲ့ဘူးသည်။

အဖြူတို့ ငွေစက္ကူများ ရောက်လာနိုင်သော နယ်စပ် ဒေသတို့မှတစ်ပါး၊ ဆိုဗီယက် ငွေစက္ကူများကိုသာ သူတို့နယ်မြေတွင် အနိမ့်ဆုံး သုံးစွဲခွင့်ပြုသည်။ ကိန်း သိးအန်ဝို နှင့် ရှက်ချမ်းဒေသများတွင် အနိမ့်ဆုံးသည် ငွေစက္ကူသာမက ငွေဒဂါးများ ကြေးနီပြားများကို ထုတ်လုပ်သုံးစွဲခဲ့သည်။ ငွေဒဂါးလုပ်ရန် ငွေများကြေးဖျားကို ကူမင်တန်နယ်မှ အနောက်မြောက် ဒေသများသို့ တင်သွင်းယူကြသည်။

သို့သော် ၁၉၃၅-ခု နိုဝင်ဘာလတွင် ကူမင်တန်တို့က တရုတ်တပြည်လုံးရှိ ငွေပြားများကို ပြည်သူပိုင်သိမ်းပြီး၊ ငွေပြားဈေးကိုလည်း အဆပတန် ဖြင့်တင် လိုက်သောအခါ အနိမ့်ဆုံးသည် သူတို့၏ ငွေကြေးများကို ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ကြသည်။ ယနေ့ သူတို့လက်ထဲတွင် ကူမင်တန်တို့ လက်တွင်း မရောက်ခဲ့သည့် သိုလှောင်ထား သော ငွေပြားအနည်းငယ်သာ ရှိလေသည်။

တောင်းပိုင်းရှိ အနိမ့်ဆုံး၏ ငွေစက္ကူများက ကမ္ဘာ့အဆင့်အတန်းမို့ ငွေစက္ကူ များ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်သုံး စက္ကူမျိုးတွင် တရုတ်အလုပ်ကိရိယာ နှင့် လယ်သမားများ၏ ဆိုဗီယက် အစိုးရဘဏ် ဟူသော စာတမ်းကို မိုက်ဒိုပ်ကား

သည်။ အနောက်ပြောက် သတ္တု စက်မှု အခက်အခဲကြောင့် အညံ့စား ကြွ
တာ၊ အရံပိတ်စများပေါ် မှုက်သိပ်ခြင်း ပြုခဲ့ရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကြေးကြော်
သံများကိုမူ သူ့ဘဝ၏ ငွေစက္ကူ အားလုံးတွင် ရိုက်နှိပ်ခဲ့သည်။ ရှင်ဆိန် ထုတ်လုပ်သော
ငွေစက္ကူများတွင် 'ပြည်တွင်းစစ် ရပ်စဲပေး' 'ဂျပန်ကို တိုက်ခိုက်ရန် စည်းလုံးကြ'
'တရုတ်တော်လှန်ရေး အခွန်ရှည်ပါစေ' စသော ကြေးကြော်သံများကို ရိုက်နှိပ်
ထားသည်။

ကျွန်းရုံးသားသော ဆိုဗီယက် ဒေသတိုင်းလိုလိုတွင် ဆိုဗီယက်ငွေများကိုသုံးစွဲ
လက်ခံကြသည်။ ထိုငွေစက္ကူများကို တောင်သူ လယ်သမားတို့သည် ဘယ်အတွက်
ယုံကြည်ပတ်ချစွာ သုံးစွဲခဲ့ကြသနည်း၊ ဘယ်အကြောင်းက သုံးစွဲစေသနည်း။

အနိတို၏ ငွေစက္ကူတန်ဘိုးနှင့် ပက်သက်၍ သီးသန့် ထားမှုများရှိသည်။
မရှိသည်ကို ကျွန်တော်မသိရချေ။ သို့သော်လည်း ထိုငွေစက္ကူ တန်ဘိုးအတွက် သုံးစွဲ
သူတို့ တန်ဘိုးမဆုံးရန် စီစဉ်ထားသည်ဆိုသော ကတိများ မပေးလည်ကိုကား
ထင်ရှားစွာ သိခဲ့ရသည်။

အချို့ နေရာတွင် ငွေစက္ကူများကို အဘင်းအစမှ သုံးစွဲရန် ပြုလုပ်ကောင်း
ပြုလုပ်ဘွယ်ရှိသည်။ သို့သော် ထိုသို့ ပြုလုပ်မှုမျိုးကို ကျွန်တော်သည် တကြိမ်တခါမျှ
မမြင်ခဲ့၊ မတွေ့ခဲ့၊ မကြားခဲ့ချေ။ နယ်စပ် ဒေသများတွင်ကား တောင်သူ လယ်
သမားတို့သည် ဆိုဗီယက် ငွေစက္ကူများကို သုံးစွဲရန် ငြင်းဆိုတတ်သည်။ ထိုအခါ
တပ်နီတော်သားတို့သည် တပ်နီတော်က ထောက်ပံ့သည့် ကူမင်တန် ငွေစက္ကူများ
ဖြင့် သုံးစွဲခြင်း ပြုကြလေသည်။

အဖြူ ဒေသတို့မှာ ကုန်ပစ္စည်းများ လာရောင်းသော ကုန်သည်တို့အတွက်
ငွေကြေးကိုစွဲတွင် မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သနည်း?၊ ထိုအခက်အခဲအား ဖြေရှင်း
ရန် ပြည်နယ် ဘဏ္ဍာရေးဌာနက ငွေလဲလှယ်မှုနှုန်းကိုသတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ဆိုဗီယက် ၁၂၀
ဒေါ်လာကို ကူမင်တန် ၁-ဒေါ်လာနှင့်အညီ အမျှထားသည်။

ငွေလဲလှယ်ရေးအတွက် 'အဖြူဒေသတို့မှ တင်သွင်းသော ကုန်ပစ္စည်းများသည်
သည် ပြည်နယ် ကုန်သွယ်ရေးဗြူရိုထံ တိုက်ရိုက် ရောင်းချရမည်' ထိုအခါ တန်ဘိုးကို
နိုင်ငံခြား (ကူမင်တန်) ငွေဖြင့် ပေးချေမည်၊ ပြည်နယ် ကုန်သွယ်ရေး ဗြူရိုသို့ တိုက်
ရိုက် ရောင်းဘဲ သမဝါယမများမှ တဆင့်၊ သို့မဟုတ် ကုန်သည် များမှတဆင့်
ရောင်းချခြင်း ပြုမည်ဆိုလျှင်၊ ပထမဆုံး မှတ်ပုံတင်ခြင်း ပြုရမည်။ ထို့နောက်မှ
အရောင်းအဝယ်လုပ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် ဆိုဗီယက်ငွေကို ကူမင်တန်ငွေဖြင့် လဲ
လှယ်ပေးမည် ဟု စည်းကမ်း သတ်မှတ်ခဲ့သည်။

လက်တွေ့အားဖြင့် ဆောင်ရွက်ရာတွင် 'နိုင်ငံခြား' မှ ကုန်ပစ္စည်းများ သွင်းမှုတွင် နိုင်ငံခြားငွေတန်ဖိုးသည် ဆိုဗီယက်ငွေ တန်ဖိုးထက် များပြားခြင်း ရှိနေရာ ဆိုဗီယက်တို့အတွ် တန်ဖိုးညီမျှရန် လုပ်ရေးအတွက် ပြဿနာ ပေါ်ခဲ့သည် အနိစ္စသည် ဒေဝါလီခံရမည့် အခြေအနေမျိုးသို့ပင် ရောက်ခဲ့သည်။ ရှိစေတော့၊ ထိုအခြေအနေမှ သူတို့တတွေ မည်ကဲ့သို့ ကျော်လွှား ခဲ့ကြသနည်း?။

ထိုမခွန်ကိုဖြေဆိုရာတွင် ကျွန်တော်သည် ဘဏ္ဍာရေးမင်းကြီးလင်ပိုင်းချူး၊ အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြရမည် ဖြစ်တော့သည်။ အမှန်တော့လည်း လင်ပိုင်း ချူး၏ နောက်ကွယ်တွင် စိတ်ဝင်စားဘွယ် အတိတ်ကားချပ်များ ရှိနေသည်။

၁၈၂၂ ခုနှစ်တွင် ဟုန်နယ်သား ကျောင်းဆရာတိုင်းက လင်ပိုင်းချူးကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ပညာရေး၌ ထူးချွန်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး တိုကျိုတွင် သွားရောက် ပညာ သင်ခဲ့သည်။ ၇၂ ပတ်တိုင် ပညာသင်နေစဉ်အတွင်း မန်ချူးအစိုးရက ပြည်နှင့်ဒဏ် ပေးလိုက်သည့် ဆွန်ယက်ဆင်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး သူ၏လျှို့ဝှက် အသင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ဆွန်သည် လျှို့ဝှက် အသင်းမှတစ်ဆင့် ကူမင်တန် ပါတီကိုတော်လှန်ရေး အင်အားစု တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းသောအခါ လင်ပိုင်းချူးသည် အထူးအသင်းသား ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၂၂ ခုတွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ ကူမင်တန် ပါတီအတွင်းသို့ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊ လင်သည် ဆွန်ယက်ဆင် နှင့် နီးနီးကပ်ကပ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါက လင်သည် ကူမင်တန်ပါတီ အထွေထွေပြဿနာများဆိုင်ရာ ဌာနတွင် ငွေထိန်းအဖြစ်၎င်း၊ သဘာပတိအဖြစ် ၎င်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဆွန်ယက်ဆင် ကွယ်လွန်ချိန်တွင် လင်သည် သူ့အပါးဝယ် ရှိခဲ့သည်။

အမျိုးသားရေးရာ တော်လှန်ရေးတွင် လင်သည် အကြီးအကဲတိုင်း ဖြစ်ခဲ့ သည်။ ချန်ကေရှီတို့ကို ထိပ်ဆုံးပို့ သူများအနက် သူလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၂၇ ခုနှစ် ချန်ကေရှီတို့၏ ကွန်မြူနစ်များ သုတ်သင်မှုကို လင်က အကြီး အကျယ် ရှုတ်ချပြီး ဟောင်ကောင်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ ထိုမှ ဆိုဗီယက်ရုရှားသို့ သွား၍ ကွန်မြူနစ် အကယ်ဒမီတွင် ဝေးနုစ်ကြာ သင်ကြား လေ့လာခဲ့သည်။ သူသည် တရုတ်ပြည်သို့ လျှို့ဝှက်စွာ ပြန်လာပြီး ကိန်းဆီးဒေသရှိ အနီများထံ လာခဲ့သည်။ ထိုဒေသတွင် သူ့ကို အနီတို့က ဘဏ္ဍာရေးမင်းကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ မုဆိုးဖိုဖြစ်နေသော လင်သည် သူ့သားနှင့် သမီးကို ၁၉၂၇-ခုနှစ် ကထက်စ၍ မမြင်ခဲ့ရ၊ မတွေ့ခဲ့ရ။

တနေ့ နံနက်ခင်း ကျန်တော်များ နိုင်ခြားရေးရိုးအနက် ရေးရေးရုံး
ချီတက်ပွဲ၏ ဘုရားကောင်း အသက် ၅၅ ခန့်ရှိနေပြီဖြစ်သော လင်သည် မပြုံး
တပြုံးမျက်နှာနှင့် ဝင်လာသည်။ ဘုရားရေးမင်းကြီးသည် ကိုင်းတကိုင်းမရှိသော
မျက်မှန်ကို ကြိုးစတဖနှင့် သူ့နားရွက်တွင် ချီထားရသော ပြုတ်ကျလှလှမျက်မှန်
ကိုတတ်ထားသည်။

သူသည် ကုလားထိုင် တလုံးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း အခွန် အကောက်များ
ရရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးသည်။ ကျွန်တော် သိရသမျှ အစိုးရသည်လက်တွေ့
အားဖြင့် မည်သည့်အခွန်ကိုမှ မကောက်သေးချေ။ သူတို့၏စက်မှုလုပ်ငန်း ဝင်ငွေ
မှာလည်း မဖြစ်စလောက်ရှိနေ၍ အနိတို့သည် သူတို့အတွက် လိုငွေ များအား
မည့်သို့မည်ပုံ ရယူကြရသည်ကို ကျွန်တော်သိလိုခဲ့သည်။

လင်သည် စတင်၍ရှင်းပြသည်။

“လူထုအပေါ် အခွန်မကောက် ပါဉာဏ်ရှိ ကျွန်တော်တို့ ပြောခဲ့တယ်။
ဒါဟာတကယ်လဲမှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ စီးပွားရေးဆိုင်ရာကြီးစား
တွေအပေါ်မှာတော့ ကြီးလေးတဲ့ အခွန်ကိုကောက်တယ်။ သူတို့ရဲ့ အပိုင်တွေ ကုန်
ပစ္စည်းတွေကိုလဲ ပြည်သူပိုင် သိမ်းခဲ့တယ်။ ဒီလိုလုပ်ပုံဟာ ကုန်ပစ္စည်း တွေရဲ့
လုပ်ငန်းနဲ့ တော့ လုံးဝ ဆန့်ကျင်တာဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကုန်ပစ္စည်းတွေ
က ရှိသမျှအခွန်တွေကို အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတွေ အပေါ်သာ ကောက်ခံ
ကြတာကလား။ ဒီမှာကျွန်တော်တို့ဟာ လူထုဆယ်ရာခိုင်နှုန်း အပေါ်မှာသာ
အခွန်ကောက်တယ်။ အဲဒီလူတွေဟာလဲ မြေပိုင်ရှင်တွေ ငွေတိုးချေးစား သူတွေ
ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကုန်သည်ကြီးတွေ အပေါ်မှာ အခွန် ချခိုင်းနှုန်း
နည်းနည်းနဲ့ ကောက်ပေမဲ့ ကုန်သည်လေးတွေအပေါ်မှာလုံးဝမကောက်ဘူး။ အနာ
ဂါတ်မှာတော့ တိုးတက်မှု အခွန်သဘောမျိုးနဲ့ ဇောင်သူ လယ်သမားတွေ
အပေါ်မှာ ကောက်ယူမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုလောလောဆယ်
မှာတော့ လူထုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အခွန်တွေမှန်သမျှကို ပယ်ဖျက်ထားတာပဲ”။

“ပြည်သူလူထုရဲ့ စေတနာအလျောက် ကူညီထည့်သွင်းတဲ့ ရုပ်ငွေဟာလဲ
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဝင်ငွေတမျိုးဖြစ်တယ်။ တော်လှန်ရေး စိတ်ဓါတ်ကြောင့် မျိုးချစ်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ဒီစစ်ပွဲမှာ ဆိုဗီယက်တွေ အရေးနိမ့်သွားမှာကို ဖိုးရိုးကုန်ကြတယ်။
ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ တပ်နီတော်အတွက် အစားအသောက်၊ ငွေနဲ့ အဝတ်
အစားတွေကို စေတနာတလျောက် ပေးကမ်းထည့်ဝင်ခြင်း ပြုကြတယ်။ ကျွန်တော်
တို့ တတွေဟာပြည်နယ်ကုန်သွယ်မှု၊ တပ်နီတော်လယ်ပြေပျား၊ စက်မှုလုပ်ငန်းများ

သမဝါယမနဲ့ ဘဏ်ချေးငွေတွေက ဝင်ငွေရကြသေးကယ်၊ မှန်ပါလား။ ဝတ်တော်တို့ရဲ့ အကြီးဆုံးဝင်ငွေကတော့ ပြည်သူပိုင်သိမ်းခြင်းတွေပါဘဲ...”

“ပြည်သူပိုင်သိမ်းခြင်းဟုတ်လား...” ဟု ကျွန်တော်ကကြားဖြတ်မေးသည့် ခင်ဗျားဆိုလိုချင်တာက အများပြောဆိုနေတဲ့ လူယက်မှုမျိုးကို ဆိုတာ ဟာဟုတ်လား...”

လင်သည် အမှတ်မဆင် ပြုံးလိုက်သည်။

“ပြည်သူပိုင်သိမ်းတာကို ကူမင်တန်တွေက လူယက်တယ်လို့ ပြောကြတာဘဲ၊ ခေါင်းပုံပြတ်သမား စီးပွားရေး အမြတ်ကြီးစားတွေ အပေါ် အခွန်ကောက်တာကို လူယက်တာလို့ ဆိုပြီး ကူမင်တန်တွေက လူထုအပေါ် အခွန်မိကောက်နေတာဘဲ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ တပ်နီတော်ဟာ အဖြူတွေရဲ့ ခံယူချက်မျိုးနဲ့ ဘယ်သူ့ဆီကမှ မလှယက်ခဲ့ဘူး၊ ပြည်သူပိုင်သိမ်းတာတောင့်မှ ဘဏ္ဍာရေးကော်မရှင်ရဲ့ ညွှန်ကြားမှုအောက်မှာရှိတဲ့ အသိအမှတ်ပြု ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ အမိန့်အရသာ ပြုလုပ်တာဖြစ်တယ်၊ ပြည်သူပိုင်လုပ်ငန်းအစက အဆိုးအထိ အစိုးရဆီ အစီရင်ခံစာတင်သွင်းရတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရာဇဝတ်မှုဆန်တဲ့ သာမန်လူယက်မှုမျိုးကို ကြီးလေးတဲ့အပြစ် ပေးခဲ့တယ်၊ ကဲဗျာ...အကောင်းဆုံးကတော့ လူတွေကို မေးကြည့်စမ်းပါ။ တပ်နီတော်ဟာ သူတို့ဆီက တန်ရာတန်တိုး မပေးဘဲနဲ့ ဘာတခုကိုမျှား ယူခဲ့သလဲလို့...”

သူပြောသည်မှာ လုံးဝမှန်ပေသည်၊ သို့သော် ကျွန်တော့ မေးခွန်း၏ အဖြေသည် မြေပိုင်နှင့် လယ်သမားဟူသော လူတန်းစား ပေါ်တွင်မှီ၍ ကွဲပြားကောင်း ကွဲပြားလိမ့်မည်။

“တကယ်လို့သာ ကျွန်တော်တို့ဟာ စစ်ပွဲကိုဆက်လက်မဆင်နွှဲရတော့ဘူးဆိုရင်” ဟု လင်က သူ့စကားကိုဆက်သည်။ “ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ကို အထောက်အကူပြုစေမဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေကို အလွယ်တကူ ပြုလုပ်နိုင်မှာဖြစ်တယ်၊ ခုဆိုရင်ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘတ်ဂျက်ကို သေသေချာချာ ရေးဆွဲပြီး ဖြစ်နိုင်မဲ့၊ တိုးတက်နိုင်မဲ့၊ စီးပွားရေးဝါဒတွေကို ကျင့်သုံး နေရတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အရာရှိတိုင်းလိုလိုဟာ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တော်လှန်ရေးသမားတွေ ဖြစ်ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ အခကြေးငွေမယူဘဲ အစားအသောက် အနည်းငယ်စားပြီး လုပ်ငန်းတွေကို ဇောက်ချလုပ်နေကြတယ်”။

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်ရှိဘတ်ဂျက်ကို ခင်ဗျားသိရရင် အံ့ဩမှာ သေချာတယ်၊ ဒေသကြီးတခုလုံး (အနောက်မြောက်ဒေသ) အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့

တလ အသုံးစရိတ်ဟာ ဒေါ်လာ ၃၂၀,၀၀၀ သာ ရှိတယ်။ အဲဒီ ငွေတွေ အနက်က ဣဆိုင်နန်း ငါးဆယ်လောက်ဟာ ပြည်သူပိုင် သိမ်းခြင်းက ရတာဖြစ် တယ်။ ဣဆိုင်နန်း ငါးဆယ်လောက်က လူထုရဲ့ စေတနာအလျောက် ထဲ့ဝင်ခြင်း ကရတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ အဖြူဒေသက ကျွန်တော်တို့ကို ထောက်ခံ သူတွေရဲ့ ရုပ်ငွေထဲ့ဝင်မှုတွေလဲပါခဲ့တယ်။ ကျန်တဲ့ ငွေတွေကတော့ ကုန်သွယ်မှု စီးပွား ရေးတည်ဆောက်မှု တပ်နီတော်ရဲ့ လယ်မြေတွေက ဝင်ငွေနဲ့ အစိုးရကို ဘဏ် တိုက်က ချေးငွေတွေက ရတာဖြစ်တယ်။”

မည်သို့ပင်ရှိစေ၊ ဘဏ္ဍာရေးမင်းကြီး လင်ပိုင်းချူး ကိုယ်တိုင်မှာ ငွေရေး ကြေးရေး မပြေလည်ခဲ့ချေ။

ဘယ်အတွက်ဆိုသော် သူသည် လခအဖြစ် တလလျှင် ၅ ဒေါ်လာသာ ရခဲ့၍ ဖြစ်တော့သည်။

ဘဝသည် အသက် ၅၀ တွင်စသည်

ကျွန်တော်သူ့ကို 'အဘိုးရှု'ဟု ခေါ်စမှတ် ပြုသည်။ တကယ်တော့ ဆိုဗီယက်ဒေသတခုလုံးတွင် သူ့ကို အဘိုးရှု ဟူ၍သာ အခေါ် များကြလေ ဘည်။

သူ့ အသက်သည် ၆၁-နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ အိုမင်းမှု သဏ္ဍာန် ဟန်ပန်တို့ကား အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် ပါးရှား လှသည်။ သူသည် ကိုယ်ကိုမတ်မတ်ထား၍ မှန်သော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် လမ်းလျှောက် တတ်သည်။ သူ့မျက်လုံးတို့ကား တောက်ပြောင်ဆဲရှိသည်။ ကြွက်သား များဖြင့် တောင့်တင်း နေသော သူ၏ခြေထောက်များသည် ခရီးရှည် ချီတက်ပွဲအတွင်းက တရုတ်ပြည်ရှိ တောင်များ-မြစ်များကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးပြီ ဖြစ်လေသည်။

အသက် ၅၀-အထိ ရှူတာလီး သည် ထင်ရှား၊ လေးစား အပ်သော ပါမောက္ခကြီးတဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်မှ ကွန်မြူနစ်များနှင့် ပူးပေါင်းရန် အတွက် အိမ်ထိုင်ခွင့်ခဲ့သည်။ သား-သမီးလေးဦးကို ကျောခိုင်းခဲ့သည်။ ချန်ရှားစံပြ ပျောင်း၏ ကျောင်းအုပ်ဘဝမှ ရုန်းထွက်ခဲ့သည်။

၁၈၇၆-ခုနှစ် ချန်ရှားမြို့အနီးတွင် သူ့ကိုပွေးဖွားခဲ့သည်။ ဆင်းရဲသော လယ်သမားမိဘမှ ဆင်းသက်ခဲ့ပြီး စတုတ္ထမြောက်သား ဖြစ်လေသည်။ အခက်အခဲ အကြပ်အတည်း အမျိုးမျိုးကြားမှ သူ့မိဘက သူ့ကို ပညာသင် စေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မန်းချူးအုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် သူသည် ကျောင်းဆရာ ဖြစ်ခဲ့ သည်။ သူသည်အသက် ၂၉ နှစ် အထိ ကျောင်းဆရာလုပ်ပြီး ချန်ရှား စံပြကောလိပ် မှ ဒီဂရီယူခါ ထိုကောလိပ်တွင်ပင် သင်္ချာနည်းပြဆရာ လုပ်ခဲ့သည်။

မော်စီတို့နန်း ထိုကောလိပ်တွင် နေခဲ့စဉ်က ဂျူ၏ တပည့် ဖြစ်ခဲ့သည်။ (ဂျူကမော်သည် သင်္ချာတွင် များစွာညံ့သည်ဟုပြောခဲ့သည်)ထိုမျှ သာမက အနီ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နေသူ အများအပြားမှာ လူငယ်ဘဝက သူ့တပည့် များ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည်။

ဂျူသည် မော်တို့နှင့် မတွေ့မီ ခတ်စောစောပိုင်းက ထဲက နိုင်ငံရေးယုံကြည် မှုပြင်းထန်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ လူထုအတွက် ပါလီမန်စနစ်ဖန်တည်း ပေးရန် တောင်းဆို ဆန္ဒပြသည့် အနေဖြင့်သူသည် သူ၏ လက်သန်းဖွားလေးကို ပြတ်တောက်ခဲ့လေသည် ပထမ တော်လှန်ရေးအပြီး ဟူနန်တွင် ပြည်နယ် ပါလီမန်ရှိစဉ်က ဂျူသည် ပါလီ မန်အမတ်တဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပထမ ကမ္ဘာစစ်ပြီးသောအခါ ဟူနန်နယ် အလုပ်သမား၊ ကျောင်းသား ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့်အတူ ပြင်သစ်သို့ သွားခဲ့သည်။ ထို့နောက်သတ္တုစက်ရုံတရုံ တွင် အလုပ် လုပ်ရင်းပြင်သစ်၌ တနှစ်ကြာ နေထိုင်ခါ လေ့လာမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ သည်။ ထို့နောက် ပဲရစ်တက္ကသိုလ်ရှိ တရုတ်ကျောင်းသား များကို သင်္ချာဘာသာ ကျူရှင်ပေးရင်း ထိုတက္ကသိုလ်တွင်ပင် သုံးနှစ်ကြာကျောင်းတက်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၃-ခု နှစ်တွင် ကွန်မြူနစ်တဦးဖြစ်လာပြီး ဖောက်ပြန်သော အဆင်းအဖွဲ့အစည်း များမှ ထုယ်ပယ်ခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

အမျိုးသားရေးရာ တော်လှန်ရေးကာလအတွင်းက ဂျူသည်ပြည်နယ်ထိုင်ရာ ကူပင်တန် အဖွဲ့၏ အရေးပါ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် ကွန်မြူနစ် များကို ထောက်ခံခဲ့သည်။ သူ့ ကျောင်းသားများအား မ့ဘက်စံဝါဒ ရေးရာများ ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် သင်ကြားပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ချန်းကချီ၏ အနီ များ သုတ်သင်ရေး ကာလအတွင်း သူသည် အစိုးရ၏ စာရင်းသွင်းခြင်း ခံရသူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည်ကွန်မြူစ်ပါတီနှင့် အဆက်အသွယ် မရှိခဲ့ဘဲ တကိုယ်တည်း ကိုယ် ရောင်ဖျောက်ခဲ့ရသည်။

“ကျွန်တော်က ကွန်မြူနစ်ဖြစ်ချင်တာဗျ...”ဟု သူက ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခဲ့သည်။ “ဒါပေမဲ့ ဘယ်ကွန်မြူနစ်ကမှ ကျွန်တော့်ကိုလာပြီး မဟိတ် ဝေငါ့ခွား၊ အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်ဟာ အသက်ငါးဆယ်ရှိနေပြီမို့ ကျွန်တော့်ကို အသက်ကြီးပြီလို့ ကွန်မြူနစ်တွေက ထင်ထားဟန်ရှိတယ်...”

သို့သော်တနေ့တွင် ဂျူပန်းအောင်း နေသော နေရာသို့ ကွန်မြူနစ်များ ရောက်လာပြီး သူ့ကို ပါတီတွင်းဝင်ရန် တောင်းဆိုကြသည်။ သူသည် များစွာ ပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့သစ်ကို ဖန်တည်းရာတွင် သူသည် တတိတအား အဖြစ်ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း သိရသည့်အခါ ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များပင် ကျခဲ့သည်ဟု ဂျူက ကျွန်တော့်ကို ပြောပြခဲ့သည်။

ပါတီက သူ့ကို ရုရှားသို့ ပို့ခဲ့ရာ ၂-နှစ် ကြာခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် အတားအဆီးအပိတ်အသို့ များကြားမှ ကိန်းဆီးသို့ အရောက်လာခဲ့သည်။ သူ့ကို ပါတီက လက်ထောက်ပညာရေးမင်းကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ပညာရေးမင်းကြီးအသတ်ခံရသောအခါ ဂျူသည် ပညာရေးမင်းကြီးဖြစ်လာသည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူ့ကို အဘိုးဂျူအဖြစ် လူသိများခဲ့လေတော့သည်။

တနေ့ကျွန်တော်နှင့် စကားပြောနေရင်းက ဂျူသည် အတွေ့အကြုံ တို့ကို ပြန်လည်ပြောပြသည်။

“အနောက်မြောက် ဒေသကို ကျွန်တော်တို့ပရောက်မီ လူဦးရေ ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းဟာ စာမတတ်သူတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒီဒေသဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အမှောင်ဆုံးဒေသလို့ ခေါ်ဆိုတယ်။ ရင်ဆီးနဲ့ ကန်စက လူအများဟာ သူတို့ အတွက် ရေဟာ အန္တရာယ်ဖြစ်စေမယ်လို့ ယုံကြည်နေကြတယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားအံ့ဩမလား? ဒီမှာရှိတဲ့ လူတွေဟာ သူတို့တကိုယ်လုံးကို ရေနှံနှစ်စပ်ချိုးတာဟာ ဘဝတလျှောက် လုံးမှာ နှစ်ကြိမ်ဘဲရှိတယ်။ တကြိမ်က သူတို့မေးဖွားစဉ်နဲ့ တကြိမ်က သူတို့လက်ထပ်တဲ့အချိန်ဘဲဖြစ်တယ်။ သူတို့ဟာ ခြေဖဝါးကို ရေဆေးရမှာ၊ လက်ကို ရေဆေးရမှာ ဒါမှမဟုတ် မျက်နှာသစ်ရမှာကို မုန်းတီးကြတယ်။ နောက်ပြီး ခြေသံလက်သံ မလှီးဘူး၊ ဆံပင်လဲ မညှပ်ကြဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒီမှာရှိတဲ့ လူတိုင်း လိုလိုဟာ ကျား-မ မရေးအကန်လုံး ကျစ်ဆံမြီးတွေနဲ့ သာဖြစ်ခဲ့တယ်။”

“ဒါတွေအားလုံးနဲ့ တခြားအယူသီးမှုတွေ အားလုံးဟာ သူတို့ရဲ့ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့ကြောင့်ဘဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ရဲ့ အယူသီးမှုအထင်လွှဲများမှုတွေ ပပျောက်သို့ လုပ်ပေးရေးဟာ ကျွန်တော့် တာဝန် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလောက် လူဦးရေများများကို ညွှန်ပြသင်ကြားမှုဆိုတာဟာ လက်တွေ့မှာ မလွယ်လှဘူး။

ကိန်းဆီးနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ရင် ဒီမှာက အခြေအနေပိုထိုးတယ်။ ကိန်းဆီးတုံးက စာမတတ်သူ ကိုးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းမှာ ရှိပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု အဆင့်အတန်းဟာ မနိမ့်ကျခဲ့ဘူး။ သူတို့ကပေ သင်ကြားပေးတဲ့ လိုအပ်တဲ့ ဆရာတွေလဲ အပြည့်အစုံရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရင်းကျူးစံပြနယ်မှာ မူလတန်းကျောင်း ၃၀၀ ကျော်ရှိပြီး ဆရာက ၈၀၀-ကျော်ရှိခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရင်းကျူးက ဆုတ်ခွါလာတဲ့ အခါမှာ တနယ်လုံးရဲ့ စာမတတ်သူဦးရေဟာ အနည်းဆုံး ၂၀- ရာခိုင်နှုန်း အထိ လျော့ဆင်းခဲ့တယ်။”

“ဒီမှာတော့ လုပ်ငန်းရဲ့ တိုးတက်မှုဟာ အများကြီး နှေးကွေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အစစအရာရာကို အစကပြန်ပြီးလုပ်နေရတယ်။ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ စာပေသင်ကြားမှု၊ အသိဉာဏ်လို့ ဆော်မှု၊ လုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်တဲ့ ကိုရိုယာတွေနည်းပါးမှုတွေကို ဖြေရှင်းယူခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဗုံနှိပ်စက်တွေဟာ အဖျက်အဆီးခံခဲ့ရတယ်။ ခုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျောက်ကုံးတွေနဲ့ ပု နှိပ်နေရတယ်။ အဖြူတွေရဲ့ ပိတ်ဆို့မှုကြောင့် ကျွန်တော်တို့မှာ စက္ကူရှားပါးမှု ဖြစ်ရ တယ်။ ခုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ဖါသာ စက္ကူတွေစတင် ထုတ်လုပ်နေပေမဲ့ ၊ အရည်အချင်းကတော့ အများကြီးညံ့သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအခက်အခဲတွေကို ကျွန်တော်တို့ မစိုးရိမ်ပါဘူး။ မကြောက်ပါဘူး။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ချင်တာကိုလုပ်တဲ့ အချိန်ရမယ်ဆိုရင်၊ တရုတ်တပြည်လုံး အံ့ဩသွားရလောက်အောင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပြနိုင်မယ်။ ခုဆိုရင် လူထုထဲက ကျောင်းဆရာတွေ ထွက်လာတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သင်တန်းပေးနေပြီ။ ပါတီကလဲ သူ့လူတွေကို သင်တန်း ပေးတယ်။ သူတို့တော့ အားလုံးဟာ ပြည်သူလူထုရဲ့ ကျောင်းတွေမှာ အပျော်တမ်း ဆရာတွေ ဖြစ်လာကြလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကြိုးစားမှုကြောင့် ဒီမှာရှိတဲ့ တောင်သူ လယ်သမားတွေဟာ အခွင့်အရေးသာ ရမယ်ဆိုရင် စာသင်တဲ့ လိုလား နေကြတာကို တွေ့ရတယ်။”

“နောက်ပြီး ဒီမှာရှိတဲ့လူတွေဟာ အသိဉာဏ်ခေါင်းပါးသူတွေ ပဟုတ်ကြဘူး။ သူတို့ဟာ တိုတောင်းတဲ့ အချိန်အတင်းမှာ စာကို ထိထိရောက်ရောက် သင်နိုင်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အယူသီးမှုနဲ့ အကျင့်ဆိုးတွေဟာ မမှန်ကန်ကြောင်း မကောင်းကြောင်းအကျိုးအကြောင်းပြပြီးပြောရင် အဲဒီအယူသီးမှု အကျင့်ဆိုးတွေကို ဖြတ်တောက်လာပြီး လူငယ် ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ ဖော်ပြတဲ့ တပ်နီတွေထိက စာရေးတတ် ဘတ်တတ် အောင်လဲ သင်ကြားနေကြပြီဖြစ်တယ်...”

အရေးပေါ် ဆိုဗီယက်ပညာရေး စံနှစ်တွင် အပိုင်းသုံးပိုင်း ခြားနား
သည်။ ၎င်းတို့မှာအခြေခံပညာရေး၊ စစ်ရေးစစ်ရာနှင့် လူမှုပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှု
ဖြစ်သည်။ အခြေခံပညာရေး စံနှစ်ကို အများအားဖြင့် ဆိုဗီယက်တို့က ဦးစီး သင်
ကြားပေးသည်။ စစ်ရေးစစ်ရာကို တပ်နီတော်က၎င်း၊ လူမှုပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး
ကို ကွန်မြူနစ် အဖွဲ့အစည်းများက၎င်း တာဝန်ယူ သင်ကြားပေးလေသည်။ ၎င်းတို့
အနက် အရေးကြီးဆုံးကား နိုင်ငံရေး အခြေခံ စိတ်ဝါသနာရန် သင်ကြားပေးခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထိုစံနှစ်အရ ခလေးငယ် တယောက်ပင် ဖြစ်စေကာမူ ၎င်းသည် အရိုး
သားဆုံး အလွယ်ကူဆုံးရှင်းပြထားသည့် တော်လှန်မှု ကြွေးကြော်သံများ ကို၎င်း
အနီနှင့် ကူမင်တန်တို့၏ ပဋိပက္ခအကြောင်းများကို၎င်း၊ မြေရှင်နှင့် လယ်သမား၊
အရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမားစသည်တို့၏ အကြောင်းများကို၎င်း ဘတ်ကြား လေ့
လာခြင်းပြုရလေသည်။ ထိုမျှသာမက အနာဂတ်၏ ဆိုဗီယက် မြေကျွန်းသင်္ကြံ
တည်ဆောက်ရေးအတွက်လည်း နည်းလမ်းကောင်းများကို လက်ခံ သင်ယူရလေ
သည်။

အခြေခံ ပညာရေးစံနှစ်အရ အနီတို့သည် အခြေခံကျောင်း ၂၀၀-ခန့်ကို
ဖွင့်လှစ်ပြီးဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကျောင်းတကျောင်း၊ အထည်
လုပ်ရန် ကျောင်းတကျောင်းကို ဖွင့်လှစ်ပြီးလေပြီ။ ထိုကျောင်းတို့၏သင်တန်းများ
မှာ ခြောက်လသာ ကြာလေသည်။

အတိုးတက်ဆုံးကား စစ်ရေးစစ်ရာ ပညာရေးပင်ဖြစ်သည်။ ၂-နှစ်အတွင်း
တပ်နီတော် အကယ်ဒမီ၊ မြင်းတပ်နှင့် ဝေပြင်တပ်ကျောင်းများကို ဖွင့်ထားပြီး
ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ရေဒီယို အတတ်ပညာကျောင်း၊ သူနာပြု ဆရာများဖြစ်
ရန် အထိသင်ကြားပေးသည့် ဆေးကျောင်း အင်ဂျင်နီယာ ကျောင်းများလည်း
ရှိသေးသည်။

လူမှု ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု၊ ပညာရေးစံနှစ်ကိုလည်း ဆိုဗီယက်တို့ကအခြေ
ခံနိုင်ငံရေးပညာရေးစံနှစ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားချက်ရှိသည်။ အနီတို့ကား လက်
တွေ့သမားများဖြစ်သည်။ လိနင်ကလပ် ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့နှင့် ကျေးရွာ
ဆိုဗီယက်များသို့ ဝါဒရေးရာနှင့် ပတ်သက်သည့် စာရွက်စာတမ်းများ လုပ်ဆောင်
ချက်များကို ပေးပို့ သည်။ ထိုပေးပို့ ချက်များကိုဆိုင်ရာ ဒေသတွင် အတွေ့အကြုံ
ရှိပြီးသူ၊ သို့မဟုတ် စာတတ်သူတို့က ခေါင်းဆောင်ခါ သင်ကြား ဆွေးနွေးမှုများ
ပြုလုပ်စေ၍ ကိုယ်တိုင်သင်ကြားလေ့လာမှုကို အားပေးလေသည်။

ကျေးလက်ဒေသများ၏ ကိုယ်တိုင်သင်ကြားနေပုံတို့ကို သင်သည် သွား
ရောက်လေ့လာမည်ဆိုပါက အောက်ပါအတိုင်း ကြားရပေသည်။

“ဗိုဟာ...ဘာလဲ”

“ဒါဟာ အလဲနီဖြစ်ပါတယ်”

“သူဟာ...ဘယ်သူလဲ”

“သူဟာ ဆင်းရဲသားဖြစ်ပါတယ်...”

“အလဲနီဆိုတာ ဘာလဲ...”

“အလဲနီဟာ တပ်နီတော်ရဲ့ အလဲဖြစ်တယ်...”

“တပ်နီတော်ဆိုတာကကော ဘာလဲ”

“တပ်နီတော်ဟာ ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ တပ်မတော်ဖြစ်တယ်...”

ထိုနည်းကား အရိုင်းဝါဒဖြန့်မှုပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် လယ်သမားသည်
၎င်း၊ လယ်သမား သား-သမီးတို့သည်၎င်း၊ သူတို့၏ ဘဝတွင် ပထမဆုံး အကြိမ်
ရေးတတ်၊ ဘတ်တတ်ရန် သင်ကြားတတ်မြောက်သည်သာမက သူတို့ကို မည်သူ
တွေက ဘယ် အတွက်ကြောင့် သင်ကြားကြသည်ဆိုခြင်းကိုလည်း သိပြီး ဖြစ်ကြ
လေတော့သည်။ သူတို့သည် တရုတ်ကွန်မြူနစ်ဝါဒ၏ အခြေခံ ခံယူချက် တို့အား
စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆုတ်ကိုင်မိလေတော့ပြီ။

အနာဂတ် ပညာရေးအတွက် အဘိုးရှုသည် အချိန်လိုပေသည်။ ထိုအချိန်
မရောက်မီ အဘိုးက တပ်နီတော်၏ ပညာရေးစံနှစ်ကို ဂရုစိုက်လေ့လာရန် ကျွန်
တော့အားပြောသည်။ သူက တပ်နီတော်တွင် စစ်မှန်သော တော်လှန်မှု ပညာ
ရေးစံနှစ်ကို တွေ့ရမည်ဟု ပြောပြသည်။

တပ်နီတော်၏ ကြွေးကြော်သံကား ‘စစ်တိုက်နေစဉ် ပညာသင်ပါ’ ဟူ၍
ဖြစ်သည်။ ထိုကြွေးကြော်သံကား သင့်အတွက် ထူးဆန်းကောင်းထူးဆန်းပေမည်
သို့သော်လည်း အနီတို့က ကျွန်တော့်ကို ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့ သွားကြည့်လျှင်
သူတို့ကြွေးကြော်မှုအား မည်သို့ မည်ပုံ အကောင်အထည်ဖော်သည်ကို တွေ့နိုင်မည်
ဟု ဆိုလာကြတော့သည်။

အပိုင်း-၇

၅၅. တန်းစစ်ပျက်နှာသို့သွားရာခရီး

အနိ တောင်သူလယ်သမားများနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

ကန်စုနယ်ခြားရှိ ရှေ့တန်းစပ်မျက်နှာသို့ သွားရာလမ်း တလျှောက်တွင် ကျွန်တော်သည် တောင်သူလယ်သမားတို့ တံများ၌ တည်းခိုခဲ့ရသည်။ သူတို့၏ ရွံ့နှင့်လုပ်ထားသော ကုပ်ပျစ်များပေါ်တွင် အိပ်ခဲ့ရသည်။ သူတို့ အစာကိုစားခါ သူတို့စကားများကြောင့် ရွှင်လန်းခြင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူတို့အားလုံးမှာ ဆင်းရဲသားများ ဖြစ်သည်။ ကြင်နာသည်၊ ညှဉ်းဝတ် ကြေသည်၊ ကျွန်တော့်ကို နိုင်ငံခြားညှဉ်းသည်တော်ဖြစ်ကြောင်းသိ၍၊ အချို့သည် ကျွန်တော့်ထံမှ အကြေးငွေများယူရန် ငြင်းသည်။

ကျွန်တော့်အတွက် သူမ၏ ကြက်ခြောက်ကောင်ကို သတ်ဖြတ်ပေးရန် ငြင်းဆန်ခဲ့သော သားသမီး ခြောက်ဦးခန့်ရှိသည်။ အမျိုးသမီးကြီးတဦးအား ကျွန်တော်မမေ့နိုင်ပါ။

“အနိတွေဟာ ယဉ်ကျေးမှုမရှိဘူးလို့ အပြင်လောကကို သတင်းမှားလွှင့် နေတဲ့ နိုင်ငံခြားသားဆိုးတွေကိစ္စိတတွေလက်ခံဘို့တောင်မသင့်ဘူး”ဟူ၍ ကျွန်တော့် အပေါ်တဦးအား ထိုအမျိုးသမီးကြီးက ပြောပြသည်ကို ကျွန်တော်ကြားရသည်။

ထိုအချိန်က ရှေ့တန်းစစ်ဗျက်နဲ့သို့ ကျွန်တော့်ကို ပို့ဆောင်ပေးရန် တာဝန်ပေးလိုက်သည့် ကျွန်မြို့နယ်လူငယ် ဖူချင်းကွဲနှင့်အတူ ခရီးသွားခဲ့သည်။ ဖူသည် ကျွန်တော့်ကိုလေးလေးစားစားဆက်ဆံသည်။ တပ်နီတော်ရှိရာ သွားရပည့် အတွက် အခြား ကျွန်မြို့နယ်များကိုသို့ သူသည် ပျော်ရွှင်လျက်ရှိသည်။ ဖူသည် ကျွန်တော့်ကို နယ်ပျံသမားအဖြစ်မြင်ကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ထုတ်ဖော် ပြောပြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည်ကျွန်တော့်ကို တတ်နိုင်သမျှ ကူညီပြီး ခရီးဆုံးသောအခါ သူနှင့်ကျွန်တော်သည် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေများဖြစ်ခဲ့သည်။

တည ကန်စုနယ်စစ်အနီးရှိ ချိုချီးအား ရွာလေးသို့ ရောက်သောအခါ လယ်သမားပိသားစု ခြောက်အိမ်ထောင်ခန့်နေထိုင်သည့်တန်းလျားတွင် ကျွန်တော် နှင့်ဖူ စတင်ချခဲ့သည်။ အသက် ၄၅-နှစ်ခန့်ရှိ ကလေးခြောက်ယောက်ဖခင် လယ် သမားတဦးက ကျွန်တော်တို့ကို ဆီးတို့ညှော်ဝတ်ပြုသည်။ သူက ကျွန်တော့်အား သန့်ရှင်းသော အခန်းတခန်း ပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့မြင်းများအတွက် ကောက်ရိုး များမြက်ပျားပေးသည်။သူသည် ကြက်နှင့်ကြက်ဥများကို ရောင်းသည်။ သို့သော် တည်းခိုရာအခန်းအတွက်မူ အခကြေးငွေ မယူချေ။ သူသည်ယိနန်သို့သွားခဲ့စဉ်က နိုင်ငံခြားသားများကို မြင်ဘူးသော်လည်း၊ သူ မိန်းမနှင့်ကလေးများကားနိုင်ငံခြား သား မမြင်ဘူးသဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ချောင်းကြည့်ကြသည်။ ကလေးတဦးမှာ ကျွန်တော့်ကိုမြင်၍ ကြောက်လန့်ပြီး ငိုလေတော့သည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ လယ်သမား အများအပြား ကျွန်တော်တို့ အနားယူ ဝင်လာကြသည်။ ကျွန်တော့်ကို ဆေးလိပ်တည်ကြပြီး စကားစမြည် ပြောကြသည်။ သူတို့ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင် မည်သည့် သီးနှံများစိုက်ပျိုး သည်ကို သိလိုကြသည်။ (တဦးက ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်တွင် ကြက်ရှိသလားဟု မေးရာ၊ အိမ်ရှင်က 'လူရှိရင် ကြက်ရှိတာပေါ့ဗျ...' ဟု ကျွန်တော့်အစား ပြောခဲ့ သည်) ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်တွင်ဆင်းရဲသားလူတန်းစားနှင့် သူဌေးလူတန်းစား ရှိသလား?၊ ကျွန်မြို့နယ်ပိုက်နှင့်တပ်နီတော်ကော့ရှိသလား?၊

သူတို့၏မြောက်မြားလှစွာသော မေးခွန်းများကိုဖြေကြားရင်း၊ ကျွန်တော် သည် သူတို့ကိုလည်း မေးခွန်းအနည်းငယ် မေးမိသည်။တပ်နီတော်ကိုသူတို့ဘယ်လို မြင်ကြသလဲ။

မကြာမီက တပ်နီတော် အကယ်ဒမီသည် သူ၏ မြင်းထပ် ကျောင်းကို ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ရာ၊ ဤရွာကလေးတွင် ရက်အနည်းငယ်ကြာ နားပဲ့သည်။ ထိုသို့ နားရာတွင် မြင်းပျားစားရန် ရွာလေးရှိ မြက်ပျား၊ကောက်ရိုးများကို ပေးရရာ

ရွာလေးတွင် မြက်များ၊ ကောက်ရိုးများ ပြတ်လုမတတ် ရှိခဲ့ကြောင်းနှင့် သမားတို့က တင်ပြကြသည်။

“သူတို့ဝယ်တာအတွက် ပိုက်ဆံပေးမသွားဘူးလား...”ဟု ဖုက ပြောပြသလဲ မေးသည်။

“ပေးပါတယ်...ပေးပါတယ်...”ဟု လယ်သမားတဦးက ပြန်ဖြေသည်။

“အားလုံးအတွက် ကျေနပ်မှုရအောင် ပေးသွားပါတယ်၊ ဒါကပြဿနာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ မြင်းတွေအတွက် လုံလုံလောက်လောက် စားနပ်ရိက္ခာ မရှိဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားအသိအကျွန်တော်တို့မှာ အနည်းငယ် ပိုလျှံ ရုံသာရှိတယ်၊ နောက်ပြီးဆောင်းတွင်းကလဲရောက်တော့မယ်မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ လာမဲ့ဇန့်ဝါရိလမှာ ဆန်ကြမ်းတွေကို သမဝါယမက ပေးမလား၊ ဒါဟာကျွန်တော်တို့စိုးရိမ်မူ့ဆဲ၊ ဆိုဗီယက်တွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘာဝယ်နိုင်မှာလဲ၊ အင်း...ဘိန်းတောင်ဝယ်လို့ မရဘူး...”

ထိုစကားကို ကျစ်ဆံမြီးနှစ်ဘက် ချထားသည့် လယ်သမားကြီး တဦးက ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သူစကားပြောနေစဉ် လူလတ်ပိုင်းလယ်သမားများက သူ့ကို မျက်မှောင်ကုတ်၍ ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ ဖုက ဆိုဗီယက်တွေနဲ့ ဘိန်းဝယ်၍ မရကြောင်း ဝန်ခံသည်။ သို့သော် သူတို့လိုအပ်သမျှကို သမဝါယမများတွင် ဝယ်ယူနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ခုဘဲဝယ်နိုင်သလား...”ဟု အိမ်ရှင် လယ်သမားက မေးသည်။ “ဒီလို ရေဖလားတလုံးကိုကော ဝယ်နိုင်သလား” ဟု မေးရင်းအနီးရှိ ရေဖလားအနီတလုံးအား ယူပြသည်။ (ထိုရေဖလားမှာ ဂျပန်လုပ်ဟု ကျွန်တော် ထင်မိသည်) ဖုက သမဝါယမတွင် ထိုရေဖလားမျိုးကို ဝယ်၍မရနိုင်ကြောင်း ဝန်ခံသည်။ သူက သမဝါယမများတွင် ဆန်ကြမ်းများ၊ အစားအစာများ၊ ဖယောင်းဆီများ၊ ဖယောင်းတိုင်များ၊ အဝတ်ချုပ်သည့်အပ်များ၊ မီးခြစ်များ၊ ဆားများ စသည်တို့ကို လိုလေသေးမရှိ ဝယ်ယူနိုင်ကြောင်း ပြောပြသည်။

“လူတိုက်ကို ပိတ်ခြောက်ပေတက်ပို့၍ မရဘူးလို့ ကြားရတယ်၊ အဲဒါ ဟုတ်သလား...”ဟု လယ်သမားတဦးက မေးပြန်သည်။

ထိုမေးခွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖုအတိအကျမဖြေနိုင်၊ လိုအပ်သော အဝတ်အထည် မြောက်မြားစွာ ရှိကြောင်း ရှင်းပြနိုင်သည်။ ထို့နောက်ဖုသည် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး အကြောင်း ဆွေးနွေးရန် စကားလမ်းလွဲလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ဘဝရော၊ ကျွန်တော့်ဘဝရော လူတိုင်းရဲ့ဘဝဟာ ကြမ်းတမ်း နိုင်ကျမှု အခြေအနေမှာ ရောက်နေတယ်...”ဟု သူကပြောသည်။ “တပ်နီတော် ဟာ ခင်ဗျားတို့အတွက် တိုက်ပွဲဝင်နေတယ်၊ ဂျပန်နဲ့ ကူမင်တန်တွေ့၍ ဘေးရန်က လယ်သမားတွေ၊ အလုပ်သမားတွေ ကင်းဝေးအောင် တပ်နီတော်က ဆောင်ရွက် နေတယ်၊ ကဲ...ထားပါတော့၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ လိုသလောက် အဝတ်အစားကို ဝယ်မရဘူး၊ ဘိန်းဝယ်မရဘူး ဆိုပါစို့။ တကယ်တော့ အဲဒီဆိုးရိုးမှုတွေအတွက် ခင်ဗျားတို့အခွန်အကောက်တွေ မပေးရတာဘဲ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ မြေရှင် တွေဆိုမှာ ငွေသွားမချေးရတော့ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ အိမ်တွေ၊ လယ်တွေ အရင်ကလို မဆိုးရှုံးရတော့ဘူး၊ ဟုတ်တယ်... မဟုတ်လား... အကိုကြီးတို့ရာ ခင်ဗျားတို့တတွေ အဖြူစစ်တပ်ကို မနှစ်သက်ကြဘူး... မဟုတ်လား... ဒီမေးခွန်းကိုလဲ မဖြေကြည့်ကြ စမ်းပါ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ သီးနှံတွေအတွက် အဖြူစစ်တပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့ကို အခ ကြေးငွေ ပေးခဲ့ကြသလား...”

ထိုအချိန်တွင် လယ်သမားတို့၏ မကျေနပ်ချက်များကွယ်ပျောက်သွားဟန် ရှိသည်။ သူတို့၏ ထင်မြင်ချက်မှာလည်း တညီတညွတ်တည်း...။

“ဟုတ်ပါဘယ်... သူတို့တတွေက အဓမ္မ သိမ်းကြတာပါ...”ဟု အိမ်ရှင်က ခေါင်းတပြိုင်ပြိုင်ဖြင့် ထောက်ခံရင်းပြောသည်။ “တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ရွေး ရမယ်ဆိုရင်တော့ တပ်နီတော်ကိုဘဲ ရွေးရမှာပေါ့။ ကျွန်တော့်သားဟာ ခုဆိုရင် တပ်နီတော်ထံမှာရှိတယ်၊ ကျွန်တော်ဘဲ ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်တာပါ။ ကျွန်တော် ပြော တာကို ဘယ်သူ ပြင်းချင်သေးသလဲ...”

သူတို့တတွေ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ဝယ်နီတော်ကို နှစ်သက်ကြသလဲ...ဟု ကျွန်တော်က မေးကြည့်မိသည်။

စောစောက ဘိန်းဝယ်မရ၍ သမဝါယမတို့အပေါ် မကျေနပ်ခဲ့သည့် လယ်ယာသမားကြီးက ကျွန်တော့်အမေးကိုပြောသည်။

“အဖြူတွေလာရင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ၊ သူတို့က တိန်ရာတန်ဘိုးအတွက် တစ်နှုတ်စပဲပြောဘဲ၊ သူတို့အတွက် စားနပ်ရိက္ခာ ဒီမျိုးဒီမျိုးလိုချင်လို့ ရှာပေးပါ ခိုင်းတယ်၊ တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့က မပေးဘူးဆိုရင် ကွန်မြူနစ်တွေဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ဖမ်းတော့တယ်၊ ရှိသမျှ စားနပ်ရိက္ခာတွေကို ပေးလိုက်ပြန်ရင်လဲ အခွန်ပေးဘို့ ငွေရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အခွန်မပေးနိုင်တော့ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေကို လေလံပစ်ဘို့ဆိုပြီး သိမ်းကြတော့တယ်၊ ပြီးခဲတဲ့နှစ် တပ်နီ တော်မရှိစဉ်က အဖြူတွေဒီဒေသကို ပြန်ဝင်လာပြီး ကျွန်တော့်ဝက်လေးကောင်နဲ့

မြည်းနှစ်ကောင်ကို သိမ်းသွားတယ်။ မြည်းတကောင်ဟာ ဒေါ်လာ ၃၀-စီတန်ပြီး ဝက်တကောင်ကတော့ နှစ်ဒေါ်လာစီတန်ဘိုးရှိတယ်။ ဝက်တွေဟာဆိုရင် သန်မာ ထွားကြွင်းလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့...အဲဒါတွေအတွက် သူတို့ဘာပေးသလဲ”

“အမယ်လေး...လေး၊ သူတို့က ကျွန်တော်အပေါ်မှာ အခွန်နဲ့ လယ်ငှားခ တွေအတွက် အကြေးဒေါ်လာ ၈၀-ရှိတယ်လို့ဆိုလာတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့ တိရစ္ဆာန်တွေကို ဒေါ်လာ ၄၀-နဲ့ တန်ဘိုးဖြတ်ပြီး ကျွန်တော့ဆီက နောက်ထပ် ဒေါ်လာ ၄၀-တောင် ထပ်တောင်းသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့မှာ ပေးစရာ ဆိုလို့ ဘာမှမရှိတော့ဘူး၊ ဒီတော့ သူတို့က ကျွန်တော့သွီးကိုရောင်းစေချင်တယ်...၊ ဒါဟာတကယ်ပြောတာပါ။ ဒီမှာရှိတဲ့ လူတွေထဲက တချို့ဟာ အဲဒီအတိုင်းလုပ်ခဲ့ ရတယ်။ ရောင်းစရာ နွားလဲမရှိဘူး၊ သွီးလဲမရှိဘူး ဆိုရင်တော့ ပိုးအန်ထောင်ကို သွားပေတော့၊ သူတို့တတွေဟာ အဲဒီမှာအအေးမိပြီး အများအပြား သေခဲ့ ကြရတယ်...”

ထိုလယ်သမားကြီးကို လယ်မည်မျှ ပိုင်ဆိုင်ပါသလဲဟု ကျွန်တော်က မေးကြည့်သည်။

“မြေလား” ဟု သူကပြန်မေးသည်။ “ကျွန်တော့လယ်တွေဟာ ဟိုမှာ လေ...” ဟု ပြောင်းပူးလူးဆပ်နှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက် ငင်းများနှင့် စိမ်းစိုနေသော တောင်ကုန်းလေး၏ ဆင်ခြေရှိမြေကို ညွှန်ပြသည်။

“အဲဒီမြေဟာ ဘယ်လောက်တန်သလဲ...”

“ဒီမှာက စိုက်ပျိုးနိုင်တဲ့မြေကလုံပြီး ဒီပြင်မြေတွေဟာတန်ဘိုးမရှိဘူး...” ဟု သူကပင် ဆက်လက်ရှင်းပြသည်။

“အဲဒီ ဆင်ခြေလျော့က မြေမျိုးကို ၅၅-ဒေါ်လာလောက်နဲ့ ဝယ်နိုင် တယ်။ မြည်းတွေ၊ ဆိုတ်တွေ၊ ဝက်တွေ၊ ကြက်တွေ၊ အိမ်တွေနဲ့ ပစ္စည်းကိရိယာတွေ ကသာ တကယ် အဘိုးတန်တာဗျ...”

“စိုက်ပျိုးခင်း တကွက်ဟာကော ဘယ်လောက် တန်ဘိုးရှိသလဲ၊ ဥပမာ ခင်ဗျားရဲ့ စိုက်ပျိုးခင်းဆိုပါတော့...”

သူသည် သူ့စိုက်ပျိုးခင်းကိုလည်း တန်ဘိုးရှိသော မြေကွက်အဖြစ် သတ်မှတ် ရန် ငြင်းဆိုပြန်သည်။

“ခင်ဗျားရဲ့အိမ်တွေ၊ တိရစ္ဆာန်တွေအတွက် အခွန်ဘယ်လောက်ပေးရသလဲ”

“တနှစ်ကို ဒေါ်လာ လေးဆယ်...”

“ဒါက တပ်နီတော် မရောက်ခင်က ပေးရတာ မဟုတ်လား...”

“ဟုတ်ပါတယ်...ခုတော့ ဘာအခွန်မှ ကျွန်တော်တို့မပေးရဘော့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နောင်နှစ်ခါမှာဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ ဘယ်သူသိမလဲ၊ အနီတွေမရှိရင် အဖြူတွေလာမှာတဲ့၊ ဒီနှစ်မှာအနီ နောင်နှစ်မှာ အဖြူ၊ အဖြူတွေ လာတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ကို အနီလူဆိုးလို စွပ်စွဲတယ်၊ အနီတွေ လာတဲ့အခါ တန်ပြန်တော်လှန်ရေး သမားလို ကျွန်တော်တို့အပေါ် မြင်တယ်...”

“ဒါပေမဲ့ ကွာခြားမှုတော့ ရှိပါတယ်...”ဟု လူငယ် လယ်သမားတစ်ဦးက ဝင်ပြောသည်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ အိမ်နီးနားချင်း အသိမိတ်ဆွေတွေက ကျွန်တော်တို့ဟာ အဖြူတွေကို မကူညီခဲ့ပါဘူးလို့ ထောက်ခံပြောရင် အနီတွေက ကျေနပ်လက်ခံတာပဲ...ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာသာ မြေပိုင်ရှင် အသိမရှိဘူး ဆိုရင်ကျွန်တော်တို့ဟာ အဖြူတွေရဲ့ အနီလူဆိုးအဖြစ်အသိအမှတ်ပြုတာ ခံရတော့တာပဲ၊ က...ကျွန်တော်ပြောတာ မဟုတ်ဘူးလား...”

လယ်သမားကြီးက ခေါင်းငြိမ်ပြန်သည်။ ထိုနောက် သူက ဤလေးရွာသို့ အဖြူများနောက်ဆုံး ရောက်ခဲ့ချိန်က လှမ်းမြင်နေရသော တောင်ကုန်းလေးအနီးတွင် ဆင်းရဲသား မိသားစုတစ်ခုကို သတိသွားကြကြောင်း၊ အပြစ်ကတော့ အနီများ ပုန်းအောင်းသည့် နေရာကို မိသားစုက အဖြူများ ပြောမပြု၍ ဖြစ်ကြောင်း ထို့နောက် ၎င်းတို့လည်း နွားများကိုယူ၍ ထွက်ပြေးခဲ့ရာ၊ အနီတို့ ဝင်လာမှ ပြန်ခဲ့ကြောင်း ဝသည့်ဖြင့် ပြောပြသည်။

“ဒါဖြင့် ခိုတခါ အဖြူတွေ ပြန်လာရင်ကော ခင်ဗျား ထွက်ပြေးအုံးမလား”
“ပြေးရမှာပေါ့ဗျာ...မပြေးရင် ကျွန်တော်တို့ အသတ်ခံရမှာ သေချာတယ်...”

ထိုနောက် သူက ရွာသားများ၏ ရာဇဝတ်မှုများကို ပြောပြသည်။ ရွာသားတို့သည် ပြည်သူ့ ဆင်ရဲသား အဖွဲ့နှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်၊ ဒေသဆိုင်ရာ ဆိုဗီယက်များ အတွက် မိပေးခဲ့သည်။ အဖြူစစ်တပ်၏ လှုပ်ရှားမှုသတင်းကို တပ်နိုတော်သို့ ပေးခဲ့သည်။ ရွာသားနှစ်ဦး၏ သိုးများမှာ တပ်နိုတော်ထဲတွင် ဝင်သွားကြပြီး၊ အခြား ရွာသားနှစ်ဦး၏ သိုးများမှာလည်း သူနာပြု သင်တန်းကျောင်း တက်နေကြောင်း ပြောပြသည်။ ဒါတွေဟာ ရာဇဝတ်မှုတွေဘဲ မဟုတ်လားဟုလည်း သူက မေးသည်။ မှန်သည် ထိုပစ်မှုများအတွက် အဖြူတို့၏ အနည်းဆုံး သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခြင်း ခံရကြောင်း ကျွန်တော် သိထားသည်။

ထိုအချိန်တွင် လူငယ်တစ်ဦးလည်း ဆွေးနွေး ပွဲအတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူသည် ကျွန်တော့ကိုပင် လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘဲ “ဒါတွေကို ရာဇဝတ်မှုတွေလို့ အဘိုးက

ခေၤတယ်ဟုတ်လား၊ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါဟာ သူရဲကောင်းတွေရဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဒါအလုပ်
တွေကို ကျွန်တော်တို့ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်သလဲ... ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
တပ်နိုတော်ဟာ ဆင်းရဲသား ပြည်သူလူထု တပ်မတော်ဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရသေ့
ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေး တွေကိုတိုက်ခိုက်ယူပေးလို့ ဖြစ်တယ်...”ဟု အားရပေးရ
ပြောလေသည်။

ထို နောက် သူကပင်ဆက်၍ ပြောပြန်သည်...

“ဒိဂ္ဂါမာလုတ်လတ်တဲ့ စာသင်ကျောင်းဆိုတာ အရင်ကရှိခဲ့သလား၊ အနီတွေ
ကြီးမဲ့ကြေးနန်း၊ လျှပ်စစ်ဓါတ်အားတွေ ယူမလာခင်ကကော၊ ကျွန်တော်တို့တတွေ
ကမ္ဘာ့သတင်းတွေကို ခုလို ကြားသိရခဲ့လား၊ ကမ္ဘာကြီးဟာ ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ
ဘယ်သူက ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြခဲ့သလဲ၊ အဘိုးက သမဝါယမာ အထည်တွေ
မရှိဘူးပြောတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုတုံးက ကျွန်တော်တို့နယ်မှာ သမဝါယမ ဆိုတာ
ရှိခဲ့ရဲ့လား၊ ကဲ... အဘိုးရဲ့ စိုက်ပျိုးခင်းကိုဘဲ ကြည့်လေ၊ ဟိုတုံးက မြေပိုင်ရှင်ကြီး
လောက်က ဝတ်ပြီး သေခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အနီတွေ ရောက်လာကထဲက စားစရာ
သောက်စရာတွေ ကျွန်တော်တို့အတွက် အလုံအလောက် မဟုတ်လား၊ အဘိုးက
ဒါကို အခြေအနေဆိုးတယ်လို့ ပြောတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တွေ ကတော့
စာသင်ကြားနိုင်တဲ့ ဒီအခြေအနေမျိုးဟာ ဆိုးဝါးတဲ့အခြေအနေ မဟုတ်တော့ဘူး
သစ္စာပေါက်တော့ရဲ့ လက်တွေ့ကို ရိုင်းဖယ်နဲ့ ဘယ်လို ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်ခိုင်းဖယ်ဆိုတာ
သင်ကြားနိုင်တဲ့ ဒီကာလဟာ ကျွန်တော်တို့ လူငယ် တပ်ဦးတွေအတွက် အကောင်း
ဆုံးဘဲ ဖြစ်တယ်”

ကျွန်တော် ဖူ့ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ သူ့မျက်နှာမှာ ပြုံးရောင် သန်းနေ
သည်။ အခြားလယ်သမား အများအပြားကလည်း မှန်ကန်ကြောင်း ထောက်ခံကြ
လေသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ ဆွေးနွေးပွဲသည် အိပ်ချိန်ကိုလွန်ပြီး ညကိုးနာရီ တိုင်ခဲ့သည်။
ဆွေးနွေးပွဲတွင် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားဆုံးမှာ လယ်သမားတို့က ဖူ့ကို အနီအရာရှိ
တဦးအဖြစ် သဘောမထားဘဲ၊ သူတို့၏ သားမြေးများနှင့် စကားပြောသလို ပွင့်ပွင့်
လင်းလင်း ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အမှန်လည်းဖူသည် လယ်သမားသားဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့ အခန်းထဲမှ နောက်ဆုံး ထွက်ခွာ သွားသူကား ကျစ်ဆံပြီး
နှစ်ထက်ချ၍ မကျေနပ်မှုများကို တင်ပြခဲ့သည့် လယ်သမားကြီးဖြစ်သည်။ သူသည်
တံဘီးပေါက်မှ ထွက်ရင်း ဖူအနီးကပ်ခါ တိုးတိုးလေး ပြောပြန်သည်။ သူက...

“ပိုးအန်မှာ ဘိန်းဝယ်လို့ ရသလားဟင်...”တဲ့
သူထွက်သွားသောအခါ ဖူသည် မကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ကျွန်တော့ထံ လျှောက်
လာသည်။

“အဲဒီလူကြီးရဲ့ အဖေဟာ ဒီဒေသဆိုင်ရာ ပြည်သူ့ ဆင်းရဲသား အဖွဲ့ရဲ့
သဘာပတိ ဆိုရင် ခင်ဗျားယုံမလား၊ အင်း...သူကတော့ ဘိန်းစားချင်တုန်းဘဲ၊
ဒီရွာမှာ ပညာပေးရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ပေးဘို့ အများကြီး လိုသေးတယ်...”ဟု
ဖူက ပြောပြသည်။

ဆိုဗီယက်စက်မှုလုပ်ငန်းများ

ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့ သွားရာလမ်းရှိ ရှင်ဆီဒေသ ဆိုဗီယက် ဗဟို စက်မှု လုပ်ငန်းများတည်ရာ ဝှေးချိုချင်းတွင် ကျွန်တော် ခေတ္တနား ခဲ့ပြန်သည်။ ဝှေးချိုချင်း သည် ၎င်း၏နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်ရှိနိုင်မှုကြောင့် ထင်ရှား ကျော်ကြားခဲ့သော ဒေသ ဖြစ်လေသည်။

လူတိုင်းလိုလိုပင် ရှေးယခင်ကအတိုင်း ဂူအိမ်များတွင် နေထိုင်ကြသည်။ လယ်သမားများမှာလည်း ကျစ်ဆံမြီးများ ထားဆဲ၊ မြင်းများ၊ လား များနှင့် ကုလားအုပ် များက လူတို့၏တနည်းသော ဆက်သွယ်မှုဖြစ်သည်။ မီးထွန်းရန် အတွက် ရေနံအကြမ်းကို သုံးသည်။ ဖယောင်းတိုင်ကို ဇိမ်ခံပစ္စည်းအဖြစ် သတ်မှတ် ထားသည်။ လျှပ်စစ် ဓါတ်အားနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့မျှမသိကြ။ နိုင်ငံခြား သားမှာလည်း အာဖရိကတိုက်တွင် အက်စကီမိုး လူမျိုးမရှိသလို သူတို့ထံအထောက် အပေါက်နည်းပါးလှသည်။

ထိုရေးကျစေဘဲ ဒေသတွင် ဘုရားထက် စက်ရုံများသည် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ စက်ရုံများ လည်ပတ်သံ ကြားလာရသည်၊ ယခုအခါတရပ်ကို လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းကိရိယာများ ထုတ်လုပ်နိုင်ရေး အတွက် အလုပ်သမားများသည် အလုပ်များလျက်ရှိပေပြီ။

ကိန်းဆီးဒေသတွင် ကုန်မြူနှစ်များသည် ဝိုင်းဝန်း ပိုက်ဆံ့ ထားသည့် ကြား၊ ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့မရှိသော အခက်အခဲများ ကြားမှ စက်မှု လုပ်ငန်း အများအပြားကို တည်ထောင်ခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော်သိရသည်။ ဥပမာ သူတို့သည် တရုတ်ပြည်၏ အကြွယ်ဝဆုံးသော သံကြွပ်မိုင်းကို တူးဖော် လုပ်ကိုင် ခဲ့ကြသည်။ တနှစ်လျှင် ပေါင် တသန်းကျော်ထွက်ခဲ့ရာ ကွမ်းတုံးနယ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချင်ချီတန်း ထံလျှို့ဝှက်စွာဖြင့် အရောင်း အဝယ်လုပ်ခဲ့သည်။ ကိန်းဆီးအရပ်ရှိ ဆိုဗီယက် ဗဟိုပုဒ်ခိုင်လုပ်ငန်း ဌာနကလည်း လုပ်သားပေါင်း ၈၀၀-ခန့်နှင့် စာအုပ်များ၊မဂ္ဂဇင်းများနှင့် တရုတ်နိ နေ့စဉ်သတင်းစာကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ကိန်းဆီးတွင်လည်း ယက္ခန်းရုံများ၊ အထည်စက်များနှင့် စက်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေးရုံးများရှိခဲ့သည်။ သူတို့၏သာမန်လိုအပ်မှုများအတွက် သူတို့၏စက်မှု လုပ်ငန်း အငယ်စားများက ပြည့်တင်း နိုင်ခဲ့သည်။ အနီတို့က ၁၉၃၃-ခုနှစ်တွင် ၎င်းတို့သည် နိုင်ငံခြား ထုတ်ကုန် လုပ်ငန်းကို ဒေါ်လာ ၁၂-သန်းဘိုးမျှ လုပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုကုန်ကူးခြင်း လုပ်ငန်းကို တောင်ပိုင်းရှိ ကုန်သည်များသည်အသက်စွန့်၍ လုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အသက် စွန့်ရှုကျိုး နှစ်လောက် အောင်လည်း သူတို့သည် များပြားလှစွာသော အမြတ်များကို ရခဲ့သည်။

အနီတို့သည် လက်မှု ပစ္စည်းများနှင့် အိမ်တွင်း စက်မှု လုပ်ငန်း တို့ကို မြှောက်ပြားစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ၊ ထိုကုန်ပစ္စည်းများအား သမဝါယမတို့မှ ရောင်းချခဲ့ကြသည်။

မော်စီတုန်း ပြောပြချက်အရ ၁၉၃၇-ခုနှစ် စက်တင်ဘာလတွင် ကိန်းဆီးနယ်၌ ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဖြန့်ဖြူးရေး သမဝါယမ ၁၄၂-ခု ရှိခဲ့သည်။ ထို သမဝါယမများ အားလုံးကို ပြည်သူ့ထုတ်ကုန် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ၎င်းတို့၏ ရပ်တည်ရေးအတွက် တဘက်တွင် တိက်ဝင် နေရာသူများသည် ဝေမျှသောစုပေါင်း လုပ်ငန်းများအား အောင်မြင်စွာ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်နှင့် ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာအဖွဲ့၏ စုံစမ်းလေ့လာသူတို့ကပင် သဘယဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာတန် တို့ကလည်း ၎င်းတို့လက်အောက်ရှိ တောင်ပိုင်းနယ် အချို့တွင် အနီတို့ကို အားကျပြီး သမဝါယမ

စံနစ်ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း အရင်းရှင်ဝါဒ လက်အောက်တွင် စုပေါင်းလုပ်ငန်းတို့မှာ အရေးမသာဘဲ ရှိခဲ့သည်။

ယခု အနောက်မြောက်ဒေသတွင် အနီတို့၏ စက်မှုလုပ်ငန်းများကို တွေ့ရ လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မမြော်လင့်ခဲ့ချေ။ ဤဒေသတွင် တောင်ပိုင်းထက် အစစ အရာရာ ခက်ခဲမှုများ ရှိနေသည်။ သို့သော်လည်း ဆိန်းနှင့်လန်ချောင်းတွင် စက်ရုံ အငယ်စားလေးများကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ များသော အားဖြင့် စက်မှုလုပ်ငန်းနှင့် ပတ် သက်၍ အနီတို့သည် အရှေ့ပိုင်းရှိ စက်မှုလုပ်ငန်းကြီးများ ပေါ်တွင် အမှီသဟပြု နေရသည်။ အနောက်မြောက် ဒေသ၏ စက်မှု လုပ်ငန်းများ တိုးတက်ရေးမှာ ပြင်ပမှ စက်မှု ပညာရှင်များ၊ စက်မှု ပစ္စည်းများ အပေါ်တွင် တည်ရှိခဲ့သည်။

ကုမ္ပဏီတို့၏ ပိတ်ဆို့မှုသည် ဆိုဗီယက် အစိုးရ၏ စက်မှုပစ္စည်း တင် သွင်းရေးနှင့် စက်မှုပညာရှင်များ ခေါ်ယူရေးကို ထိခိုက် စေခဲ့သည်။ စက်မှုပစ္စည်း များနှင့် ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းများရရေးကား အနီတို့အတွက် ကြီးစွာသော ပြဿနာ ဖြစ်သည်။ ရံဖန်ရံခါ ဆိုသလိုပင် တံခါးမင်းတိုးအနည်းငယ်မျှ ရရန်အတွက်၎င်း၊ ယက္ကန်းစက်ပစ္စည်းများရရန်အတွက်၎င်း၊ အင်ဂျင်စက်များ၊ သို့မဟုတ် သံတိုသံစများ ရရန်အတွက်၎င်း၊ တပ်နီတော်သည် တိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲခဲ့ရလေသည်။ သူတို့ထံတွင် ကျွန်တော်နေခဲ့စဉ်က သူတို့လက်ဝယ်ရှိ စက်ပစ္စည်း အားလုံးလိုလိုမှာ ရန်သူတို့ထံမှ ဖမ်းဆီး ရမိထားသောပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဥပမာ လွန်ခဲ့သော နှစ်က တပ်နီတော်သည် ရှုန်စီဒေသသို့ ထိုးစစ် ဆင်နွှဲရာစက်များ၊ စက်ပစ္စည်း ကိရိယာ များနှင့် ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတို့ကို သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့သည်ထိုသိမ်းပိုက် နိုင်ခဲ့သော ပစ္စည်း များကို အနီတို့သည် ရှင်ဆီဒေသရှိသူတို့ စက်ရုံများသို့ မြည်းများဖြင့် ခက်ရာခက်ဆင် သယ်ခဲ့လေသည်။

ဘောင်းပိုင်းမှ အနီတို့သည် အနောက်မြောက်ဒေသသို့ ချီတက် ခဲ့ရာတွင် စက်မှုလုပ်ငန်း တည်ထောင်ရန် အစီအစဉ်များ ပါလာသည်။ သူတို့သည် မိုင် ၆၀၀၀ ခရီး (ကမ္ဘာပေါ်တွင် အခက်ခဲဆုံးခရီး) တလျှောက်၌ လက်လှမ်းမှီသမျှ ယူနိုင်သမျှ စက်မှုပစ္စည်းများကို သယ်ခဲ့ကြသည်။ ယခုအခါ သူတို့၏ အဝတ်အထည်စက်ရုံများတွင် အသုံးပြုနေသည့် ဆင်းဂါး၊ အပ်ချုပ်စက် ဒါဇင်ပေါင်းများစွာကို၎င်း၊ ရှက်ချွမ်းရှိ အနီသတ္တုတွင်းများမှ ရွှေများ၊ ငွေများကို၎င်း၊ ပုံနှိပ်လုပ်ငန်း ပစ္စည်းများကို၎င်း၊ သယ်ခဲ့ကြသည်။ အတုယူစရာကောင်းမှုတခုကား သူတို့၏ ပစ္စည်းများကို အနောက် မြောက်ဒေသသို့ သယ်ယူပေးခဲ့သည့် မြည်းများ၊ လားများအား အနီတို့က ချစ်ခင် ယုယ ကြင်နာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်ပေ၂၄ကြယ်နီ

ကျွန်တော် တရုတ်နို်သို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က အထည်စက်ရုံ၊ ဘိနပ်စက်ရုံ၊ စက္ကူစက်ရုံ၊ ကော်ဇောကြမ်းစက်ရုံ၊ မီးသွေးတွင်းများ ပြီးနှင့် ချည်မျှင်စက်ရုံများပါဝင်သည်။ စက်မှု လုပ်ငန်းတို့သည် ရှင်ဆီနှင့် ကန်စုရှိ သမဝါယမ ၄၀၀-အား လုံလောက်စွာ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ ပြည်သူ့ စီးပွားရေး တည်ဆောက်မှုဌာန၏ မင်းကြီး ဖော်စီတုန်း၏ အလိုအရ အနီတို့၏ ပစ္စုပန် စက်မှု ရည်ရွယ်ချက်ကား၊ အနီတို့၏ ပြည်တွင်းစစ် ရပ်စဲရေးနှင့် ညီညွတ်ရေးတပ်ဦးဖွဲ့ရန် တောင်းဆိုချက်အား နှုတ်ကင်း အစိုးရက လက်မခံဘဲ ပိတ်ဆို့မှုများကို ဆက်လက် ပြုလုပ်နေမည်ဆိုလျှင် “တရုတ်နီကို ၎င်းတို့ ကိုယ်ပိုင် စီးပွားရေး စနစ်အရ လုံလောက်မှု ရရှိရန် ဖြစ်သည်” ဟု ကျွန်တော် သိရသည်။

ဆိုဗီယက်ပြည်နယ်၏ အရေးအကြီးဆုံးနှင့် အကျယ်ပြန့်ဆုံး စက်မှုနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကား၊ ယင်ချီးရို ဆားလုပ်ငန်း စက်ရုံ၊ ယုန်းပင်းနှင့် ယင်ချီးရို ရေနံတွင်း လုပ်ငန်းများ၊ (ထိုစက်ရုံများမှ ၈၀ တ်ဆီ၊ ဖယောင်းတိုင်ဆီ၊ ရေနံမှထွက်သည့် ဆီခဲ၊ ဖယောင်းနှင့် ဖယောင်းတိုင်များထွက်သည်) ဖြစ်သည်။ ယင်ချီးဆားတိုကား အရည်အတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ အရည်အချင်း အားဖြင့်၎င်း၊ သာလွန်ကောင်းမွန်သည်။ ရဲဖန်ရိုခါဆိုသလိုပင် ဆိုဗီယက်ဒေသများတွင် ကူမင်တန် ဒေသတို့ထက် ဆားဈေးပေါ်ပြီး အလုံအလောက်လည်း ရရှိလေသည်။

ဆားလုပ်ငန်းကား တရုတ်ပြည်လုံးတွင် များစွာ အရေးပါလှသည်။ ဆားလုပ်ငန်းမှာ နှုတ်ကင်းအစိုးရက လယ်သမားများအပေါ် အမျိုးမျိုး ပိနှိပ်၍ ပင်မ ငွေလုပ်ငန်းအဖြစ် ကြီးကိုင်ခဲ့သော လုပ်ငန်း ဖြစ်လေသည်။ အနီတို့သည် ယင်ချီးဒေသကို သိမ်းပိုက်ပြီးသောအခါ ဆားလုပ်ငန်းများအား တဦးတည်းပိုင် ပြုလုပ်ထားခြင်းမှ လက်လွတ်၍ မွန်ဂိုလူမျိုးများကို တစ်စိတ်အသေ ခွဲပေးရန် သဘောတူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အနီတို့သည် မွန်ဂိုလူမျိုးစု၏ ထောက်ခံ အားပေးမှုကို ရခွဲခြင်းဖြစ်လေသည်။

ရှင်ဆီမြောက်ပိုင်းရှိ ရေနံလုပ်ငန်းကား တရုတ်ပြည်လုံးတွင် တခုတည်းသော ရေနံ လုပ်ငန်းဖြစ်လေသည်။ အနီတို့ မသိမ်းပိုက်မီက ထိုလုပ်ငန်းကို နှုတ်ကင်းအစိုးရက အမေရိကန် ကုမ္ပဏီတခုထံ ရောင်းခဲ့သည်။ ထိုလုပ်ငန်းများအား အနီတို့က သိမ်းပိုက်ပြီးသောအခါ ရေနံတွင်းသစ် နှစ်တွင်းပင် ထပ်ပဲ တူးနိုင်ခဲ့၍ ယခင်က ထက် ထုတ်လုပ်မှုနှုန်း ရာခိုင်နှုန်း ၄၀-တိုးတက်ခဲ့သည်။

ခေင်းယိုဖြတ် အမြတ်ကြီးစားများကို နှိမ်နှင်းရှင်းလင်း ပြီးသောအခါ အနီတို့သည် ၀ ဂြမ်းစိုက်ပျိုးမှုကို တိုးတက်အောင်မြင်စွာပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းသူ

တရာ တက်နိုင်သောယက္ကန်းကျောင်းကို အန်တင်းတွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းသူ
များအား နေ့စဉ်အထွေထွေ ပညာရေးအတွက် သုံးနှာရီ၊ ယက္ကန်း ပညာအတွက်
၁ နာရီ သင်တန်းပေးခဲ့သည်။ သုံးလပြည့်၍ သင်တန်းပြီးသောအခါ ကျောင်းသူ
များကို နယ်များသို့ လွှတ်ပြီး အထည်အလုပ်ရုံများ ဖွင့်စေသည်။ လာမည့် ၂-နှစ်
အတွင်း လိုအပ်သော အဝတ်အထည်များကိုရှင်ဆိမြောက်ပိုင်းမှ လုံလောက်စွာသုတ်
နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ရသည်။

ဂူးချီးချင်းကား အနီဒေသတို့အနက် စက်ရုံအလုပ်သမားများ အများဆုံး
ရှိသော နယ်မြေဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်အနီတို့၏ လက်နက်ရုံလည်းရှိ၍၊ ထိုဒေသမှာ
အရေးကြီးသောဒေသဖြစ်သည်။ ထိုမျှသာမက ကန်စုဒေသနှင့် ကုန်ကူးဆက်သွယ်
နိုင်သော ဒေသလည်းဖြစ်သည်။

ဂူချီချင်းသို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားသောအခါ အတန်ပင်ညဉ့်နက်လှပြီ။
ကျွန်တော်လည်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက် ရှိပြီးရှေ့တန်း စစ်မြေပြင် တပ်များကို
ထောက်ပံ့ရေးပစ္စည်းများပို့ပေးရသည့် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်သည် ဆိုင်ရာ၏ ကြိုတင်
အကြောင်းကြားချက်အရ ကျွန်တော့်ကို ခရီးဦးကြိုပြုသည်။ သူသည် လန်ဖြန့်ပြီး
အခင်းမရှိသည့် လီနင်ကလပ်တွင် နေရာ ထိုင်ခင်းပေးသည်။

ရေနှေးပူ၊ ကြေးကြော်သံများ ရိုက်နှိပ်ထားသည့် သန့်ရှင်းသော မျက်နှာ
သုတ်ပုဝါများ၊ ဆပ်ပြာများကိုပေးသည်။ ထို့နောက် အလှူပယ်စားနိုင်သည့်
စားသောက်ဖွယ်ရာကျွေးသည်။ ကျွန်တော်သည် ရှင်လန်းအားပြည့်လာတော့သည်။

သူတို့ သိချင်း ဆိုလွန်းသည်

ပူးချီချင်းတွင် ကျွန်တော်သုံးရက်ကြာနေထိုင်ခဲ့သည်။ ထိုရက်များအတွင်း ကျွန်တော်သည်စက်ရုံများရှိအလုပ်သမားများထံ သွားရောက်လည်ပတ်ခဲ့သည်။ သူတို့၏လုပ်ငန်းအခြေအနေများကို စစ်ဆေးသည်။ အလုပ်သမားများ၏ ဇာတ်ပွဲများ နိုင်ငံရေးအစည်းအဝေးပွဲများ သို့တက်ခဲ့သည်။ သူတို့၏နိဂုံးပိုင်း သတင်းစာများ၊ သူတို့အကြောင်း ရေးထားသည့် စာအုပ်စာတမ်းများကို ဖတ်ခဲ့သည်။ သူတို့အားကစား ပွဲများတွင်ပင် ပါဝင်ခဲ့သည် (ဘတ်စကက် ဘောပွဲ တစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ကစားခဲ့သည်)။

တနေ့တွင် ကျွန်တော်သည် လက်နက်အလုပ်ရုံသို့ သွားခါ၊ အလုပ်သမားများ၏ လီနင်ကလပ်၌ နေ့လည်စာ စားခဲ့သည်။

လက်နက်ရုံသည် တပ်နီတော် အကယ်ဒမီကဲ့သို့ပင် တောင်၏ ဆင်ခြေလျှောတွင် ဆောက်ထားပြီး အခန်းများလည်း များစွာရှိသည်။ အဆောက်အဦကို ခေတ်မှီနည်းဖြင့် ဗုံးဒဏ်ခံရန် ဆောက်ထားသည်။ ထိုစက်ရုံတွင် လက်ပစ်

ဗုံးများ၊စိန်ပြောင်းများ၊ ယမ်းမှုန့်များ၊ ပစ္စတိုများ၊ အမြောက်ကျည်ဆံငယ်များ၊ ယမ်းတောင့်များ၊ လယ်ယာသုံးပစ္စည်းအချို့ကို လုပ်နေသည့်အလုပ်သမားများနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ပြင်ဆင်ရေးဌာနကလည်း ကျိုးနေသော ရိုင်ဖယ်များ၊ စက်သေနတ် များ၊ အလိုအလျောက်ပစ် ရိုင်ဖယ်များနှင့် စက်သေနတ် အငယ်စားများကို ပြင်ဆင်ပေးနေသည်။

လက်နက်ရုံ၏ ဒါရိုက်တာ ဟိုဂျွီယန်းက ကျွန်တော့အား အခန်းတိုင်းကို လိုက်ပြသည်။ သူ့လုပ်သားများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ အလုပ်သမားများ အမြောက်အမြားနှင့် သူ့အကြောင်းကို ပြောပြသည်။

ဟိုသည် ၃၆-နှစ်ရှိ လူပျိုကြီးဖြစ်သည်။ သူသည် ဂျပန်တို့ထိုးစစ်မဆင်မိက နာမည်ကျော်ကူမင်တန်တို့၏ မတ်ရှင်လက်နက်ရုံမှ စက်မှုပညာရှင်တဦး ဖြစ်လေ သည်။ ၁၉၃၁-ခု စက်တင်ဘာလ ကုန်ပြီးသောအခါ သူသည် ရှန်ဟဲသွား၍ ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အနောက်မြောက် ဒေသသို့ ချီတက်ရာတွင် လိုက်ပါခဲ့သည်။

လက်နက်ရုံတွင်လုပ်ကိုင်နေသူ အများအပြားမှာ 'ပြင်ပ' စက်မှုပညာရှင်တို့ ဖြစ်သည်။အချို့မှာ တရုတ်ပြည်၏ အကြီးဆုံး ဟန်ရန်းသံစက်ရုံ (ဂျပန်ပိုင်သည်) တွင် လုပ်ခဲ့ဘူးကြသည်။ အချို့မှာလည်း ကူမင်တန်၏လက်နက်ရုံတွင် လုပ်ခဲ့ဘူးကြ သည်။ သို့သော်လည်း အချို့မှာ ခရီးရှည်ချီတက်ပွဲတွင် တပ်နီတော်နှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့သူများ ဖြစ်လေသည်။

လက်နက်ရုံ အလုပ်သမား ၁၁၄-ဦးအနက် ၂၀-သာ အိမ်ထောင်ရှိပြီး သူများဖြစ်ကြောင်း၊ကျွန်တော်သိရသည်။ လက်နက်ရုံသမဂ္ဂတွင် ပါတီဝင်များ၊ ရာခိုင်နှုန်းများစွာပါဝင်ခဲ့သည်။ သမဂ္ဂဝင်ရှစ်ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းမှာကွန်မြူနစ်ပါတီဝင် သို့မဟုတ် ကွန်မြူနစ်လူငယ်အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။

ဥူးချီချင်းတွင် လက်နက်ရုံအပြင် အထည်နှင့် ယူနီဖောင်းစက်ရုံ၊ ဘိနပ် အလုပ်ရုံ၊ ခြေအိတ် အလုပ်ရုံနှင့်လူငယ် ဆရာဝန်တဦး ဦးစီးသည့် ဆေးဝါးထုတ် လုပ်ရေးနှင့် ကုသရေးဌာနလည်းရှိသည်။ ထိုဆရာဝန်သည် ရှန်စီဆေးကျောင်း ဆင်းဖြစ်သည်။ သူနှင့်အတူ ဇနီးသည်ကလည်း သူ့နာပြုဆရာမအဖြစ် ဆောင်ရွက် သည်။ သူတို့နှစ်ဦးစလုံးပင် လွန်ခဲ့သော ဆောင်းရာသီက အနီတို့၏ရန်စီချီတက်မှု ကာလအတွင်းက အနီတို့ဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့အပြင်စစ်ဆရာဝန် သုံးဦးရှိသော ဆေးရုံတစ်ရုံ၊ ရေဒီယိုအသံလွှင့်ဌာန၊ သမဝါယမနှင့် ထောက်ပံ့ရေး အခြေခံစခန်း မြောက်များစွာ ရှိလေသည်။

လက်နက်ရုံနှင့် ယူနိုက်တက်ကင်းရှင်းရေးတပ်မတော်များ အလုပ်ရုံများတွင် အသက် ၁၈-နှစ်မှ ၂၅-နှစ်၊ သို့မဟုတ် ၃၀-နှစ်အထိ ရှိသည့် အမျိုးသမီးအလုပ်သမားများသာ လုပ်ကိုင်ကြသည်။ အချို့မှာ ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်ရှိ တပ်နီတော်သားများနှင့် လက်ထပ်ပြီးသူများဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံးပင် ဆိပ်ခါးအတိုင်းလေးများနှင့် ရှိနေကြသည်။ 'အလုပ်သမားချင်း တူလျှင် လုပ်ခအတူ ရှု ရမည်' ဆိုသည်မှာ တရုတ်ဆိုဗီယက်လုပ်ငန်းတို့၏ ကြွေးကြော်သံဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးအလုပ်သမားများကို တန်းတူအခွင့်အရေး မပေးမှုများမရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။ အလုပ်သမားများမှာ ဆိပ်ခါးဝန်ထမ်းများတွင် အခကြေးငွေနှင့်ပတ်သက်၍ အခွင့်အရေး အရဆုံးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ တပ်နီဗိုလ်ချုပ်များပင် အလုပ်သမားများကဲ့သို့ လခမရကြဘဲ၊ နေထိုင်မှုစားရိတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည့် ငွေအနည်းငယ်သာ ရလေသည်။

ဦးချီချင်းသည် လှပသော မစ္စလျူချွန်းရှင်း၏ ဌာနချုပ်တည်ရှိရာ ဒေသလည်းဖြစ်သည်။ သူမသည် အသက်-၂၉ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ ယခင်က ရုန်းကန်ဆန်စက်ရုံတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဘူးသည်။ သူမသည် မော်စကို ချွန်းရှင်း တက္ကသိုလ် ပြန်တိုင်းဖြစ်ခါ အမျိုးသမီး အလုပ်သမားများ သပတူဌာန၏ ဒါရိုက်တာဘဝ ဖြစ်လေသည်။ မစ္စလျူသည် အလုပ်အခြေအနေပျားနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့ကိုရှင်းပြခဲ့သည်။

အလုပ်ရုံအလုပ်သမားသည်၊ တလလျှင် ဆယ်ဒေါ်လာမှ ဆယ်ငါးဒေါ်လာအထိရကြသည်။ သူတို့အတွက် အစိုးရက နေထိုင်ခင်းများပေးသည်။ သူတို့ကို အမဲဆေးဝါးကုသပေးသည်။ ထိခိုက်နစ်နာမှုများအတွက် လျော်ကြေးပေးပေးသည်။

အမျိုးသမီးအလုပ်သမား ကိုယ်ဝန်ဆောင် များအား မီးဖွားရန် လစာပြည့်နှင့် ခွင့်လေးလပေးသည်။ လုပ်သားခလေး သူငယ်များ စောင့်ရှောက်ရေး ဌာနများလည်းရှိသည်။ မိခင်များအတွက် လူမှုဖူလုံရေး၊ ရပုံငွေ ရှိသည်။ ၎င်းတို့သည် လခထံမှ ဆယ်ရာခိုင်နှုန်းကို စုဆောင်းစေပြီး အစိုးရက ထိုငွေနှင့် ထပ်ပူထပ်မျှ စုဆောင်းငွေထဲ ဝင်သည်။ ထို့အပြင် အစိုးရကလုပ်သား များ၏ ပညာရေးနှင့် ပြန်လည်ပြုပြင်ရေးအတွက် ရပုံငွေများလည်း ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။ သူတို့၏ အလုပ်ချိန်မှာ တနေ့လျှင် ရှစ်နာရီဖြစ်ပြီး တပတ်လျှင် ကြောက်ရက် အလုပ်လုပ်ရသည်။ ကျွန်တော်အရာကသွားချိန်တွင် အလုပ်ရုံများမှာ အလုပ်သမား အသိုင်းသိုင်းဖြင့် ၂၄-နာရီ လည်ပတ်လျက်ရှိသည်။ တရုတ်တပြည်လုံးကွင်းအလုပ်သမားဆုံး ဒေသပင် ဖြစ်တော့သည်။

ထိုအချက်များကား တိုးတက်မှုများဟု ထင်စရာရှိသည်။ သို့သော် တဘက်တွင်လည်း ၎င်းတို့မှာ စိတ်ကူးယဉ်ကုန်မြူနစ်လုပ်ငန်းစဉ်များဟု ထင်စရာပင် ရှိနေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဆိုဗီယက်တို့၏ နေထိုင်ရေး လှုပ်ရှားမှုကား များစွာစိတ်ဝင်စားအွယ် ကောင်းနေသည်။ သူတို့တွင် ကျောင်းများရှိသည်။ ကလပ်များရှိသည်။ မြေသားတို့ဖြင့် ပြောင်နေသော အခင်းရှိသည့် ဂူအိမ်များတွင် နေရသည်။ ရေချိုးခန်းမရှိ၊ ရုပ်ရှင်ရုံမရှိ၊ လျှပ်စစ် မရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘဝကို အခြေတည်ရသည်။ သူတို့တွင် စားသောက်ဖွယ်ရာတို့ ရှိသည့်ကား မှန်သည်။ သို့သော် သူတို့စားသောက်ဖွယ်ရာများကား လူးဆပ်များ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ တခါတရံ အသားများသာ ဖြစ်သည်။ ထူးကဲစွာ အရသာရှိသော စားသောက် ဖွယ်ရာများ မဟုတ်ပါချေ။ သူတို့သည် ဆိုဗီယက်ငြေဖြင့် လခများ၊ လူမှုမှုလုံရေး အခွင့်အရေးများ ရသည်ကား မှန်သည်။ သို့သော် သူတို့တော့ကို လိုအပ်သမျှသာ ဝယ်ယူခြင်းပြုရန်၊ တင်းကြပ်စွာ တားမြစ် ကန့်သတ်ထားသည်။ ထို့အပြင် မည်သည့်အခွင့်အရေးခံစားခွင့်မှ မရတော့။

‘ဖြစ်နိုင်တာဘဲ...’ ဟု အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်အလုပ်သမားတိုင်း လိုလိုက ဆိုကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော် အနိလုပ်သားတို့ အတွက်ကား ‘ဖြစ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ သူတို့ ခံနိုင်ရည်ရှိမှုကို သိနိုင်ရန် တရုတ်တပြည်လုံး အခြေအနေများဖြင့် စာဘတ်သူသည် နှိုင်းယှဉ်၍ ကြည့်မှမြင်မည်။

စက်ရုံရာပေါင်းများစွာတွင် ကျေးကျွန်အလုပ်သမားများကဲ့သို့ တနေ့လျှင် ၁၂-နာရီ၊ သို့မဟုတ် ၁၃-နာရီထိ အလုပ် လုပ်ရသော ယောက်ျားကလေး မိန်းကလေးများအဖြစ်ကို ကျွန်တော် သွားသတိရသည်။ သူတို့သည် အလုပ်ဆင်းသော အခါ နေစရာ အိမ်တူ၍မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ပေကျဲ့ညစ်ပတ်နေသည့် စက်ရုံ များထဲတွင် မောမောပန်းပန်းနှင့် အိပ်ရသည်။ ရှန်ဟဲရှိ အထည်စက်ရုံတစ်ရုံမှ ဖျားနေသော အလုပ်သမားတဦး၊ ပိုးထည်စက်ရုံမှ မျက်နှာပေါ်နေသည့် အလုပ်သမားတဦးတို့ကို ကျွန်တော် သတိရမိပြန်သည်။ သူတို့ကို လွန်ခဲ့သော ခြောက်နှစ် ကထဲက ကျေးကျွန်အလုပ်သမားအဖြစ် ရောင်းစားခံခဲ့ရပြီး သူတို့မှာ အစောင့် အကြပ်များ ထူထဲစွာ ချထားသည့် စက်ရုံတွင်းမှ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ တွက်ခွင့်မရှိကြချေ။

သို့သော် ဝူးချီချင်း လုပ်သားများက ကျန်းမာခြင်းရှိသည်။ သန့်ရှင်းသော တောင်တန်းများ၏ လေကို ချူရှိုက်နိုင်သည်။ လတ်လပ်မှုရှိသည်။ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် ရည်မှန်းချက် မြှော်လင့်ချက်များရှိသည်။ ထို့အပြင် ငယ်ရွယ် သူများ အတွက် အာမခံချက်များလည်း ရှိလေသည်။ သူတို့ကို ခုတိုးလုပ်၍ မည်သူကမျှ ဝေဖန်ရာ

ကြောင်း သူတို့သိထားသည်။ သူတို့သည် သူတို့အတွက်၎င်း၊ တရုတ်ပြည် အတွက် ၎င်း၊ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပေး နေကြောင်း ယုံကြည် ထားသည်။ သူတို့သည် တော်လှန်ရေး တရပ်ကို ဆင်နွှဲ နေကြောင်းလည်း လက်ခံထားသည်။

ထိုနည်းများဖြင့် သူတို့တော့သည် နေ့စဉ် ၂ နာရီကျ စာဖတ်ခြင်း၊ စာ ရေးခြင်းတို့ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်နေကြကြောင်း၊ သူတို့၏ နိုင်ငံရေး သင်တန်း များတက်မှု၊ တန်ဖိုးမရှိသည့် ဆုများသာရသော ပြေးခိုကစားပွဲ၊ စာပေပွဲပြိုင် ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေး၊ နံရံ ကပ်သတင်းစာများနှင့် စက်ရုံလုပ်အားမြှင့်ပွဲများတွင် စိတ်လိုက်မာန်ပါ ဝင်ရောက် ယှဉ်ပြိုင် နေကြခြင်းကို ကျွန်တော် နားလည်မိ သည်။

ထိုအချက်တို့ကား သူတို့ဘဝတွင် တခါဘူးမျှ မဖြစ်ခဲ့၊ မတွေ့ခဲ့ ဘူးသော လက်တွေ့ကျသည့် အကြောင်းချင်းရာများ ဖြစ်သည်။ သူတို့ဘဝသစ်အတွက်တံခါး ဖွင့်ပေးခြင်းကို သူတို့က ကျေးဇူးတင်၍မဆိုး။

ယုံကြည်နိုင်လောက်သော အဖြစ်အပျက် အခြေအနေများ အတွက် ရှေး တရုတ်များအနေဖြင့် သံသယဖြစ်စရာ ချည်းသာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ပင် မျက်မြင် ကိုယ်တွေ့သိနိုင် လေ့လာ နိုင်လျက် ဒွံဟဖြစ်ခဲ့ရသေးကြောင်း ဝန်ခံ လိုသည်။

ဤစာမျက်နှာတွင် ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသမျှကို အသေးစိတ်ရေးသားတင်ပြ ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ရသော အလုပ်သမား မြောက် များစွာ အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြ သင့်ကြောင်း ကျွန်တော် နားလည်ပါ သည်။ နံရံ ကပ်သတင်းစာများမှ သူတို့၏ရေးသားချက်များ၊ ဝေဖန်ချက်များကို လည်း ထုတ်နှုတ် ဖော်ပြသင့်ကြောင်း၊ ကျွန်တော် တက်ခဲ့ရသည့် နိုင်ငံရေးအစည်း ဝေးပွဲများ အကြောင်း၊ အလုပ်သမားပျား၏ ကပွဲများ၊ ပြဇာတ်များ အကြောင်း ကိုလည်း ရေးသားပြသင့်သည်ဟု ကျွန်တော်နားလည်ပါသည်။ သို့သော် စာမျက် နှာက မရသည်က ခက်သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော်တွေ့ရသည့်အနက်မှ အကြောင်းအရာ တရပ် ကိုမူ တင်ပြလိုသည်။

ကျွန်တော်သည် ကွန်မြူနစ်စိတ်ဓါတ်ပြင်းထန်နေသည့် လျှပ်စစ် အင်ဂျင် နီယာချူရှီချီး ဆိုသူနှင့်တွေ့ခဲ့သည်။ သူသည် အင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျပန် စကားကို ရည် လည်စွာ ပြောပြနိုင်သည်။ သူသည် လျှပ်စစ်ဓါတ်အား ပါရဂူဖြစ်သည် တရုတ်ပြည် တွင် ကျယ်ပြန့်စွာ အသုံးပြုနေသော စက်မှုအင်ဂျင်နီယာ ကျောင်းဆိုး စာအုပ်

ကိုလည်း ရေးသားခဲ့သည်။ သူသည် တောင်ပိုင်းတွင် နေခဲ့စဉ်က တနင်္ဂနွေလပြည့်နေ့ ၊
လာတသောင်း ရသည်အထိဝင်ငွေကောင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက်မူ သားမယားကို
စွန့်ခွာ အနိတိ ဒေသသို့လာရောက်၍ အခကြေးငွေ တပြားမှမရဘဲ၊ လုပ်အား
ပေးခဲ့လေသည်။ ကဲ...အဲ့သြစရာ ချီးကျူးစရာ မကောင်းပေဘူးလား။

တနေ့တွင် ကပဲ့တခုကို သူနှင့်အတူကြည့်ခဲ့သည်။ ကပဲ့ကို သဘောကျပါရဲ့
လားဟု ကျွန်တော်က သူ့ကိုမေးကြည့်မိသည်။

“ဒီလူတွေဟာ သိပ်ပြီး သီချင်းဆိုလှန်းတယ်...” ဟု သူကရှင်းပြသည်။
“ သီချင်းဆိုသူအတွက် အချိန်မရှိပါဘူးဗျာ...”

အပိုင်း-၈
တပ်နီတော်နှင့်ဘတူ

တောင်တန်းများ၊ မြေပြန့်များကို ကျော်ဖြတ်၍ နှစ်ပတ်ခန့် သွားမိပြီး သည့်နောက်တွင် ကျွန်တော်သည် နင်းရှူးယား တောင်ပိုင်းရှိ ယုဝန်ပိုးသို့ရောက် ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က ယုဝန်ပိုးသည် ရှေ့တန်းတပ်နီတော် တပ်ရင်းနံပါတ် ၁-၏ ဌာနချုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုတပ်ရင်း၏ ဦးစီးချုပ်ကား ပင်တာဝှီး။

စစ်ရေးစစ်ရာအသိဖြင့် တင်းကြပ်စွာ တားမြစ်ထားသည့်ကြားက အနိ သူရဲကောင်းများအား ‘ပုံမှန်စစ်သား’ များဟု ခေါ်ဆိုခြင်းပြုကောင်း ပြုရပေ မည်။ အနိတို့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရှေ့တန်းစစ်တပ်များ၊ လွတ်လပ်သောစစ်သား၊ သူရဲကောင်းများနှင့် လယ်သမားအစောင့်တပ်များဟူ၍ ထင်ရှားစွာ ခွဲခြားခြင်း ပြုခဲ့ကြသည်။ ကျွန်တော် ရှင်ဆီဒေသသို့ ပထမဆုံးရောက်ခဲ့စဉ်က တပ်နီတော်သည် ပိုးအန်မှ ပိုင်နှစ်ရာဝေးသော ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့ သွားနေစဉ် ‘ပုံမှန်’ စစ်သား များကို မတွေ့ရခဲ့ပေ။

ကျွန်တော်သည် ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့ သွားရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ချန်ကေရိတ်သည် ကောင်ပိုင်းမှနေပြီး ထိုးစစ်ဆင်နွှဲလိမ့်မည်ဟု သတင်းရခဲ့၍ ကျွန်တော်ခရီးစဉ်မှာ ဖင့်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော့ခရီးစဉ်နှင့် ပတ်သက်၍တနေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် မော်စီတန်း ဆွေးနွေးပွဲများ၌ စကားပြန်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော လူငယ်ဆိုဗီယက် အာဇာနည် ဝီလ်နိုးပင်းကို ပြောပြမိသည်။ ဝီလ်နိုးပင်းသည် ကျွန်တော့ကို အံ့ဩဟန်ဖြင့်ကြည့်သည်။

“ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာကို သွားဘို့ခင်ဗျားမှာ အခွင့်အရေးရှိသားဘဲ၊ ဒဲဒဲဒီ ကိုဘယ်အခါနဲ့ သွားသင့်တယ်လို့ ခင်ဗျားဆုံးဖြတ် မရအောင် ဖြစ်နေသလား၊ ချန်ကေရိတ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ဆယ်နှစ်တိတိချေမှုန်းခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်မှာ အောင်မြင်လို့လဲ တကယ် တပ်နီတော်ကို မမြင်မှဘဲနဲ့ ခင်ဗျား ပြန်မသွား သင့်ဘူးထင်တယ်...” ဟုရှင်းပြသည်။

သူ့စကားကြောင့် ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာတွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း တစုံတရာ တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်လက်ခံမိသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တကယ်တပ်နီတော်တို့ စစ်ဆင်မှုကို သွားရောက်ကြည့်ရှုရန် ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်မိလေတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ဝီ၏အကြံပေးချက်ကို လုံးဝလက်ခံလိုက်နာခဲ့သည်။ တကယ် တွင်လည်း ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာသို့သာ ကျွန်တော်မသွားခဲ့မိလျှင် ပုံမှန်တပ်နီတော် တွင်းရှိ လူငယ်တို့၏ ကြီးမားသော ယုံကြည်မှု၊ စိတ်ဓါတ်ပြင်းထန်မှု၊ စစ်လေ့ကျင့် ခဏ်းပြုလုပ်မှု၊ စည်းကမ်းများလိုက်နာမှု၊ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးယုံကြည်မှုများကို မသိနိုင်-မသိရဘဲ၊ ပိုးအန်မှ ပြန်ရမည်သာဖြစ်သည်။ ထိုမျှသာမက တပ်နီတော်မှာ တရုတ်ပြည်၏ တခုထည်းသော နိုင်ငံရေးယုံကြည်မှုဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် စစ်တပ်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း မသိနိုင်ဘဲရှိမည်ဖြစ်တော့သည်။

အောက်တွင်ဖော်ပြမည့် အကြောင်းအရာ အချက်အလက် များကား ရှေ့တန်းတပ်နီတော် နံပါတ် ၁-၏ နိုင်ငံရေးဌာန သဘာပတိ၊ ရုရှားစကားကို ရေလယ်စွာပြောတတ်သော အသက် ၂၉-နှစ်သာရှိသေးသည့် ယန်ရှန်ကွန်း၏ ဖိုင်တွဲများမှကူးယူပြီး၊ တဆင့်ကောက်နုတ် ပြန်လည်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

လူအများအပြားကပင် တပ်နီတော်ထဲဝင်ခဲ့သူများကား ဥပဒေအပြင်ပပို လူဆိုးများနှင့်ကျေနပ်မှုများ မရသူတို့သာ ဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ပင် အစကနဦးက ထိုသို့ထင်ခဲ့မိသည်။ သို့သော် မကြာမီအတွင်း ကျွန်တော့ ထင်မြင်ချက်တို့ မှားနေကြောင်း တွေ့ရတော့သည်။ တပ်နီတော်၏ အင်အားစု

အများအပြားကား သူတို့တတွေသည် သူတို့အိုးအိမ်၊ သူတို့၏ငြိမ်းချမ်းရေး၊ သူတို့၏ တိုင်းပြည်အတွက် တိုက်ပွဲဆင်နေရသည်ဟု ယုံကြည်ထားသည့်တောင်သူလယ်သမား လူငယ်များ၊ အလုပ်သမား လူငယ်များသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

ယန်၏အဆိုအရ သူတို့၏ဖျမ်းမျှ အသက် ၁၉-နှစ်သာ ရှိသည်ဟုဆိုရသည်။ ဤအချက်ကား သံသယကင်းစွာ ယုံကြည်ရမည် ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် တပ်နိုတော်သားများသည် ခုနစ်နှစ် သို့မဟုတ် ရှစ်နှစ် သို့မဟုတ် ဆယ်နှစ်အထိ တပ်နိုတော်နှင့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပြီးသူများ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့တတွေ၏ လက်ရှိအသက်နှင့် တွက်ချက်ကြည့်လျှင် သူတို့သည်လူငယ် တပ်နိုများအဖြစ်အသက် ဆယ်ငါးနှစ်ခန့်ကထက် အနိတိုနှင့်ဆက်သွယ်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

နံပါတ် ၁-တပ်ရင်းသို့ လယ်ယာလုပ်သား လူတန်းစား သို့မဟုတ် စက်မှု လုပ်သား လူတန်းစားမှ ၃၀-ရာခိုင်နှုန်းဝင်ကြပြီး၊ တောင်သူလယ်သမားများကား ၅၀-ရာခိုင်နှုန်းဝင်ကြသည်။ ကျန် ၄-ရာခိုင်နှုန်းကား မြေပိုင်ရှင်တို့၏ သားများ၊ ကုန်သည်များစသည်တို့ ဖြစ်လေသည်။ ထိုစစ်တပ်တွင် စစ်ဗိုလ်များ အပါအဝင် ရာခိုင်နှုန်း ၅၀ မှာ ကျန်မြဲနစ်ပင်တို့နှင့် ကွန်မြူနစ်လူငယ် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြလေသည်။

တပ်သား ၆၀-မှ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းသည်၊ အနည်းဆုံး စာရေး စာဘတ်တတ် ကြသည်၊ သူတို့၏စာပေ အဆင့်အတန်းသည် အဖြူဒေသများရှိ စာပေ အဆင့် အတန်းထက်၎င်း၊ အနောက်မြောက် ဒေသရှိ တောင်သူလယ်သမားများထက်၎င်း၊ အဆင့်အတန်းမြင့်သည်ဟု သတ်မှတ်ခြင်း ပြုရပေမည်။ အနိစစ်သားတို့သည် သူတို့ အတွက် သီးသန့်ရေးသားထားသည့် အနိစာအုပ်များကို စတင် လေ့လာသင်ကြား ကြသည်။ ထိုးတက်မှုအတွက် ဆုများ (အပေါ်စား မှတ်စုစာအုပ်များ၊ ခဲတန်များ စသည်တို့) ကိုချီးမြှင့်သည်။ ယှဉ်ပြိုင်မှုနှင့် ရည်ရွယ်မှု စိတ်ဓါတ်များ ပေါ်ပေါက် စေရန် ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် စိတ်ဓါတ် ကြံ့ခိုင် မြင့်မားစေသည်။

သူတို့၏ စစ်ဗိုလ်များကိုသို့ပင် အနိသားတို့သည် ပုံမှန် လစာကို မရကြချေ။ သို့သော် တပ်နိုတော်သားအဖြစ် စာရင်းသွင်းထားခြင်း ခံရသူတို့သည်၊ မြေတစိတ် တဒေသကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိကြပြီး၊ ထိုမြေများမှရသည့် ဝင်ငွေအချို့ကိုလည်း ရယူခွင့် ပြုလေသည်။ အကယ်၍ အနိစစ်သား စစ်မြေပြင် ဆင်းနေပါက ထိုအခွင့်အရေးကို ၎င်း၏မိသားစု သို့မဟုတ် သူ၏ ပြည်နယ် ဆိုဗီယက်တို့က ရယူနိုင်သည်။

တပ်နိုတော်အတွင်းရှိ စစ်ဗိုလ်များ၏ ဖျမ်းမျှ အသက်ကား ၂၄-နှစ် ဖြစ်သည်။ ထိုမျှအသက်ငယ်သော်လည်း သူတို့တွင် ဖျမ်းမျှခြင်း စစ်အတွေ့အကြုံ ၈-နှစ်ခန့် ရှိပြီးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ တပ်ရင်းမှူး သို့မဟုတ် အထက်တန်းစစ်ဗိုလ်

များအားလုံးပင် စာတတ်သူတို့ဖြစ်သည်။ တပ်နီတော်တွင် မဝင်မီက စာလုံးဝ မတတ်ခဲ့သော အနီလိပ်တန်းစစ်ဗိုလ်တဦးကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ တပ်နီ တော်၏ စစ်ဗိုလ် ၃-ပုံ ၁-ပုံမှာ ကူမင်တန် စစ်သားဟောင်းများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ အနီစစ်ဗိုလ် အများအပြားမှာ ပွဲမိုးပိုး အကယ်ဒမီ (ချန်ကေရှီတိ၏ စစ်ဗိုလ်သင်တန်း ကျောင်း)မှ ဘွဲ့ရခဲ့သူများ၊ မော်စကိုရှိ တပ်နီတော်အကယ်ဒမီမှ ဘွဲ့ရခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။ ဆိုဗီယက်ရုရှား ဂျပန်နှင့် အင်္ဂလန်မှ ပြန်လာခဲ့သည့် ကျောင်းသားများ ဖြစ်ကြလေသည်။ အမေရိကန်မှ ပြန်လာသော ကျောင်းသား တဦးတည်းကိုသာ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရသည်။

အနီတို့သည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ‘စစ်သား’ဟု မခေါ်ခဲ့။ ‘တိုက်ခိုက်ရေး သမားများ’ သို့မဟုတ် ‘သူရဲကောင်းများ’ဟုသာ ခေါ်ခဲ့လေသည်။

တပ်နီတော်၏ စစ်သားစစ်ဗိုလ် ရာခိုင်နှုန်း အများစုမှာ လက်မထပ်ရသေး သူများဖြစ်ကြသည်။ အများအပြားမှာလည်း လင်မယား ကွဲနေသူများဖြစ်သည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ၎င်းတို့သည် ဇနီးများ၊ မိသားစုများကို စွန့်ပစ်ခဲ့ သူများ ဖြစ်၍တည်း။

ကျွန်တော်၏ တွေ့ဆုံ မေးမြန်းချက်အရ “အနီတိုက်ခိုက်ရေးသမား” တဝက် ကျော်ကျော်မှာ တခါမျှ အိမ်ထောင်မပြုဘူးသေးသူများ ဖြစ်ကြောင်းသိခဲ့ရသည်။ တပ်နီတော်နှင့်အတူ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာတွင် ကွန်မြူနစ် အမျိုးသမီးအချို့လည်း ရှိလေသည်။ သူတို့တွင် ဆိုဗီယက် အရာရှိများ၊ စစ်သားများကို လက်ထပ်ပိုင်ဆိုင် ခွင့် ရှိကြလေသည်။

ကျွန်တော်သိခွင့် ရခဲ့ရသမျှ မြင်ခဲ့ရသမျှ၊ အနီတို့သည် တောင်သူလယ်သမား အမျိုးသမီးများနှင့် မိန်းခလေးများ အပေါ်တွင် လေးစားစွာ ဆက်သံကြောင်း အကဲဖြတ်မိသည်။ ကျွန်တော်သည် မုဒိမ်းမှု၊ ဘလက်ကာယပြုမှုများကို အနီတို့ ဒေသတွင်တခါမျှ မကြားခဲ့ရဘူးချေ။

တပ်နီတော်၏ ရှောင်ကြဉ်ရမည့် စည်းကမ်းရှစ်ချက်နှင့် အကြီးဝင်နေသော် လည်း၊ အနည်းငယ်မျှသာ အနီစစ်သားတို့သည် အရက်သောက်၊ ဖေးလိပ်သောက် သည်။ သို့သော်လည်း ထိုကျူးလွန်မှုများအတွက် သီးသန့်အပြစ်ပေးခြင်းမျိုးကား မတွေ့ခဲ့ရချေ။ အရက်အလွန်အကျွံ ပူးခြင်းမျိုးကိုလည်း တခါမျှ မမြင်ခဲ့ရပါကြား ခဲ့ရ။

ဦးစီးချုပ် ပင်တာ့ဝ်က တပ်နီတော် လူငယ်များ၏ ကြိုးစားမှု၊ ကြံ့ခိုင်မှု များမှာ အံ့ဩစရာကောင်းလှအောင် ရှိခဲ့ကြောင်း၊ သူတို့တို့၏ တာဝန်အပေါ်

ပေါ်တွင် စွဲလန်းမှု၊ စိတ်ဝင်စားမှု နည်းခြင်းမှလည်း မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ရှိလှကြောင်းနှင့် ပြောပြခဲ့သည်။ ပင်ကိုယ်တိုင်လည်း ၁၉၂၆-ခုနှစ်က ကူမင်တန် တပ်များကို ဦးစီးပုန်ကန်ပြီး အနီတို့နှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ကတည်းက သူ့မိသားစုဖြင့် မတွေ့ခဲ့ရသူ ဖြစ်လေသည်။

တပ်နီတော်စစ်ဗိုလ်များ၏ အကျအဆုံးကား များပြားလှသည်။ ထူးစံသား ဖြင့်သူတို့သည် အကြပ်တပ်သားနှင့်အတူ ရင်ဘောင်တန်း၍ တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ကြသူဟု ဖြစ်လေသည်။ နိုင်ငံခြားစစ်သံမှူးတဦးက အနီစစ်သားများ၏ ထူးခြားချက်ကို တခါကပြောပြခဲ့သည်။ သူက စစ်မြေပြင်တွင် အနီစစ်ဗိုလ်တို့သည် 'ရဲဘော်တို့ ချီတက်ကြ'ဟူ၍ မည်သည့် အခါမှ အမိန့်ပေးသည်မရှိဘဲ 'ရဲဘော်တို့ ငါ့နောက်လိုက် ကြ'ဟူ၍ ဦးဆောင်ချီတက်ခါ အမိန့်ပေးကြသည်ဟု ပြောပြခဲ့လေသည်။

နန်ကင်းအစိုးရ၏ ပတမနှင့် ဒုတိယ စစ်ဆင်မှုများအတွင်းက အနီစစ်ဗိုလ် တို့ အကျအဆုံးမှာ မကြာခဏ ဆိုသလိုပင် အကြပ်စစ်သားများထက် ရာခိုင်နှုန်း ၅၀-ပိုများခဲ့လေသည်။ တပ်နီတော်သည် ထိုသို့အသက်စတေးမှုများကို ကြာရှည် မခံနိုင်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် အတွေ့အကြုံရှိပြီးသော စစ်ဗိုလ်များ၏ အသက် ဆုံးရှုံးမှု လျော့ပါးရန် စစ်ပရိယာယ်သစ်များ ပြုလုပ်ခဲ့ရသည်။

ယနေ့အနီဒေသတို့၏ မြင်ကွင်းတခုကို စာဘတ်သူ မြင်စေလိုသည်။ ရိုးနေ သော မထူးဆန်းတော့သော မြင်ကွင်းကား အသက် ၂၀ ပတ်လည်ရှိ ခြေထောက် တဘက်၊ သို့မဟုတ် လက်တဘက်မရှိသော၊ သို့မဟုတ် လက်ချောင်းလေးများ ပြတ် နေသော သို့မဟုတ် မျက်နှာနှင့် တကိုယ်လုံးတွင် အရုပ်ဆိုးလောက်အောင် ဒဏ်ရာ များ ရနေသော လူငယ်များကို တွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် တော်လှန်ရေးအတွက် ဝမ်းငမြောက်အားရစမြဲ ဖြစ်ကြလေသည်။

တရုတ်ပြည်၏ ဒေသတိုင်းလိုလိုပင် တပ်နီတော်၏ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့်ရှိနေကြသည်။ ထို့ကြောင့် တပ်နီတော်သည် တရုတ်ပြည်၏ တခု တည်းသော အမျိုးသားတပ်မတော်အဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေသည်။

တပ်နီတော် သားများသည် ခရီးအသွားဆုံး သူရဲကောင်း များလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ အများအားဖြင့် သူတို့သည် နယ်ပေါင်း ၁၇ နယ်ကို ကျော်ဖြတ် ခရီးသွားခဲ့သူများဖြစ်သည်။ အခြားစစ်တပ်များထက် တရုတ်ပြည်၏ မြေမျက်နှာ ပြင် အနေထူးထူးအား သူတို့သည် ပိုမိုနားလည် ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ ခရီးရှည် ချီတက် ပွဲကြောင့် ခေတ်ဟောင်း တရုတ်ပြည် မြေပုံ များ မှာ မှားယွင်း နေကြောင်း၊ အသုံးမဝင်ကြောင်း တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်သူတို့သည် မြေပုံပါ

ပထဝီအနေအထားများ၊ အထူးသဖြင့် တိုင်းရင်းသားဒေသများ၊ အနောက်ပိုင်း နယ်စပ်ဒေသများကို ပြန်လည်၍ ပြုပြင်ခါ မြေပုံရေးဆွဲခဲ့ကြသည်။

တပ်ရင်းနံပါတ် ၁-တွင်တပ်သား ၃၀,၀၀၀ ရှိရာ တပ်သားအများစု သည် တောင်ပိုင်းမှ လာသူများ ဖြစ်လေသည်။ ဣဒိုင်နှုန်း ၄၀-နီးပါးသည် အနောက်ပိုင်းမှ လာသူများ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်တိုင်းရင်းသား အချို့လည်း ပါဝင်လျက်ရှိသည်။

ထိပ်ဆုံးအရာရှိမှ အောက်ဆုံးတပ်သားအထိ သူတို့၏ စားဝတ်နေထိုင်မှုမှာ တတန်းစားတည်း ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်တပ်ရင်းမှူးများနှင့် အထက်တန်းအရာရှိ များကား မြည်းနှင့်မြင်းများ သုံးပိုင်ခွင့် ရှိလေသည်။ အရာရှိနှင့် တပ်သားများ အတွင်းအဆင် မပြေမှုများ၊ မကျေနပ်မှုများကို အနည်းငယ်သာတွေ့ခဲ့ရသည်။

အချက်တချက်မှာမူ ကျွန်တော့ကို သံသယ ဖြစ်စေသည်။ အနီတို့သည် သူတို့၏စစ်တပ်များကို မည်ကဲ့သို့ အစားအသောက်ပေးသနည်း၊ မည်ကဲ့သို့အဝတ် အစားပေးသနည်း။

သူတို့တတွေသည် လူယက်ခြင်း၊ အဓမ္မသိမ်းပိုက်ခြင်းများအပေါ် လုံးဝ မှီခိုနေရသည်ဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်ခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်တော့ ယုံကြည်ချက် တို့ကား မှားခဲ့လေပြီ။

သူတို့သည် ကိုယ်ထူ-ကိုယ်ထ စီးပွားရေးစံနှုန်းကို အားပြုသည်။ ဒေသစစ်ကို သိမ်းပိုက်ပြီးလျှင် ပြီးချင်း သူတို့သည် ကိုယ်ထူ-ကိုယ်ထ စီးပွားရေးစံနှုန်းကို စတင် တည်ဆောက်ကြလေတော့သည်။

ရန်သူများထံမှ သူတို့၏ သေနတ် ၈၀-ရာခိုင်နှုန်း၊ ခဲယမ်းမီးကျောက် ၇၀- ရာခိုင်နှုန်းကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်ဟု အနီတို့ကဆိုခဲ့ကြသည်။ အကယ်၍ ထိုပြောကြား ချက်ကို ယုံကြည်ရန် ခဲယဉ်းမည်ဆိုပါက ကျွန်တော်သည် သက်သေသက္ကာယ ပြနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသည့် ပုံမှန်တပ်နီတော်သားများသည် နောက်ဆုံး ပေါ် မြီတိန်၊ ချက်ကိုစလိုဗေးကီးယား၊ ဂျာမန်နှင့် အမေရိကန်လုပ် ရိုင်ဖယ်များ၊ အလိုအလျောက်ပစ် ရိုင်ဖ် များ၊ စိန်ပြောင်းများနှင့် တောင်ပေါ်ပစ် အမြောက် များကို စွဲကိုင်အသုံးပြုနေကြသည်။ ထိုလက်နက်များကား နန်ကင်းအစိုးရထံဆိုင်ရာ နိုင်ငံတို့က အမြောက်အမြား ရောင်းချခဲ့သည့် လက်နက်များဖြစ်လေသည်။

ကျွန်တော်ဆိုဗီယက်ဒေသတွင် ရှိခဲ့စဉ်က အနီတို့သည် ရုရှားထံမှလက်နက် များရရှိရန် ဆက်သွယ်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ကို မတွေ့ခဲ့ရချေ။ တကယ်တော့ လည်း တပ်သား ၄-သိန်းခန့်ရှိသော နန်ကင်းအစိုးရတပ်များ၏ ဝိုင်းဝန်းခြင်း

ခံထားရမှု၊ အပြင်မုန်ဂိုးလီးယား သို့မဟုတ် ဆိုဗီယက် ရုရှားနှင့် ဆက်သွယ်သော လမ်း များအားရန် သူတို့က သိမ်းပိုက်ထားမှုများကြောင့် လက်နက်ရရေးအတွက် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ခဲ့ပေ။

တပ်နီတော်၏ အခြားထူးခြားချက် တရပ်လည်း ရှိသေးသည်။ အခြား တရုတ် စစ်တပ်များတွင် ထိပ်တန်း စစ်ဗိုလ်ကြီးများသည် စစ်တပ်ရဲပိုင်းများကို နှိုက်ယူသုံးစွဲကြသော်လည်း တပ်နီတော် အရာရှိများကား ထိုသို့မဟုတ်ကြချေ။ ငွေရေးကြေးရေးနှင့်ပတ်သက်၍လည်း စံနစ်ကျမှု၊ စောင့်ထိန်းမှုကားတပ်နီတော် တွင်သာမက ဆိုဗီယက် နယ်များတွင် ထင်ရှားဂုဏ်ယူ လောက်သော အချက် ဖြစ်လေသည်။ တပ်နီတော်၏ငွေရေးကြေးရေးနှင့်ပတ်သက်သော တာဝန်တခုကား ပြည်သူလူထုကို စာစားအသောက်ကျွေးရန်နှင့် အဝတ်အစား ဆင်မြန်းပေးရန်တို့ ဖြစ်လေသည်။

အမှန်မှာလည်း သူတို့၏ ဘတ်ဂျက်သည်များစွာ နည်းပါးလေသည်။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၏ အကျယ်အဝန်းနှင့်ညီမျှသော အနောက်မြောက်ဆိုဗီယက်ဒေသ၏ တလအသုံးစားရိတ်မှာ ဒေါ်လာ ၃၂၀,၀၀၀ သာဖြစ်လေသည်။ ထိုမျှနည်းပါး သော ဘတ်ဂျက်ထဲမှ လက်နက်ကိုင် တပ်များအတွက် ၆၀-ရာခိုင်နှုန်း ပေးခဲ့ရ လေသည်။ ယခုအခါ အနောက်မြောက် ဒေသတွင် လက်နက်ကိုင် တပ်သား ၉၀,၀၀၀ ခန့်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

စာရင်းအင် အခြေအနေကား အံ့ဩစရာပါပေ။ သို့သော် ထိုနှစ်များ အတွင်း အနီတို့သည် ဘယ် အတွက်ကြောင့် အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းအမျိုးမျိုး ကို ရင်ဆိုင်တွန်းလှန်နိုင်သနည်းဆိုခြင်းအတွက် သူတို့၏ အတွင်းစိတ်ဓါတ်၊ သူတို့၏ တိုက်ခိုက်မှု ရည်ရွယ်ချက်၊ သူတို့၏ သင်တန်းများကို အနည်းဆုံးအက်ခတ်လေ့လာ ရန်လိုပေသည်။ ထို့ အပြင် သူတို့၏နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်တပ်ရေးရာ ခေါင်းဆောင် များအကြောင်းကိုလည်း သိထားရန် အရေးကြီးပေသေးသည်။

ဥပမာ နန်ကင်းအစိုးရက တပ်နီတော် တခုလုံး၏ အသုံးစားရိတ်ထက် ပိုသည့် ဆုငွေထုတ်ထားခြင်းခံရသော အနီစစ်ဦးစီးချုပ်ပင်တာတို့ အကြောင်း ဖြစ်လေသည်။

အနိစင်ဦးစီးချုပ်

၉၅-တန်းစပ်မျက်နှာသို့ ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့သည့် ဩဂုတ်လနှင့်စက်တင်ဘာလများက နံပါတ် ၁၊ နံပါတ် ၂-နှင့် နံပါတ် ၄- ၅-တန်း တပ်ရင်းများသည် ပေါင်းစုခြင်း မရှိကြသေးချေ။ ဒီဇင်ဘာတပ်ကြီး ၈-တပ်ပါသော နံပါတ် ၁ တပ်ရင်းသည် ကျူးလွန်နှင့်ကန်စုနယ်ခြားရှိ တရုတ်အုတ်တံတိုင်းကြီး တလျှောက်ကို ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိသည်။ ဆစ်ကွန်းနှင့် ရှက်ချမ်းနယ်မှ အင်အား ကောင်းသော နန်ကင်းတပ်များကို တွန်းလှန်၍ တောင်ဘက်နှင့်အနောက်ဘက်သို့ ချီတက်လာသည့် မာရှယ်ချူတေး ခေါင်းဆောင်သော နံပါတ် ၂-နှင့် နံပါတ် ၄-တပ်ရင်းများ ချီတက်ရာလမ်းကြောင်းများကို အမှတ် ၁-တပ်နီအုပ်စုတို့က ရှင်းလင်းတိုက်ခိုက်ပေးလျက်ရှိသည်။ ၎င်းရှီယား အရှေ့တောင်ပိုင်းရှိ ယူဝန်ပိုးတွင် နံပါတ် ၁-၅-တန်းတပ်ရင်းဌာနချုပ်ရှိလေသည်။ ထိုယူဝန်ပိုးတွင်ပင် ဦးစီးချုပ်ပင်တာဝိုင်းနှင့် သူ၏တပ်သား များအား ကျွန်တော် တွေ့ဆုံ ခဲ့ရလေတော့သည်။

ပင်သည် ကျွန်တော် ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ကူမင်တန် စစ်တပ်အရာရှိ
ဟောင်း ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ဟူနန်နှင့် နန်ချန်းစစ်ကျောင်းများမှ ဘွဲ့ရခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ ဘွဲ့ရပြီးလျှင် သူ၏စွမ်းရည်ကြောင့် ပင်သည်ရာထူးအတက် မြှင့်ခဲ့သည်။
၁၉၂၇-ခုနှစ် အသက် ၂၈-နှစ်ရှိသောအခါ ပင်သည် တပ်ရင်းမှူးရာထူးကိုရခဲ့သည်။
သူ့တပ်သားများနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုများပြုလုပ်ခဲ့၍ ပင်သည်ကြည်ညိုလေးစား
မှုများရခဲ့သည်။

ထိုအချိန်ကကူမင်တန်ပါတီစစ်တပ်နှင့် ဟူနန်ကျောင်းများအတွင်းရှိလက်ဝဲ
အုပ်စုတို့အပေါ် ၎င်း၏ဩဇာလမ်းစိုးနိုင်မှုရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစဉ်ကကူမင်တန်
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်ခဲ့သော ဟိုချိန်းမာများစွာ စိုးရိမ်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ၁၉၂၇-
ခုနှစ်ဆောင်းရာသီတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟိုသည်လက်ဝဲသမားကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း
ခဲ့ရာ ထောင်ပေါင်းများစွာသော လယ်သမားများ၊ အလုပ်သမားများကို ကွန်မြူနစ်
ပျားအဖြစ် သုတ်သင်ခဲ့လေသည်။ ဟိုသည်ပင်အပေါ်တွင်လည်းတစတစစိုးပိုင်မှုများ
ပြုလုပ်လာခဲ့၍ ၁၉၂၈-ခုလူလိုင်လတွင် ပင်သည်လယ်သမား၊ အလုပ်သမားများ
ထောက်ခံအားပေးမှုဖြင့် ပုန်ကန်ခဲ့သည်။ ပင်သည် ပထမဆုံး ဟူနန်-ဆီပီယက်
အစိုးရကို ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်။

၂-နှစ်ကြာသောအခါပင်တွင် နောက်လိုက် ၈,၀၀၀-ကျော် ရှိခဲ့သည်။
ထိုအင်အားဖြင့် ပင်သည် ဟူနန်နယ်၏ မြို့တော်ချန်ရှားကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။
တန်းစားတို့သာ အများဆုံးပါဝင်သည့် ဟို၏တပ်သား ၆၀,၀၀၀ ကိုအောင်မြင်
စွာ မောင်းထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ တပ်နိုတော်သည် ထိုမြို့ကို ၁၀-ရက်ကြာ သိမ်းပိုက်
နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်နန်ကင်းနှင့် ဟူနန်တပ်ပေါင်းစုံ၏ တန်ပြန်ထိုးစစ်ဆင်မှု ဂျပန်၊
ဗြိတိန်နှင့်အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောများ၏ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှုများကြောင့် နောက်ဆုံး
တွင် ချန်ရှားမှ ဆုတ်ခွာပေးခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ပြီး မကြာမီ ချန်ရှားရှိတပ်သည် သူ၏ပထမဆုံးစစ်ဆင်မှုကို စလ
တော့သည်။ ခရီးရှည် ချီတက်ပွဲတွင်ပင်တော့ သည် နံပါတ် ၁-တပ်နို အုပ်စု၏ဦးစီး
ဖြစ်ခဲ့သည်။ ခရီးရှည်တလျှောက်တွင် သူသည် ရန်သူတပ်ထောင်ပေါင်းများစွာကို
ဖောက်ဖျက်ခဲ့သည်။ ရှေ့ပြေးတပ်ဦးအနေဖြင့် အရေးကြီးသော ဒေသများကို
သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အနောက်မြောက် ဆီပီယက်ဒေသသို့ ရောက်ခဲ့
လေတော့သည်။ ပင်သည် ဒဏ်ရာရသော သို့မဟုတ် မောပန်းနေသော သူ့ စစ်သား
များအား သူ့မြင်းကိုပေး၍ ခရီးရှည်ချီတက်ပွဲ အတွင်းက မိုင်ပေါင်းများစွာ
လမ်းလျှောက်ခဲ့သည်ဟု သူ့တပ်သားများက ကျွန်တော့်ကို ပြန်ပြောပြသည်။

ထိုသို့သော နောက်ခံ အကြောင်း များကြောင့် ပင်သည် ပိန်ချိသော၊ အားအင်ကုန်ခမ်းနေသော ကိုယ်ကာယတောင့်တင်းမှုမရှိသောခေါင်းဆောင်တိုင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ကျွန်တော်သူ့ကို မမြင်ရသေးမီက ခန့်မှန်းခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့ကို မြင်ရသောအခါ ကျွန်တော့်ခန့်မှန်းချက်တို့သည် တက်တက်စင်လဲလေတော့သည်။ သူသည် ပျော်ပျော်နေတတ်သည်။ အစာအိမ်ရောဂါ ဝါသည်မှအပ သူ့ ကျန်းမာရေးမှာလည်း ကောင်းမွန်လှသည်။ အစာအိမ်ရောဂါ ရခဲ့ခြင်းမှာလည်း ခရီးရှည်ချီတက်ပွဲ အတွင်းက ဂျစ်မိန်းများ၊ မြက်များ၊ အဆိပ်အတောက်အနည်းငယ် ဖြစ်နေသော အစာများစားခဲ့ရပြီး ရံဖန်ရံခါရက် အတန်အကြာသည်အထိ အစာ မစားရသည့် ဒဏ်များဖြစ်သည်။ သူသည် တိုက်ပွဲများတွင် တကြိမ်မျှသာ ဒဏ်ရာရခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်သည်ပင်၏ဋ္ဌာနချုပ်တွင် တည်းခိုခဲ့၍ ရှေ့တန်းစစ်ပျက်နာ၌ သူ့ ဆင်ရွက်မှုများအားနိုးနိုးကပ်ကပ်လေ့လာခြင်းပြုနိုင်ခဲ့သည်။ တပ်သား ၃၀,၀၀၀ ကိုဦးစီးညွှန်ကြားရသည့် ထိုဋ္ဌာနချုပ်၏ ရုံးခန်းကား စားပွဲတလုံးနှင့် သစ်သား တန်းလျားတခု၊ စာပေးစာယူ သံဇကခွက်နှစ်ခု၊ တပ်နီတော်တို့ ရေးဆွဲထားသည့် မြေပုံ၊ စစ်မြေပြင်သုံး တယ်လီဖုံး၊ မျက်နှာသွပ်ပုဝါ တထည်နှင့် ရေဇလုံတလုံး စောင်ခင်းထားသည့် ကွပ်ပျစ်တခုရှိသည့် သာမန် အခန်း ငယ်ကလေး တခုမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ ပင်တွင် အခြားတပ်သားများ ကဲ့သို့ပင် စစ်ဝတ်စုံ နှစ်စုံ ရှိသည်။ စစ်ဝတ်စုံတွင်မူ မည်သည့် ရာထူးအဆင့်အတန်း တံဆိပ်မှ တတ်ဆင် မထားချေ။

ကျွန်တော်နှင့် ပင်သည် မကြာခဏဆိုသလို ထမင်း လက်ဆုံ စားခဲ့ကြ သည်။ သူသည် သူ့ ရဲဘော်များအတွက်ပေးသည့် သာမန် အစားအစာ ကိုသာ စားလေသည်။ သူ့ ထမင်းပွဲတွင် အများအားဖြင့် ကော်ဖီထုပ်၊ သစ်ဥများ၊ ပဲသီး များ၊ သိုးသားတို့သာ ပါတတ်သည်။ တခါတရံ မှပေါင်မုန့်ပေးသည်။ ပင်တာဝှံး သည် အရသာရှိသော ဖရဲသီးကို အလွန် နှစ်သက်လေသည်။

ပင်သည် နောက်ကျမှအိပ်၍ စောစောထသည်။ ဤနေရာတွင် မော်စီတုန်း နှင့် ကွဲပြားမှု ရှိလေသည်။ မော်သည် နောက်ကျမှအိပ်၍ နောက်ကျမှ ထသည်။ ကျွန်တော် အကဲဖြတ်မိသမျှ ပင်သည် တညတွင် လေးနာရီ၊ သို့မဟုတ် ငါးနာရီမျှ သာ အိပ်လေသည်။ သူသည် မည်သည့်အခါမှ ကမြောသောပါး ဖြစ်သည် ကို မတွေ့ရ။ သို့သော် အလုပ်ကို မအားလပ်အောင် လုပ်ကြောင်းတွေ့ရသည်။

တနေ့နံနက်ခင်းကိုမူ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်မိသည်။ ထိုနေ့ နံနက်က အမှတ် ၁ တပ်နီတပ်စုကို ရန်သူ့ နယ်မြေအတွင်းရှိ လီ ၂၀၀ ဝေးသော

ဟိုင်ယုမ်း ဒေသသို့ ချီတက်ရန် ဆိုင်ရာက အမိန့်စာပို့ခဲ့သည်။ ပင်သည် နံနက်မှာ
မစားမီအတွင်း လိုအပ်သော အမိန့်များ၊ ညွှန်ကြားမှုများကို ပေးလေသည်။
ထို့နောက် ကျွန်တော်နှင့်အတူ နံနက်စာလာစားသည်။ ခဏအကြာတွင် တပ်
တော်သည် အထက် အမိန့်အတိုင်း အေးအေးဆေးဆေးပင် ချီတက်သွားလေ
တော့သည်။

အစိုးရလေယာဉ်ပျံများက ထိုနယ်တိုက်တွင် သူ့ကို အသေရရ၊ အငို
ရရ ဆုငွေဒေါ်လာ ၅၀,၀၀၀ မှ ၁,၀၀၀,၀၀၀ အထိ ပေးမည်ဆိုသည့်ကြော်ငြာ
စာရွက်ကို ကြံချနေချိန်၌ ပင့်ဌာနချုပ်တွင် အစောင့်စစ်သား တဦး တည်းသာ
ရှိသည်။ ထို့အပြင် မြို့၏လမ်းများပေါ်တွင် သက်တော်စောင့်မပါဘဲတလောက်
ထည်း လူးလာခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေတတ်သည်။

ကျွန်တော် ဌာနချုပ်၌ ရှိနေစဉ် တနေ့တွင် အစိုးရလေယာဉ်ပျံက သူ့ကို
ဆုငွေထုတ်ထားကြောင်း ဖော်ပြထားသည့် စာရွက်များကို ကြံချ သွားသည်။
ပင်တာဝံ့က ထိုစာရွက်များအား လိုက်လံစုဆောင်းကောက်ယူရန် အမိန့်ပေးခဲ့
သည်။ ထိုစာရွက်များမှာ တဘက်တည်းသာ ပုံနှိပ်ထားသည် ဖြစ်၍ ထိုအချိန်က
တပ်နိုတော်တွင် စာရေးစက္ကူ ချို့တဲ့မှုလည်း ရှိနေသဖြင့် အနိတိုသည် လွတ်နေ
သော စာရွက်ပေါ်တွင် တပ်နိုတော် ဝါဒဖြန့်ချက် များကို ရေးသားခြင်း ပြုခဲ့
လေသည်။

ပင်သည် ကလေးငယ်များကို အလွန်ချစ်တတ်သည်။ မကြာခဏ ဆိုသလိုပင်
လမ်းများပေါ်တွင် သူ့နောက်သို့ ကလေးငယ်များ စုပြုံလိုက်လာသည်ကို တွေ့ရ
သည်။ လူငယ်များကို စုရုံး၍လည်း လူငယ်တပ်ဦး ဖွဲ့စည်းပေးသည်။ မကြာခဏ
ဆိုသလိုပင်၊ ပင်သည် ထိုလူငယ် နှစ်ဦး-သုံးဦးနှင့် အေးအေးဆေးဆေးထိုင်၍ နိုင်ငံရေး
ပြဿနာများကို ပြောပြသည်။ သူတို့အခက်အခဲများကို ရှင်းပေးသည်။ သူသည်
လူငယ်များအပေါ် ကြီးမားလှသည့်လေးစားမှုဖြင့် ဆက်ဆံခဲ့လေသည်။

တနေ့တွင် ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ အနီးရှိအဝတ်စားလက်နက်ရုံတစ်ခုမှအလုပ်
သမားများနှင့် သူတို့၏ လိနင်ကလပ်ကို ကြည့်ရှုရန် ပင်နှင့် အတူသွားခဲ့လေသည်။
ကလပ်အတွင်းတွင် ကာတွန်းကားချပ်ကြီးတချပ်ကို တွေ့ရသည်။ ကိမိန့် အင်္ကျီကို
ဝတ်ထားသည့် ဘိနပ်မပါသော ဂျပန်တဦး၏ ခြေထောက်များသည်၊ မန်ချူးရီး
ယား၊ ဂျီဟိုး၊ ဟိုပေးနယ်တွင် ခွဲပြီးရပ်နေသည်။ သူ့လက်တဘက်တွင်ကား သွေးစ
များ၊ တခက်စက်ကျနေသော ဓါးလွတ်ကို ကိုင်ထားသည်။ သွေးစက် များသည်
တရုတ်ပြည်လုံးအပေါ်ကျနေသည်။ ဂျပန်၏ နှာခေါင်းကား ကြီးမားလွန်းလှသည်။

“သူတယ်သူလဲ”ဟု လိနင်ကလပ်ကို စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန် ကျနေသည့် လူငယ် တစ်ဦးတယောက်ကို ပင်က ကောက်ခါငင်ခါ ပေးလိုက်သည်။

“သူဟာ ဂျပန်နယ်ချဲ့သမားဖြစ်တယ်...”ဟု လူငယ်ကပြောသည်။

“နယ်ချဲ့သမားဖြစ်ကြောင်း မင်းဘယ်လိုသိသလဲ...”

“သူ့ နှာခေါင်းကိုဘဲ ကြည့်ပါလား...”

ပင်သည် ရယ်မောရင်း ကျွန်တော်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ‘ကဲ...ဟောဒီမှာ သူဟာ နိုင်ငံခြားသားဘဲ...”ဟု ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုး ထိုးပြသည်။ “သူကကော နယ်ချဲ့သမားဘဲလား...”

“သူဟာ နိုင်ငံခြားသား တယောက် ဖြစ်တာမှန်တယ်...” ဟု လူငယ်က ပြောသည်။ “ဒါပေမဲ့ ဂျပန်နယ်ချဲ့သမားတွေ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ နှာခေါင်းဟာ ကြီးပေမဲ့ ဂျပန်နယ်ချဲ့သမား နှာခေါင်းလောက်မကြီးပါဘူး...”

ပင်သည် အားရပါးရ အော်၍ ရယ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ရင်းနှီးစွာဖြင့် ‘နှာခေါင်းကြီး ဟု ခေါ်သည်။

ကျွန်တော်က ကာတွန်းကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ဆိုရင်း ထိုကာတွန်းသည် အနီလူငယ်များအား ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်စေမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ အနီတို့နှင့် တကယ်တန်းတွေ့သောအခါ ဂျပန်များ၏နှာခေါင်းသည် ကာတွန်း ထဲတွင် ပါသကဲ့သို့ မကြီးဘဲ၊ အနီများကဲ့သို့ပင် သာမန်နှာခေါင်း ရှိကြောင်း တွေ့ရလျှင် အနီတို့သည် ရန်သူကို မမှတ်မိဘဲ တိုက်ခိုက်ခြင်း ပြုရန်ငြင်းဆိုကောင်း ငြင်းဆိုလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်က ရှင်းပြသည်။

“စိတ်မပူပါနဲ့ ဗျာ” ဟု ဦးစီးချုပ်ကပြောသည်။ သူ့မှာ နှာခေါင်း ပါတယ်ဖြစ်စေ၊ မပါတယ်ဖြစ်စေ၊ ဂျပန်ကိုတွေ့ ကောင်းကောင်းကြီး သိကြမှာပဲ”

တခါတွင် ကျွန်တော်သည် ပင်နှင့် အတူနံပါတ် ၁-တပ်နီ တပ်စု၏ ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေး ကပွဲကို သွားကြည့်ခဲ့တယ်။ အချိန်ကား ဩဂုတ်လဖြစ်သည်။ အအေးခါတ်သည် လွန်ကဲလှသည်။ ကျွန်တော်သည် ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ရင်း လက်ပိုက်ထားရသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ပင်သည် သူ့ ကုတ်အင်္ကျီကိုချွတ်ပြီး အနီးရှိ ကုတ်အင်္ကျီ ပရှိသော ခရာမှုတ်သည့် လူငယ်တဦးအား ပေးလိုက်သည်ကို အံ့ဩ ဘွယ်စု တွေ့ရသည်။

တညတွင် ပင်သည် သူငယ်စဉ်ဘဝကို ပြန်ပြောမှ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ခရာမှုတ်သူလေးအား ကုတ်အင်္ကျီ ပေးခဲ့ ရကြောင်းကို ကျွန်တော် သိခဲ့ရတော့သည်။

ဘဝကြောင့် အနိမြစ်လာရသနည်း

ပင်တာဝှီးကို ချန်ရှားမှ မိုင်အနည်းငယ်ဝေးသည့် ရွာလေးတရွာတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူတို့၏ရွာလေးသည် ဟူနန်နယ်တွင် သာယာသော ရွာလေးတရွာ ဖြစ်သည်။ သို့သော်ပင်တို့ရွာသူရွာသား အများစုသည် သဘာဝ၏ သာယာမှုများ ကို မခံစားနိုင်ခဲ့ကြချေ။ သူတို့သည် ဆင်းရဲလှသော တောင်သူ လယ်သမားများ ဖြစ်ခဲ့၍၊ ဆင်းရဲမှုဒဏ်ကို အလုံးအလဲခံခဲ့ရသည်။ ပင်တို့ဒေသတွင် မြေပိုင်ရှင်များ သည် အာဏာရှင်ကြီးများပါပေ။ သူတို့သည် ကောင်းပေဆိုသော လယ်များကို ပိုင်သည်။ သူတို့သည် ဆင်းရဲသားများအပေါ် ကြီးမားသော အခွန်အကောက် များကို ကောက်ယူကြသည်။

ပင်တို့မိသားစုကား ချမ်းသာသောလယ်သမားများဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ ၆-နှစ် အရွယ်တွင်မိခင်သေဆုံးသွားရာ၊ ဖခင်သည် နောက်အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ ပင်သည် ဖခင်၏ အမေ့ဆက်ခံနိုင်သူဖြစ်၍ မိခင်သည် ပင်ကိုအကြီးအကျယ် မုန်းတီးခဲ့သည်။ ပင်ကိုမိခင်က ရှေးဟောင်းတရုတ် ကျောင်းတကျောင်းသို့ပို့ခဲ့သည်။ ဆရာတို့က

မကြာခဏ သူ့ ကိုရိုက်သည်၊ ရိုက်နှက်မှုဒဏ်ကို မခံနိုင်၍ တနေ့တွင် ပင်သည်၊ ဆရာ့ကို ခွေးခြေနှင့်ပေါက်ပြီး ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ ဆရာက ပင့်ကိုတရားစွဲရာ သူ့ ပိဋက တရားလိုတက်မှ ထောက်ခံခဲ့သည်။

သူ့ အဖေသည် ဇနီးသယ်နှင့် ငြိမ်းချမ်းလို့သည်ဆိုပြီး ထိုကိစ္စတွင် မည်သို့မျှ မပြောဘဲ၊ ပင့်ကိုသူ့ အဒေါ်ထံသို့ ပို့ထားခဲ့သည်။ ပင့်အဒေါ်က သူ့ကို ဝေတံမှိ ကျောင်းတွင်အပ်ခဲ့သည်။ ထိုကျောင်းတွင် 'ပြုပြင်ရေးသမား' ဆရာတိုင်းနှင့် ပင် တွေ့ခဲ့ရသည်။ တနေ့လမ်းကြားထဲတွင် ပင်တယောက်ထည်း ကစားနေစဉ်၊ ထိုဆရာ ရောက်လာပြီး တပည့်နှင့်အတူ ထိုင်စကားပြောသည်။ ပင်က ဆရာ့ကို သူ့မိဘ များအား ရိုသေခြင်းရှိပါ၏လောဟု မေးခဲ့သည်။ ဆရာက သူ့အနေနှင့်ပြောရလျှင် မိဘအပေါ် ကိုင်းရှိုင်းမှုမရှိကြောင်း၊ ကိုင်းရှိုင်းစရာလည်း ရှိမည်မထင်ကြောင်း၊ တကယ်တော့ ပင်လမ်းကြားထဲတွင် ကစားသလို၊ မိဘများ၏ ကစားမှုကြောင့် ကလေးများမှာ လူ့လောကထဲသို့ ရောက်ခဲ့ရကြောင်းနှင့် ပြောပြသည်။

“ဆရာစကားကို ကျွန်တော်သဘောကျခဲ့တယ်...” ဟု ပင်က ကျွန်တော် အား ပြန်ပြောသည်။ “အိမ်ရောက်တော့ အဒေါ်ကိုပြန်ပြောပြတယ်၊ အဒေါ်ဟာ စိုးရိမ်တကြီးဖြစ်ပြီး နောက်နေ့မှာဘဲ... ကျွန်တော့်ကို အိမ်ကျောင်းက ထုတ်ပစ် လိုက်တယ်...”

ထိုအကြောင်းကို ကြားရသောအခါ ပို၍ရှေးဆန်သည့် ပင့်ဖွားအော့မှာ ပင့်အပေါ် အကြီးအကျယ် မကျေနပ်မနပ်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အဖွားသည် လူ့ဆန်း ရက်တိုင်းတွင်၎င်း၊ လူ့ရက်တိုင်းတွင်၎င်း၊ ဘုရားပံ့များတွင်၎င်း၊ လေမုန်တိုင်း ကျရောက်ချိန်များတွင်၎င်း၊ မိဘကိုရိုသေကိုင်းရှိုင်းခြင်းမပြုလိုသော သူ့ မြေးအား အပြစ်ဒဏ်ပေးရန် ဆုတောင်းခြင်းများပြုခဲ့လေတော့သည်။

“အဖွားဟာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးကို ကျေးကျွန်အဖြစ် သဘောထားခဲ့ တယ်” ဟု ပင်ကပြောပြသည်။ “အဖွားဟာ အင်မတန် ဘိန်းရှူတယ်၊ အဲဒီဘိန်းနဲ့ ကိုကျွန်တော် သိပ်မုန်းတာဘဲ၊ တညတော့ သီးမခံနိုင်လွန်းလို့ သူ့ဘိန်းပြောင်း တွေနဲ့ ဘိန်းတွေကို ကျွန်တော်ထက်ပြစ်လိုက်တယ်၊ အဖွားဟာ စိတ်ဆိုးလိုက်တာ မပြောပါနဲ့ တော့ ဆွေမျိုးတွေကိုစုခေါ်ပြီး လူကြီးတွေအပေါ် ပရိုသေတဲ့ ကျွန်တော့်ကို ရေနှစ်သတ်ပစ်ဘို့ အဖွားကတောင်းဆိုခဲ့တယ်”

“သူ့တောင်းဆိုချက်ကို ဆွေမျိုးတွေဟာ သဘောတူမရှိခဲ့တယ်၊ ပိဋက ကလဲ ကျွန်တော်ဟာ သေသင့်တဲ့ လူငယ်ဖြစ်ကြောင်း သဘောတူတယ်၊ အဖေက ဆွေမျိုးတွေရဲ့ဆန္ဒကို သူကန့်ကွက်စရာ မရှိကြောင်း ပြောတယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာဘဲ

ကျွန်တော့်အမေ့အကိုရင်း ကျွန်တော့်ဦးလေးက ကျွန်တော့်ကို ပညာကောင်း
ကောင်း မသင်ပေးကောင်းလားဆိုပြီး အဖေ့ကို ကြိမ်းမောင်းတယ်။ အပြစ်တင်
တယ်။ ဦးလေးက ဒီကိစ္စဟာ လူကြီးတွေရဲ့ တာဝန်သာဖြစ်တယ်။ ကလေးငယ်ရဲ့
အပြစ်မဟုတ်ဘူးလို့ စောဒကတက်တယ်”

“ဦးလေးကောင်းမှုကြောင့် ကျွန်တော်အသက် ချမ်းသာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့
ကျွန်တော်အိမ်မှာ မနေရတော့ဘူး။ နှင်ချလိုက်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော် ၉-နှစ်ဘဲ
ရှိသေးပြီး။ အင်မတန်အေးတဲ့ အောက်တိုဘာလဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ကုတ်
အင်္ကျီတထည်နဲ့ ဘောင်းဘီရှည်တထည်ဘဲရှိတယ်။ ကျွန်တော့်မိခွေးဟာ အိမ်ပစ္စည်း
တွေကိုတောင် ယူထားဘို့ ကြိုးစားသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီပစ္စည်းတွေဟာ သူပိုင်
မဟုတ်ဘဲ။ အဖေပေးခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြပြီး ကျွန်တော်က
အရယူခဲ့တယ်”

ထိုအဖြစ်အပျက်များကား ပင်တာဝိုင်း၏ ဘဝအစ ဖြစ်လေသည်။ သူသည်
ပထမတွင် နွားကျောင်းသားအဖြစ်၊ ထို့နောက် ကျောက်မီးသွေးတူးသမားအဖြစ်
အလုပ်များ ရခဲ့သည်။ သူ့အလုပ်ချိန်မှာ တနေ့လျှင် ၁၄-နာရီဖြစ်၍ နောက်
ဆုံးတွင် ကျောက်မီးသွေးတွင်းမှ ထွက်ပြေးပြီး တနေ့လျှင် ၁၂-နာရီ လုပ်ရသော
ဘိနပ်စက်ရုံတွင် လုပ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုစက်ရုံတွင် သူသည် လခ တပြားမှမရခဲ့
ထို့ကြောင့် ၈-လကြာသောအခါ ထွက်ပြေးပြန်ပြီး သတ္တုတွင်းတခုတွင် အလုပ်
ဝင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုလုပ်ငန်းမှာ ပိတ်လိုက်ရ၍ပင်သည် အလုပ်ရှာရပြန်သည်။
သူသည် တာတမံဖွံ့ဖြိုး လုပ်ငန်းကို လုပ်ခဲ့သည်။ သူ့အတွက် ထိုလုပ်ငန်းသည်
ဟန်ကျခဲ့သည်။ လခလည်းရခဲ့သည်။ သို့သော်နည်းပါးသော အခကြေးငွေကြောင့်
၂-နှစ်ကြာသောအခါ သူ့တွင် ၁၂ ဒေါ်လာသာ စုဆောင်းနိုင်ခဲ့ရှာသည်။ ထိုအချိန်
မှာပင် မြေပိုင်ရှင်များက ငွေကြေးတန်ဖိုးကို ပြောင်းလဲ လိုက်သောအခါ၊ သူ့တွင်
ရှိသမျှ စုဆောင်း ခဲ့သမျှ၊ ငွေချွေးတန်ဖိုးမဲ့၍ ပင်သည် များစွာ စိတ်ပျက်ခဲ့ရ
လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်သွားရန် နောက်ဆုံးတွင် ဆုံးဖြတ်
လေတော့သည်။

အသက် ၁၆-နှစ်ရှိပြီဖြစ်သောပင်သည် သူ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့သည့် လူချမ်း
သာ ဦးလေးနှင့် သွားရောက်တွေ့သည်။ ပင်မရောက်မီလေးတွင်ပင် သူ့သားမှာ
သေခဲ့သည်က တကြောင်း၊ ပင့်ကဲလည်း သဘောကျသည်ကတကြောင်းတို့ကြောင့်
ဦးလေးသည် ပင်ကို ကြိုဆိုခဲ့သည်။ နေရာပေးခဲ့သည်။ မကြာမီပင် သူ့နှမ ဝမ်းကွဲ

တဦးနှင့် ချစ်ကြိုက်မိသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် တရုတ်နည်းပြ ဆရာဖြင့် စာအတု သင်သည်။ အတူကစားသည်။ ရှေ့ ရေးကို တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြသည်။

သို့သော် သူတို့၏ ရှေ့ရေး အစီအစဉ်မှာ ပင်၏ မချုပ်တည်း နိုင်သော ခေါင်းပုခံတတ်သော စိတ်ဓါတ်အဟုန်ကြောင့် အဟုန်အတား ဖြစ်ခဲ့ရလေတော့ သည်။

သူ့မွေးရပ်မြေသို့ ပြန်ရောက်အပြီး နောက်တနှစ်တွင် ဟုန်နန်နယ်၌ ဆန်ရွား ပါးမှု ကပ်ဆိုးကြီးကျရောက်ခဲ့သည်။ ထောင်ပေါင်း များစွာသော တောင်သူ လယ်သမားတို့မှာ ငတ်တလွဲ ပြတ်တလွဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပင်ဦးလေးမှာ ဆန်များကို အကြီး အကျယ်သိုလှောင်ထားသည့် ကုန်သည်ကြီးများအား ထောက်ခံကူညီခဲ့သည်။

တနေ့တွင် ငတ်နေသော လယ်သမား ၂၀၀-ခန့်သည်။ သူ့ဦးလေးအိမ်ကို လာဝိုင်းပြီး သိုလှောင်ထားသည့် ဆန်များကို အမြတ်မယူဘဲ ရောင်းချရန် တောင်း ဆိုကြသည်။ ဦးလေးက လယ်သမားများကို မောင်းထုတ်ပြီး အိမ်ဝတွင် အစောင့် များ ချခဲ့သည်။

ပင်ကသူ့ စကားကိုဆက်၍ ပြောသည်။ “အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်လဲရှိနေပြီး ဆန္ဒပြပွဲကိုကြည့်နေမိတယ်။ ဆန္ဒပြသူအများအပြားမှာ တကယ် ငတ်မှုတ်နေတဲ့ သဏ္ဍာန် တွေကို ကျွန်တော်တွေ့ရတယ်။ ဦးလေးဟာ သူ့ဆီမှာ ဆန်မြောက်မြားစွာ သို လှောင်ထားပေမဲ့ အဲဒီငတ်နေတဲ့လူတွေကို ကူညီဘို့တော့ ပယ်ချလိုက်တယ်။ ကျွန် တော်ဟာ ဆန္ဒပြပွဲကိုကြည့်နေရင်းကစိတ်ထဲမှာ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ အိမ်ကို ဝင်ပြီး ဆန်တွေလုဘို့အတွက် ကျွန်တော်လူထုကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်လုပ်တာဟာ နောင်မှာ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မစဉ်းစားခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာကတော့ ဦးလေးဟာ ငတ်နေတဲ့ လူတွေကို ဆန်ရောင်းသင့် တယ်၊ ဒီတော့ သူက ရောင်းချိုငြင်းရင် လူတွေအနေနဲ့ ဝင်လုရုံဘဲရှိတယ်။ မဟုတ်လား”

ပင်သည် တကြိမ်အဝေးသို့ ထွက်ပြေး ရခဲ့ပြန်သည်။ သို့သော် ယခုတကြိမ် တွင်မူ စစ်တပ်ထံဝင်ရန် သူ့ အသက်မှာ စေ့ ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ပင်၏ စစ်သားဘဝသည် စခဲ့လေပြီ။

အသက် ၁၈-တွင် ပင်သည် တပ်စိတ်မှူးဘဝ ရောက်ခဲ့ပြီး ဘုရင်ခံ ဟူ၍ လုပ်ကြံရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ဘုရင်ခံဟူ၍ သတ်ဖြတ်ခဲ့သော သူ့တပ်တွင်းရှိ ကျောင်းသား ခေါင်းဆောင်၏ ဩဇာ လွှမ်းမိုးမှုကို ခံခဲ့ရသော ပင်သည် ဘုရင်ခံ ဟူအား လုပ်ကြံရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ သူသည် ချန်ရှားမြို့သို့ သွားပြီး ဘုရင်ခံအလာတွင်

လက်ပစ်ဗုံးနှင့် ပစ်လေသည်။ သို့သော် ဗုံးမှာ မပေါက်ကွဲ၍ ပင် ထွက်ပြေးခဲ့ရသည်။

ဒေါက်တာ ဆွန်ယက်ဆင် ချွန်ကေရိတ်နှင့် ပူးပေါင်းအပြီး မကြာမီတွင် ပင်သည် ဆွန်၏တပ်သို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်ပင်သည် ချွန်ရှားသို့ ပြန်လာရာ အသိစစ်သား တဦး၏ သစ္စာပေးကြောင့် အဖမ်းခံခဲ့ရသည်။

သူ့အတွေ့အကြုံကို ပင်က ပြောပြပြန်သည်။

“နေ့တိုင်း တနာရီလောက် ကျွန်တော့ကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော့ကို အပြစ်ရှိကြောင်း ဝန်ခံခိုင်းတယ်။ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုဟာ တလလောက်ကြာခဲ့တယ်။ နောက်တကြိမ် ထပ်နှိပ်စက်ရင်တော့ ကျွန်တော် ဒဏ်မခံနိုင်တာနဲ့ ဝန်ခံမယ်လို့ နှိပ်စက်တဲ့အခါတိုင်းမှာ စဉ်းစားမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့မှာတော့ ဗျူဟာတော်စိတ်ကို တင်းထားနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ ဘဲနောက်ဆုံးမှာ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင် ကျွန်တော့ကို လွတ်လိုက်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်နီတော် ချွန်ရှားကို သိမ်းပြီး အဲဒီညှဉ်းပန်း နှိပ်စက်တဲ့ အဆောက် အဦကြီးကို ဖျက်ပစ်နိုင်တဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော့ဘဝရဲ့ ကျေနပ်မှုကို ရခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့က သေလှမြောပါး အညှဉ်းပန်း အနှိပ်စက် ခံထားရတဲ့ နိုင်ငံရေး အကျဉ်းသမား ရာပေါင်းများစွာကို လွတ်ပစ်ခဲ့တယ်...”

လွတ်လပ်မှုရသောပင်သည် သူ့ ချစ်သူ နှမဝမ်းကွဲနှင့်တွေ့ရန် သူ့ဦးလေးအိမ် ပြန်သွားခဲ့သည်။ ပင်သည် သူမကို လက်ထပ်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ သို့သော် သူ့ ချစ်သူမှာ သူမရှိမီ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ပင်အဘို့ နောင်ကြီးမဲ့လေ တော့ပြီ။ ပင်သည် စစ်တပ်ထဲ ပြန်ဝင်ခါ ကော်မရှင်ရပြီး ဟန့်န့်စစ်ကျောင်း တက်ခွင့် ရခဲ့လေသည်။ ဒီဂရီရပြီးသည့်နောက် န်ပါတ် ၂ ဒီပီစီ တပ်တွင် တပ်ရင်းမှူး အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရပြီး သူ့ မွေးရပ်မြေတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်ရခဲ့သည်။

“ကျွန်တော့ဦးလေး ကွယ်လွန်ကြောင်း ကြားရလို့ သူ့အသုဘ အခမ်း အနားတက်ဘို့ သွားခဲ့တယ်။ ဦးလေးအိမ်အသွားမှာ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်က နေခဲ့ရတဲ့အိမ်ကို ဖြတ်သွားရတယ်။ ကျွန်တော့ကို ရေနှစ်သတ်လိုတဲ့ အဖွားဟာ အသက်ရှုပ်ဆယ်ကျော်ပြီး ကျန်းကျန်းမာမာရှိနေတာကို တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော်ပြန်လာတာကို သိရတော့ အဖွားဟာ ကျွန်တော့ကိုလာတွေ့ပြီး ဖြစ်ပြီးခဲ့သမျှတွေအတွက် မေ့ပစ်ဘို့ ကျွန်တော့ကိုပြောတယ်။ အဖွားဟာ အရင်လိုမဟုတ်တော့ဘဲ၊ ရိုးရိုး သားသား အေးအေးဆေးဆေး ရှိလာတာကိုတွေ့ရတယ်။ အဖွားရဲ့ ပြောင်းလဲမှုတွေအတွက် ကျွန်တော် အံ့ဩခဲ့ရတယ်။ ဘယ်အချက်တွေကများ အဖွားကိုပြောင်း

လဲစေသလဲလို စဉ်းစားခဲ့တယ်။ အမှန်တော့ ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော်ဟာ အပယ်ခံ-
အနှိမ်ခံဘဝကနေပြီး တလကို ဒေါ်လာ ၂၀၀ရတဲ့ စစ်ဗိုလ်တယောက် ဖြစ်လာပြီ
မဟုတ်လား....”

ပင်သည် ကွန်မြူနစ် စာပေ များကို ဘတ်ရှု လေ့လာ ခဲ့သော်လည်း၊
၁၉၂၇-ခုနှစ်အထိ ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် မဆက် သွယ်ခဲ့ချေ။ ၁၉၂၆- ခုနှစ်တွင်
ပင်သည် ဆိုရှယ်လစ်လူငယ်အဖွဲ့ဝင် မူလတန်း ကျောင်းသူ တဦးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့
သည်။ သို့သော် သူသည် ဇနီးသည်နှင့် ၁၉၂၈- ခုနှစ် ကထဲက စတင် ကွဲခဲ့ရ
သည်။

ပင်သည် သူ့အဖြစ်များကို ပြောပြနေစဉ် အထောက်တော် တဦးသည်
ရေဒီယိုဖြင့် ပို့လိုက်သည့် သတင်းတစ်ခုကိုလာပို့သည်။ သူသည် သတင်းကိုအရေး
တကြီးဖတ်လိုက်သည်။

“ကဲ...ဒီလောက်ဆို တော်ရောပေါ့...”ဟု ကျွန်တော်ကို ကြည့်ခါ နိဂုံး
ချုပ်သည်။ “ဒီလောက်ဆိုရင် အနိစ္စဆိုးဘဝကို လူတယောက် ဘာကြောင့်ရောက်
ရတယ်ဆိုတာ ပြည့်စုံပြီ ထင်ပါတယ်....”

သုရဲကောင်းစစ်ပွဲ၏ နည်းပရိယာယ်

ကျွန်တော်သည် ပင်တာဝှီးနှင့် တွေ့ဆုံ၍၊ တပ်နီတော် မည်ကဲ့သို့၊ မည်သည့် အတွက်ကြောင့် တိုးတက်ခဲ့ရသည်ဆိုခြင်းအား မေးမြန်းခြင်းပြုခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းရချက်တို့မှာ သာမန်ထက်ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းကြောင်း ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသည်။

ပင်တာဝှီးသည် မော်စီတုန်းကဲ့သို့ပင် ဟုနန်နယ်သား ဖြစ်လေ သည်။ သို့သော်လည်း တပ်နီတော်ဖွဲ့စည်းပြီးသည်အထိ သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့ဆုံ သိကျွမ်း ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

“တရုတ်ပြည်မှာ သုရဲကောင်း စစ်ပွဲဆင်နွှဲ ခဲ့ရခြင်းရဲ့ အဓိက အကြောင်း ရင်းက ဒေဝါလီခံရလောက်အောင် ချွတ်ချိုကျ ဆင်းရဲမှုကြောင့် ဖြစ်တယ်...” ဟု ပင်ကရှင်းပြလေသည်။ “အထူးသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသ စီးပွားရေး အဆင့် အတန်း ကြောက်နမ်းလိလိ နိမ့်ကျခဲ့မှုကြောင့်လဲ ဖြစ်တယ်။ အရင်းရှင် စံနစ်၊ မြေပိုင်ရှင်စံနစ်နဲ့ စစ်ဝါဒီတွေပူးပေါင်းပြီးတော့ ကျေးရွာစီးပွားရေးကို ပိုင်းဖျက်

ခဲ့ကြတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီစီးပွားရေးစံနစ် နုလုံပြန်မထူနိုင်ဘို့ဟာ ရန်သူတွေကို ဦးတည်တိုက်ခိုက်ရေးဘဲ မဟုတ်လား၊ စီးပွားရေး ခေါင်းပုံဖြတ်မှု တွေကြောင့် တောင်သူလယ်သမား အများစုရဲ့ စားဝတ်နေရေး အခက် တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ကျေးရွာတွေမှာ မရည်မတွက်နိုင်လောက်အောင် အလုပ် လက်မဲ့တွေ ပေါများ ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ပြောင်းလဲရေးအတွက် တိုက်ပွဲဆင်ဘို့ တောင်သူ လယ်သမား အများစုဟာ အဆင်သင့်ရှိကြတယ်။

“သူရဲကောင်းစစ်ပွဲ ဆင်နွှဲရခြင်းရဲ့ ဒုတိယအချက်ကတော့ ကမ်းရိုးတန်း အတွင်းပိုင်း ဒေသတွေရဲ့ ဆုတ်ယုတ်မှုဘဲ။ အဲဒီဒေသတွေမှာ ဆက်သွယ်မှုတွေ၊ ကားလမ်းတွေ၊ မီးရထားလမ်းတွေ၊ တံတားတွေ မရှိခဲ့လို့ စည်းရုံးမှုတွေ၊ လက်နက် တပ်ဆင်မှုတွေ ပြုလုပ်ရေးဟာ လွယ်ကူခဲ့တယ်”။

“နောက် တတိယ အချက်အနေနဲ့ တရုတ်တပြည်လုံးကို အရင်းရှင်တွေဟာ ခြေကုတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အုပ်ချုပ် ထားပေမဲ့ သူတို့ တတွေနဲ့ ကင်းလွတ်ခွင့် ရှိတဲ့ နယ်မြေတွေလဲရှိတယ်။ အဲဒီနယ်မြေမျိုးတွေမှာ သူရဲကောင်းတွေဟာ စုစည်း ပြီး စစ်မျက်နှာသစ်တွေ ဖွင့်နိုင်ခဲ့တယ်”။

စတုတ္ထအနေနဲ့.....၁၉၂၆-၂၇-ခု၊ မဟာ တော်လှန်ရေး ကြောင့်လည်း ၁၉၂၇-ခုတန်းပြန် တော်လှန်ရေးများ၊ တော်လှန်ရေးသမားတွေကိုသတ်၊ မြို့တွေကို သိမ်းမှုတို့ကြောင့်၊ တော်လှန်လိုစိတ်၊ အတိုက်အခံ လုပ်လိုစိတ်၊ လုပ်လို နည်းတွေ လူထုအများမှာ ဖြစ်ပေါ် တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ အရင်းရှင်ကြီး တွေရဲ့ မြို့တွေပေါ်မှာ အခိုင်အမာ တပ်စွဲအုပ်ချုပ်ထားနိုင်မှု၊ အစစ အရာရာမှာ လက်နက်များပါရှိမှုတို့ ကြောင့်တော်လှန်ရေးသမားရဲဘော်အလုပ်သမားအများအပြားကို ကျေးရွာတွေရှိ ရာဆင်းပြီး တောင်သူလယ်သမား ပုန်ကန်မှုတွေ ပြုလုပ် စေခဲ့တယ်။ သည်းမခံနိုင် လောက်တဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်သံမှု၊ စီးပွားရေးစံနစ်တွေက တော်လှန်ရေး အဆင့် ရောက်အောင် ပို့ ခဲ့တယ်”။

“အဲဒီအချက်တွေအပြင် ကျွန်တော်တို့စစ်ပွဲအောင်မြင်မှုဟာ လက်နက်ကိုင် တပ်တွေနဲ့ အတူ ကြီးမားတဲ့ လူထုအင်အား ပါဝင် နိုင်ခဲ့မှုကြောင့်လဲ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်နီတော်သားတွေဟာ သူရဲကောင်းတွေသဘ မကဘူး။ နိုင်ငံရေး ဝါဒဖြန့်သူ၊ စည်းရုံးရေးမှူး စသဖြင့် တာဝန်တွေကိုပါ ပူးတွဲထမ်းဆောင် ခဲ့ကြ တယ်။ သူတို့တတွေဟာ သွားလေရာ အရပ်ကို တော်လှန်ရေး အသင်းတွေယူသွား တယ်။ နောက်ပြီး တပ်နီတော်ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေကို တောင်သူ လယ်သမားတွေသိရအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းလင်းပြကြတယ်။ တော်လှန်ရေး

က သာလျှင် သူတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက်များကို ပြည့်စွမ်းပေးနိုင် မယ်လို့ လဲ သိပြု စေ ကြတယ်။ နောက်ပြီး သူတို့ကို ရှေ့ဆောင်မှု ပေးနိုင် တာဟာ ကွန်မြူနစ် ပါတီ တပါတီ တည်းသာ ဖြစ်ကြောင်းကိုလဲ အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြကြတယ်။”

“ဒီစစ်ပွဲအတွင်း တချို့ ဒေသတွေမှာ အောင်မြင်မှု အလျင်အမြန် ရသွီ နိုင်ရေး စိတ်ခါတ်တွေ ပြင်းထန်မှု ငြိပြီး၊ တချို့ ဒေသ တွေမှာတော့ ဘာဖြစ်လို့ တိုးတက်မှု မရှိသလဲလို့ ခင်ဗျားက မေးခဲ့တယ်။ အင်း...ဒီမေးခွန်းဟာ အင်ပတန် စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတဲ့ မေးခွန်းဖြစ်တယ်။”

“ပထမဆုံးပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သူရဲကောင်းစစ်ပွဲဟာ ကွန်မြူနစ် ပါတီရဲ့ တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်မှု အောက်မှာသာ အောင်မြင်မှု ရနိုင်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ကွန်မြူနစ်ပါတီကသာ တောင်သူ လယ်သမား တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို နားလည်တယ်၊ ပြည့်စွမ်းပေးတယ်။ နိုင်ငံရေးရာ လိုအပ်မှုတွေ ကိုလဲ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်သိတယ်။ တောင်သူလယ်သမား စည်းရုံးမှုကိုလဲ သိတား တယ်။”

“ဒုတိယ အချက်အနေနဲ့ ကတော့ စစ်ပွဲကို ခေါင်းဆောင်မှုပေးတဲ့ အစိတ် အပိုင်းအတွက် ဆုံးဖြတ်မှု ရှိတာရယ်။ ကြောက်ရွံ့မှု မရှိဘဲ သတ္တိပြောင်မြောက် ခဲ့တာဘဲဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ လူထုဟာ သူတို့ရဲ့ အခက်အခဲနဲ့ ပြဿနာတွေကို လက်တွေ့ဖြေရှင်း ပေးဘို့သာ လိုလား ခဲ့ကြလို့ ဖြစ်တယ်။ သူတို့ တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက် လိုလားချက်တွေကို ချက်ခြင်း ပြည့်စွမ်းပေးနိုင်မှုဟာ သူရဲ ကောင်းစစ်ပွဲကို တိုးတက် ကျယ်ပြန့်စေမှု ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ ဆိုလိုချင်တာက ခေါင်းပုံ ဖြတ် လူတန်းစားတွေကို နှိမ်နင်းရမယ်၊ သူတို့လက်ထဲက လက်နက်တွေကို သိမ်းရ မယ်။”

“သူရဲကောင်းတွေဟာ ဘယ်တော့မှ တည်ငြိမ်စွာ မနေနိုင်ခဲ့ကြဘူး။ တကယ် လို့ တည်ငြိမ်စွာ နေနိုင်မယ်ဆိုရင်လဲ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းနဲ့ တွေ့မှတ်၊ သူတို့ ဟာ တိုးတက်မှုရှိအောင် လုပ်ရမယ်။ အင်အားကို ကျယ်ပြန့်သထက် ကျယ်ပြန့်စေရ မယ်။ လှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှမှာ နိုင်ငံရေးရာ သင်တန်းတွေပေးရမယ်။ တော်လှန်ရေးထဲ ဝင်လာတဲ့ အင်အားစုတွေထဲက ဒေသဆိုင်ရာ ခေါင်းဆောင်တွေကို ခန့်ထားပေးရ မယ်။ ပြည်နယ်လူထုထဲက ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ထိုက် သူတွေကို ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ခန့်ထားပေးရမယ်။ ကန့်သတ် ထားချက်တွေနဲ့ အပြင်ပ ခေါင်းဆောင် တွေကိုလဲ လက်ခံရမယ်...”

သူပြောပြချက်များကား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းသလို အရေးလည်း ကြီးသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်သည် အနိတို့ကို ရှေ့ဆောင် လမ်းပြခဲ့သည့် စစ်ရေးစစ်ရာ စည်းကမ်းများ၊ လက်နက်အား လူအားသာလွန်သည့်နန်းကင်းတပ်တို့ ထိုးပေါက် တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုနိုင်သော အနိတို့၏ စစ်ရေးစစ်ရာ နည်းဥပဒေများကို သိလိုသေးသည်။

အနိတို့ ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး တိုက်ခိုက်ရန် စေလွှတ်ခဲ့သည့် မာရှယ် ချင်ရှူးလီယန်းသည် နောက်ဆုံးတွင် ဘယ်အတွက်ကြောင့် အနိတို့အပေါ် လေးစားမှုရှိခဲ့သနည်း၊ သူတို့၏စွမ်းရည်၊ သူတို့၏သတ္တိများကို သိရသော မာရှယ်ချင်သည် အနိတို့နှင့်ယာယီ စစ်ပြေငြိမ်းပြီးနောက်၊ သူ၏လက်နက်ကိုင် တပ်သားများ အားဘယ်အတွက်ကြောင့် အနိတို့ကို သင်တန်း ပေးစေခဲ့သနည်း။

မာရှယ်ချင်နှင့် သူ့အရာရှိများသည် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေးသမားများဖြစ်ကြသည်။ ဂျပန်နှင့် တိုက်ခိုက်ရာတွင် တရုတ်သည် ကြီးမားသော အင်အား၊ အဆင့်အတန်းမြင့်သော စစ်ပရိယာယ်များ ရှိရမည် ဖြစ်သည်ဟုလည်း သူတို့က ယုံကြည်ခဲ့သည်။ ထိုစစ်ပရိယာယ်မျိုးကို အနိတို့သည် ၁၀-နှစ်အတွင်း ရရှိပြီး ဖြစ်သည်ဟု မာရှယ်ချင်သည် သိခဲ့လေသည်။

ထိုအချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့သည် ပင်ကို မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည်။ အနိတို့၏ စစ်ပရိယာယ်များကို အကျဉ်းချုံး၍ ပြောနိုင် ပါမည် လားဟု မေးခဲ့သည်။ ပင်သည် ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါမည်ဟု ကတိပေးသည်။ အကျယ်ကို သိလိုပါက ဆိုဗီယက်ဒေသများတွင် ထုတ်ဝေနေသော မော်စီတုန်း ရေးသည့် စာအုပ်ငယ်အား ဘတ်ကြားရန် အကြံပေးသည်။ သို့သော် ထိုစာအုပ်ကို ကျွန်တော် ရှာမရခဲ့ချေ။

“သူရဲကောင်း တပ်စုတစ်ဖွဲ့စည်းပြီးတာနဲ့ အောင်မြင်ရေးအတွက် လိုက်နာရမဲ့ နည်းပရိယာယ်တွေကို ချမှတ်ပေးတယ်...”ဟု ပင်က ရှင်းပြသည်။ “အဲဒီအချက်တွေကို ကြာညောင်းတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေထဲက ကျွန်တော်တို့ ရခဲ့တယ်။ အကျဉ်းချုံး ပြောရရင်တော့ အချက်ဆယ်ချက်ရှိတယ်။

ပထမ။ ။ ရှုံးတော့မဲ့ စစ်ပွဲမျိုးကို ဘယ်တော့မှ ပတိုက်ရဘူး။

ဒုတိယ။ ။ ရုတ်တရက် ထိုးစစ်ဆင်ရေးဟာ သူရဲကောင်းတွေရဲ့ အဓိက နည်းပရိယာယ်ဖြစ်တယ်။ တုန့်တုန့် ဆိုင်းဆိုင်းနဲ့

ထိုးစစ်ဆင်တာမျိုးကို လုံးဝ ရှောင်ရမယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ တပ်ကူ ထပ်ပြည့်နိုင်မှုမရှိဘူး။ ဆက်သွယ်ရေး ထောက်ပံ့ရေးတွေလဲမရှိဘူး ဒါကြောင့် နေရာအတည်တကျ အချိန်ကြာကြာ တိုက်ရတဲ့ တိုက်ပွဲ တွေမှာ ရန်သူတွေဟာ အများကြီး အခွင့်အရေး သာတယ်။ ဒါကြောင့် တိုက်ပွဲအချိန် ကြာသထက်ကြာလေ ကျွန်တော်တို့ တပ်တွေရဲ့ ရှုံးနိမ့်မှုဟာ ကြီးမားသည်ထက် ကြီးမားလာလေဘဲ ဖြစ်တယ်။

တတိယ။ ။အသေအချာ အသေးစိတ် တွက်ချက် ချင့် ချိန်ပြီးမှ ထိုးစစ်ဆင်ရမယ်။ အထူးသဖြင့် ဆုတ်ခွာရေးဟာ ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်။

စတုတ္ထ။ ။သူရဲကောင်းစစ်ပွဲ အောင်မြင်ရေး အတွက် ဒေသဆိုင်ရာ အရင်းရှင်တွေ၊ မြေရှင်တွေ၊ အရာရှိတွေကို တိုက်ခိုက် နှိမ်နင်းရမယ်။

ပဉ္စမ။ ။ရန်သူ တပ်တွေနဲ့ အစဉ်ထာဝရ တိုက်ခိုက်ရတဲ့ နေရာမှာ ရန်သူစစ်သား ဦးရေထက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့အင်အားဟာ သာလွန်ရမယ်။ သို့သော် ရန်သူရဲ့ စစ်တပ်များ အတည်တကျ တပ်စွဲမထားဘဲ ရွေ့လျားမယ်။ ခေတ္တစခန်းချမှတ်ဆိုရင် ကျွန်တော် တို့ဟာ တပ်စုလောက် အင်အားနဲ့ ရုတ်တရက် ထိုးစစ်ဆင်မှု ပြုမယ်။ မကြာခဏဆိုသလို အနီစစ်သား တရာလောက်ဟာ ရန်သူ စစ်သား တထောင်လောက်ကို ရုတ်တရက် တိုက်ပွဲဟောဆင်ပြီး အနိုင်ယူခဲ့တယ်။ ရုတ်တရက် လျင်မြန်မှု သတ္တိရှိမှု၊ ခွံ့ဟမဖြစ်သော ဆုံးဖြတ်မှု၊ အမှားအယွင်းနည်းတဲ့ စစ်ပြင်ဆင်မှု၊ ရန်သူစစ်တပ်ကို ထိုးစစ်ဆင်တဲ့ နေရာရွေးနိုင်မှုတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အောင်ပွဲ တွေကို ရစေခဲ့တယ်။

ဆဋ္ဌမ။ ။ထိုးစစ်တွေမှာ တပ်နီတော်ဟာ အလျော့ အတင်း လုပ်နိုင်ဖို့လိုတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရန်သူ အင်အား၊ ရန်သူစစ်ပြင်ဆင်မှု ရန်သူတိုက်ခိုက်မှု စွမ်းအားတွေကို ခန့်မှန်းတဲ့ နေရာမှာ မှားယွင်းသွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ တပ်တွေဟာ ကျယ်ပြန့်တဲ့အရှိန်နဲ့ ဆုတ်ခွာ ပေးရမယ်။ တပ်ဖျောက်ပစ်ရမယ်။

သတ္တမ။ ။ရန်သူကို ခန့်မှန်း၍ မရအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊
သွေးဆောင်ခြင်း၊ ခွဲခြမ်းရေး ပြုလုပ်ခြင်း၊ ခြွေခို တိုက်ခိုက်ခြင်း၊
ဟန်ဆောင်မှုပြုခြင်း၊ အမျက် ထွက်အောင် လှုပ်ပေးခြင်း၊ စတဲ့
နည်းပရိယာယ်တွေကို နားလည် ဆောင်ရွက်နိုင်ရမယ်။ အဲဒီ နည်း
ပရိယာယ်တွေကို တရုတ်ပြည်မှာ ‘အနောက်ကို တိုက်ခိုက်နေရသည့်
အချိန်၌ အရှေ့ကို တိုက်ခိုက်သည်ဟု ဟန်ဆောင်ခြင်း’ လို့ ခေါ်
စမှတ်ပြုကြတယ်။

အဋ္ဌမ။ ။ရန်သူတပ်မကြီးတွေနဲ့ မတိုက်ခိုက်ဘို့ ရှောင်
ရမယ်။ ရန်သူရဲ့အင်အား နည်းပါးတဲ့ နေရာတွေကိုသာ အာရုံပြုပြီး
တိုက်ခိုက်ရမယ်။

နဝမ။ ။သူရဲကောင်းတပ်မကြီး အခြေစိုက်နေတဲ့ နေ
ရာကို ရန်သူတွေ မမြင်စေရ၊ မသိစေရ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့
တပ်တွေဟာ ရန်သူတွေ ချီတက်လာတဲ့ လမ်းကြောင်းမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ
တပ်စခန်းမချရဘူး။ စခန်းချရာ နေရာကို မကြာခဏ ရွှေ့ပြောင်း
ပေးရမယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် တနေ့ထဲ ဒါမှမဟုတ် တညထဲမှာ နှစ်ကြိမ်
သုံးကြိမ်လောက် နေရာပြောင်းပေးရမယ်။ လျှို့ဝှက်စွာ ရွှေ့မှုဟာ
အောင်မြင်ရေးကို ရစေတယ်။

ဒဿမ။ ။ဒေသဆိုင်ရာ လူထုရဲ့ ထောက်ခံမှုကို အများ
ဆုံးရထားတဲ့ တပ်နိဟာ အဲဒီ လူထုတွေဆီက ‘ထောက်လှမ်းမှု’
သတင်းတွေရပြီး အဲဒီသတင်းတွေကို အများဆုံး အသုံးပြုပေးရ
မယ်။ ဖြစ်နိုင်ရင် လယ်သမားတိုင်းကို သတင်းပေးသူအဖြစ် သိမ်း
သွင်းရမယ်။ အဲဒီလို သိမ်းသွင်းနိုင်မယ်ဆိုရင် ရန်သူ တွေဟာ ဘယ်
လယ်သမားတိုင်းရဲ့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှုကို မခံရဘဲနဲ့ စစ်ချီတက်
လုပ်နိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး။

ထိုအချက်များကား စစ်ဦးစီးချုပ်ပင်၏ တပ်နိတော် မည်သူမည်ဝံ တိုးခဲ့
သည်ကို ဖွင့်ပြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

“ခင်ဗျားမြင်တဲ့သိတဲ့အတိုင်းဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အောင်မြင်တဲ့စစ်ပွဲတွေဟာ
အဲဒီ အခြေခံချက်တွေပေါ်မှာ မူတည်တယ်” ဟု ပင်က ဆက်ပြောသည်။ “သူရဲ
ဘောကြောင်မှုမရှိခြင်း၊ စိစဉ်ပြင်ဆင်မှုမှာ လျှင်မြန်ထက်မြက်ခြင်း၊ စည်းရုံးနိုင်မှု
ရှိခြင်း၊ လျှို့ဝှက်မှုရှိခြင်း၊ ရုတ်တရက် စွဲစွဲမြဲမြဲဆုံးဖြတ်လှုပ်ရှားမှုတွေ ရှိခြင်းဟာ

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စွမ်းရည်တွေဘဲဖြစ်တယ်။ အဲဒီအချက်တွေသာ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ အောင်မြင်မှုတွေ ရမှာမဟုတ်တာ သေချာတယ်။ တကယ်လို့ တိုက်ပွဲတပ်ကို စတဲ့အချိန်မှာ လျှင်မြန်စွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်မှုမရှိဘူးဆိုရင် တိုက်ပွဲ သက်တမ်းဟာ ရှည်လျားသွားလိမ့်မယ်။ တိုက်ပွဲတွေဟာ မြန်သထက် မြန်ရမယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် ရန်သူစစ်ကူတွေ ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို လွှမ်းမိုးသွားလိမ့်မယ်။”

“နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ပြောရရင် တောင်သူလယ်သမားထုရဲ့ ထောက်ခံမှု၊ ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူ တောင်သူလယ်သမားတွေ လက်တွဲ ပါဝင်ဆင်နွှဲမှုတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို ရစေတယ်။ တကယ်လို့ တောင်သူ လယ်သမား လက်နက်ကိုင်တပ်တွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှု မရှိဘူးဆိုရင် သူရဲကောင်း တွေရဲ့ အခြေခံ စခန်းတွေ မရှိဘူးဆိုရင် တပ်နဲ့တော် ရပ်တည်ရေးဟာ မလွယ်ကူလှဘူး။”

“ဒါပေမဲ့ အရေးအကြီးဆုံး အချက်တချက်ထဲရှိတယ်။ ဟုတ်တယ်တချက် ထဲရှိတယ်။ တပ်နဲ့တော်ဟာ ပြည်သူ့စစ်တပ်ဖြစ်တယ်။ ပြည်သူလူထုရဲ့ ထောက်ခံအားပေး ပါဝင်မှုကြောင့်လဲ တိုးတက် ကျယ်ပြန့်ခဲ့တာဖြစ်တယ်...”

“၁၉၂၀-ခုနှစ် ဆောင်းတွင်းက အဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း မှတ်မိသေးတယ်။ ဟုန်နယ်မှာရှိတဲ့ ကျွန်တော့တပ်တွေဟာ အခြေအနေ ဆိုးခဲ့တယ်။ ရန်သူစစ်သား နှစ်ထောင်ကျော်ဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ခိုင်းထားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်တွေရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် လီ ၃၀၀ အတွင်းမှာရှိတဲ့ အဆောက်အဦတွေအားလုံးကို ကုမင်တန်တပ်တွေက မီးရှို့ ပယ်တယ်။ ရှိသမျှ အစားအစာ တွေကိုသိမ်းပြီး ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့ ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အဝတ်တွေကို သိမ်းပြီး သစ်ခေါက်တွေကိုခွာပြီး ကိုယ်မှာ ခြုံခဲ့ရတယ်။ ခြေအိတ်ရှည်ကြီးတွေကို ဖြတ်ပြီး ဘီနပ်လုပ်ခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆံပင်တွေဟာ မရိပ်နိုင်လို့ ရှည်လျားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ နေစရာ တန်းလျားမရှိ၊ မီးမရှိ၊ ဆားမရှိ၊ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးလိုလို ဖျားနာနေကြပြီး ငတ်နေဆဲဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဒေသမှာရှိတဲ့ လယ်သမားတွေရဲ့ အခြေအနေဟာလဲ မကောင်းခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ သူတို့ပိုင် ပစ္စည်းတွေကို လက်ဖျားနဲ့ တောင် မတို့ခဲ့ဘူး။”

“ဒါပေမဲ့ တောင်သူလယ်သမားတွေက ကျွန်တော်တို့ကို အားပေးခဲ့တယ်။ အဖြူတပ်တွေရဲ့ ရန်ကြောက်လို့ မြေကြီးထဲမှာ ငှက်ထားတဲ့ စပါးတွေကိုတူးပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ပေးကြတယ်။ သူတို့ ကိုယ်တိုင်ကတော့ အာလူးနဲ့ သစ်မြစ်တဲစားခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အိမ်တွေကို မီးရှို့၊ သူတို့ရဲ့ စားနပ်ရိက္ခာတွေ ခိုးတဲ့ အဖြူတပ်သားတွေကို သူတို့က မုန်းကြတယ်။ အဲဒီဒေသကို ကျွန်တော်တို့ ပရောက်မိကထဲက

သူတို့တတွေဟာ မြေပိုင်ရှင်တွေနဲ့ အခွန်ကောက်သူတို့ကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်
နေကြတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရောက်သွားတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုကြ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ကူညီခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့အောင်
မြင်တာကို သူတို့လိုလားခဲ့တယ်။ အဲဒီထောက်ခံမှု၊ အားပေးမှုတွေ ကြောင့်လဲ
ရန်သူတပ်တွေကို ကျွန်တော်တို့တိုက်ခိုက် ဖောက်ထွင်း နိုင်ခဲ့တာဘဲ...”

ပင်သည် သူ့စကားကို ဖြတ်ပြီးကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ ထိုနောက်
ရိုးသားသော နီဂုံးစကားကို ဆိုလေသည်။

“နည်းပရိယာယ်ဆိုတာ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူများစုကသာ
ကျွန်တော်တို့ကို မထောက်ခံကြဘူးဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ရပ်တည်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ သူတို့အပေါ် ဖိနှိပ်သူတွေကို ပြန်လှန်
ထိုးပစ်တဲ့ လူထုပဲ။ လက်သီးတွေဘဲ ဖြစ်ပါတယ်...”

အနိသုဇ်ကောင်း၏ဘဝ

တရုတ်စစ်သား၏သတင်းများကား နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များတွင် မကောင်း သတင်းဖြင့် ပြည့်စုံနေသည်။ နိုင်ငံခြားသား အများအပြားကပင် သူ၏သေနတ် သည် အညံ့စားကို မွန်းမပြုပြင်ထားခြင်း၊ သူသည် ဘိန်းဂျူရင်း တိုက်ပွဲဝင် ခြင်း၊ သူ၏ သေနတ်ကျည်ဆံတို့ကား လေထဲတွင်သာ ပစ်ခတ်ခြင်း၊ သူ၏အစာမှာ ဘိန်းဖြစ်ခြင်း၊ စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

မှန်သည် ထိုအချက်များကား အတိတ်၏ တရုတ်စစ်သားများသာဖြစ်သည်။ ယခုခေတ် စစ်သားများကား (အနီရေအဖြူပါ) ကမ္ဘာ့ ပရိသတ်၏ ထင်မြင် ယုံကြည်ထား သကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ချေ။

တရုတ်စစ်သားအချို့တွင် ကြေးစားသဘော၊ အခွင့်အရေးခံ လူတန်းစား သဘောများ ရှိနေကြသေးသည်ကား မှန်သည်။ သို့သော် အဟောင်းတို့ကို တော် လှန်သော၊ တိုးတက်သည့် စစ်သားများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ကား အမှန်ပင်တည်း။

ပြည်တွင်းစစ် အထူးသဖြင့် အနီနှင့် အဖြူတိုက်သည့် ‘လူတန်းစားစစ်ပွဲ’ ကား ငွေကို ရေလိုသုံးခဲ့ရသည့် စစ်ပွဲဖြစ်သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေး၊ စေ့စပ်ရေးသို့သော

ဦးတည်ချက်သို့ မရောက်ဘဲ၊ သူတို့သည် အချင်းချင်း မီးကုန်ယမ်းကုန်း တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ် ခဲ့သည်။ ၁၀-နစ်တာ ကာလအတွင်း ခေတ်မှီလက်နက်၊ ခေတ်မှီ နည်းပရိယာယ်တို့ကို သုံးခဲ့၍၊ တရုတ်လက်နက်ကိုင် တပ်များမှာ အတွေ့အကြုံရှိခဲ့ပြီး ဖြစ် လေ သည်။ သူတို့စစ်ပွဲများတွင် ပြောင်မြောက်စွာ တိုက်ပွဲဝင်နိုင်ခဲ့သည်။ စစ်ရည်ဝါပြီးသူများ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုစစ်ပွဲများကြောင့် စစ်တပ်စည်းကမ်းများ၊ နိုင်ငံရေးစံပြု စိတ်ဓါတ်များ အောင်မြင်လို့မူ စိတ်ဓါတ်များ၊ တရုတ်စစ်တပ်တို့တွင် ပေါက်ဖွား ကြံ့ပြင်း ခဲ့လေ သည်။ ထိုစိတ်ဓါတ်များကား တပ်နိုတော်အတွင်း ပို၍ ကြီးထွားသန်မာ ခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက တရုတ်တောင်သူလယ်သမားများသည် ကြံ့ခိုင်သော စိတ်ဓါတ်ဖြင့် တပ်နိုတော်နှင့်အတူ ဆင်နွှဲခဲ့ခြင်းကား ချီးကျူး အံ့ဩစရာ ကောင်းလှသည်။

နင်းရှူးယားနှင့်ကန်စုတွင် တပ်နိုတော်သားတို့သည်၊ ဂူများထဲ၌ နေထိုင်ခဲ့ သည်ကို ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအပြင် သူတို့သည် မြေပိုင်ရှင်များ၏ မြှုံး ဇောင်းဟောင်းများ၊ အရေးပေါ် ဆောက်လုပ်ထားခဲ့သည့် သစ်နှင့် ဂူများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စစ်တန်းလျားများ၊ ကျမင်တန် အရာရှိဟောင်းများ စွန့်ပစ်သွား သည့် အဆောက်အဦများတွင် နေထိုင်ကြကြောင်းကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရသည်။

သူတို့သည် ကောက်ရိုးဖျာပင်၊ ခင်းမထားသော မြေတလင်း ပြင်ပေါ်တွင် အိပ်ကြသည်။ သူတို့တွင် ဝှမ်းစောင် တထည်စီသာရှိသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့၏ အခန်းများကားသန့်ရှင်းသည်။ စံနစ်တကျရှိသည်။ တပ်နိုတော်သားများ၏ အခန်း များ၊ အဖောက်အဦများထဲတွင် ကုလားထိုင်များ၊ စားပွဲခုံများ ရှိခဲ့သည်။ အုတ်ခဲ များ၊ ကျောက်တုံးများကို ကုလားထိုင်အဖြစ်၊ စားပွဲအဖြစ် အသုံးပြုကြသည်။

တပ်စုစုတိုင်းတွင် ထမင်းချက်တဦးနှင့် ရိက္ခာမူတဦးစီ ရှိသည်။ အနီ တို့၏ အစားအစာကား အရိုးအိုးပင်၊ ကော်ဖီ၊ လက်ဘက်ရည်၊ ကိတ်မုန့်သကြား လုံးနှင့် လတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို သူတို့ပာတွေ မမြင်ရ။ ပစားရ သည်မှာ ကြာပေပြီ။ သို့သော်လည်း ထိုအစားအစာများ အတွက် သူတို့သည် တောင်တခြင်းမရှိကြ။ မက်မောခြင်းမရှိကြ။ ကော်ဖီကို မနှစ် သက်သောကြောင့် ကော်ဖီမုန့်ထက် ကော်ဖီသံဘူးသည် သူတို့အတွက် တန်ဖိုးရှိခဲ့သည်။ သူတို့အတွက် ရေနွေးသည်သာ တန်ဖိုးရှိသည်။ ရေအေး သောက်ခြင်းကိုလည်း ကျန်းမာရေး အတွက် တားမြစ်ထားလေသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် အနီတို့သည် သူတို့အစား အသောက်ကို များစွာ ဂရုစိုက်လေသည်။

တိုက်ပွဲမဆင်နွှဲရလျှင် အနိစစ်သားတို့ အတွက် အလုပ်များပေးပေး ပြုလေတော့သည်။ ဒေသသစ်တခုကို သိမ်းပိုက်ပြီးသောအခါ တပ်နီတော် တို့သည် ဆိုဗီယက်များ ပွဲစည်းပေးရန်နှင့် အခြားလိုအပ်သော ကော်မတီများ ပွဲစည်းပေးရန်အတွက် နှစ်လခန့် တပ်စွဲနေထိုင်ကြလေသည်။ တိုက်ကင်း အတွက် တပ်စုဖလား တစုကိုသာ စေလွှတ်ထားခြင်း ပြုလေသည်။ မအောင်မြင်သော ချန်ကေ့ဂိုဏ်း ထိုးစစ်များမှအပ၊ ရန်သူတို့သည် အမြဲလိုလို ခံစစ်သာ တိုက်ခိုက်ခြင်း ပြုကြရလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့၏ ထိုးစစ်မဆင်မီ၊ ရန်သူ၏ ထိုးစစ်မဆင်မီ ကြားကာလတွင် အနီတို့အတွက် အချိန်ပိုများ ရှိခဲ့လေသည်။

တိုက်ပွဲများ မဆင်နွှဲရလျှင်၊ တိုက်ကင်းတာဝန်မကျလျှင်၊ အနိစစ်သားတိုင်းသည် ရက်သတ္တတပါတ်တွင် ၆ ရက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသည်။ အနိစစ်သားတိုင်းသည် နံနက် ၅ နာရီတွင် အိပ်ရာမှထရသည်။ သူ့တနေ့တာ လုပ်ငန်းများကား အိပ်ရာမှ ထပြီးလျှင် ပြီးချင်း တနာရီကြာ ကိုယ်လက်လေ ကျင့်ခန်း ပြုစုမှ စလေတော့သည်။ နံနက်စာစားပြီး စစ်လေ့ကျင့်ခန်း နှစ်နာရီကြာ ဆင်း ရ သည်။ နှစ်နာရီကြာ နိုင်ငံရေးသင်တန်းနှင့် ဆွေးနွေးပွဲများတက်ရသည်။ နေ့လယ်စာ စားရသည်။ တနာရီကြာနားရသည်။ နှစ်နာရီကြာ စာရိတ္တ လေ့လာမှုပြုရသည်။ နှစ်နာရီကြာ ပြေးခုန်ပွဲများ ကစားရသည်။ တေးသီချင်းများ သီဆိုရသည်။

အလျားခုန်ပြိုင်ပွဲ၊ အမြင့်ခုန်ပြိုင်ပွဲ၊ အပြေးပြိုင်ပွဲ၊ ကြိုးနှင့်အပေါ်သို့ တက်သည့်ပြိုင်ပွဲ၊ ကြိုးတန်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲ၊ လက်ပစ်ဗုံးပစ်ပြိုင်ပွဲ စသည့် ပြိုင်ပွဲများ တွင်လည်း ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ကြသည်။ အနိစစ်သားတို့ တောင်ပေါ်တက်ခြင်း၊ ကြိုးတန်းလျှောက်ခြင်း၊ တန်းပေါ်လျှောက်ခြင်း၊ စသည်တို့ကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ကရုတ်သင်စားစာများက သူတို့၏ တောင်တက်လျင်မြန်မှု၊ လျင်မြန်စွာ တိုမှီမှု တပ်ပြောင်းနိုင်မှုတို့အတွက် ‘လူသားမျောက်’ များဟူ၍ ဘယ် အတွက်ကြောင့် တင်စားခေါ်ဆိုကြကြောင်းကို အလွယ်တကူပင် သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ တကယ်လည်း သူတို့သည် မျောက်များကဲ့သို့ လျင်မြန်ပေါ့ပါးလွန်းလှသည်။

ပြေးခုန်ပစ်ပြိုင်ပွဲများ၊ ကိုယ်ကာယလေ့ ကျင့်မှုပြိုင်ပွဲများ၊ နိုင်ငံရေးမဟုတ်ဘဲ ပြိုင်ပွဲများ၊ စာပေပြိုင်ပွဲများနှင့် ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေး ပြိုင်ပွဲများ အတွက် အုပ်စုအလိုက် အလံများကိုဆွဲချီးမြှင့်သည်။ ထိုသို့ရရှိသော တံခွန်စိုက် အလံများကို အပူတို့သည် သူတို့၏ လိင်ကလပ်များတွင် အမြတ်တနိုး ချိတ်ဆွဲ ထားသည်ကို ကျန်တော်တွေ့ခဲ့ရသည်။

တပ်စုတိုင်း-တပ်စုတိုင်းတွင် လီနင်ကလပ်တစ်ခုစီ ရှိလေသည်။ ထိုကလပ်တို့ ကားလူမှုပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုရေးရာများ စုဝေးရာတည်ရှိရာ ဌာနများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ကလပ်တိုင်းတွင် ကလပ်ဝင်များ ရေး ဆွဲ သော မာ့ကစံနှင့် လီနင်တို့၏ ရုပ်ပုံပန်းချီကားများ ရှိသည်။

လီနင်ကလပ်၏ စိတ်ဝင်စားစရာ အချက်တချက်မှာ စစ်ရေးစစ်ရာ စစ်ဆင်မှု အတွက် ရွံ့ များဖြင့် ပုံစံငယ်များ ပြုလုပ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တရုတ် တို့သည် ထိုလုပ်ငန်းတွင် များစွာ ကျွမ်းကျင်လှသည်။ မြို့များ၊ တောင်တန်းများ၊ ခံတပ်များ ဖြစ်များ၊ ရေကန်များ၊ တံတားများကို လက်ရာ မြောက်စွာ ပြုလုပ် ထားသည်။ စစ်သားရုပ်ကလေး များဖြင့် ထိုးစစ်- ဆုတ်စစ် နည်း ပရိယာယ်တို့ကို ထိုပုံစံ ငယ်ကလေးများတွင် လက်တွေ့ လုပ်ပြခါ သင် ကြား သည်။ ထို့ကြောင့်တခါ တရုတ် တရုတ်-ဂျပန် စစ်ပွဲများကို လီနင်ကလပ်တို့တွင် တွေ့ရလေသည်။ သို့ လက်တွေ့ သဘောတရားများကြောင့်လည်း သူတို့တတွေ စစ်ပွဲများတွင် အောင် ပန်းဆွတ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေး နည်းပရိယာယ်များကို သင်ကြားရင်းလည်း၊ အနိတိုသည် ၎င်းတို့ တပ်စွဲထားသည့် ဒေသဆိုင်ရာ ပထဝီဝင်များ၊ နိုင်ငံရေး အခြေအနေများကို လီနင်ကလပ်၌ သင်ကြားခြင်း ပြုလေသည်။ ဆေးရုံတရုတ်၊ လီနင်ကလပ်တွင်မူ လူ့ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ အစိတ်အပိုင်းများ တည်နေပုံပြသည့် ရွံ့ရုပ်ကို၊ ကျွန်တော် ထူးထူးခြား တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအရုပ်တွင် ရောဂါများ မည်သို့စတင် ဖြစ်ပေါ် သနည်း၊ ကျန်းမာရန် မည်သည့် အစိတ်အပိုင်းများကို ဂရုစိုက်ရမည် စသဖြင့်ပြသ ညွှန်ကြားထားသည်။

“လီနင်ကလပ်ရဲ့ စည်းကမ်းတွေဟာ များစွာ ရိုးနေတယ်...”ဟု တပ်ရင်း ၂-၏ နိုင်ငံရေးဒါရိုက်တာ အသက် ၂၂-နှစ်သာ ရှိသေးသည့် ရှီယာဟွာက ကျွန် တော့ကို ရှင်းပြခဲ့သည်။ “ကလပ်များမှာ လှုပ်ရှားမှု၊ ဆောက်တည်မှုတို့ဟာ၊ အဖွဲ့ ဝင်တွေရဲ့ နေ့စဉ် လုပ်ငန်း တိုးတက်မှုတွေနဲ့ ဆက်သွယ်မှုရှိရမယ်။ ကလပ်တွေရဲ့ ရှေ့ရေးကို ကလပ်ဝင်တွေသာ ဦးဆောင် လှုပ်ရှားသွားရမယ်။ ဒါဟာ အရိုးဆုံးနဲ့ နားလည်အလွယ်ဆုံး စည်းကမ်း အဖြစ်ရှိရမယ်။ ကလပ်တွေဟာ စစ်တပ်ရဲ့ လုပ်ငန်း တွေကို နားလည်သို့ လက်တွေ့ပညာရေးစနစ်ကို လုပ်ဆောင်ကြရမယ်...”

ကလပ်တိုင်းတွင် နံရံကပ် သတင်းစာများလည်း ရှိသည်။ စစ်သားများသာ ပါဝင်သည့် ကော်မိက သတင်းစာများ၏ သတင်းများကို နောက်ဆုံး အခြေအနေ ထိ ရှိရန် တာဝန်ယူရသည်။ လီနင်ကလပ် နံရံကပ်သတင်းစာသည် တပ်နိတော်သား

တဦး၏ အမြင်မှန်ဘဝနှင့် သူ၏ တိုးတက်မှုကို စာဘတ်သူအား ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် သိမြင်စေလိုမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် သတင်းစာများမှ ကောင်းနိုးရာရာ တို့ကို ကူးယူခဲ့ရာ၊ ထိုကူးယူချက်များအနက် ထင်ရှားသော ကူးယူချက်တရပ်ကို ဖော်ပြရလေသော်...

ယူဝန်ပိုးနယ် တပ်ရင်း ၂၊ တပ်ခွဲ ၃၊ တပ်စု ၂၄ ရှိလိနင်ကလပ်၏ စက် တင်ဘာ ၁ ရက်နေ့ထုတ် နံရံကပ် သတင်းစာမှဖြစ်သည်။ သတင်းစာတွင် ကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ နေ့စဉ်နှင့် အပတ်စဉ် လုပ်ငန်းများအကြောင်း၊ ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့ လှုပ်ရှားမှုများအကြောင်း၊ နိုင်ငံရေး ကြွေးကြော်သံများ၊ တော်လှန်ရေး လှုံ့ဆော် ချက်များ၊ ကန်စုမြောက်ပိုင်းတွင် တပ်နီတော်၏ အောင်မြင်မှုများ၊ လေ့လာရမည့် သိချင်းသစ်များ၊ အဖြူဒေသမှ နိုင်ငံရေးသတင်းများနှင့် သတင်းစာတစောင် လုံးတွင် စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းဆုံးအဖြစ် ရှိသည့် အနီနှင့်အနက် ကော်လံဟု ခေါ်သော ဝေဘန်ရေးနှင့် ချီးကျူးစကားပင်ဖြစ်သည်။

အနီကော်လံတွင် တပ်နီတော်သားတဦး၊ သို့မဟုတ် တစ်ထိုင်း သတ္တိရှိပုံ၊ သူရဲကောင်းဆန်ပုံ၊ ကိုယ်ကျိုးမကြည့်ပုံတို့ကို ရေးသား ဖော်ပြထားသည်။ အနက် ကော်လံတွင်မူ မိုင်ဖယ် မတိုက်ချိတ်သူ၊ လေ့လာမှုများတွင် ဖင့်နှံသူ လက်ပစ်ဗုံး သို့မဟုတ် လှံစွပ်ပျောက်သူ၊ တာဝန်ကျနေစဉ် ဆေးလိပ်သောက်သူများကို နာမည် နှင့်တကွ ဖော်ပြခြင်းပြုလေသည်။

အနီတို့သည် စားပွဲခုံတင်းနစ်ကို နှစ်မြှိုက်သည်ဆိုလျှင် ကြားရသူအဘို့ ရယ်စရာ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်ကား မသိပေ၊ လိနင်ကလပ်တိုင်းလိုလိုတွင်ပင် ပင်ပေါင် ကစားရန် စားပွဲခုံများရှိသည်။ တပ်ဖွဲ့များ၊ တပ်မများတွင် ပင်ပေါင် ချန်ပီယံများ အသီးသီးရှိတတ်သည်။

အချို့လိနင် ကလပ်တို့တွင် အဖြူအရာရှိဟောင်းများအိမ်မှ သိမ်းဆီး ထားသည့် ဓါတ်စက်များရှိတတ်သည်။ တညတွင် ကူမင်တန် တပ်များထံမှ သိမ်း ပိုက်ရခဲ့သည့် အမေရိကန် တေးသံစုံ ဓါတ်ပြားတချပ်ဖြင့် အနီတို့သည် ကျွန်တော့ကို ငည့်ခံခဲ့ လေသည်။

အနီတို့တွင် အားကစားနည်း အမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း သူတို့သည် ကစား နည်းသစ်များကို အဆက်မပြတ် တည်ထွင်မှု ပြုခဲ့ကြသည်။ လိနင်ကလပ်တို့၏ လုပ် ငန်းစဉ်များအတွက် ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့က တာဝန်ယူရလေသည်။

ထိုသို့သော အစီအစဉ်များဖြင့် တပ်နီတော်သားမှာ နေ့စဉ်လိုပင် အလုပ် ရှုတ်ခဲ့သည်။ ကျန်းမာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တွေ့ရသည့် တပ်နီတော်များတွင် အချောင်း

သမား သို့မဟုတ် ရေသာခိုသမားဟူ၍ မရှိခဲ့ချေ။ ဘိန်းရှူခြင်းကို တပ်နီတော်က တင်းကြပ်စွာ တားမြစ်ထားသည်။ အနိများနှင့် အတူချီတက်ရာတွင်၎င်း၊ သူတို့၏ စစ်တန်းလျားများတွင်၎င်း၊ ဘိန်း သို့မဟုတ် ဘိန်းရှူပြောင်းတခုကိုမျှ ကျွန်တော် မတွေ့ခဲ့ချေ။ တာဝန်မဲ့အချိန်တွင် စီးကရက်သောက်ခြင်းကို မတားမြစ် ထားသော်လည်း စီးကရက်မသောက်ရန် ဝါဒဖြန့်မှုများ ပြုလေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အနည်းငယ်မျှမှမူ ဆေးလိပ် သောက်ကြသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်က သောက်လက်စ စီးကရက်ကိုပေး၍ သောက်စေသောအခါ ထိုစီးကရက်ဖြိုက် သမားတို့က လက်ခံရန် ငြင်းဆိုခြင်းပြုကြလေတော့သည်။

အထက်ပါတို့ကား ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ နောက်ပိုင်းရှိ ပုံမှန် တပ်နီတော် သားတို့၏ ဘဝပင်ဖြစ်သည်။ သူတို့ဘဝကို စာဘတ်သူသည် အနည်းငယ်မျှသာ စိတ်ဝင်စားမှုရှိလျှင်လည်း ရှိပေမည်။ သို့သော်လည်း သူတို့ဘဝကား ဝါဒဖြန့် ဝါဒဖြန့်ပုံပြင်များနှင့် လုံးလုံးဆန့်ကျင်နေသည်ကိုမူ ထင်ထင်ရှားရှားတွေ့ရ သိရ ပေလိမ့်မည်။

အနိတို့၏ဘဝကား လွန်ကျူးစွာ အရက်သေစာ သောက်စားခြင်းများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ အနိတို့ကို ကိုယ်လုံးတီး ကချေသည်များက ဖျော်ဖြေနေသည်။ လူယက်တိုက်ခိုက်မှုတို့ ပေါများနေသည်။ စသော ဝါဒဖြန့်မှုများကား လက်တွေ့ တွင် အဖြူနှင့်အမဲက်သို့ လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေပေတော့သည်။

ယခုအခါတွင် ကုမင်တန်တို့၏ ဖရိုဖရဲစစ်တပ်၌ အနိတို့၏ပုံစံ၊ အနိတို့၏ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်အချို့ ကိုချွန်ကေရှိုတ်သည်ပုံတူကူးချ လုပ်ကိုင်လျက် ရှိပေပြီ။ သို့သော် အဖြူစစ်တပ်အနေဖြင့် အနိတို့ထံမှပုံတူကူးယူနိုင်မှု မရှိသည်ကား အနိတို့၏တော်လှန်ရေး စိတ်ခါတ်နှင့် တော်လှန်ရေး ခံယူချက်များဖြစ်လေသည်။ သို့ဖြင့် အဖြူတို့မှာ အနိတို့ကို မယှဉ်သာအောင် ရှိခဲ့လေတော့သည်။

နိုင်ငံရေးကာလ

တညနေတွင်....အချိန်အားရသည်နှင့် ယုဝန်ပိုးမြို့၏ တံတိုင်းပေါ် အစောင့်အိမ်နေ တပ်နီတော် နိုင်ငံရေးဌာန အဖွဲ့ဝင် လျှူရှု ယိုထံ ကျွန်တော် ရောက်သွားမိသည်။

ယခုအချိန်တွင် ကျွန်တော်သည် တပ်နီတော် စစ်ဗိုလ်များ၊ ပါတီ ခေါင်းဆောင်များတို့ကို ခတ်များများ တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးလေပြီဖြစ်သည်။ သူတို့ အားလုံးပင် ဗဟုကိစ္စဝါဒကို ယုံကြည် သစ္စာရှိသူများနှင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ဦးဆောင်မှုကို လုံးဝ ခံယူထားကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ သိရလေသည်။ ထိုမျှမက သူတို့သည် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၏ သူရဲကောင်းများဖြစ်သည်ဆိုသော အသိမှာလည်း သူတို့တွင် အသီးသီးရှိထားပြီး ဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့ဘာကိုလိုချင်သည် ဆိုခြင်းကား သူတို့ သိသားသည်။ ကမ္ဘာ့လှုပ်ရှားမှုတစ်ဝက်အထက်ကို ဆောင်ရွက်နေသူများဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်း သူတို့ ယုံကြည်ထားကြသည်။

“လျှူ...ခုဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ တပ်နီတော်အရာရှိတွေ ပါဘိ ခေါင်း
ဆောင်တွေ အတော်များများနဲ့ တွေ့ပြီးပြီ...”ဟု ကျွန်တော်က ပြောပြသည်။
ဒါပေမဲ့ သာမန် တပ်နီတော်သားတွေနဲ့ တွေ့ဆုံမှုဟာတော့ မလုံလောက်သေးဘူး
ပင်တယ်။ သာမန်စစ်သားလေးတွေ အကြောင်းကျွန်တော်သိချင်တယ်။ ဒီနယ်ချဲ့
နဲ့ကျင်ရေး ဝါဒနဲ့ လူတန်းစားစစ်ပွဲတွေကို တပ်နီတော်သားဟာ ဘယ်လောက်
အထိယုံကြည်လက်ခံ ထားသလဲဒီတော့ သူတို့ရဲ့ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲတို့ကို ကျွန်
တော် သွားကြည့်ချင်တယ်။ နားထောင်ချင်တယ်။ ခင်ဗျား ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ
သား ဟင်....”

လျှူကား အသက်အစိတ်ခန့်ရှိ လူငယ်တယောက် ဖြစ်လေသည်။ သူသည်
ခလုပုံကြိုးစားသူတယောက်လည်းဖြစ်သည်။ သူသည် ကျွန်တော့်ကို တတ်နိုင်သမျှ
ပုညခံ့သော်လည်း နိုင်ငံခြားသားကို များစွာမနှစ်သက်ဟု ကျွန်တော် ယုံကြည်
သည်။ နောင်အခါ သူ့ အကြောင်းသိရသောအခါ သူဘယ် အတွက် နိုင်ငံခြား
သားများအား မုန်းရကြောင်းပို၍ ပေါ်လွင်သိရှိလာစေသည်။ အမှန်တော့သူသည်
ပူ တိုင်းပြည်တွင်ပင် နိုင်ငံခြားသား ပုလိပ်များ၏ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်မှုကို နှစ်ကြိမ်
ပိုင် ခံခဲ့ရသူတယောက် ဖြစ်လေသည်။

လျှူသည် ဟူနန်နယ်ရှိ အမေရိကန်သာသနာပြု ကျောင်း တကျောင်းမှ
ကျောင်းသားဟောင်းတဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ၁၉၂၆-ခုနှစ် မဟာ တော်လှန်ရေး
ခေတ် ခရစ်တော်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ တနေ့တွင် သူသည် ကျောင်း
ပေး သပိတ်ကို ဦးဆောင်မိ၍ သူ့ကို ကျောင်းက ထုတ်ပစ် လိုက်သည်။ မိဘက
ပည်း သားအဖြစ်မှ စွန့်လွှတ်လိုက်သည်။ တရုတ်ပြည်တွင် သာသနာပြု ကျောင်း
များ အခြေစိုက်နေခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို သိမြင်လာသော နိုးကြားမှုစိတ်ဓါတ်ဖြင့်
သူသည် ရုန်ဟဲသူများခဲ့သည်။ ရုန်ဟဲကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုများတွင် ရှေ့တန်း
ပါဝင်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပြီး မကြာမီ တရုတ်
ပြည်ရှိ ပြင်သစ်အခွင့်ထူးခံနယ်ပယ်ရှိ ပြင်သစ်ပုလိပ်များ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ရ
လေသည်။ ၁၉၂၉-နှစ်တွင် သူ့ကို ပြန်လွှတ်လိုက်ရာ လျှူသည် ရဲဘော် များနှင့်
ပြန်လည် ဆက်သွယ်ခြင်းပြုခဲ့သည်။ ပြည်နယ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကော်မတီ၏ လက်
အောက်တွင် အလုပ်လုပ်ရင်း ဗြိတိသျှပုလိပ်များက သူ့ကို ဖမ်းဆီးခဲ့ပြန်သည်။

ဗြိတိသျှ ပုလိပ်များက ဝန်ခံခြင်း ပြုရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် နှိပ်စက်ခဲ့ပြီး
စားရတော့မှ တရုတ်အာဏာပိုင်များက သူ့ကို ၁၉၃၁-ခုနှစ်အထိ ဖမ်းဆီးချုပ်
နှောင်ခဲ့ပြန်သည်။ ထိုအချိန်က သူ့အသက်မှာ ၂၀-မျှသာ ရှိသေးသည်။ အချုပ်မှ

လွတ်သော် အနိတိုက သူ့ကို ဖူကိန်း ဆိုဗယက်ဒေသသို့ စေလွှတ်ခဲ့ရာမှ လျှူသည် အနိတိုနှင့် အမြဲတစေ ရှိခဲ့လေတော့သည်။

ကျွန်တော့ တောင်းပန်ချက်ကို လျှူက သဘောတူ၍ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် နိုင်ငံရေးသင်တန်းပေးနေသည့် လီနှင့် ကလပ်တခု ရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။

သင်တန်းတွင် တပ်နိုတော်သား ၆၂ ဦးကို တွေ့ရသည်။ ထိုသင်တန်းကား 'ရှေ့တန်းအုပ်စု' ဖြစ်သည်။ ရှေ့တန်းအုပ်စုအပြင် 'ဒုတိယအုပ်စု' ဆိုသည့်မှာလည်း ရှိသေးသည်။ တပ်နိုတော်၏ နိုင်ငံရေးပညာသင်ကြားမှုကို အဓိက အုပ်စု သုံးစု ဖြင့်ခွဲခြားသင်ပေးသည်။

သင်တန်းသားတို့သည် သူ့ကိုယူလာသည့် အုတ်နီခဲများပေါ်တွင် ထိုင်နေကြသည်။ (ထိုသင်တန်းများသည် လက်တဘက်တွင် မှတ်စုစာအုပ်များလက်တက်တက် တွင် အုတ်နီခဲများကို ပြီး သင်တန်းကက် သွားသည်ကို မကြာခဏ တွေ့ရသည်) သင်တန်းကို ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်များဖြစ်သည့် တပ်စုမှူးနှင့် နိုင်ငံရေးမှူး တို့က ပို့ချပေးသည်။ သင်ကြားနေသော ဘာသာရပ်ကား 'ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုများကို တိုးတက်ခြင်း' ဖြစ်သည်။

လူငယ်တစ်ဦးသည် သူ့နားလည်သမျှ ပြောပြနေသည်။ သူက ငါးနှစ်ကြာပြီ ဖြစ်သည့် တရုတ်-ဂျပန် မကျေညာသော စစ်ပွဲအကြောင်းကို သံကုန်အော်ဟစ်ပြီး ရှင်းပြနေသည်။ တခါက ကူမင်တန် စစ်သားဖြစ်ခဲ့သည့် ထိုစစ်သားက မန်ချူးရီးယားသို့ ဂျပန်တို့ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်ခဲ့ပုံကို ပြောပြရင်း နှိပ်ကင်း အစိုးရ၏ ဂျပန်ကို ပြန်လည်ခုခံရန် အမိန့်မထုတ်ခြင်းကို ရှုတ်ချသည်။ ထို့နောက် ရှန်ဟဲဟိုပိုင်း၊ ဂျီတိုးရှားဟားနှင့် ဆိုယွမ်း ဒေသများကို ဂျပန်များ ကျူးကျော်မှု အားရှင်းပြပြန်သည်။ ထိုသို့ ရှင်းပြတိုင်း သူက ကူမင်တန် ခွေးပါတီသည် ခုခံခြင်းမပြုဘဲ ဆုတ်ခွာခြင်းပြုကြောင်း စွပ်စွဲသည်။ ကူမင်တန်တို့သည် တိုင်းပြည်၏ လေးပုံတပုံကို ဂျပန်တို့အားပေးပြီးပြီဟု ဝမ်းနည်းစွာဆိုသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုပေးရတာလဲ...”ဟု သူကဒေါမာန်ပါစွာမေးသည်။ “ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တရုတ်စစ်တပ်တွေဟာ တရုတ်ပြည်ကို ဘာကြောင့် မကယ်တင်ကြရတာလဲ သူတို့တတွေ တရုတ်ပြည်ကို မကယ်တင်ချင် ကြလို့လား၊ မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်တို့ဟာဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ နယ်မြေတွေကို ပြန်သိမ်းပိုက်ဘို့ ရှေ့တန်းကို ပို့ပေးပါ။ ဂျပန်တွေကို တိုက်ထုတ်ပါရစေလို့ ကူမင်တန်အရာရှိတွေ ဆီမှာ တဖွဲ့

တောင်းဆိုခဲ့တယ်၊ ဘယ်တရုတ်မှ ဂျပန်ရဲ့ ကျေးကျွန် မဖြစ်လို့ကြဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းပြည်ကို ထောင်းစားတဲ့ အစိုးရကြောင့်၊ ဘယ်တရုတ်စစ်တပ်မှ ဂျပန်ကို ပြန်လည်မတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ဘူး.....”

“ဒါပေမဲ့ တပ်နီတော်ကသာ ဦးဆောင်ရမယ် ဆိုရင်တော့ ပြည်သူလူထု ဟာ ဂျပန်ကိုပြန်လည် တိုက်ခိုက်မှာ သေချာတယ်.....”

နောက်တယောက်ထပြောပြန်သည်။ သူသည် သတိအနေအထားတွင်ရှိသည် လျှို့ဝှက် ၎င်းမှာ ဒုတိယကြိမ်ဖြစ်၍ ခရီးရှည် ချီတက်ပွဲတွင် ပါခဲ့သူ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော့်နားကပ်၍ တိုးတိုးပြောသည်။

“ဂျပန်ကို မတိုက်ခိုက်လိုသူဟာ သစ္စာဖောက် ဖြစ်တယ်.....” သူကစပြော သည်။ “ဂျပန်ကို မတိုက်ချင်သူတွေဟာ သူဌေးတွေ၊ ကျူးကျော်မှု စစ်ပွဲက အမြတ် ထုတ်ချင်တဲ့ စစ်ဝါဒီတွေ အခွန်ကောက်သူတွေ၊ မြေပိုင်ရှင်တွေ၊ တာရှက်တိုက်ပိုင်ရှင် တွေ၊ ဂျပန်နဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းမှာ ပူးပေါင်း လုပ်နေသူတွေ၊ ကျွန်ုပ်ပြုနယ် ဝါဒကို စစ်ရေးစစ်ရာအရ ပူးတွဲ ဆန့်ကျင်မယ်လို့ ကြွေးကြော်ထားသူ တွေသာ ဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူတွေဟာ လက်တဆုတ်စာသာ ရှိကြတယ်၊ သူတို့ဟာ တရုတ်လူမျိုး လဲ မဟုတ်ကြဘူး”

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တောင်သူလယ်သမား အလုပ်သမား လူတန်းစားဟာ တိုင်းပြည်ကို ကယ်တင်လိုကြတယ်၊ အဲဒီလူတန်းစားတွေ အတွက် တိုင်းပြည်ကို ဘယ်လိုကယ်တင်ရမယ်ဆိုတဲ့ နည်းလမ်း ညွှန်ကြား မှုသာ လိုနေတယ်၊ ဒါကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲလို့ မေးစရာရှိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိန်းဆီး ဆိုဗီယက်ဒေသမှာ လူဦးရေသုံးသန်းရှိပေမဲ့ သူရဲကောင်းတပ်ထဲမှာတော့ တပ် သားငါးသိန်းဘဲ စုဆောင်းနိုင်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သစ္စာဖောက် အဖြူတပ်တွေ ကို တိုက်ခိုက်တဲ့ နေရာမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ကို လူထုတရပ်လုံးက လှိုက်လှိုက် လှဲလဲ ထောက်ခံကြတယ်၊ တပြည်လုံး ကိုသာ သိမ်းပိုက်မိမယ် ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပ်သား အင်အားဟာ အနည်းဆုံး ဆယ်သန်း လောက်ရှိမယ်လို့ ခန့်မှန်းချီးမှာ ဂျပန်ဟာ ကျွန်တော်တို့ထက် လုပ်

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပ်သား အင်အားဟာ အနည်းဆုံး ဆယ်သန်း လောက်ရှိမယ်လို့ ခန့်မှန်းချီးမှာ ဂျပန်ဟာ ကျွန်တော်တို့ထက် လုပ်
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပ်သား အင်အားဟာ အနည်းဆုံး ဆယ်သန်း လောက်ရှိမယ်လို့ ခန့်မှန်းချီးမှာ ဂျပန်ဟာ ကျွန်တော်တို့ထက် လုပ်
ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပ်သား အင်အားဟာ အနည်းဆုံး ဆယ်သန်း လောက်ရှိမယ်လို့ ခန့်မှန်းချီးမှာ ဂျပန်ဟာ ကျွန်တော်တို့ထက် လုပ်

ကွင်းတွေ လယ်ယာတွေ ပစ်ပြီး သူတို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ကို လာပြီး နှုတ်ဆက် တယ်။ ကောင်းချီး ဩဘာပေးတယ်။ ဘယ်သူဟာ သစ္စာဖောက်၊ ဘယ်သူဟာ ဂျပန်ကို တိုက်ခိုက်လိုတဲ့ သူ့ကောင်းတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူတို့တို့တွေ ကောင်း ကောင်းကြီး နားလည်ကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ပုံမှာက ရှန်စီလူထုကို ခိုးကြားမှုပြု ခဲ့သလို တရုတ်တပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ လူထုခိုးကြားမှုရှိအောင် လုပ်ပေးတို့ဖြစ်တယ်...”

ထို့နောက်တဦးက အဖြူဒေသများရှိ ကျောင်းသား လှုပ်ရှားမှုများ အကြောင်းကို၎င်း၊ တဦးက အနောက်တောင်ပိုင်းတွင် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး လုပ် ငန်းများကို၎င်း၊ တဦးက မန်ချူးရီးယား စစ်သားတို့ ဘယ် အတွက်ကြောင့် ဂျပန်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ငြင်းဆိုပုံကို၎င်း ရှင်းပြကြလေသည်။

သို့ဖြင့် နိုင်ငံရေး ဆွေးနွေးမှု သင်တန်းသည် တနာရီကျော် ကြာခဲ့လေ သည်။ ဆွေးနွေးနေစဉ်အတွင်း အခါအားလျော်စွာ တပ်စုမှူးက၎င်း၊ နိုင်ငံရေး မှူးက၎င်း၊ ကြားဖြတ်ပြီး အချက်အလက်များကို ဖြည့်စွက်ပေးခြင်း၊ မေးခွန်း များမေးခြင်း၊ ပြောပြသမျှကို အတိုချုံး ရှင်းပြခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကြ လေသည်။ တဦးက တင်ပြဆွေးနွေးလျှင် ကျန်လူများက မှတ်စုများဖြင့် လိုက် မှတ်ကြသည်။

သူတို့ ဆွေးနွေးပြီးသောအခါ ကျွန်တော်က မေးခွန်း ဖြေချို့ကို ဝင် ရောက်မေးမြန်း ကြည့်သည်။ သင်တန်းသား ၆၂ ဦးအတွက် ၉ ဦးသည် ကျေး လက်ဒေသ အလုပ်သမား လူတန်းစားမှလာကြောင်း၊ ကျန်လူများမှာလယ်ယာ များထဲမှ လာခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်သိရသည်။ ၎င်းတို့အနက် ၂၁ ဦး သည် အဖြူစစ်သားဟောင်းများဖြစ်ပြီး၊ ၆၂ ဦးမှာ မန်ချူးရီးယား စစ်သား ဟောင်းများဖြစ်ကြောင်းလည်း သိရသည်။ ၆၂ ဦးအနက် ၈ ဦးသာအိမ်ထောင် ပြုပြီးဖြစ်သည်။ ၃၄ ဦးမှာ အသက် ၂၀ ခန့်ရှိပြီး၊ ၂၄ ဦးမှာ အသက် ၂၀ နှင့် ၂၅ နှစ်ကြားတွင် ရှိ၍ ၄ ဦးသာ အသက် ၃၀ ကျော်လေသည်။

“တပ်နိုတော်ဟာ တရုတ်ပြည်မှာရှိတဲ့ တခြားစစ်တပ်တွေထက် သာတယ် ပေါ့ ဟုတ်လား...”ဟု ကျွန်တော်က မေးသည်။ ကျွန်တော့ အမေးကို ဖြေရန် တဝက်ကျော်ကျော်ပင် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြသည်။ သူတို့ဖြေသမျှထဲမှ ကျွန်တော် တချို့ကို ဖော်ပြခြင်းပြုပါမည်။

“တပ်နိုတော်ဟာ တော်လှန်ရေးစစ်တပ်ဖြစ်တယ်...”

“တပ်နိုတော်ဟာ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး စစ်တပ်ဖြစ်တယ်...”

“တောင်သူလယ်သမားတွေကို ကူညီတာ တပ်မတော်ဘဲဖြစ်တယ်...”

တွေက လျှို့ဝှက် တောင်ကြားကလေးက တဆင့်သွား၍ ကျွန်တော်တို့ကို လမ်းပြ ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ရန်သူတွေ မမြော်လင့်တဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ တိုက်ခိုက် နိုင်ပြီး လုံးဝ အောင်မြင်မှု ရခဲ့တယ်....’

ထို့နောက် မေးစေ့တွင် အမာရွတ် အရှည်ကြီးရှိသည့် လူငယ်တဦးက မတ်တတ်ထပြီး သူ၏ခရီးရှည် ချီတက်ပွဲ အတွေ့အကြုံများအား ပြောပြ ပြန်သည်။ ကွီချောင်းဒေသကို တပ်နီတော်ဖြတ်တော့ တခြားရဘော်တွေနဲ့ အတူ ကျွန်တော် ဒဏ်ရာရခဲ့တယ်။ တပ်နီတော်ဟာ ဆက်လက် ချီတက်ရမှာမို့ ဒဏ်ရာနဲ့ ကျွန် တော်တို့ကို မခေါ်သွားနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒါနဲ့ ဆရာဝန်တွေက ကျွန်တော်တို့ကို ဆေးဝါး ထည့်ပေးပြီး လယ်သမားတွေနဲ့ ထားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ကြည့်ရှု စောင့် ရှောက်ဘို့လဲ လယ်သမားတွေကိုမှာခဲ့တယ်။ လယ်သမားတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို စားကောင်း သောက်ဘွယ်တွေ ကျွေးခဲ့တယ်။ လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုခဲ့တယ်။ အဖြူ စစ်သားတွေလာတော့ ကျွန်တော်တို့ကို ဝှက်ထားတယ်။ ဒါနဲ့ နောက် တကြိမ် တပ်နီတော် အဲဒီဒေသကို ပြန်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဒဏ်ရာ တွေပျောက်ပြီး တပ်နီတော်နဲ့ အတူ ချီတက်နိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဒေသက လူငယ်တွေ အတော်များများဟာလဲ တပ်နီတော်နှင့်အတူ ပါလာခဲ့တယ်....”

နောက်တဦး “တခါက ကျွန်တော်တို့ဟာ လူ ၁၂ ယောက် ရိုင်ဖယ် ၁၂ လက်လောက်နဲ့ ရှင်ဆီမြောက်ပိုင်းက အန်တင်းရွာလေးမှာ တပ်စွဲခဲ့တယ်။ အဲဒီ ရွာမှာရှိတဲ့ လယ်သမားတွေက ကျွန်တော်တို့ကို အစားအစာ ပေးတယ်။ အိပ်ဘို့ သင်ဖြူတွေပေးတယ်။ တညနေမှာ ကျွန်တော်တို့ ထမင်းစား ကောင်းတာနဲ့ အစားလွန် ဘိုက်လေးပြီး အစောင့်တဦးထဲ ထားအိပ်ခဲ့ကြတယ်။ သန်းခေါင် လောက်ရောက်တော့ ၃-မိုင်ကျော်ခရီးကို အပြေးနှင့်လာတဲ့ ရွာသားငယ်တဦးက ကျွန်တော်တို့ကို လာနှိုးပြီး ရန်သူ တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်ဘို့၊ ပြင်ဆင် နေ တယ်လို့ အမောတကော သတင်းပို့တယ်။ သူပြောတဲ့အတိုင်းဘဲ တနာရီလောက် ကြာတော့ ရန်သူတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို လာတိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့က ရန်သူတွေကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ထုတ် နိုင်ခဲ့တယ်....”

တောက်ပြောင်သော မျက်လုံးရှိသည့် လူငယ်တဦးသည် မတ်တတ် ရပ်လိုက် ပြန်သည်။ “ကျွန်တော်မှာ ပြောစရာ တခုဘဲရှိတယ်။ ကန်စုနယ်က ရွာကလေး တရွာကို အဖြူစစ်တပ် ရောက်လာတော့ သူတို့ကို ဘယ်သူကမှ မကူခဲ့ဘူး။ ဘယ်သူ ကမှ အစားအစာမပေးခဲ့ဘူး။ ဘယ်သူကမှ အဖြူစစ်တပ်ထဲ မဝင်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အနှိပ်စစ်တပ်လဲ ရောက်လာရင် လယ်သမားတွေဟာ စုဝေးပြီး ကျွန်တော်တို့ကိုကူဘို့

ကော်မတီတွေ ဖွဲ့တယ်။ လူငယ်တွေဟာလဲ တပ်နီထဲ သူ့ဘို့ဆန္ဒအလျောက် ဝင်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်နီတော်ဟာခ ပြည်သူ လူထုဘဲဖြစ်တယ်။ ဟုတ်တယ်။ ပြည်သူလူထုဟာလဲ တပ်နီတော်ဘဲဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် ပြောချင်တာ ကတော့ အဒါဘဲဖြစ်တယ်...”

လယ်သမားများသည် အနီတို့ကို လက်ခံကြောင်း၊ ထောက်ခံ ကြောင်းကို ပြောပြရန် ဆွေးနွေးပွဲရှိ လူငယ်တိုင်းတွင်ပင် ကိုယ်တွေ့များ ရှိနေဟန် တူသည်။ ကျွန်တော်၏ အထက်ပါ မေးခွန်းတခုထဲတွင် အဖြေ ၁၇-မျိုး ဖြေကြကြောင်း ကျွန်တော်တွေ့ရသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်တော်က မေးလိုက် သူတို့က ဝိုင်းဖြေလိုက်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် အချိန်များ ကုန်မှန်းမသိကုန်ခါ သူတို့၏ ညနေစာ ထမင်းစားချိန်ပင် ကျော် လွန်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းအတွက် ကျွန်တော်က ဝမ်းနည်းစကားပြော၍ တောင်းပန်ပြီး ပြန်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန် လူငယ်တိုင်းသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ “အဲဒီအတွက်တော့ ခင်ဗျား စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ ဗျာ တိုက်ပဲ့ အတွက် လှုပ်ရှား နေရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့အနီတွေဟာ အစား အသောက်ကို ဂရုမစိုက်ကြပါဘူး။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နိုင်ငံခြားသား မိတ်ဆွေကို တပ်နီတော်အကြောင်း ပြောပြနေတာမို့ ညာစာထမင်းနဲ့ လွဲရတာကို ဘယ်လိုမှ အရေး မထားပါဘူး...” ဟု အသံမာမာနှင့် ပြောလေသည်။

သူ့ စကားမှာ လေးနက်လှသည်...နားဝင်ချိုလှသည်။

အပိုင်း-၉

တပ်နီတော်နှင့်အတူ

အနိစ္စထိမ်းသည်

တနေ့နံနက်တွင် ပင်တာဝှီး၏ ဌာနချုပ်သို့ ရောက်သွားသည်။
ကျွန်တော် ရောက်သွားချိန်တွင် ပင်တာဝှီး၏ လက်အောက်ရှိ အမှုထမ်း
များကိုစုံစုံလင်လင်တွေ့ရသည်။ သူတို့သည် ဆွေးနွေးပွဲတခုလုပ်ပြီးခါစရှိသေးသည်။
သူတို့က ဆွေးနွေးပွဲအခန်းထဲသို့လာရန် ဘိတ်ခေါ်သည်။ ဖရသီးတလုံးကို ခွဲပြီး
ညှိခံသည်။ ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်မိသောအခါ ကျွန်တော်တခါမျှ မတွေ့ဘူးသည်
မျက်နှာစိမ်း စစ်ဗိုလ်တိုင်းကိုအမှတ်မထင်တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော့အကြည့်ကို ပင်တာဝှီးက ရိပ်မိသွားဟန်ရှိသည်။
“သူဟာ နံမည်ကျော် အနိစ္စယောက်ဘဲ၊ ခင်ဗျား သူ့ကို မှတ်မိသလား၊
တကယ်တော့ ဒီလူဟာ ခင်ဗျားတကယ်တန်းတွေ့သင့်တဲ့လူဘဲ၊ သူကလဲခင်ဗျားကို
သူ့ စစ်တပ်ဆီလာပြီး လည်ပတ်စေချင်နေတယ်၊ သူ့နာမည်ကတော့ ဂျူဟိုင်းတုန်း
ဖြစ်တယ်...”

ယခုအခါတရုတ်ပြည်ရှိ အနိစ္စခေါင်းဆောင်များ အားလုံးလိုလိုကို ပြင်ပ
ကမ္ဘာက သိပြီးဖြစ်သည်က များသည်။ သို့သော် ဂျူဟိုင်းတုန်းအကြောင်းကိုကား

သိသူနည်းလှသည်။ သူ့ဘဝမှာလည်းလူသိရှင်ကြားမရှိခဲ့။ သူသည် တခါက ဟူပီနယ် အိုးစက်ရုံတစ်ရုံတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့ကြောင်းမျှသာ သိထားကြသည်။

သို့သော် ချန်ကေဂျိတ်ကမူ သူ့ကိုသိသည်။ တကယ် လူဆိုကြီးလိုသဘောထားခါ ဆုငွေပင်ထုတ်ထားခဲ့သည်။ မကြာမီကပင် နန်းကင်း လေယာဉ်ပျံ ထိုသည် အနီတို့ဒေသများပေါ်သို့ စာရွက်စာတမ်းများကြွချခဲ့သည်။ ထို့အနက် ရိုင်ဖယ်နှင့်အတူ ကူမင်တန်တပ်သို့ ပြေးလာမည့် အနီစစ်သားအား ဒေါ်လာ ၁၀၀ ပေးပည့်ဆိုသည့် သွေးဆောင် ခေါ်မှုမျိုးလည်းပါသည်။ ထိုမျှသာမက...

“မော်စီတုန်းကို ဒါမှမဟုတ် ဂျူဟိုင်းတုန်းကိုသတ်ပြီး ဒို့ စစ်တပ်နဲ့ လာဆက်သွယ်ရင် ဒေါ်လာ ၁,၀၀,၀၀၀ ပေးမယ်... နောက်ထပ်လဲ အနီလူဆိုးတွေကို သတ်ပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် ဆုငွေတွေ ဆက်ထုတ်ပေးမယ်...” စသည်ဖြင့် ကတိများပေးခဲ့သည်။

ထိုသို့ ချန်ကေဂျိတ်က မော်စီတုန်းနှင့် တတန်းစားထည်းထားပြီး အလိုရှိနေသည့် အနီစစ်ဗိုလ်ကား ကျွန်တော်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် အေးအေး ဆေးဆေး ထိုင်လျက်ရှိပေပြီ။

ဂျူဟိုင်းတုန်းသည် အနောက်မြောက်ဘက် လီ ၅၀ အကွာတွင် တပ်စွဲထားသော အမှတ် ၁၅ တပ်နီတော်အုပ်စု၏ တပ်ရင်းမှူးဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားအတွက် ကျွန်တော် နေစရာအခန်းတောင် အဆင်သင့် လုပ်ထားပြီးပြီ” ဟု သူက ရင်းနှီးစွာ ပြောသည်။ “ခင်ဗျားဘယ်အချိန်မှာ လာချင်တယ်ဆိုတာသာအကြောင်းကြားပါ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားအတွက် လူလွတ်ပေးပါမယ်...”

သို့ဖြင့် ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ အစောင့်ဆယ်ဦးနှင့်အတူ ကျွန်တော်သည် ဂျူဟိုင်းတုန်းရုံထဲသို့လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်ခဲ့ရသည့် ခရီးမှာ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာနှင့် များစွာနီးကပ်လွန်း၍ ကျွန်တော်တို့သည် များစွာ သတိထားပြီးလာခဲ့ရသည်။ ငါးနာရီခန့် သွားမိသောအခါ ဂျူဟိုင်းတုန်း၏ ငွာနချုပ် တည်ရာ မိုဟာမေဒင် လူမျိုးတို့၏ မြို့တော်ဟောင်း ဖြစ်ခဲ့သော ယူဝန်းရိုန်း မြို့သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

“တကယ်တော့ ဒီမြို့ကိုကျွန်တော်တို့ဟာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် တိုက်ပဲ့မဆင်ရဘဲ အဖြူလက်ထဲကသိမ်းပိုက်ခဲ့တာပါ...” ဟု ဂျူဟိုင်းတုန်းက ကျွန်တော်ကိုရှင်းပြသည်။ “ယူဝန်းရိုန်းကို ကျွန်တော်တို့ ဝိုင်းထားပြီး ဆယ်ရက်ကြာပိတ်ဆို့ ခဲ့တယ်။ မြို့ထဲမှာ အဖြူ မြင်းတပ်ရင်း တတပ်နဲ့ လက်နက်ကိုင်စစ်သား တထောင်လောက် ရှိခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆယ်ရက်ပြည့်တဲ့အထိ ဘယ်လိုမှ ထိုးစစ်မဆင်ခဲ့ဘူး။

အဲဒီညဟာ အတော့ကို မှောင်ခဲ့တယ်။ မြို့အုတ်တံတိုင်းကို လှေခါးတွေ ယေယေပါပြီး ကျွန်တော်တို့ တပ်စုလေး တစု အတက်မှာ ရန်သူတွေက မြင်ပြီး စက်သေနတ်နဲ့ ပစ်ခတ်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာဘဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တပ်ရင်း တရင်းဟာ နံရံကို မရ မက ကျော်တက်တယ်....”

“တိုက်ပွဲနည်းနည်းပါးပါးဘဲဖြစ်တယ်။ အာရှုဏ်မတက်မီမှာဘဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ လက်နက်ကိုင်စစ်သားတွေဆီက သေနတ်တွေသိမ်းပိုက်နိုင်ပြီး မြင်းတပ်ကိုလဲ ဝိုင်းနိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီမြို့သိမ်းတိုက်ပွဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ရဲဘော်တဦးသာ ကျဆုံးခဲ့ပြီး ခုနစ်ဦးခန့်သာ ရှိခဲ့တယ်။ သို့ပန်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ တဒေါ်လာစီပေးပြီး သူတို့ ယာခင်းတွေဆီ ပြန်ခိုင်းတယ်။ တချို့ကပြန်ပြီး တချို့ကလဲ ကျွန်တော်တို့တပ်ထဲ ဝင်ခဲ့တယ်....”

ကျွန်တော်သည် အမှတ် ၁၅ တပ်နိုတော် အုပ်စုနှင့် ငါးရက်ကြာ နေခဲ့ရာ အိပ်ရာမှန်းသည်မှစပြီး စိတ်ဝင်စားဘွယ် အချိန်များဖြင့်သာ ပြည့်နက် နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဂျူဟိုင်းတုန်း၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကပင် စိတ်ဝင်စားဘွယ် ကောင်းလှပါ၏။

သူ့တာဝန်များပြီးဆုံးပါက ကျွန်တော်သည် ဂျူဟိုင်းတုန်းနှင့် ညစဉ်ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူမြင်းစီးပြီး ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာသို့ သွားခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ အနီ ဇာတ်ရုံသို့ သွားခဲ့သည်။ သူသည် လူသိနည်းလှသော ဟိုနန်၊ အန်ဟွံး၊ ဟူပါ၊ ဆိုဗီယက် သမတနိုင်ငံအကြောင်းကို ပထမဆုံးအနေဖြင့် ကျွန်တော့်အား ပြောပြသည်။

ဂျူသည် သူ၏ပစ္စည်းမဲ့ လူတန်းစားဘဝမှ သက်ဆင်းလာရခြင်းကို များစွာ ဂုဏ်ယူပြောဆိုတတ်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ “ကူလီ” ဟူ၍ မကြာခဏ တင်စားပြောဆိုတတ်သည်။ တရုတ် ဆင်းရဲသား လူတန်းစားသည်သာ လူကောင်းများ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကြင်နာသည်။ ရဲရင့်သည်။ ကိုယ်ကျိုးကိုမသိ သစ္စာရှိသည်။ သို့သော် လူချမ်းသာများကား မကောင်းမှုဟူသမျှကို ကျူးလွန်သူတို့ ဖြစ်ကြောင်း ဂျူက ယုံကြည်ထားလေသည်။ ထိုမကောင်းမှုများကို ဂျူသည် တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးနေသူ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ရိုးသားစွာ ယုံကြည်မိသည်။ ရံဖန် ရံခါဆိုသလို “အနီတဦးသည် အဖြူငါးဦးနှင့် တန်းတိုးတူ ညီမျှသည်” ဟု ဂျူပြောဆိုမှု များမှာလည်း လက်တွေ့တွင် များယွင်းမှုမရှိကြောင်း တွေ့ရလေသည်။

သူသည် သူ့ စစ်တပ်နှင့်ပတ်သက်၍ များစွာ ဂုဏ်ယူဝင့်ဝါသည်။ သူတို့ကို ပုဂ္ဂိုလ်အနေဖြင့်၎င်း၊ စစ်သားအနေဖြင့်၎င်း၊ မြင်းစီးစစ်သည်တော်များ အနေဖြင့်

၎င်း၊ တော်လှန်ရေးသမားများ အနေဖြင့်၎င်း တင်စားပြောဆိုခဲ့သည်။ ထိုမျှသာ မက လီနင်ကလပ်များ အတွက်၎င်း၊ သူ့တပ်၏ တပ်ရင်းမှူးအဖြစ် တည်ရှိနေခြင်း အတွက်၎င်း ဂုဏ်ယူခြင်းရှိခဲ့လေသည်။

ရှု့သည် ကျန်းမာ သန်စွမ်း၍ ကိုယ်ကာယ တောင့်တင်းသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဆယ်နှစ်အတွင်း ဒဏ်ရာ ရှစ်ချက်ရခဲ့သော်လည်း သူ့ ကျန်းမာရေးကား ထိခိုက်ခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ သူသည် အရက်မသောက်။ ဆေးလိပ်မသောက်။ သန်မာဆဲ နဲ့ပျံ့ဆဲ။

သူ့ ခြေထောက်များတွင် ဒဏ်ရာတချက်စီ။ လက်မောင်းများတွင် ဒဏ်ရာ တချက်စီ။ သူ့ရှင်အုံ တွင် ဒဏ်ရာတချက်။ ပုခုံးတွင် ဒဏ်ရာတချက်နှင့် တင်ပါးဆီ တွင်ဒဏ်ရာတချက်ရခဲ့သည်။ ကျည်ဆံတောင့်မှာမူ သူ့ မျက်လုံးအောက်မှ ဝင်ခါ နားရွက်နေကမှကပ်၍ ထွက်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ကား ကျန်းမာတောင့် တင်းဆဲ။ စစ်ဆင်-စစ်ဘက်ရာတွင် ကြုံကြုံ ခိုင်ခံနိုင်ဆဲ။

သူ့ တွင်သွားများမရှိကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသည်။ ၎င်းတို့မှာ မြင်းစီးစဉ်ကရခဲ့သည့် ဒဏ်ရာကြောင့်ဖြစ်သည်။ တနေ့တွင်ရှု့သည် လမ်းတလျှောက် အရှိန်ပြင်းစွာနှင့် မြင်းစီးလာရာ စစ်သားတဦးကို သူ့ မြင်းနှင့် ဝင် တိုက်မိ သည်။ ရှု့သည် စစ်သားဖြစ်သူကို လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ် သစ်ပင်တပင်နှင့် အရှိန်ပြင်းစွာဝင် တိုက်မိတော့သည်။ ရှု့သည် ရက်သတ္တပတ် နှစ်ပတ်ကြာမျှ သတိမေ့ခဲ့သည်။ သူ သတိရလာသောအခါ သူ၏ အပေါ်ရှေ့သွား များ မှာ သစ်ပင်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ ကြောင်းသိရလေသည်။

“တနေ့မှာ ခင်ဗျား ဒဏ်ရာရမှာကို မကြောက်ဘူးလား...”ဟု ကျွန်တော်က မေးကြည့်သည်။

“မကြောက်လှပါဘူး”ဟု သူက ရယ်ပြုံးပြောသည်။ “ငယ်ငယ် ကထဲက အရိုက်အနှက် အထိုးအကြိတ်ခံခဲ့ရလို့ ကျွန်တော့်အဘို့ ထိခိုက် ဒဏ်ရာရမှု ဆိုတာ မျိုးဟာ ရိုးသလောက်ဖြစ်နေပါပြီ...”

မန်သည်၊ သူ့ ကလေးဘဝသည် ဘယ်အတွက် ယခုအခါ သူတော်လှန်ရေး သမားဖြစ်နေသည်ကို ရှင်းပြလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က သူ့ ဘဝကို ပရမက မေးမြန်းခဲ့ရသည်။ သူသည် အခြား အနိခေါင်းဆောင်များကဲ့သို့ပင် သူ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်ကို မပြောလိုလှ။ တိုက်ပွဲများ အကြောင်းကိုသာ ပြောလိုသည်။ ကျွန်တော်က မေးခွန်းပေါင်း များစွာကို စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် အချိန်ကုန်ခံ မေး၍သာ ရှု့ ဘဝအားနားလည်အကဲဖြတ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ရှုဟောင်းတုန်းကို ၁၉၀၀ ခုနှစ်တွင် ဟွမ်ပီးရိုင်းကျေးရွာကလေး၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ သူ့မိသားစုမှာ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် အိုးလုပ်ငန်းကို လုပ်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ သူ့အဖိုးလက်ထက်က မြေတကွက်ကို ပိုင်ခဲ့သော်လည်း နောင်သောအခါ အစာရှားခြင်း၊ ရေရှားခြင်း၊ အခွန်အကောက်များ များပြားခြင်းတို့ကြောင့် သူ့မိဘများလက်ထက်တွင် မြေမဲ့ ခဲ့ရသည်။ သူ့ဘခင်နှင့် သူ့အကိုင်းဦးသည် အိုးလုပ်ငန်းကို ကြွေးကြီးစားစား လုပ်ခဲ့ရာ ရှုဟောင်းကျေးရွာမှ အဖိုးလုပ်ငန်းကို ရှိခဲ့လေသည်။ သူ့အကိုများ အားလုံးမှာ စာမတတ်ကြသူများ ဖြစ်သော်လည်း အငယ်ဆုံးညီ ရှုဟောင်းအတွက် သူတို့အားလုံးက ရသမျှငွေများ စုဆောင်းပြီး ကျောင်းပို့ခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်နဲ့ ကျောင်းနေဘက်တွေ အားလုံးလိုလိုဟာ မြေပိုင်ရှင်ကြီးတွေရဲ့ သားတွေ၊ ကုန်သည်ကြီးတွေရဲ့ သားတွေသာ ဖြစ်တယ်...”ဟု ရှုဟောင်းပြောပြသည်။ “လူဆင်းရဲသား ဆိုလို့ ကျွန်တော် တယောက်ထဲလိုလို ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီလူချမ်းသာသားတွေဟာ ဘိနပ်မပါ၊ အဝတ်အစား စုတ်ပြတ်ပြတ်ရှိတဲ့ ကျွန်တော့ကို သူတို့နဲ့ တခွဲထဲထိုင်ပြီး စာသင်တာကို မလိုလားခဲ့ကြဘူး။ ကျွန်တော့ကိုရန်စကြတယ်။ ဆဲဆိုကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့နဲ့ ကျွန်တော် ရန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာ့ဆီပြေးပြီး တိုင်ပြန်ရင်လဲ ရန်စတဲ့ကောင်တွေကိုအရေးမယူတဲ့အပြင် ကျွန်တော့ကိုသာ ရိုက်လွှတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မြေပိုင်ရှင်သားတွေက မဟုတ်ကဟုတ်က ကျွန်တော့ အပေါ်အပြစ်ပုံချပြီး သွားတိုင်ရင်တော့ ဆရာဟာ ကျွန်တော့ကို ပညာမတာ ရိုက် တော့တာဘဲ...”

“ကျွန်တော့ရဲ့ ကျောင်းသား သက်တမ်းဟာ လေးနှစ်ဘဲ ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်က ကျွန်တော်ဆယ် တနှစ်ဘဲရှိသေးတယ်။ လူချမ်းသာကို လူဆင်းရဲက ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲတွေလုပ်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး လူချမ်းသာ သားတွေရဲ့ ပိုင်းပယ်မှုကို ခံခဲ့ရတယ်။ တနေ့မှာမြေပိုင်ရှင်ကြီးတဦးရဲ့ သား ဟွန်းဆိုတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ ရန်ဖြစ်တာ ကျွန်တော်က တုတ်နဲ့ ရိုက်လိုက်လို့ အဲဒီကောင်လေး ခေါင်းကွဲ သွားတယ်။ ဟွန်းဟာ အိမ်ကိုငိုပြန်သွားတယ်။ နောက်ခဏကြာတော့ သူ့မိသားစုနဲ့ ဟွန်းပြန်ဆုတ်လာပြီး သူ့အဖေက ကျွန်တော့ကို ခြေနဲ့ကန်၊ လက်သီးနဲ့ ထိုးတယ်။ ဆရာကလဲကျွန်တော့ကိုဝင်ရိုက်ပြန်တယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ကျွန်တော်ကျောင်းက ထွက်ပြေးပြီး ကျောင်းကိုလဲပြန်မသွားတော့ဘူး။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ဟာ ကျွန်တော့ကိုအသိတမျိုးဖြစ်စေခဲ့တယ်။ လူဆင်းရဲ သားသွီးတွေအတွက် တရားမျှတမှု အရေးဟာမဖြစ်နိုင်ပါလားလို့ ကျွန်တော်နားလည်ခဲ့တယ်...”

ထို့နောက် ဂျူသည် အိုးအလုပ်ရုံတွင် ပညာသင်အဖြစ် တက်ရောက်
ကိုင်ခဲ့သည်။ အသက် ၁၆ နှစ်တွင် ဂျူသည် ကျွမ်းကျင်သော အိုက်ဂိုသည်
ယောက်ဖြစ်လာခဲ့သည်။

“တနေ့မှာ နယ်လှည့်ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့တဖွဲ့ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရွာနားမှာ
ကတယ်...” ဟု ဂျူကအတွေ့အကြုံတရပ်ကိုရှင်းပြသည်။ “ကျွန်တော်တို့အလုပ်
နားတွေ အဲဒီပုံကိုသွားကြည့်ကြတယ်။ အဲဒီပုံမှာ အစိုးရအရာရှိကြီးတွေနဲ့ သူတို့
ဆွဲကြီးမျိုးကြီး ဇနီးသည်တွေလဲ လာကြည့်ကြတယ်။ အဲဒီတော့ အစောင့်တွေ
ပတ်လည်ဝိုင်းထားတဲ့ အဲဒီအမျိုးသမီးတွေကို အထူးတဆန်းလို ကျွန်တော်တို့က
ကြည့်တာပေါ့။ အဲဒီလို ဝိုင်းကြည့်ရ ကောင်းပေးသလိုပြီး အရာရှိတွေက စစ်
ခင်းတွေကို အမိန့်ပေးပြီး ဇာတ်ရုံထဲက ကျွန်တော်တို့ကို နှင်ထုတ်တယ်။ အဲဒီလို
အပြီး ကျွန်တော်တို့ စက်ရုံပိုင်ရှင်က အရာရှိကြီးတွေ အငြိုးထားတာက ကင်း
ခင်ဆီပြီး အရာရှိကတော်တွေကို ထမင်းစားပွဲနဲ့ ညှဉ်းခံဘို့စီစဉ်ခဲ့တယ်။ ထမင်း
စားပွဲအတွက် ကျွန်တော်တို့ လုပ်ခတွေထဲက ဖြတ်တောက်ဘို့ စီစဉ်တယ်။ ဒါကို
ကျွန်တော်တို့က ကန့်ကွက်ပြီး သပိတ်မောက်မယ်လို့ ရာဇသံပေးတယ်။ အဲဒီတော့မှ
ရှင်ဟာ ထမင်းစားပွဲလုပ်ရေးကိုဖျက်ခဲ့တယ်။ လူထုအားနဲ့ စည်းရုံး တိုက်ခိုက်မှု
အားကို ပထမဆုံး နားလည်ခဲ့တယ်...”

အသက် ၂၁ နှစ်ရှိသောအခါ အိမ်တွင်းရေးပြဿနာများကြောင့် မိသားစု
အဆင်မပြေဖြစ်၍ ဂျူသည် အိမ်ထွက်ခဲ့သည်။ သူသည် ဟန်ကောင်းသို့သွားပြီး
မှိုက်နန်းဆီးသွားခါ အိုးထိန်းသည်အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ရသည်။ ငွေစုပြီး မွေးရပ်မြေသို့
နိမ့်မည်ဟုသူစီစဉ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ကာလဝမ်းရောဂါဖြစ်ခဲ့၍ သူ၏ စုဆောင်းထား
သော ငွေနှင့် အသက်ကို လူကုခဲ့ရသည်။ လက်ထဲတွင် တပြားမှမရှိဘဲ မွေးရပ်မြေသို့
ရန်ရှက်၍ သူသည် တလလျှင် ဆယ်ဒေါ်လာရမည်ဆိုသော စစ်တပ်တွင်းသို့ ဝင်
သည်။ သို့သော်သူသည် စစ်ဗိုလ်တို့၏ ရိုက်နှက်မှုကိုသာ ခံခဲ့ရသည်။

ထိုအတွင်း တောင်ပိုင်းတွင် အမျိုးသားတော်လှန်ရေးအင်အားစုတို့ စတင်
ပိရားနေပြီး ဂျူ၏စစ်တပ်တွင်းတွင်လည်း ကွန်မြူနစ်များ စည်းရုံးရေးဆင်းလာစ
ရှိန်ဖြစ်သည်။ တနေ့တွင် ဂျူသည် ကင်တန်သို့ ပြေးခဲ့ပြီး ကူမင်တန် စစ်တပ်တွင်း
ဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၇-ခုနှစ်အထိ ထိုဒေသတွင်သာ အမှုထမ်းခဲ့ရာ တပ်စုမှု အဆင့်
ဝင်ခဲ့သည်။

၁၉၂၇ ခုနှစ်နှောင်းတွင် ကူမင်တန်စစ်တပ်တွင်းမှ လက်ဝဲအုပ်စုနှင့် လက်ျာ
ဝဲစုဟူ၍ အုပ်စုနှစ်စုကွဲရာ ဂျူသည် ပြုပြင်ရေးသမားတို့နှင့် ပူးပေါင်းခဲ့လေသည်။

၅။ သည်ကုန်မြဲနစ်တဦးအဖြစ် မွေးရပ်မြေသို့ပြန်ခဲ့ပြီး ပြည်နယ် ပါတီခွဲကို ဦးစီးဖွဲ့ခဲ့
လေသည်။

၁၉၂၇ခု ဖေပြီလတွင် လက်ျာအုပ်စု၏ အာဏာသိမ်းမှုကြောင့် ကွန်မြူနစ်
များမြေအောက်ရောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် ၅။သည် တောမခိုခဲ့ချေ။ သူသည် အို
အလုပ်ရုံမှ လုပ်သားအချို့ လယ်သမားအချို့တို့ကို စည်းရုံးပြီး ပထမဆုံး ဟူပ
နယ် အလုပ်သမားနှင့် လယ်သမားတပ်မတော်ကို ဖွဲ့ခဲ့သည်။ အစတွင် ထိုတပ်မ
တော်၌ တပ်သား ၁၇ဦးသာရှိခဲ့ပြီး လက်နက်ဆိမ့်လည်း ၅။ပိုင်သည့် ခြောက်လုံးပြု
တလက်နှင့် ကျည်ဆံ ၈ တောင့်သာ ရှိလေသည်။

သို့သော် ထိုတပ်မတော်ကား နောင်အခါတွင် တပ်သား ၆၀,၀၀၀ ရှိ
သည့် တပ်နီတော်အမှတ် ၄ ရှေ့တန်း စစ်တပ်အတွက် မျိုးစေ့ချခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်
သည်။ ထိုအမှတ် ၄ တပ်နီတော်သည် ၁၉၃၃ မှစ၍ အိုင်ယာလန်ကျွန်းနှင့် ဧရီ
ယာချင်းတူသော ဆိုဗီယက်ဒေသကိုဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ ၅။တို့၏ ဆိုဗီယက်ဒေသ
တွင် ကိုယ်ပိုင်တတိုက် ရှိခဲ့သည်။ ငွေကြေး ချေးငှားမှုစနစ် ရှိခဲ့သည်။ သမဝါယမ
များ၊ အထည်စက်ရုံများ၊ ငွေဒဂ်းသွန်း စက်များကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့သည်။
အများသဘောတူ ရွေးချယ်ထားသည့် အစိုးရလက်အောက် အခြေခံခိုင်မာသော
စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ လည်ပတ်ခဲ့သည်။ ၅။သည် တပ်နီတော်၏ စစ်ဦးစီးချုပ်
ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

ကိန်းဆီး ဆိုဗီယက်တို့ကဲ့သို့ပင် ၅။တို့၏ ဟူပါ၊ အန်ဟုံး၊ ဟိန်နန် ဆိုဗီယက်
မှာလည်း နန်ကင်းအစိုးရ၏ ထိုးစစ်များကို အကြိမ်ကြိမ် တွန်းလှန် တိုက်ခိုက်ခဲ့လေ
သည်။ ကိန်းဆီးဆိုဗီယက်ကဲ့သို့ပင် ရှက်ချွမ်းကိုဖြတ်ပြီး အနောက်မြောက် ဒေသသို့
၅။တို့တတွေ ပြောင်းရွှေ့ ချီတက်ခဲ့လေတော့သည်။

တ်ပြည်၏ လူတန်းစားစစ်ပွဲ

ကျွန်တော်သည် ဂျူဟိုင်းတုန်းကို၎င်း၊ ၎င်း၏လက်အောက်ရှိ အမှုထမ်းများ
၎င်း ရက်ပေါင်းသုံးရက်တိတိ မွန်းလုံပိုင်းများနှင့် ညနေပိုင်းများတွင် တွေ့ဆုံပြီး
ခွန်းပေါင်း များစွာ မေးမြန်းခြင်းပြုခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်က သူတို့၏ကိုယ်ရေးရာဇဝင်များ၊ သူတို့၏လက်နက်ကိုင်တပ်များ
ပါ၊ ဟိုနန်၊ အဟိုနန်၊ ဆိုဗီယက်ဒေသတည်ဆောက်ပုံများနှင့် အနောက်မြောက်
သတွင် ၎င်းတို့၏ လက်ရှိအခြေအနေများကို စုံစမ်း မေးမြန်းခဲ့လေသည်။ ကျွန်
တော်သည် ၎င်းတို့ကိုတွေ့ဆုံမေးမြန်းသည့် ပထမဆုံးသော နိုင်ငံခြားသား သတင်း
ဆရာတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့တွင် ကြိုတင် ပြင်ဆင်မှုများ၊ နား
စာင်ကောင်းမည့် စကားလုံးများကို ရွေးချယ် ထားခြင်းများမရှိဘဲ အပိုးခံသက်
က်ဖြင့် ဖြေကြားသည်ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

ထိုအရိုးခံသတောများအား ယုံကြည်စွာဖြင့် ကျွန်တော်သည် သူတို့၏ ကိုယ်
ပိုင်ကိုယ်တာကိစ္စများကို စိတ်ချစွာ မေးမြန်းခြင်း ပြုခဲ့သည်။ ဥပမာ-ကျွန်တော်က
ဟိုင်းတုန်းကို “ခင်ဗျားရှဲ့ မိသားစုဟာ ခုတယ်မှာရှိသလဲ” ဟူသောမေးခွန်းအား

တင်ဆွေး မြန်မာပြန်

စက်ဝင်စားစွာ မေးခဲ့သည်။ သူ့အဖြေ မှာလည်း မှန်သောအဖြေ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်က လက်ခံပြီးဖြစ်သည်။

“အခု အမှတ် ၄ ရှေ့တန်းတပ်ရင်းမှာရှိနေတဲ့ ကျွန်တော့ အကိုကလဲ့လို့ ကျွန်တော့ မိသားစုတွေအားလုံး အသတ်ခံခဲ့ရတယ်...”

“ခင်ဗျားဆိုလိုတာက တိုက်ပွဲမှာ အသတ်ခံရတာလား...”

“မဟုတ်ပါဘူး... မဟုတ်ပါဘူး... ကျွန်တော့ ညီအကို သုံးယောက်သာ အနိ တွေဖြစ်တယ်။ ကျွန်တို့ လူတွေအားလုံးဟာ နန်းကင်းစစ်သားတွေရဲ့ သတ်ဖြတ်ခံရ ခြင်းဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော့ရဲ့ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စုစုပေါင်း ၆၆ ဦးကို ကူမင်တန် အရာရှိတွေကသတ်ခဲ့တယ်...”

“၆၆ ဦးတောင်မှ...” ကျွန်တော်က အံ့ဩစွာဖြင့် မေးမိသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်... ကျွန်တော့ရဲ့ လက်ဖျားဆွေမျိုး ၂၇ ဦးနဲ့ လက်ရင်း ဆွေမျိုး ၃၉ ဦးဖြစ်တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ၊ လူငယ်တွေ၊ အမျိုးသမီးတွေ ကလေးတွေ၊ အို...နို့ စို့ အရွယ်လေးတွေ ကိုတောင်သတ်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရှု့ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ကို ဆိတ်သုဉ်းအောင် အစတုံးလုပ်ခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန် တော့မိန်းမရယ်၊ ညီအကို သုံးယောက်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ လွတ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့ ညီနှစ်ယောက်ဟာ တိုက်ပွဲမှာကျခဲ့တယ်...”

“ခ-ခင်ဗျားဇနီး ဘယ်ရောက်နေသလဲ...”

“အတိအကျတော့ ကျွန်တော်မသိပါဘူး... ၁၉၃၁ ခုနှစ်က သူ့ကို အဖြူ တပ်သားတွေက ဖမ်းမိသွားတယ်။ နောက်တော့ သူ့ကို ကုန်သည် တယောက်ဆီ အပျော်မယားအဖြစ် ရောင်းစားခဲ့တယ်လို့ ကြားရတယ်။ အဖြူ တပ်တွေဆီက လွတ်လာတဲ့ ကျွန်တော့ညီတွေက သူ့အကြောင်းနဲ့ တခြားအသတ်ခံရတဲ့ လူတွေ အကြောင်းကို ပြောပြလို့ ကျွန်တော်သိခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော့ ဆွေစဉ် မျိုးဆက်ထဲက ယောက်ျားတွေဆိုရင် လည်ဖြတ် သတ်တယ်။ အမျိုးသမီးတွေနဲ့ ကလေးတွေ ဆိုရင် ပစ်သတ်တယ်...”

ကျွန်တော့မျက်နှာပေါ်မှ စိတ်မကောင်းခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက်ခြင်း၊ အရိပ်အကဲ ကို ရှု့သည် မြင်သွားဟန်ရှိသည်။ ထိုကြောင့် သူကပင် အားပေးစကား ပြန်ပြော သည်။

“ဒါမျိုးဟာ ကျွန်တော်တို့အဘို့ သိပ်ပြီးထူးဆန်းတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး ဗျာ... ဒီလိုဆွေစဉ်မျိုးဆက် ပြုတ်ခံရမှုတွေဟာ အနိအရာရှိတိုင်းတွေ မှာရှိခဲ့တယ်။ အင်းလေ-ကျွန်တော်ကတော့ အများဆုံးပေါ့ဗျာ။ နယ်မြေသစ်တခုကို သူတို့တပ်

တွေ သိမ်းပိုက်မိတယ် ဆိုရင် ရှုပပါတဲ့လူတွေကို အရှင်မထားဘဲ ချန်ကေရှိတ်ဟာ အမိန့်ပေးခဲ့တယ်...”

ထိုသို့သော အခြေခံ အကြောင်းအချက်တို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် လက်စားချေမှုသဘောကို စတင်ဆွေးနွေးခြင်းပြုခဲ့လေသည်။ ဤနေရာတွင် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဝန်ခံစရာရှိသည်။ တရုတ်ပြည်၏ နေရာတိုင်းတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိ နိုင်သည့် ရက်စက် ယုတ်မာမှု ပြုပြင်များကို မရေးသားဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့ရလျှင် ကျွန်တော့်အတွက်များစွာပျော် .ရွှင်ဘွယ် ရှိပေလိမ့်မည်။

ဟူပါ-ဆိုဗီယက်ဒေသတိုက်တွင် ကူမင်တန်စစ်တပ်က သုတ်သင် ရှင်းလင်းခဲ့သော လူများ၏ အဖြစ်အပျက်များကို ရက်၊ နာရီမှအစ ရှုနှင့်သူ့ အရာရှိများ ပြောသမျှ ကျွန်တော်သည် စာမျက်နှာ တမျက်နှာဖြီးတမျက်နှာ ရေးမှတ်ခဲ့လေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ကြားခဲ့သိခဲ့ရသည့် အဆိုးဝါးဆုံး အရက်စက် ဆုံးသော သတ်ဖြတ်မှုများအား ကျွန်တော်သည် စာတစောင် ပေတဖွဲ့အဖြစ် ပြန်လည်၍ တင်ပြခြင်းမပြုလိုပါ။ မပြုရက်ပါ။ အပြစ်မဲ့သော ရိုးသားသော လူပေါင်း မြောက်မြားစွာမှာ လူတန်းစားစစ်ပွဲအတွင်း ဖတေးခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် အနိကျင်ကျော်ရေး စစ်ဆင်မှုအတွင်းက အရပ်သားပြည်သူလူထုကိုသတ်ဖြတ်ခွင့်အား နှုတ်ကမ်း အရာရှိများသည်၊ ဆိုင်ရာမှရခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်မေ့တား၍ မဖြစ်ပေ။ ထိုသတ်ဖြတ်မှုများသည် စစ်ရေး စစ်ရာအရ အဖြူတို့အတွက် လိုအပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ဆိုသော် မိန့်ခွန်းတခုတွင် ချန်ကေရှိတ်က ဆိုဗီယက်တို့ ကြာမြင့်စွာ တပ်စွဲခဲ့သော ဒေသတို့တွင် ကောင်းသော ရိုးသားသော ပြည်သူလူထုနှင့် အနိကျင်ကျော်ရေး ခွဲခြား၍ မရဟု ပြောခဲ့၍ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ဟူပါ-ဆိုဗီယက်ဒေသတိုက်တွင် အဖြူတို့၏ အနိသုတ်သင်ရေးနည်းလမ်းမှာ လက်တွေ့၌ ရက်စက်မှု၊ ဂလဲစားချေမှုတို့သာ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဒေသသို့ ထိုးစစ်ဆင်ရသည့် အဖြူဗိုလ်ချုပ်ကြီးများမှာ ထိုနယ်သားများဖြစ်ကြသည်။ အနိတို့က လယ်မြေများ သိမ်းပိုက်ခြင်း ခံရသော မြေပိုင်ရှင်များ၏ သားများလည်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့၏ ဂလဲ စားချေမှုသည် ရက်စက်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့လေတော့သည်။ ပဉ္စမ အကြိမ်မြောက် ဆန့်ကျင်ရေး စစ်ဆင်မှုပြီးသောအခါ ဆိုဗီယက်ဒေသများတွင် လူဦးရေခြောက်သိန်းကျော် လျော့နည်းခဲ့လေတော့သည်။

ဟူပါဒေသရှိ အနီတို့၏ စစ်ဆင်မှု နည်းပရိယာယ်မှာ ကျယ်ဝန်းသော နယ်ပြေကို အသုံးပြုခဲ့သည့် စစ်ဆင်မှုဖြစ်ခဲ့သည်။ အဖြူတို့၏ ထိုးစစ်များ ၈ လေ တိုင်း အနီတို့သည် ဆိုဗီယက် ဒေသများမှ ထွက်ခွါကာ ရန်သူများအား၊ သူတို့ ပိုင်နက်မြေပေါ်သို့ သွားရောက် တွေ့ဆုံရုံသာ ခုခံခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အနီတို့မှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ခုခံရေးစခန်းများ အတည်တကျ မရှိဘဲ၊ ရန်သူ့အင်အား ရန်သူ့ ဖျော့ ကွက် များ ကို ကြည့်ပြီး တနေရာမှတနေရာသို့ ရွှေ့ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အနီတို့သည် ရောက်လေရာ အရပ်တိုင်းတွင် ခိုင်မြဲသော သူတို့၏ “မနုဿအခြေခံ စခန်း” များကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့လေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကုန်သွယ်သော အချိန် များက ကုမ္ပဏီတို့သည် လယ်သမားများ၊ မြို့ခံလူများကို သတ်ဖြတ်ခြင်း မပြု ခဲ့ချေ။

ပဉ္စမထိုးစစ်တွင် အဖြူတို့သည် နည်းပရိယာယ်သစ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ ကွင်းပြင်များထဲတွင် တိုက်ပွဲများ မဆင်နွှဲတော့ဘဲ၊ နန်ကင်းလက်နက်ကိုင် တပ် များသည် အင်အား အလုံးအရင်းဖြင့် ချီတက်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့ သိမ်းပိုက်ပြီးသည့် နယ်မြေများတွင် ခံတပ်များကို ခိုင်ခိုင်မာမာ တည်ဆောက်ခါ၊ တပ်ရင်း တရင်းပြီး တရင်း အဆက်မပြတ် ချီတက်၍ အနီတို့ ဒေသတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ သို့ဖြင့်အနီ ဒေသအတွင်းရှိ လူထုကို သုတ်သင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ရွှေ့ပြောင်းစေခြင်းများအား စံနစ်ကျစွာပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ အဖြူတို့သည် သူတို့သိမ်းပိုက်သည့် နယ်မြေကို အကယ်၍ အနီတို့ ပြန်လည် သိမ်းပိုက်နိုင်လျှင် ထိုဒေသများ လူသူ ကင်းမဲ့ သည့်ဒေသ၊ တွန့် ယက် စိုက်ပျိုး၍ မရသည့် မြေရိုင်းများ ရှိရာဒေသ၊ အနီတပ်သားများအား ကူညီ ထောက်ပံ့မှုမပြုနိုင်သည့် ဒေသများအဖြစ် ဖန်တီးခဲ့လေသည်။ အနီတို့၏ တခုတည်း သော စခန်းများကား၊ တောင်သူလယ်သမား လူထုသာဖြစ်ကြောင်း နန်ကင်း တို့သည် လုံးဝ နားလည်ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုစခန်းများကို ဖျက်ပစ်မှ ဖြစ်မည်။

ဆိုဗီယက် ဒေသများရှိ ကလေးသူငယ် ထောင်ပေါင်း များစွာကိုလည်း ဖမ်းဆီး၍ အခြားဒေသများသို့ ခေါ်သွားခါ ရောင်းစားသည်။ အမျိုးသမီးနှင့် အပျိုရွယ် ထောင်ပေါင်းများစွာကို အခြားဒေသများသို့ ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင် သွားပြီး စက်ရုံများတွင် ကျေးကျွန်အဖြစ်၎င်း၊ ပြည့်တန်ဆာအဖြစ်၎င်း၊ ရောင်း ပစ်သည်။ ထိုမျှသာမက ဖမ်းဆီးခဲ့သူများကို မြို့ကြီးများတွင် “ငတ်ပြတ် နေသော ဒုက္ခသည်များ” သို့မဟုတ် “အနီတို့သတ်ပစ်၍ မိဘမဲ့ နေရသူများ” ဆိုခါ အရောင်း အဝယ် ပြုလုပ်စေခဲ့သည်။ ထိုလူကုန်ကူးမှုတို့သည် ၁၉၃၄-ခုနှစ်အတွင်းက စက်မှု

တွေ သိမ်းပိုက်မိတယ် ဆိုရင် ဂျပါတို့လူတွေကို အရှင်မထားဘို့ ချန်ကေရှိုက်ဟာ အမိန့်ပေးခဲ့တယ်...”

ထိုသို့သော အခြေခံ အကြောင်းအချက်တို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် လက်စားချေမှုသဘောကို စတင်ဆွေးနွေးခြင်းပြုခဲ့လေသည်။ ဤနေရာတွင် ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ဝန်ခံစရာရှိသည်။ တရုတ်ပြည်၏ နေရာတိုင်းတွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိ နိုင်သည့် ရက်စက် ယုတ်မာမှု ပုံပြင်များကို မရေးသားဘဲ ချန်လှပ်ထားခဲ့ရလျှင် ကျွန်တော့်အတွက်များစွာပျော်ရွှင်ဘွယ်ရှိပေလိမ့်မည်။

ဟူပါ-ဆိုဗီယက်ဒေသတိုက်တွင် ကူမင်တန်စစ်တပ်က သုတ်သင် ရှင်းလင်းခဲ့သော လူများ၏ အဖြစ်အပျက်များကို ရက်၊ နာရီမှအစ ဂျပန်နှင့် သူ့အရာရှိများ ပြောသမျှ ကျွန်တော်သည် စာမျက်နှာ တမျက်နှာပြီးတမျက်နှာ ရေးမှတ်ခဲ့လေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ကြားခဲ့သိခဲ့ရသည့် အဆိုးဝါးဆုံး အရက်စက် ဆုံးသော သတ်ဖြတ်မှုများအား ကျွန်တော်သည် စာတစောင် ပေတဖွဲ့အဖြစ် ပြန်လည်၍ တင်ပြခြင်းမပြုလိုပါ။ မပြုရက်ပါ။ အပြစ်မဲ့သော ရိုးသားသော လူပေါင်းမြောက်မြားစွာမှာ လူတန်းစားစစ်အတွင်း၌ စတေးခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် အနိယုတ်ကျင့်ရေး စစ်ဆင်မှုအတွင်းက အရပ်သားပြည်သူလူထုကို သတ်ဖြတ်ခွင့်အား နှိမ်ကင်း အရာရှိများသည် ဆိုင်ရာမှရခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်မေ့ထား၍ မဖြစ်ပေ။ ထိုသတ်ဖြတ်မှုများသည် စစ်ရေး စစ်ရာအရ အဖြူတို့အတွက် လိုအပ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့် ဆိုသော် မိန့်ခွန်းတခုတွင် ချန်ကေရှိုက်က ဆိုဗီယက်တို့ ကြာမြင့်စွာ တပ်စခန်းခိုသော ဒေသတို့တွင် ကောင်းသော ရိုးသားသော ပြည်သူလူထုနှင့် အနိယုတ်ကျင့်ရေးများအား ခွဲခြား၍ မရဟု ပြောခဲ့၍ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ဟူပါ-ဆိုဗီယက်ဒေသတိုက်တွင် အဖြူတို့၏ အနိယုတ်သင်ရေးနည်းလမ်းမှာ လက်တွေ့၌ ရက်စက်မှု၊ ဂလုံးစားချေမှုတို့သာ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဒေသသို့ ထိုးစစ်ဆင်ရသည့် အဖြူဗိုလ်ချုပ်ကြီးများမှာ ထိုနယ်သားများဖြစ်ကြသည်။ အနိယုတ်က လယ်မြေများ သိမ်းပိုက်ခြင်းခံရသော မြေပိုင်ရှင်များ၏ သားများလည်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် သူတို့၏ ဂလုံးစားချေမှုသည် ရက်စက်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ခဲ့လေတော့သည်။ ပဉ္စမ အကြိမ်မြောက် ဆန့်ကျင်ရေး စစ်ဆင်မှုပြီးသောအခါ ဆိုဗီယက်ဒေသများတွင် လူဦးရေခြောက်သိန်းကျော် လျော့နည်းခဲ့လေတော့သည်။

ဒါမှပေမယ့် သဘာဝ ခြေဖဝါးရှိတဲ့ အမျိုးသမီး★ ဆိုရင် ကျွန်ဖြူနစ်ဆိုပြီး ချက်ချင်းပစ်သတ်တယ်။ နောက်တော့ အထက်တန်း စစ်ဗိုလ်တွေက သူ့တို့ စိတ်ကြိုက် အကျဆုံး မိန်းခလေးတွေကို ရွေးယူတယ်။ ကျွန်မိန်းခလေးတွေကို အောက်တန်း စစ်ဗိုလ်လေးတွေက ရွေးယူပြန်တယ်။ နောက်ဆုံးမှ ကျွန်သမီး စစ်သားတွေအတွက် ပြည့်တန်ဆာအဖြစ် ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီမိန်းခလေးတွေဟာ လူ့ဘေးတွေရဲ့ မိန်းမတွေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီမိန်းခလေးတွေပေါ်မှာ သူတို့ကြိုက်သလို လင်နိုင်တယ်လို့ အဖြူတွေက ဆင်ခြေပေးကြတယ်....”

“အဲဒီမိန်းခလေးတွေ ဝေခြမ်းယူတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖူးဖူးလို့ အဖြူတပ်ထဲမှာ မကြာခဏ စကားများ ရန်ဖြစ်ကြတယ် ဆိုတာ၊ အဲဒီမိန်းခလေးတွေကို သူတို့စိတ်ကြိုက် အသုံးပြုပြီးတဲ့အခါမှာ မြို့တွေကို ဝိုင်းပြီး ရောင်းစားကြ ပြန်တယ်။ အရာရှိအချို့ကတော့ ချောပေ လှပေ ဆိုတဲ့ မိန်းခလေးအချို့ကို သူတို့ အပျော်မယားအဖြစ် ဆက်လက် သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြတယ်....”

“အဲဒီစစ်တပ်တွေဟာ အမျိုးသား အစိုးရရဲ့ စစ်သားတွေလို ခင်ဗျားဆိုလိုတာလား...” ဟု ကျွန်တော်က ကြားဖြတ်မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် သူတို့တတွေအားလုံး ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေ ဦးစီး ကွပ်ကဲတဲ့ အမျိုးသား အစိုးရ စစ်တပ်တွေ ဖြစ်တယ်....”

ထို့နောက် ၁၉၃၃ ခု ဂျပူလိုင်လတွင် ပြန်လည် သိမ်းပိုက်ခဲ့သော ဟူမီဟုဟွမ်ကန်ရှိနန်းနယ် အဖြစ်အပျက်များကို ပြောပြပြန်သည်။

“တခါကဆိုဗီယက်သမဝါယမတွေရှိပြီး သာယာပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းခဲ့တဲ့ ရွယ်ယန်းချီးမြို့ရဲ့ လမ်းမကြီးမှာရှိတဲ့ အဆောက်အဦတွေဟာ အပျက်အစီးတွေနဲ့ ချည်းဖြစ်ပြီး အဘိုးအို အဖွားအိုအချို့သာ အသက်ရှင် ကျန်ခဲ့တာ တွေရတယ်။ အဲဒီသက်ကြီး ရွယ်အိုတွေက ဝတ်လစ်လစ်နဲ့ တောင်ကြားလေး တခုထဲမှာ သေနေတဲ့ မိန်းမပျို ၁၇ နှစ်ဦးရဲ့ အလောင်းတွေရှိရာ ကျွန်တော်တို့ကို ခေါ်သွားပြီး ပြကြတယ်။ အဲဒီမိန်းမပျိုတွေ အားလုံးကို အဖြူတပ်သားတွေက မုဒိန်းကျင့်ပြီး သတ်သွားကြတာဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အစည်းဝေးလုပ်ပြီး ဝမ်းနည်းခြင်း အထိမ်းအမှတ်ပွဲတွေ လုပ်ဘို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ တနေ့လုံး ကျွန်တော်တို့ မျက်ရည်တွေ ကျမဆုံးဖြစ်ခဲ့ရတယ်....”

★ အနီတို့သည် တရုတ် အမျိုးသမီးများ ရှေးထုံးစဉ်လာဖြစ်သော ကျစ်ဆံဖြိုးထားခြင်းနှင့် ခြေသေးရန် ထုတ်စီးခြင်းတို့ကို ပြုပြင်ခဲ့လေသည်။

“မကြာမီမှာဘဲ ကျွန်တော်တို့ နယ်မြေဖြစ်တဲ့ မာချင်းရွာလေးကို ပြန်သိမ်းပိုက်မိပြန်တယ်။ အဲဒီရွာကလေးမှာလဲ မြေတိမ်တိမ်တူးထားတဲ့ ကျဉ်းလေးတကျဉ်းထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရဲဘော် ၁၂-ဦး အလောင်းကို တွေ့ရတယ်။ အဖြူတွေဟာ သူတို့ရဲ့ အရှေ့ခွံတွေကို ခွာသွားတယ်။ မျက်လုံးတွေကို ပေါက်သွားတယ်။ နားရွက်နဲ့ နှာခေါင်းတွေကို ဖြတ်သွားတယ်။ အဲဒီရက်စက်မှု မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မျက်ရည် ကျခဲ့ရပြန်တယ်...”

“အဲဒီလထဲမှာဘဲ အိုးကုန်းချီးမြို့ကို ကျွန်တော်တို့တပ်တွေ ပြန်ရောက်ခဲ့တယ်။ တခါက ဒီမြို့လေးဟာ လူနေထူထပ်တဲ့ မြို့လေးဖြစ်တယ်။ ဒုတေ့ လူသူမဲ့ပြီး သွေ့ခြောက်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြို့ထဲကနေ မြို့ပြင်ဘက်ကို လျှောက်သွားကြည့်တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်း တောင်ကုန်းလေး တကုန်းပေါ်က လယ်သမားတအိမ်တလေးတအိမ်ထဲက မီးခိုးတွေ ထွက်နေတာကို တွေ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ တဲလေးရုံရာကိုကပျာကရာဘဲ တက်သွားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ တဲထဲမှာ ရူးနေတဲ့ အဖွားအို တဦးသာတွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တောင်ကြားလေးထဲ ဆင်းကြည့်တော့ တောင်ပုံဟာပုံဖြစ်နေတဲ့ ယောကျ်ား မိန်းမ လူသေအလောင်း တွေကို တွေ့ရတယ်။ သေနေသူတွေဟာ ၄၀၀ ကျော်လောက်ရှိပြီး မကြာမီကမှ သတ်ဖြတ်ထားခြင်း ခံခဲ့ရသူတွေဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ အဲဒီတောင်ကြားရဲ့ အချို့ နေရာတွေမှာ သွေးအိုင်ဟာ လက်မအတော်များများ နက်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ တချို့ မိန်းမတွေဟာဆိုရင် သူတို့ရင်သွေးတွေကို ပိုက်ရက်နဲ့ သေနေကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရင်သွေး တွေဟာလဲ အသက်မရှိတော့ပါဘူး...”

“အဲဒီလို ကြည့်နေတုန်း အလောင်းတလောင်း လှုပ်နေတာ တွေ့ရတာနဲ့ ပြေးသွားပြီးကြည့်တော့ အသက်မသေသေးတဲ့ အမျိုးသားတဦး ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ နောက်ထပ်ပြီး လူဆယ်ယောက်လောက် အသက်မသေတာကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရတယ်။ ကိုက်ကောင်းတွေကို ကျွန်တော်တို့နဲ့ အတူ ခေါ်လာပြီး ဆေးဝါးကုသပေးတယ်။ သူတို့က ရက်စက်မှု ပုံပြင်တွေကို ပြောပြကြတယ်...”

“အဲဒီလိုတွေ အားလုံးဟာ မြို့ထဲက ထွက်ပြေးပြီး တောင်ကြားထဲမှာ လာပုန်းခဲ့ကြတယ်တဲ့။ ခဏကြာတော့ အဖြူတပ်သားတွေ ရောက်လာတော့တယ်။ အဖြူစစ်ဗိုလ်က စက်သေနတ်တွေကို တောင်စောင်းတွေမှာ နေရာ ယူစေပြီး တောင်ကြားထဲက လူတွေအပေါ် ပစ်သတ် ခိုင်းတယ်တဲ့။ သူတို့ဟာ အားလုံး သေပြီလို့ ယုံကြည်တဲ့အထိ နာရီအတော်ကြာ ပစ်သတ်ခဲ့တယ်။ နောက်တော့ တောင်ကြားထဲက လူတွေကို ဆင်းတောင်မကြည့်ဘဲ ထွက်သွားကြတော့တယ်တဲ့”

ထိုသို့ဖြစ်ပြီး နောက်တနေ့တွင် ဂျူသည် တောင်ကြားလေးရှိရာသို့ သူ့တပ်ကို ခေါ်သွားခါ အလောင်းများကို ပြခဲ့သည်။ ထိုအလောင်းများအနက် လယ်သမားများ သူတို့ကိုအကူအကွယ် ပေးခဲ့သူများ စားနပ်ရိက္ခာရောင်းခဲ့သူများ သမဝါယမများနှင့် ကုန်သည် ခဲ့သူ များအား.... ဂျူ့စစ်သား အချို့က တွေ့ရှိမှတ်မိ ခဲ့လေသည်။ ဂျူ့စစ်သားတို့သည် အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအတွေ့ကြုံကြောင့် သူ့တပ်သား များတွင် သေသည်အထိ တိုက်ခိုက်မည်ဆိုသော သံမဏိစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ဟု ဂျူက ပြောပြခဲ့သည်။

“ပဉ္စမထီးစစ်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာ....” ဂျူက ဆက်ပြောပြနိုင်သည်။ “အိမ်တိုင်း လိုလိုမှာ အဖြူစစ်သားတွေရဲ့ သတ်ဖြတ်မှုမခံရတဲ့ လူရယ်လို့ မရှိခဲ့ဘူး.... ကျွန်တော်တို့ရွာတရွာကို ပြန်သိမ်းပိုက်မိရင် ပထမဆုံး အဆောက်အဦမဲ့ မြေတွေကို တွေ့ရတယ်.... နောက်မှ ပျက်စီးနေတဲ့ အိမ်တွေကို တွေ့ရတယ်.... ဒါဟာ အမြဲတန်း လိုလို တွေ့ရတဲ့ မြင်ကွင်းဘဲ နောက်တော့ အိမ်တံခါးဝ တွေမှာ မြေပြင်ပေါ်မှာ အလောင်းတွေကို တွေ့ရတယ်.... ခွေးတွေတောင်မှ ရွာအတော်များများက ထွက်ပြေးခဲ့တာကို တွေ့ခဲ့ရတယ်.... အဲဒီအချိန်က ရန်သူ လှုပ်ရှားမှုကို သိနိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ သူ့လျှို့ဝှက်ကို ထားဘို့မလိုခဲ့ဘူး.... ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ မြို့တွေ ရွာတွေကို မီးရှို့ လိုက်လို့ ကောင်းကင်ကို တက်လာတဲ့ မီးခိုး လုံးကြီးတွေကို မြင်ရတာနဲ့ ရန်သူတွေဘယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ သိနိုင်တယ်....”

အထက်ပါ တိုက်ခိုက်မှုများ... ဂျူနှင့် ထိုကြောက်စရာကောင်းသော နှစ်များအတွင်း က တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် သူ့အရာရှိများထံမှ ကြားခဲ့ရသမျှ အနက်မှ အနည်းငယ်ကိုသာ ပြန်လည်တင်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် ဟူပါ ဆိုဗီယက် ဘက်မှ ရဲဘော်များနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်းလည်း ပြုခဲ့ရာ သူတို့ ဖြစ်ခဲ့ သမျှကို ရဲဘော်တို့သည် ပြောလိုဟန် မရှိခဲ့ချေ.... သူတို့ကို မေးခွန်းများ မေးနိုင်မှ ပြောကြလေသည်။

ဤနေရာတွင် အနီ တို့သည်ကော၊ ထိုသို့ ရက်စက်မှု မျိုးကို မလုပ်ကြသလော- လူတန်းစား- ကလဲ့ စားချေမှု မရှိသလော- ဟု မေးစရာရှိသည်။ အနီတို့တွင် ထိုသို့ မလိုလားအပ်သော စိတ်ထားများမရှိဟု ကျွန်တော်ထင်မိသည်။

သူတို့နှင့် ကျွန်တော်နေထိုင်ခဲ့စဉ် လေးလအတွင်း မည်သည့် တင်းကြပ် ဟန့်တားမှုမှ မရှိသော မေးမြန်းနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် တပ်နီတော်သား တို့သည် အရပ်သား နှစ်ဦးအား ကွပ်မျက်ကြောင်းသာ သိခဲ့ရသည်။ အနီတို့သည် ကျေးရွာတရွာ မြို့တမြို့ကိုမူ မီးပျံ့ခဲ့ကြောင်း၊ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသည်။ လယ်သမား များထံ စုံစမ်းမေးမြန်းခြင်းဖြင့်လည်း အနီတို့သည် အိုးအိမ်များကို မီးပျံ့ ခဲ့ကြောင်း

ကျွန်တော်ကြားသိခဲ့ရသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့များကား အနောက်
မြောက်ဒေသတွင်စံခဲ့၍ ထိုဒေသတွင်ပင်ဆုံးခဲ့သည်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် မမြင်နိုင်သော ကျွန်တော် အတည်မပြု နိုင်သော
အရပ်ဒေသတို့တွင် သက်ဖြတ်ခြင်းနှင့် မီးရှို့ခြင်း များအား အနိတို့သည် ကျူး
လွန်ကောင်း ကျူးလွန်ကြပေလိမ့်မည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အနိတို့ကွပ်မျက်ခဲ့သည် ဆိုသော အဆက်ပါ အရပ်
သား တန်ပြန်တော်လှန်ရေးသမား နှစ်ဦးမှာ နင်းရှူးယား မူဆလင်တို့ သတ်ဖြတ်
ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ဆိုလျှင် ထိုမူဆလင်တို့နှင့် အနိတို့ ဆက်သွယ်ပုံကို
ကျွန်တော်တို့ သိထား ဆင့်သည်ဟု ယုံကြည်မိသည်။

မြင်းကြီးလေးကောင်

ချင်းဟိုင်း၊ နင်းရှူးမားနှင့် ကန်စုံနွယ် မြောက်ပိုင်းဒေသများမှာ တခါက တရုတ်ပြည်တွင် မြင်းကြီးလေးကောင်ဖြစ် ကျော်ကြား ခဲ့သူ များက အုပ်စိုး ခဲ့လေသည်။ အနီတို့ မရောက်မီ ထိုဒေသများအား မိုဟာမေဒင် လူမျိုး ဗိုလ်ချုပ် ကြီးများဖြစ်သည့် မာဟန်းကွီး၊ မာဟန်းပင်း၊ မာပုဖန်နှင့် မာပုချင်းတို့ လေးဦး က ခွဲဝေ အုပ်စိုးခဲ့လေသည်။ “မာ” ဆိုသည်မှာ “မြင်း” ဟု အဓိပ္ပာယ် ရလေ သည်။

မာဟန်းကွီးမှာ နင်းရှူးမားပြည်နယ် ဘုရင်ခံဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ ညီဝမ်းကွဲ မာဟန်းပင်းမှာ ကန်စုံ မြောက်ပိုင်းပြည်နယ် ဘုရင်ခံ ဖြစ်လေသည်။ မာပုဖန်ကား နန်ကင်း အစိုးရက ခန့်ထားသည့် မင်းကြီးဖြစ်ပြီး၊ ၎င်း၏ညီ မာပုချင်းသည် ချင်းဟိုင်း ဒေသကို အုပ်စိုးရင်း သူ့အကိုအား ကူညီလျက် ရှိသည်။ ထို“မာ” ဒေသမျိုးစု အုပ်ချုပ်မှုအား ၎င်းတို့၏ လူမျိုးစုက ထောက်ခံကူညီ အားပေးလျက် ရှိကြသည်။

တရုတ်ပြည်ရှိ အခြား မူဆလင်များ ကဲ့သို့ပင် မာ ညီအကိုမှာ တူရကီ မျိုးရိုးနှောခဲ့သည်။ ခြောက်ရာစုနှစ်ခန့်က ယခုအခါ ကျွန်တော်တို့ တူရကီ ခေါ်ဆို နေသည့် လူမျိုးများသည် တရုတ်ပြည် အနောက်မြောက်ပိုင်း ဒေသကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ် ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူတို့သည် ခန့်မင်းဆက်တို့ဖြင့် အင်ပါယာချဲ့ခဲ့ ပြန်သည်။ ၁၇-ရာစုနှစ် အကုန်လောက်တွင်ကင်တန်ဒေသ၌ မိုဟာမေဒင် ပထမများ တည်ဆောက်ပြီးသည်အထိ သူတို့၏ ဘာသာရေး မှာလည်း အခြေခံခိုင်မာခဲ့သည်။

ရာစုနှစ်များတဖြည်းဖြည်း ကုန်ခဲသောအခါ မိုဟာမေဒင်တို့သည် တရုတ် တို့၏လွှမ်းမိုးအုပ်စိုးမှုအား ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခုခံကာကွယ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့မှာ အရေးနိမ့်ခဲ့ပြီး၊ တူရကီယဉ်ကျေးမှုများနှင့် ဓလေ့ထုံးစံများ တဖြေးဖြေး ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီး၊ တရုတ်၏တရားဥပဒေများအား လိုက်နာခဲ့ရသည် အထိ ရှိခဲ့ လေသည်။ သို့သော်လည်း မူဆလင်တို့သည် တရုတ်အုပ်စိုးမှုကို အခွင့် အရေးရ လျှင် ရသလို တော်လှန် ပုန်ကန်ခဲ့ရာ၊ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အကျအဆုံး များစွာဖြင့် တော်လှန်ပုန်ကန်မှုများ အရေးနိမ့်ခဲ့ရလေသည်။

နန်ကင်းအစိုးရ ထိုမူဆလင် တို့ အပေါ် “လူနည်းစု အမျိုးသားများ” အဖြစ် မမြင်ခဲ့ဘဲ “ဘာသာရေးလူနည်းစု” အဖြစ် မြင်ခဲ့သည်။

တရုတ်ပြည်တွင် မိုဟာမေဒင် လူမျိုးစု သိန်း ၂၀ ခန့် ရှိခဲ့ရာ၊ လူဦးရေ တစက်ကျော်ကျော်သည် ရှင်စီကန်စု၊ နှင့်ရှိုးယား၊ ရှက်ချမ်းနှင့် ဆင်ကိုင်းဒေသ များတွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြသည်။ အချို့ နေရာများ အထူးသဖြင့် ကန်စုနှင့် ချင်ဟိုင်းဒေသများတွင် ၎င်းတို့သည် လူများစုဖြစ်ခဲ့သည်။ သူတို့၏ ဘာသာရေး ယုံကြည်မှုများမှာလည်း လူဦးရေနှင့် နယ်မြေများ အပေါ် လိုက်၍ အလျော့ အတင်းရှိခဲ့သည်။ သူတို့သည် ဘာသာရေး ပွဲလမ်းသဘင်များအား တတ်နိုင်သမျှ ပြုလုပ်ခဲ့ကြလေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ တရုတ်တို့၏ လွှမ်းမိုးမှုကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နိုင်သည်။ မူဆလင်တို့သည် တရုတ်တို့ကဲ့သို့ပင် ဝတ်စားလာသည်။ နေ့စဉ် သုံးဘာသာ အဖြစ် တရုတ်စကားကို ပြောဆိုရေးသားကြသည်။ အခြား ယဉ်ကျေးမှု ရေးရာ များတွင်လည်း တရုတ်ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံများကိုသာ လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ကြ လေသည်။

ယနေ့ မူဆလင် တရုတ်လူမျိုးအတွင်းတွင် အင်အားသုံးစုသည် အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်လှုပ်ရှားလျက် ရှိသည်။ ထိုဆန့်ကျင် လှုပ်ရှားခြင်းကပင် ၎င်းတို့အထဲတွင် တရုတ်ကွန်မြူနစ်များ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ရန် အခွင့်အရေး ပေးသကဲ့သို့ ရှိနေ

တော့သည်။ အင်အားစုသုံးစုကို အလွယ်ဆုံး ခွဲပြုရလျှင် “အဟောင်း၊ အသစ်နှင့် ကာလပေါ်” ဟုပိုင်းခြား ပြုရပေမည်။ အသစ်နှင့် အဟောင်းသည် ကာလပေါ် ကျောင်းများကို ဆန့်ကျင် ချေမှုန်းရန် မကြာမီက ၎င်းတို့အချင်းချင်း ညီညွတ်ရေး တပ်ဦး ဖွဲ့စည်းခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ကာလပေါ် အင်အားစုက မိုဟာမေဒ်တို့၏ ရှေးထုံးစံဥပဒေ အယူဝါဒ ယဉ်ကျေးမှုတို့ကို စွန့်ပစ်ပြီး သိပ္ပံနည်းများကို အား ပေးခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။ သို့သော်...ကာလပေါ် အင်အားစု၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကား ယောဂီပညာသည်များ၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု တိုက်ဖျက် ချေမှုန်းရန်ဖြစ်လေသည်။ ထိုဩဇာလွှမ်းမိုးမှုဝါဒကို ‘မာ’ တို့ကလည်း မနှစ်သက် မလိုလားပေ ထိုဝါဒကို ကူမတ်တန်တို့က အားပေးထောက်ခံခြင်းပြုနေ၍ ထိုဝါဒသည်လူနည်းစုံ အမျိုးသားများအား တရုတ်တို့က လွှမ်းမိုးသိမ်းသွင်းရန်ပင် ဖြစ်သည် ဟုလည်း ကာလပေါ်အင်အားစုက နားလည်လက်ခံထားလေသည်။

ထိုကာလပေါ်အင်အားစုကို မြင်းကြီးလေးကောင်ကဦးဆောင်လေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုခေါင်းဆောင်များမှာ ဘာသာရေး ပြုပြင်လှုပ်ရှားမှု အတွက် စိတ်ချ အားထား၍ မဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

ဥပမာ-မာဟုန်းကွီး၊ ၎င်းသည် မူဆလင် နယ်ပယ်များ အတွင်းတွင် အချမ်းသာဆုံးနှင့် အင်အား အတောင့်တင်းဆုံးသော ခေါင်းဆောင်တဦး ဖြစ်သည်။ သူ တွင် မယား အမြောက်အမြား ရှိသည်။ သူသည် နင်ရှီးယားမြို့၏ ၆၀-ရာခိုင်နှုန်းကို ပိုင်ဆိုင်သည်ဟုလည်း အဆိုရှိသည်။ ဘိန်းလုပ်ငန်း၊ ဆားလုပ်ငန်း သိုးမွေးလုပ်ငန်း၊ အခွန်အကောက် များမှ ငွေ သန်းပေါင်းများစွာကို ရသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူသည် လေယာဉ်ပျံတစင်း ငှား၍ မကြာခင် ဆိုသလို ခရီးလှည့်သည်။

သို့သော် သူ့လက်အောက်ဖော်သားများကား သူ့လိုမချမ်းသာခဲ့။ စားဝတ်နေရေး အဆင့်အတန်း မမြင့်ခဲ့။ လယ်သမားများသည် ၎င်း၊ စစ်သားများသည် ၎င်း၊ မာဟုန်းကွီး ဘယ်အတွက် ချမ်းသာ နေသည်၊ ဘယ်အတွက် မယား မြောက်မြားစွာ ယူထားနိုင်သည်၊ ဘယ်အတွက် လေယာဉ်ပျံငှားပြီး စီးနိုင်သည် စသည်တို့ကို သိထားကြသည်။ စစ်သားများမှာ လစာ မရသော်လည်း သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်းမှာ ဝင်ငွေများ တိုးသထက် တိုးခဲ့ပုံကိုလည်း နားလည် ထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် အနီတို့သည် နင်းရှီးယား တောင်ပိုင်းနှင့်ကန်စု မြောက်ပိုင်းရှိ သူတို့ ပိုင်နက်အတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့စဉ်က အနီ လူဆိုးများအား သူ့စစ်သားများက ဖျက်ဆီးချေမှုန်း ပစ်နိုင်သည်ဟု မကကြွေးကြော်ထားသည်။ သူ့လက်နက်ကိုင်

တပ်များမှာ တိုက်ပွဲဖြစ်သည်ဆိုရုံမျှလောက်သာ ခုခံခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။ ဘယ်

အတွက်ကြောင့်နည်း၊ အကြောင်းများကား ရှိနေသည်။

ဤနေရာတွင် မာ ကိုယ်တိုင်ဦးစီးသည့် နင်းရှီးယား အစိုးရ ထုတ်ပြန်
သော ကျေညာချက်တစ်စောင်၏ အချက်အလက်များကို ညွှန်ပြလိုသည်။ ထိုကျေ
ညာချက်ထဲတွင် အခွန်အကောက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားရာ မာ့ ကို
ပေးရသည့် အခွန်အကောက်များမှာ ရောင်းခွန်၊ အိမ်မွေး တိရစ္ဆာန် ခွန်၊ ကုလား
အုပ်ခွန်၊ ဆားစားသောက်မှုအခွန်၊ ဘိန်းခြောက်အခွန်၊ သိုးအခွန်၊ ကုန်သည်အခွန်၊
တံခါးစောင့်သူအခွန်၊ ဒိုအခွန်၊ မြေခွန်၊ လူလတ်တန်းစားအခွန်၊ အစားခွန်၊ အထူး
အစားခွန်၊ မြေပိုင်ခွန်၊ သစ်တောခွန်၊ ကျောက်မီးသွေးခွန်၊ တိရစ္ဆာန်များသားရေခွန်
အမဲသား ငါးသတ်ဖြတ်ခွန်၊ လေ့ခွန်၊ ရေသွယ်မြောင်းအခွန်၊ ကြိတ်ဆုံခွန်၊ အိမ်ခွန်
စက်ရုံခွန်၊ ပွဲလမ်းသဘင်အခွန်၊ တိုင်းတာအခွန်၊ ဆေးလိပ်ခွန်၊ အရက်ခွန်၊ တံဆိပ်
ခေါင်းခွန်၊ ထိမ်းမြားမှုအခွန်နှင့် သစ်သီးဝလံအခွန်များ ဖြစ်ကြလေသည်။

ထိုသို့သော မတရားအခွန်များ၊ အဆမတန် အခွန်များကြောင့် လယ်သ
မား အများအပြားမှာ သူတို့၏ ကျွဲနွားများ လယ်များကို မရောင်းချင် သော်
လည်း ရောင်းချ ခဲ့ရလေသည်။ လယ်မြေ အများ အပြားကို ဈေးဝေါ့စွာဖြင့်
ဝယ်နိုင်ခဲ့သူတို့ကား အခွန်ကောက်သူများ၊ အရာရှိများ၊ မြေပိုင်ရှင်ကြီးများဖြစ်ခဲ့
ကြသည်။ သို့သော်လည်း သီးစားခ အခွန်နှင့် သီးစားငှားခ နည်းပေးစွာ ပေး၍
ထိုမြေများမှာ ထွန်ယက်မည့်သူ မရှိသဖြင့် မြေရိုင်းများ ဖြစ်ကုန်သည်သာ များ
လေသည်။

နယ်မြေ တခုတွင် လယ်သမား ၇၀-ရာခိုင်နှုန်းမှာ ကြေးမြီ မကင်းသူများ
ဖြစ်ပြီး ၆၉-ရာခိုင်နှုန်းမှာ အစားအစာကို ကြေးဝယ် စားရသူများ ဖြစ်ကြောင်း
စုံစမ်း သိရှိရလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အနီကို ဆန်ကျင်ရန် မာဟုန်းကွီးသည် ဂျပန်တို့ ထံမှ
အကူအညီများ လက်ခံခဲ့သည်ဟု သံသယ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ နင်းရှီးယား မြို့တော်
တွင် ဂျပန်မစ်ရှင်တစ်ဦးနှင့် ပေးထားပြီး ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မာက မြို့တော်၏
မြောက်ဘက်တွင် လေယာဉ်ပျံကွင်းတစ်ကွင်းဆောက်ခွင့်ကို ဂျပန်တို့အားပေးခဲ့သည်
မူဆလင်အချို့နှင့် မွန်ဂိုလူမျိုး အချို့ တို့မှာ ဂျပန်၏ ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်မှုအား
စိုးရိမ်လျက် ရှိလာခဲ့လေသည်။

ထိုအခြေအနေ မျိုးတွင် အနီတို့သည် မူဆလင်တို့ ဒေသသို့ ဝင်ခဲ့ရာ
စစ်တိုက်ခိုက်လိုသူသည် မာ၏စစ်တပ်ထဲတွင် ၅ ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိခဲ့၍၊ အနီတို့အဘို့

အောင်မြင်မှုကို အလွယ်တကူပင် ရခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း ၎င်းတို့နှင့်ပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်ရန် မူဆလင်လူမျိုးတို့ကို သိမ်းသွင်းရေးမှာ တရုတ် ကွန်မြူနစ်တို့အဘို့ မလွယ်ကူလှပေ။ မူဆလင်အတွက် သင့်တင့်မျှတသည့် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ပေးရ မည် ဖြစ်လေသည်။

အနောက်မြောက်ဒေသရှိ မူဆလင်များထံ ကွန်မြူနစ်တို့ စည်းမှူးရေးဆင်းခဲ့ သည့်ကားကြာခဲ့ပေပြီ။ ၁၉၃၆-ခုနှစ် စောစောပိုင်းက တပ်နီတော်သည် နင်း ရှူးယားနှင့် ကန်စုကိုဖြတ်၍ မြဝတီဒေသဘက်သို့ ချီတက်ခဲ့စဉ်က မူဆလင်လူငယ် ရှေ့ပြေးတပ်များက “တပြေးထဲ ပြေးနေသော ကုမင်တန် တပ်များကို ချေမှုန်း ပစ်ကြ” “မိုဟာမေဒင် သစ္စာဖောက်များကို နှိမ်နင်းကြ” ဟူသော ကြွေးကြော် သံများဖြင့် စည်းရုံးရေး ဆင်းခဲ့ကြသည်။

သူတို့နယ်မြေကွင်းသို့ ရောက်သောအခါ အနီ တို့သည် မူဆလင် များ အား အောက်ပါအတိုင်း ဂတိများကိုပေးလေသည်။

မလိုလားအပ်သော အခွန်များအားလုံးကို ပယ်ဖျက်ပေးမည်။

မိုဟာမေဒင် ကိုယ်ပိုင်အစိုးရ ဖွဲ့စည်းနိုင်ရေးအတွက် အားပေးမည်။

အတင်းအကြပ် မဝင်မနေရစစ်မှုထမ်းခိုင်းမှုများအား တားမြစ်မည်။

ကြွေးမြီဟောင်းများကို လျှော့ပစ်မည်။

မိုဟာမေဒင် ယဉ်ကျေးမှုကို ကာကွယ်ပေးမည်။

လူတန်းစား အသီးသီးတွင် လွတ်လပ်စွာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုမည်။

ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး မိုဟာမေဒင် တပ်မတော်ဖွဲ့စည်းရေး လက်နက်တပ်ဆင် ရေးတို့အတွက် ကူညီမည်။

မိုဟာမေဒင်၊ အပြင်မွန်ဂိုလီးယား၊ ဆင်ကိုင်းနှင့် ဆိုဗီယက် ရုရှားတို့စည်းရုံး ရေးအတွက် ကူညီအားပေးမည်။

ထိုကတိများကား မူဆလင်လူဘိုင်းလိုလိုအား ကျေနပ် နှစ်သိမ့်မှု ဖြစ်စေ ခဲ့သည်။ အချို့ ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင်တို့သည် အသစ်နှင့်အဟောင်းမူဆလင် ပလီများကို မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ မာဟုန်း ကွီးအား ဖယ်ရှားပစ်ရန် အခွင့် အရေးရခဲ့ပြီဟုပင် ယုံကြည်ခဲ့ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် မူဆလင် နယ်မြေများအတွင်းသို့ ရောက်အပြီး အယူသီးသမား များ မဖြစ်နိုင်-မရနိုင်ဟု ပြောခဲ့သည်မှာ လုံးဝ မှားယွင်း လေပြီဟု အနီတို့က ကျေညာခဲ့လေသည်။ အနီတို့က တရုတ်မူဆလင် တပ်နီတော် ဖွဲ့စည်းရေး အတွက် ဂိုင်ပာသော အခြေခံအုတ်မြစ်များ ချဲ့ခဲ့ပြီးပြီဟုလည်း ကြားဝါခဲ့လေသည်။

တနေ့နံနက်တွင် တပ်နီတော် အမှတ် ၁၅ အုပ်စု၏ တပ်ခွဲအဖြစ်ထားရှိသော မူဆလင်လေ့ကျင့်ရေးတပ်ရင်းရှိရာသို့ ရှုဟိုင်းတုန်း၏ အရာရှိတဦးနှင့်အတူ ကျွန်တော် ရောက်ရှိ သွားမိသည်။

အနီတို့သည် ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာတွင် မူဆလင်လေ့ကျင့်ရေး တပ်ရင်း နှစ်ရင်းကိုထားနိုင်သည်အထိ စည်းရုံးရေး အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထိုတပ်ရင်းများမှာ တခါက မာဟုန်းကွီးနှင့် မာဟုန်းပင်တို့၏ တပ်သားဟောင်းများ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ တရုတ်တို့ထက် ကိုယ်ကာယ တောင့်တင်းသည်။ အရပ်မြင့်သည်။ အသားမဲပြီး မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်များရှိသည်။

သူတို့၏ စစ်တန်းလျားများတွင် “မာဟုန်းကွီး ကျဆုံးပါစေ” “မာဟုန်းကွီး ကုမင်တန်အစိုးရ တိုက်ဖျက်ကြ” “ဂျပန် လေယာဉ် ပျံ ကွင်း ဆောက်မှု နှင်းရိုးယားကိုကျူးကျော်မှုကို ကန်ကွက်ဆန်ကျင့်ကြ” “ဒို့တေတွဲရဲ့ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေးတပ်နီတော် ဖွဲ့စည်းကြ” စသော ကြွေးကြော်သံများ၊ ကာတွန်းများ၊ ပိုစတာများကပ်ထားသည်။ ထိုယုံကြည်ချက်များ ဦးတည်ချက်များကြောင့် ကွန်မြူ

နှစ်တို့နှင့် ပူးပေါင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မူဆလင်စစ်သားများက ကျွန်တော့အား ရှင်းပြခဲ့လေသည်။

ထိုအချက်များကို လေ့လာကြည့်ခြင်းဖြင့် မာဟုန်းကွီးအား ၎င်း၏စစ်သားများနှင့် လယ်သမားများက မကြေမနပ်ဖြစ်နေကြောင်းကို တွေ့ရလေသည်။ တနေ့နံနက်ခင်း ကျွန်တော်သည် မူဆလင်တောင်ယာသမား တဦးထံ ဖရဲသီးဝယ်ရန်ရောက်သွားမိသည်။ ကျွန်တော်ကဖရဲသီးသုံးလုံးကို ဝယ်ယူပြီးသည့်နောက် အနီများပြောသကဲ့သို့ မာဟုန်းကွီးအရာရှိများသည် အမှန်ပင် ဆိုးသွမ်းပါသလောဟု မေးကြည့်သည်။

ယာသမားကြီးသည် သူ့လက်နှစ်ဘက်ကို အပေါ်သို့မြှောက်ရင်း...

“ဆိုးပါဗျာ...ဆိုးပါ...” ဟု အော်ပြောသည်။ “မာဟုန်းကွီးဟာ ကျွန်တော်တို့ကို အခွန်တွေနဲ့ ဖိပြီး သတ်ခဲ့တာဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သားတွေကို ခိုးယူတယ်။ မီးရှို့ပစ်တယ်။ သတ်ပစ်တယ်။ အင်း...ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မာဟုန်းကွီးပါဗျာ...”

မူဆလင်အနီတို့သည် တပ်နီတော်နှင့် ဆက်သွယ်ပြီးသောအခါ တပ်တွင်း နိုင်ငံရေး သင်တန်းများကြောင့် သူတို့၏ အသိဉာဏ်များ တိုးတက်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ သူတို့သည် နိုင်ငံရေးစာအုပ်များကို ကြိုးကြိုးစားစား ဘတ်ခဲ့သည်။ မိုဟာမေဒင်လူမျိုးတို့နှင့် ပတ်သက်သော ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးအတွက်လည်း နည်းလမ်းများရှာဖွေကြသည်။ ထိုနည်းလမ်းများကို တရုတ်တို့ကရှာပေးခဲ့ချေ။ သူတို့နှင့်အတူ ပါလာသည့် မိုဟာမေဒင် ကွန်မြူနစ် ပါတီဝင်များက ဦးဆောင် ဖြေရှင်းပေးလေသည်။

မာဟုန်းကွီး၏တပ်သား ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းမှာ စာမတတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ တပ်နီတော်နှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည့် မူဆလင်တပ်သား အများအပြားမှာ တပ်နီတော်နှင့်ဆက်သွယ်ခါစက စာဘတ်တတ်ခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ ထိုနုလပိန်းတုန်းတို့မှာ စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကုန်ကြလေပြီ။ သူတို့သည် သက်ဆိုင်ရာ သင်တန်းများကို တက်ရောက်သင်ကြားနိုင်ပေပြီ။ မူဆလင် တပ်ရင်း နှစ်ရင်းအနက် မှ မူဆလင်တပ်နီတော်ကြီး ဖွဲ့စည်းရေးအတွက် ကေဒါများ ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်ဟု ကွန်မြူနစ်တို့က မြှော်လင့်ထားသည်။ ထိုကေဒါတို့ဖြင့် မူဆလင် တပ်နီတော်ဖြင့် အနောက်မြောက်ဒေသတွင် သူတို့တတွေ အိပ်မက် မက်ခဲ့ရသည့် မူဆလင် ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့် သမ္မာနိုင်ငံ တည်ထောင် နိုင်လိမ့်မည် ဟုလည်း ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး ကြေးကြော်သံကြောင့် ကျွန်မြူနစ်တို့အားမူဆလင် လူထုအများစုက ထောက်ခံခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။ ဘယ် အတွက်ကြောင့် ဆိုသော် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရရန် မူဆလင်လူထုသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကထက် အာသာ ဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ အနိတို၏ ကတိများမှာ ရိုးသားစွာ ယုံကြည်ထားအပ် သော ကတိများဖြစ်သည်ဟု လူများစုက လက်ခံထားခြင်း ရှိ-မရှိဆိုသည်မှာ အခြား ပြဿနာ တရပ်ဟု ကျွန်တော်မြင်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း များစွာ ကထဲက တရုတ်စစ်ဝါဒီများ သွေးဆာမှု ကြောင့် တရုတ်-မူဆလင်မုန်းတီးရေး စိတ်ဓါတ်မှာ မူဆလင်တို့၏ အသံ နှလုံးဝယ် နက်ရှိုင်းစွာ ထင်ဟပ်နေပြီဖြစ်သည်။ ထိုမူဆလင်တို့၏ အယူသီးမှုကို တရုတ် ကွန် မြူနစ်တို့သည် တိုတောင်းသောအချိန်အတွင်းဝယ် ပယ်ဖျက်နိုင်လိမ့်မည် ဆိုသည်မှာ သံသယဖြစ်ဘွယ်တည်း။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ တရုတ်နီတို့၏ မိတ်ဆွေပီသစွာ ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံမှု၊ မူဆလင် လူမျိုးများအပေါ် စေတနာထားမှု လေးစားစွာ ထောက်ခံမှုတို့ကြောင့် သံသယနှင့် ဆက်ဆံနေသော ငယ်သားများနှင့် အကြီးအကဲများ၏ ထောက်ခံမှုကို ရခဲပေတော့သည်။

တခါက မူဆလင် စစ်သားများအား ဆိုပီယက် အစိုးရ ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် မူဆလင်နှင့် တရုတ်တို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် နိုင်ပါမည်လားဟု ကျွန်တော် မေးခဲ့ သည်။ စစ်သားတယောက်၏ အဖြေကား....

“တကယ်တော့ မူဆလင်နဲ့ တရုတ်ဟာ ဆွေးမျိုး ပေါက်ပေါ်တွေပါ။ ဒီတော့သားချင်းတွေချင်းဘာဖြစ်လို့ တိုက်ခိုက်ကြရမှာလဲ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘုရန်သူဟာ မြေပိုင်ရှင်တွေ၊ အရင်းရှင်တွေ၊ ငွေတိုးချေးစားသူတွေ၊ ကျွန်တော် တို့ကို နှိပ်ကွပ် ထားသူတွေနဲ့ ဂျပန်တွေဘဲဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘုရင်မုန်းချက်ကတော့ တော်လှန်ရေးဘဲ....”

“ဒါပေမဲ့ တော်လှန်ရေးဟာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဘာသာရေးနဲ့ ရောထွေး လာရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ....”

“ရောထွေးမှု မရှိပါဘူးခင်ဗျား၊ တပ်နီတော်ဟာ မိုဟာမေဒစ်တို့ရဲ့ ကြည်ညိုလေးစားမှုတွေမှာ ဘယ်လိုမှ ဝင်မရှုတ်ပါဘူး...”

“ကျွန်တော် ဆိုလိုချင်တာ ဒီလိုပါ...တချို့ သူနိုးကြီးတွေဟာ မြေပိုင်ရှင် ကြီးတွေ၊ ငွေတိုးချေးစားသူတွေ ဖြစ်တယ်၊ ကျွန်တော်ပြောတာ ဟုတ်တယ် မဟုတ်

လား၊ ဒီတော့ တကယ်လို့ သူတို့တတွေ တပ်နီတော်ကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ရင် အား
လုပ်ကြမလဲ...ခင်ဗျားတို့ကကော သူတို့ကို ဘယ်လိုသဘောထား ဆက်ဆံကြမလဲ

“တော်လှန်ရေးမှာ ပါဝင်ဖို့ သူတို့ကို ကျွန်တော်တို့ သိမ်းသွင်း ချုပ်
မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး အများအပြားဟာ လူချမ်းသာတွေ မဟုတ်
ပါဘူး။ သူတို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ကို ထောက်ခံကြပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ တပ်ကို
တဦးဟာ တခါက ဘုန်းတော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်...”

“ကဲ ထားပါတော့...အချို့ ဘုန်းကြီးတွေဟာ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းလို့ ပရော
ခင်ဗျားတို့ကို ဆန့်ကျင်ဖို့ ကူမင်တန်နဲ့ ပူးပေါင်းမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ အပြစ်ဒဏ် ပေးရလိမ့်မယ်၊ သူတို့
ဘုန်းကြီးဆိုးတွေ ဖြစ်တာမို့ သူတို့ကို အပြစ်ပေးဖို့ လူထုကကို တောင်းဆိုလာ
လိမ့်မယ်...”

ထိုသို့ ကျွန်တော် မေးခွန်း မေးသည့်အချိန်တွင်ပင် တရုတ်-မူဆလင် ညီညွတ်
ရေးတပ်ဦးဖွဲ့ရန် မူဆလင်တို့အပေါ် ထားရှိသော ကွန်မြူနစ်သဘောတရားများ
သိနိုင်ရန် မူဆလင် စစ်သားတို့အား သင်တန်းများ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပေးလှူ
ရှိလေသည်။ “မိုဟာမေဒင် တော်လှန်ရေး” အကြောင်းကို ဆွေးနွေးခဲ့သည်။ နိုင်ငံ
ဆွေးနွေးပွဲ များစွာအား ကျွန်တော်တက်ခဲ့သည်။ ဆွေးနွေးပွဲများကား စိတ်ဝင်စား
စရာ ကောင်းလှသည်။

ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုတွင် မြေယာပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ အချိန်ကြာမြင့်
ဆွေးနွေးခဲ့ကြသည်။ အချို့က တပ်နီတော်သည် မိုဟာမေဒင် မြေပိုင်ရှင်ကြီးများ
လယ်မြေများကို ပြည်သူပိုင်သိမ်းရန် တင်ပြသည်။ ထိုတင်ပြချက်ကို အချို့က က
ကွက်သည်။ ထိုအခါ နိုင်ငံရေးမှူးက ပါတီ၏ ခံယူချက်ကို တင်ပြသည်။ နိုင်ငံ
မှူးက မူဆလင်တို့သည် ဘယ်အတွက်ကြောင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် လယ်ယာ တ
လှန်ရေးပြုလုပ်ရန် လိုအပ်ပုံ၊ မူဆလင်လူထုတွင် အခြေခံသော ယုံကြည်ချက်များ
တည်ထားသည့် အဖွဲ့အစည်းများ၏ သန်မာသော ထောက်ခံ အားပေးမှုများ
ဘယ်အပွက် လိုလားကြောင်းများကို ရှင်းပြလေသည်။

ထို့အပြင် တပ်နီတော်၏ အကူအညီဖြင့် မူဆလင် စစ်သားတို့သည် ကျေး
များသို့ စည်းရုံးရေး ဆင်းခဲ့ကြသည်။ တအိမ်မှ တအိမ်သို့ သွားရင်း ကွန်မြူနစ်
များကို ရှင်းပြသည်။ လယ်သမား အဖွဲ့အစည်းများ တည်ထောင်ရန် တိုက်တွန်း
ထားပေးသည်။ တပ်နီတော် ဇာတ်သဘင် အဖွဲ့များကလည်း ကျေးရွာများသို့ ဆင်း
ဖျော်ဖြေသည်။ မိုဟာမေဒင် ပြဇာတ်များကို ကပြသည်။ စာရွက်စာတမ်းများ

တင်းစာများ၊ ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းများကို ဝေငှပေးသည်။ ကျေးရွာ ဆိုဗီယက်
ဘက်ဦးစီးပြီးတော်လှန်ရေး ကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းရန် လူထုအစည်းအဝေးများ
ကြာခဏ ခေါ်ဆိုပေးသည်။

အမှတ် ၄ ရှေ့တန်း တပ်နီတော်ကလည်း မြစ်ဝါကို ဖြတ်ပြီး မာပူဖန်း
နက်အတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ထိုဒေသတွင်လည်း မူဆလင်များနှင့် ဆက်သွယ်ရေး
ကောင်းမွန် အဆင်ပြေခဲ့သည်။ ထောက်ခံအားပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

ထိုဒေသသို့ အနီများမရောက်မီက ကူမင်တန် အခွန်အကောက် အရာရှိတဦး
သည် အခွန်ငွေများနှင့်အတူ အနီတို့နှင့် လက်လှမ်းဝေးသော ချန်ချီးယားချာ
သို့ ထွက်ပြေးခဲ့သည်။ သူသည် အနီများ၏ အမိန့်အရဆိုခါ ထိုဒေသတွင်
ခွန်များကို နှစ်ဆတိုး၍ ကောက်ခံခဲ့သည်။ မကြာမီ လယ်သမားများက အနီ
သည် မည်သည့် အခွန်အကောက် အရာရှိကိုမှ မခန့်ကြောင်း သိရသောအခါ
အယောင်ဆောင် အခွန်အကောက် အရာရှိအား ဝိုင်းဝန်း ဖမ်းဆီး၍ ယုဝန်း
သို့ လာရောက် ပို့အပ်ကြသည်။ ၎င်းကိုပြည်သူ့ ခုံရုံးတင် စစ်ဆေးရာ ပစ်သတ်ရန်
မိန့်ပေးခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော် ယုဝန်းပိုးတွင် နေခဲ့သည့် ရက်သတ္တပတ်နှစ်ပတ်အတွင်း ၎င်း
သည် တဦးတည်းသော အကွပ်မျက်ခံရသည့် အရပ်သားဖြစ်လေသည်။

အပိုင်း-၁၀

ဝစ်နှင့်-ငြိမ်းချမ်းရေး

မြင်းတို့အကြောင်း-နောက်ဆက်တွဲ

ဩဂုတ်လ ၂၉-ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် ဝိးချောင်း၊ ပြည်နယ်ရှိ ဟန်းချင်းရွာ မြို့လေးသို့ မြင်းနှင့်သွားခဲ့သည်။ ထိုမြို့လေးကား တူးမြောင်း စံနစ်ဖြင့် စိုက်ပျိုးမှုကြောင့်၊ စပျစ်ပင်၊ ပန်းသီးပင်နှင့် သစ်တော်သီးပင်များ အောင်မြင်စွာ ဖြစ်ထွန်းမှုကြောင့် နာမည်ကျော်ခဲ့သောမြို့ ဖြစ်လေသည်။ ထိုမြို့လေးတွင် အမှတ် ၇၃-တပ်ရင်း၏ တပ်စုများ စခန်းချလျက် ရှိသည်။ ထိုဒေသတွင် အဖြူ တို့၏ လှုပ်ရှားမှုများမရှိသည်မှာ ရက်သတ္တပတ် အတော်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

ယုဝန်းရှင်းသို့ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်သောအခါ တပ်နီတော်သားတို့သည် ဖရဲသီးများဖြင့် အောင်ပွဲခံနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ မာဟန်းကွဲ့၏ တရုတ်စစ်သားများသည် ချူတေး၏ အမှတ် ၄-၅ တန်းတပ်ရင်းသို့ အလုံးအရင်းဖြင့် လက်နက်ချွတ်ခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကို ရေဒီယိုမှ သူတို့တတွေ ကြားသိရ၍ များစွာ ပမီးသာနေကြသည်။ ထိုအောင်မြင်မှုကားတောင်ပိုင်းရှိ နန်းကင်း၏ ကာကွယ်မှု အစီအစဉ်များကို အင်အားပြေငှာလျော့နည်းခြင်း ဖြစ်စေသည်။

၂-ရက်ခန့်ကြာသောအခါ ရှုဟိုင်းတုန်း၏ တပ်ရင်းသုံးရင်းသည် စစ်ချီရန် ပြင်ဆင်ခြင်း ပြုကြလေသည်။ တပ်ရင်းတခုသည် ချူတေး၏တပ်များ ချီတက်ရန် လမ်းရှင်းပေးရေးအတွက် တောင်ပိုင်းသို့ ချီတက်ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ တပ်ရင်း တခုမှာ အနောက်ဒေသသို့ရင်း၊ ကျန်တပ်ရင်းမှာ မြစ်ဝါဘက်သို့ရင်း၊ ချီတက်ရမည် ဖြစ်လေသည်။

နံနက် ၃-နာရီခန့်တွင် စစ်ခရာသံများကို ကြားရသည်။ နံနက် ၆-နာရီတွင် တပ်ရင်းများအားလုံး စတင်ချီတက် ကြလေတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် ရှုဟိုင်းတုန်းနှင့်အတူ မြို့၏တောင်ဘက်ဂိတ်မှ ထွက်ခဲ့သည်။ တပ်နီတော်သည်စည်းကမ်းတကျ မြို့တွင်းမှထွက်ခဲ့လေသည်။ စစ်သား အများအပြားပင် သူတို့၏ အချစ်တော် ခွေးလေးများ၊ ကြောင်လေးများ၊ ငှက်လေးများ၊ ယုန်လေးများ ကြက်ဝမ်းဖြူလေးများကို ယူဆောင်လာကြသည်။ သူတို့တတွေ စစ်ချီသွားသည်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ ကျွန်တော့် စိတ်ထဲတွင်မူ နွေရာသီ လေ့လာရေး ခရီးထွက်သည့် ကျောင်းသားများဟုပင် ထင်မှတ်မှားရှိလေတော့သည်။ သူတို့သည် တေးတကျော်ကျော်ဖြင့် ပျော်ရွှင်မြူးထူးနေကြလေသည်။

မြို့ထဲမှထွက်မိ၍ လီအနည်းငယ်မျှသွားမိသောအခါ၊ လေကြောင်းတိုက်ခိုက်မှုအတွက် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းကို လက်တွေ့ ပြုလုပ်ကြသည်။ စစ်သား တို့သည် လမ်းများဖယ်ထွက်ပြီး လမ်းဘေးရှိ မြက်ပင်ရှည်များတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ ရန်သူလေယာဉ်ပျံတို့ နိမ့်စွာ ပျံဆင်းလာလျှင် ပစ်ခတ်ရန် စက်သေနတ်များ ဘယ်ဖက်လမ်းဘေး၌ နေရာယူထားကြသည်။ (သူတို့တွင်လေယာဉ်ပစ်အမြောက် မရှိချေ)။

ကြေနပ်စရာ ကောင်းသော စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုကို ပြုလုပ်ပြီးသည့်နောက် ကျွန်တော်တို့ ဆက်လက်ချီတက်ခဲ့သည်။

အနီတို့၏ မြင်းတပ်ကား တပ်ဦးမှ ချီတက် သွားကြသည်။ မြင်းတပ်သည် သူတို့တပ်ရင်း၏ ဂုဏ်ယူစရာပင်။ စစ်သားတိုင်းပင် မြင်းတပ်သို့ ပို့ခြင်းကို ရုတုးတိုးခံရသည်ကဲ့သို့ များစွာလိုလားခဲ့ကြသည်။ မြင်းတပ်တွင်မြင်းကောင် ၄-၃, ၀ ၀ ရှိပြီး၊ ထိုမြင်းများအားလုံးလိုလိုမှာရန်သူများထံမှ ဖမ်းမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ တပ်နီတော်သည် အမှတ် ၁-မြင်းတပ်ကို ဖွဲ့ပြီး သည့်နောက်၊ အနောက်မြောက် ဒေသသို့ စစ်ချီခဲ့သည်။

အများအပြားကပင် တပ်နီတော်၏ မြင်းတပ်မှာ မှုဆလင် မြင်းတပ်နှင့် တွေ့လျှင် အရေးနိမ့်လိမ့်မည်ဟု တွက်ကိန်းထုတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် မှားခဲ့ပြီတကား....

မဆလင်တို့ကား မြင်းစီးကျမ်းကျင်သူများ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်းသူတို့မှာ မြင်းစီးရင်း စစ်ဆင် တိုက်ခိုက်နည်းများကို လေ့ကျင့်သင်ကြား ထားခြင်း မရှိရာ၊ သင်တန်းရည်ဝနေသော အနိမြင်းတပ်ကို အောင်မြင်စွာ စစ်ဆင်နိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ သို့ဖြင့် မြင်းတပ်နိမှာ ကျော်ကြားခဲ့သည်။ အောင်မြင်မှုမှာ ဆင်ကားသည်။

ကျွန်တော်သည် ကန်စုတွင် အနိမြင်းတပ်နှင့်အတူ ရက်ပေါင်း များစွာ ခရီးထွက်ခဲ့ဘူးသည်။ အမှန်ကိုဝန်ခံရလျှင်မြင်းများနှင့် အတူ ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကျွန်တော့်ဘို့ တောင့်တင်း သည့် မြင်းတကောင်ငှားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် မြင်းကိုမစီးခဲ့ရသော်လည်း ကျွန်တော် မြင်းကို ပြုစုခဲ့ရလေသည်။ မြင်းတပ်၏ တပ်ရင်းမှူးက သူ့မြင်းများသက်သာစေရန် မြင်းစီးသူသည် တခါစီးပြီးတိုင်း အနည်းဆုံး သုံးလီကျော်ကျော် သူ့မြင်းကိုဆွဲ၍ လမ်းလျှောက်စေသည်။ တပ်ရင်းမှူးကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့မြင်းကို ကောင်းမွန်စွာ ပြုစုလေသည်။ ထို့ကြောင့်မြင်းတပ်ထဲ ဝင်သူများအား ကျွန်တော်က သူ့နာပြု ဆရာမများအဖြစ် မြင်မိလေသည် သူတို့သည် မြင်းစီးသမား ကောင်းထက် လမ်းလျှောက်ကောင်းသူများဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် တိရစ္ဆာန်များအပေါ် ကြင်နာ သနားသော သူတို့အား လေးစားခြင်း ဖြစ်မိရသည်။

အနိမိကောင်းဆိုးဝါးလေးများ

တနေ့နံနက်တွင် ကျွန်တော်သည် ယုဝန်းပိုး အုတ် တံတိုင်းကြီးပေါ်တက် ခဲ့မိသည်။ အုတ်တံတိုင်းကြီးများမှာ အမြင့်ပေ သုံးဆယ်ခန့် ရှိလေသည်။ အုတ် တံတိုင်း၏ နေရာ အများအပြားမှာ ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိလေသည်။

အုတ်တံတိုင်းကြီးပေါ် လျှောက်ကြည့်ရင်း အနားယူနေသော ခရာတပ်စု တစုနှင့်တွေ့မိသည်။ သူတို့အားလုံးမှာ လူငယ် တပ်ဦးများဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော် သည် လူငယ်တစ်ဦးထံ ကပ်သွားပြီး မေးမြန်းကြည့်သည်။ သူ့အသက်မှာ ၁၅-နှစ် သာရှိသေး သော်လည်း တပ်နီတော်သို့ လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်ခန့် ကထဲက ဝင်ခဲ့ ကြောင်း ပြောပြသည်။

“လေးနှစ်တောင်ရှိပြီဟုတ်လား....” ကျွန်တော်က တအံ့တမြဲ မေးမိသည်။

“ဒါဖြင့် မင်းကွန်မြူနစ်ဖြစ်တုန်းက ၁၁-နှစ်ရှိအားမှာပေါ့ဟုတ်လား....၊မင်းခရီးရှည် ချီတက်ပွဲ တုန်းကလဲ ပါခဲ့တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား....”

“ဟုတ်ပါတယ်....ကျွန်တော် လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်ကထဲက နီခဲ့တယ်....”

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ တပ်နီထဲ ဝင်ခဲ့တာလဲ....”

“ကျွန်တော့် မိသားစုဟာ ချန်ချောင်းနားမှာ နေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့် အလုပ်ကတော့ တောင်ပေါ်တက် ထင်းခွေရတာပါ။ တပ်နီတော်အကြောင်း ရွာသားတွေ ပြောနေတာကို မကြာခဏ ကျွန်တော်ကြားခဲ့ရတယ်။ သူတို့က တပ်နီ တော်ဟာ သူ့ဆင်းရဲတွေကို ကူညီတယ် ပြောတယ်။ ကျွန်တော် တပ်နီတော်ကို သဘောကျခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုဟာ အင်မတန် ဆင်းရဲတယ်။ ကျွန် တော်တို့ မိသားစုမှာ ၆ ယောက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော့်အကို သုံးယောက် ခုနစ် ဝယ် မေမေရယ်ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ လယ်ပိုင်ရယ်လို့ မရှိဘူး။ မြေငှားခ အတွက် တွက်တဲ့သိန်းနဲ့ တဝက်ကျော်ကျော် ပေးရတယ်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှာ လောက်လောက်ငင်ရယ်လို့ မရှိခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်ဟာဆိုရင် အမြဲတန်း ထမင်းဆာ နေတာတဲ့...”

“တနှစ်မှာ အနီတွေဟာ ချန်ချောင်းမြို့နားထိ ရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော် ဟာ တောင်တွေကို ကျော်ဖြတ်ပြီး အနီတွေနဲ့ သွားတွေတယ်။ အင်မတန် ဆင်းရဲ နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့မိသားစုကို ကယ်ဆယ်ပါလို့လဲ တောင်းပန်ခဲ့တယ်။ အနီ တွေဟာ ကျွန်တော့်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆက်ဆံခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းတကျောင်းမှာ ခဏထားပေးခဲ့တယ်။ စားစရာ သောက်စရာတွေ ဆိုတာ ကတော့ ဒင်းကြမ်းတဲ။ ကျွန်တော် သူတို့ဆီရောက်ပြီး လအနည်းငယ် ကြာတော့ ချန်ချောင်းကို အနီတွေက သိမ်းပိုက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရွာက မြေပိုင်ရှင်တွေ၊ ငွေတိုး ချေးစားသူတွေ၊ အစိုးရ အရာရှိတွေ အားလုံးကို မောင်းထုတ် ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့် မိသားစုဟာ မြေဝေခြမ်းခံရလို့ မြေပိုင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ဘယ်သူ့ ကိုဘာအခွန်မှ မပေးခဲ့ရဘူး။ ကျွန်တော့်အကိုနှစ်ယောက်ဟာလဲ ကျွန်တော့်လိုတဲ့ တပ်နီတော်ထိ ဝင်ခဲ့တယ်...”

“ခုမင်းအကိုတွေ ဘယ်ရောက်နေသလဲ...”

“ဟင့်အင်း ကျွန်တော်မသိဘူး...”

“မင်းတို့အုပ်က တောင်သူ လယ်သမားတွေဟာ တပ်နီတော်ကို သဘော ခဲ့ကြတဲ့ လား...”

“တပ်နီတော်ကို သဘောကျသလား... ဟုတ်လား။ ဘယ်နဲ့ မေးပါလိမ့် ခင်ဗျာ။ သူတို့တော့ သဘောကျခဲ့တာပေါ့။ တပ်နီတော်ဟာ သူတို့ကို မြေပေး ခဲ့တယ်။ အခွန်ကောက်သူတွေ ခေါင်းပုံ ဖြတ်သူတွေကို မောင်းထုတ် ပေးခဲ့တယ်”

“ဒါပေမဲ့လဲ တောင်သူလယ်သမားတွေဟာ တပ်နီတော်ကို နှစ်သက် သဘောကျကြောင်း လက်တွေ့အနေနဲ့ မင်းဘယ်လိုလုပ်သိရသလဲ...”

“ကျွန်တော်တို့တတွေ ဝတ်ဘို့ ဘိနပ် ထောင်ပေါင်းများစွာကို သူတို့ချုပ်
လုပ်ပေးခဲ့တယ်၊ အမျိုးသမီးတွေက စစ်ဝတ်စုံတွေကို ချုပ်ပေးတယ်၊ အမျိုးသား
တွေက ရန်သူတွေရှိရာကို ကင်းထောက် စုံစမ်းပေးတယ်၊ တပ်နီတော်ထံ ဝင်ဘို့
အိမ်တိုင်းလိုလိုက သူတို့သားတွေကို စေလွှတ်ခဲ့တယ်...”

ထိုကဲ့သို့သော တက်လူကလေးများသည် အနီတို့နှင့်အတူ ရှိခဲ့လေသည်။
လူငယ် တပ်ဦးများကို ကွန်မြူနစ် လူငယ်အဖွဲ့က ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့သည်။ အနောက်
မြောက်ဒေသရှိ ဆီဗီယက်ဒေသများတွင် ကွန်မြူနစ်ငယ် ၄၀,၀၀၀ ခန့် ရှိနေသည့်
သူတို့သည် အသက်အားဖြင့် ၁၂ နှစ်မှ ၁၇ နှစ်အတွင်းရှိ လူငယ်များဖြစ်ကြသည်။
သူတို့တတွေသည် အနီတို့နှင့် ဆက်သွယ်ရန် တရုတ်တပြည်လုံးမှ လာခဲ့သူများ
ဖြစ်လေသည်။ အများအားဖြင့်၎င်းတို့သည် ယခုကျွန်တော် မေးမြန်းခြင်း ပြုခဲ့သည့်
လူငယ်ကလေးကဲ့သို့ပင် တောင်ပိုင်းနယ်များမှ ဘက်ရာခက်ဆစ် လာခဲ့သူများ ဖြစ်
ကြလေသည်။

လူငယ် တပ်ဦးများသည် စစ်သားများအဖြစ်၎င်း၊ သတင်းပို့ လူငယ်များ
အဖြစ်၎င်း၊ စစ်ခရာမှတ်သမားများအဖြစ်၎င်း၊ သူလျှိုများအဖြစ်၎င်း၊ ရေဒီယို
အော်ပရေတာအဖြစ်၎င်း၊ ရေထမ်းသမား အဖြစ်၎င်း၊ ဝါဒဖြန့်သမားအဖြစ်၎င်း၊
ပြဇာတ် ကပြသူများအဖြစ်၎င်း၊ သူနာပြုများ အဖြစ်၎င်း၊ အတွင်းရေးမှူးများ
အဖြစ်၎င်း၊ကျောင်းဆရာများအဖြစ်၎င်း အသွင်အမျိုးမျိုးဖြင့် အမှုထမ်းကြသည်။

သူတို့တတွေဘဝကို ခက်ဆုခက်ဆစ် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံပုံများကား အံ့ဩ
စရာ အတိရှိလေတော့သည်။ ရာပေါင်းများစွာမှာ သေဆုံးခဲ့သည်။ အသတ်ခံခဲ့
ရသည်။ ထိုကဲ့သို့လူငယ်မျိုး နှစ်ရာ ကျော်မှာ ချိန်ဖူးထောင်တွင် ချုပ်နှောင်ခြင်း
ခံနေရသည်။ သို့သော်သူတို့၏ စိတ်ဝါတ်ကား ကြံ့ခိုင်လှသည်။ တပ်နီတော်အပေါ်
သစ္စာ စောင့်ခြင်းကား ရှေးစေ့ မျှမလျော့။

သူတို့ အများအပြားမှာ သူတို့နှင့်မတန်သော ဝတ်စုံများကို ပတ်ကြရသည်
သို့သော် သူတို့တွင် စားနပ်ရိက္ခာ အလုံအလောက်ရှိသည်။ အအေးဒဏ် ကာကွယ်
စရာ စောင်တထည်စီ ရှိသည်။လူငယ်ခေါင်းဆောင် များတွင် ပစ္စတိုပင် ရှိလေသည်
သူတို့၏ ဦးထုပ်များကား ကြီးသူကြီး ငယ်သူငယ်...။

ရံဖန်ရံခါ ဆိုသလိုပင် ကိုယ် မွေးရပ်မြေကို မမှတ်မိသော လူငယ်များနှင့်
ကျွန်တော် တွေ့ဆုံခဲ့ရလေသည်။ များစွာသော လူငယ်တို့မှာ သူတို့ မိဘများအား
မမှတ်မိတော့၊ သူတို့သည် အခိုင်းအစောဝ၊ကျေးကျွန်ဘဝ၊ မဝတဝ စားသောက်

ခဲရသော ဘဝများမှ ထွက်ပြေး ခဲ့သူများလည်းဖြစ်သကဲ့သို့
တပ်နီတော်နှင့် ဆက်သွယ်ရန် သူတို့ဖါသာ ကိုယ်ပိုင်
သူတို့၏သူရသတ္တိနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်း
ရှိလေသည်။ တပ်နီတော်က သူတို့အား ကလေးများကဲ့သို့
စစ်ပွဲများတွင် ဝင်ရောက် ဆင်နွှဲခဲ့ရသည်။

လူငယ် အများအပြား ဆိုသလိုပင် အနိတိအား ခံသက် သူ
လေသည်။ ဘယ်အတွက်ကြောင့်ဆိုသော် အနိတိက သူတို့အား လူသားများ
အနေဖြင့် ပြုစုဆက်ဆံခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆက်ဆံ ခံရခြင်းမှာ
သူတို့အတွက် ပထမဆုံး အကြိမ်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေမည်။ သူတို့သည် လူကြီးများ
ကဲ့သို့ စားရသည်၊ နေထိုင်ရသည်၊ သူတို့ကို လူကြီးများကဲ့သို့ အရာရာတွင် ပါဝင်
ဆင်နွှဲခွင့် ပြုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လူငယ်များသည် သူတို့ကိုယ် သူတို့ လူကြီးများ
ကဲ့သို့ အခွင့်အရေး ညီမျှစွာ ရသူများဟု ယုံကြည်ထားခဲ့ကြလေသည်။

ကန်စတင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသောအဖြူတို့ထံမှ ထွက်ပြေးခဲ့သည့် လူငယ် တဦး
ကို ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းမှတ်မိသည်။ သူ့ကို 'ရှန်စီ-ဘော်' ဟု နာမည်ပေး
ထားကြသည်။ ဟုန်းတုန်းမြို့အနီးရှိ မြို့လေးတမြို့တွင် သူ့ကိုကျေးကျွန်အဖြစ် အဖြူ
အရာရှိတို့က ရောင်းခဲ့ကြသည်။ တပ်နီတော် ထိုမြို့သို့ ဝင်လာသောအခါ သူသည်
ထွက်ပြေးခဲ့ပြီး တပ်နီတော်နှင့် ဆက်သွယ်ခြင်းပြုခဲ့သည်။ သူသည် အသက် ၁၂ နှစ်
သာသာ ခလေးမျက်နှာရှိသည့် လူငယ်ကလေး တဦးဖြစ်သည်။ သို့သော် သူသည်
အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် သူ့ ကိုယ်သူ ထိန်းသိမ်း နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ရှင်ဆီနှင့်
ရှန်စီကို ဖြတ်၍ ကန်စတင်သို့ ချီတက်ခဲ့စဉ်က လိုက်ပါခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ဘယ်အတွက်
ကြောင့် အနိဖြစ်ခဲ့ရသနည်းဟု ကျွန်တော်က မေးကြည့်သောအခါ...

“တပ်နီတော်ဟာ ဆင်းရဲသားတွေအတွက် တိုက်ခိုက်ပေးနေတာ ဖြစ်တယ်။
တပ်နီတော်ဟာ ရုပ်ပန်ဆန်ကျင်ရေး စစ်တပ်လဲ ဖြစ် တယ်။ ဒီတော့ ဘယ်လိုလူမျိုး
ဟာ ဘယ်အကြောင်းကြောင့် အနိမဖြစ်သင့်ရမှာလဲ...” ဟူ၍ တုံ့ဆိုင်းခြင်း မရှိဘဲ
ဖြေလေသည်။

တခါက ရှန်ဟဲစက်ရုံတစ်ရုံတွင် ပညာတတ်ပင် ဖြစ်ခဲ့သည်ဆိုသော အသက်
၁၄-နှစ်ခန့်ရှိ လူငယ်တဦးနှင့် ကျွန်တော်တွေ့ပြန်သည်။ သူသည် အခြား အပေါ်
ဆုံးဦးနှင့်အတူ အနောက်မြောက်ဒေသသို့ စွန့်စွန့်စားစား ထွက်ပြေး ခဲ့ရသည်
ဆို၏။ ကျွန်တော် သူ့ ကို တွေ့ချိန်တွင် သူသည်ပိုအနားရှိ ရေဒီယိုကျောင်းမှ ကျောင်း
သား တဦးဖြစ်လေသည်။ ရှန်ဟဲကို လွမ်းသလားဟု မေးကြည့်သော အခါ သူက

ခေါင်းပေးပြန်သည်။ သူ့အဖေ ဂွန်ဟဲ မှာလည်း ဘာမှတပ်မက်ရာမရှိခဲ့။ သူကြည့်
နူးစရာ တကွက်ကား စက်မှုမြန်ပြုတင်းပေါက်မှ မျက်နှာချင်းဆိုင် စားသောက်ဆိုင်
ရှိ အစားအစာ များစွာ အာသာငန်းငန်း ကြည့်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်
တကယ်တမ်းတွင်မူ ထိုစားသောက်ရာများကို ဘယ်သောအခါမှ မစားခဲ့ရ
ဘူးချေ။

လူငယ်တပ်ဦး၏ အဓိကလုပ်ငန်း တယုပ်ကား ဆိုဗီယက် ဒေသများတွင်
ခရီးသွားလာ သတို့အား ခရီးသွားခွင့်ပြု လက်မှတ်ပါ-မပါ စစ်ဆေးရခြင်း ဖြစ်
သည်။ သူတို့သည် ထိုလုပ်ငန်းကို အရေးတစိုက်ပြုလုပ်ကြသည်။ လက်မှတ်မပါသူ
အား စုံစမ်းစစ်ဆေးရန် နှစ်စဉ် ဆိုဗီယက်များထံ ခေါ်သွားခြင်း ပြုလေသည်။
တခါက ပင်တာဝိုင်းအား လူငယ်တပ်ဦးတယောက်က ခရီးသွားလက်မှတ် မပါ၍
ဆိုခါ ဖမ်းဆီးမည်ပြုခဲ့ကြောင်း ပင်တာဝိုင်းက ကျွန်တော်ကို ပြောပြခဲ့လေသည်။

“ငါဟာ ပင်တာဝိုင်းဘဲ...” ဟုပင်တာဝိုင်းက လူငယ်ကို ပြောပြခဲ့သည်။ အဲဒီ
ခရီးသွားလက်မှတ်တွေကို ငါ့ကိုယ်တိုင်ရေးပေးရတာပါ။”

“ခင်ဗျားဟာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးချူတေး ဖြစ်နေပေစေ၊ ကျွန်တော်တို့အရေး
မစိုက်ဘူး” ဟု လူငယ်က ပြန်ပြောသည်။ “အရေးကြီးတာက ခင်ဗျားမှာ ခရီးသွား
ခွင့်လက်မှတ် ပါသိဘဲ...”

နောက်ဆုံးတွင် ပင်တာဝိုင်းက ကြွနပ် လောက်အောင် ရှင်းပြပြီး
သူ့ လက်မှတ်ကို ထိုးပြမှ ခရီးဆက်ခွင့်ပြုခဲ့သည်ဆို၏။

ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး၏လှုပ်ရှားချိန်

၁၉၃၆-ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ အစတွင် ကျွန်တော်သည် နင်းရှီးယားနှင့် ကျွန်စုရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာများတွင် ရှိခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင်ပင် တာဝံ့ဦးစီးသည် တပ်နီတော်သည် တောင်ဘက်ပိုင်းမှ ချီတက်လာသော ချူတေး တပ်များနှင့် တွေ့ဆုံ ဆက်သွယ်မိရန် အနောက်မြောက်ဘက်နှင့် တောင်ဘက်အရပ်များသို့ ချီတက်ခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်က ဂျပန်ကျူးကျော်ရေးသမားများကို ဆန့်ကျင်ရန် ကူမင်တန်တို့နှင့် ညီညွတ်ရေးလမ်းစဉ်များ ဖော်ပေးနေချိန်လည်းဖြစ်သည်။ အနာဂတ်လှုပ်ရှားမှုများတွင် “ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး စစ်ပရိယာယ်” များ ပြုလုပ်ရန် ပါတီက တပ်နီတော်ကို ညွှန်ကြားချက်များ ထုတ်ခဲ့ချိန်လည်း ဖြစ်လေသည်။ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး စစ်ပရိယာယ် ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း။ ထိုအမေး အတွက် အဖြေကား ထိုအချိန်က တပ်နီတော်လှုပ်ရှား မှုများအား နေ့စဉ်မှတ်တမ်း တင်တားသည့် ကျွန်တော်၏ ဒိုင်ယာရီကို ပြန်လည် ဖော်ပြခြင်းသည် အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်မိလေသည်။

ပိုးတူး ရွှံ့-စက်တင်ဘာ ၁-။ အမှတ် ၁ ရှေ့တန်းစင်တပ်ဌာနချုပ်ရှိရာယုဝန်
ပိုးမှထွက်ခဲ့သည့် ခရီးလမ်းကား တောင်ကုန်းများ၊ တောင်များ ပြည့်နေ သည်။
တပ်ရင်းမျိုးပင်တာဝ်းသည် ညအချိန်တွင် ဤရွာလေးရှိ မိုဟာမေဒင်တိုင်း၏အိမ်၌
ဌာနချုပ်ပြုလုပ် စတည်းချလေသည်။

နံရံပေါ်သို့မြေခွံများ ဖြန့်ကပ်ကြသည်။ ရေဒီယိုများသည် စတင် လှုပ်
ရှားသွားပြည်လာသည်။ သတင်းများ ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် ရောက်လာသည်။ ယုံအချိန်
တွင် ပင်သည် မိုဟာမေဒင် လယ်သမား များအား ခေါ်ယူတော့ဆိုကာ ၎င်းတို့
အပေါ် ပန်မြူနစ်များ ထားရှိသည့် သဘောထားတို့ကို ရှင်းလင်း ပြနေသည်။
အဖွားအိုတိုင်းသည် ပင်နှင့် နှစ်နာရီကြာမျှ စကားပြောသွားသည်။ အဖွားအိုက
သူ့ ဒုက္ခများအား သွန်သင်သွားသည်။

ထိုအတွင်း တပ်နီတော်ကောက်ရိတ်တပ်သည် ကောက်ရိတ်ရန် တွက်ခွာသွား
သည်။ မြေပိုင်ရှင်များ၏ လယ်မြေများမှ စပါးများကို သူတို့က သဏ္ဍာပေါက်တို့
ပိုင်ဆိုင်သည့် လယ်မြေများအဖြစ် သဘောထားကာ ရိတ်ဆိမ်းခြင်း ပြုကြလိမ့်မည်။
အခြားတပ်တစ်ကိုးမူ မိုဟာမေဒင်တို့ ဘုရားဝတ်ပြုရာ ပလီအား သန့်ရှင်းစွာပြုလုပ်
ထားပြီး လိုအပ်သော စောင့်ရှောက်မှုများ ပြုလုပ်ရပ် ရေလွှတ်လိုက် ပြန်သည်။
လယ်သမားများနှင့် ဆက်သွယ်ရေးကား အဆင်ပြေ နေသည်။

လီချူကူး-စက်တင်ဘာ ၂။ နံနက် ၄ နာရီ၌ လမ်းခရီးပေါ်တွင် ကပ်များ
ချီတက် နေသည်။ ပင်ကား အစောကြီး ကထဲက အိပ်ရာမှထခဲ့သည်။ ယုဝန်ပိုး
ကထဲက တပ်နီတော်နှင့်လိုက်ပါလာသော လယ်သမားတပ်ဦးက ဒဏ်ရာရသူများ
အား ဆေးရုံသို့ ပြန်ပို့ ရာတွင် ကူညီခွင့် တောင်းလာသည်။ သူတို့၏သားများကို
မာဟုန်းကွီးက အတင်းအဓမ္မ စစ်တပ်ထံသွင်းခဲ့၍ သူတို့သည် မာဟုန်းကွီးကို မုန်း
သည့်စိတ်စိတ်ဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ကူညီခြင်းဖြစ်သည်။ နံနက် ၆ နာရီ ကြို လေယာဉ်ပျံ
များဖြတ်သွားသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို မြင်သွားသည်။ ကျွန်တော်တို့တကွ အကာ
အကွယ်ယူလိုက်ကြသည်။ လေယာဉ်ပျံသည် နှစ်ပတ်မျှ ဝဲပြီး ဗုံးတလုံး ဖြုတ်ချ
သည်။ တပ်သားတိုင်း၏ ခြေထောက်တွင် အနည်းငယ်ဒဏ်ရာရသွားသည်။ ဒီရွာနား
တွင် ရန်သူ တပ်ရင်းတခုက ခုခံ၍ နံပါတ် ၁၅ တပ်စုက သွားတိုက် နေသည်။
ယုဝန်ပိုးမှ ရေဒီယိုသတင်းရောက်လာသည်။ ထိုသတင်းက ရန်သူ ဗုံးကြဲလေယာဉ်
ပျံများ မြို့ပေါ်သို့ ဗုံးဆယ်လုံး ကြဲချသွားသည်။ စစ်သား တိုင်းကိုမှ မထိသော်
လည်း လယ်သမားအချို့ ဒဏ်ရာရ သေကြေကုန်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

တီအိုပိုးဇူဝက်တင်ဘာ ၃။ လီချူးကူးမှ ထွက်ခဲ့သည်။ လမ်းတွင် လယ်
သမားများက လက်ဘက်ရည်များ လာတိုက်ကြသည်။ မိုဟာမေဒင် ပလီဆရာက
သူ့ ကျောင်းကို ကာကွယ်ပေးခဲ့သည့်အတွက် ပင့်ကိုကျေးဇူးတင်ကြောင်း လာပြော
ရင်းနှုတ်ဆက်သည်။ တီအိုပိုးဇူမရောက်မီ မာဟုန်းကွီး မြင်းတပ် တတပ်နှင့် တွေ့
သည်။ တပ်နီတော်မြင်းတပ်က လိုက်တိုက်သောအခါ သူတို့ထွက်ပြေးကြသည်။

တနေ့ည စိတ်ဝင်စားစရာသတင်းများကို သတင်းကျေညာချက် ဘုတ်ပေ
တွင်တွေ့ရသည်။ လီဝန်ပိုးကို ရန်သူများ ဝိုင်းထားပြီဟုသိရသည်။ ရှုဟိုင်းတုန်း
ဌာနချုပ် မော်တာမုန်၍ လူငယ်တပ်ဦး တယောက် သေပြီး စစ်သား သုံးယောက်
ဒဏ်ရာရသွားသည်။ ပင်က ညီညွတ်ရေးတပ်ဦးနှင့် ပတ်သက်၍ သူ့လက်အောက်ရှိ
အရာရှိများအား ရှင်းပြသည်။

လမ်းတလျှောက်တွင် လယ်သမားများသည် စားစရာများနှင့် ဖရဲသီးများ
ကိုရောင်းကြသည်။ အနီများသည် သူတို့ဝယ်သမျှကို ပိုက်ဆံ ပေးသည့်ချည်းဖြစ်
သည်။ စစ်သားငယ်တဦးသည် ငွေပြတ်သွား၍ သူ့အင်မဘန်ချစ်သော ယုန်လေးကို
ဖရဲသီးသုံးလုံးနှင့် လဲစားသွားသည်။

တယ်လီဖုံးမှလာသော သတင်းတရပ်ကရန်သူ့ တပ်ရင်းတရင်းကို အမှတ် ၂
တပ်နီတပ်ရင်းက ဝိုင်းဝန်းမိထားသည်ဟု ဆိုသည်။ ရန်သူများကို နှုတ်ဆက်သည့်
အနေဖြင့် အနီတို့က ခရာမှတ်သည်။ အော်ဟစ်သည်။ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း ကြေး
ကြော်သံများ ကြေးကြော်ကြသည်။ ရန်သူတို့တွင် စားနပ်ရိက္ခာ မရှိတော့ဆို၍
အနီတို့က သိုးအကောင် ၂၀၀ကို ပို့ပေးလိုက်သည်။ သိုးများနှင့်အတူ တပ်နီတော်
၏ ၀၁၂ကို ရှင်းပြထားသည့် စာကိုလည်း ထည့်ပေးလိုက်သည်။ အနီတို့၏ စာကို
အဖြူတို့က ညနေဘက်တွင် အကြောင်းပြန်ရန် ကတိပေးသည်။ စာထဲတွင် အနီ
တို့က သူတို့အချင်းချင်း ငြိမ်းချမ်းရေးပြုလုပ်၍ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး ဖွဲ့စည်းရန် အကြံ
ပေးလိုက်သည်။ အကယ်၍ အဖြူတို့ ဆုတ်ခွာပေးမည် ဆိုလျှင် လိုက်လံ တိုက်ခိုက်
ခြင်းမပြုဟုလည်း ကတိပေးသည်။ ညနေ ၂ နာရီတွင် ထိုတပ်များ (မာဟုန်းကွီး
တပ်များလည်းပါဝင်သည်) သည်ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။ ဒါဟာညီညွတ်ရေးတပ်
ဦးလှုပ်ရှားမှု အောင်မြင်မှု ခြေလှမ်းဘဲဖြစ်တယ်...” ဟုပင့်ကဝင့်ဝါစွာဆိုလေသည်။
အဖြူများဆုတ်ခွာသွားစဉ် အချို့ အနီတို့သည် ပစ်ခတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြသေး
သည်။ ထို့ကြောင့် ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး၏ လုပ်ငန်းများအကြောင်း စစ်သားများ
နားလည်ရန် ရှင်းပြကြရပြန်သည်။ ဖြန့်ဖြူးရေး လုပ်ငန်းများ ပိုမိုလုပ်ရန် ယနေ့
ပင်နှင့် သူ့အရာရှိများ ဆွေးနွေးပွဲမှ ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

တိအိပိုးဇူ-စက်တင်ဘာ ၄-၅။ နိုင်ငံရေးရာဌာနမှ လျှို့ဝှက် အိပ်သည် လိာန်း
ပိုးအနီးရှိ မိုဟာမေဒင်များနှင့် ပူးတွဲ အလုပ်လုပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုသေ တိုးတက်
မှုနှင့်ပတ်သက်၍ လျှို့ဝှက် ယနေ့ သတင်းတပုဒ် ပို့လိုက်သည်။ မာဘီ မူဆလင်တပ်
များနှင့် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေးစစ်ပွဲ ဆင်န့်ရှန် သဘောတူညီမှု တစ်စိတ်တဒေသ ရရှိပြီ
ဆို၏။

ယနေ့ ဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံ နှစ်စင်းက မြင်းတပ်ကို ဗုံးကြဲ တိုက်ခိုက်သည်။
စစ်သားရော မြင်းပါ ထိခိုက်ခြင်းမရှိ။ သို့သော် ပလီတရုပေါ်သို့ ဗုံးတလုံး တိုက်
ရိုက်မှန်၍ ပလီစောင့်သူ မူဆလင်အဘိုးအို သုံးဦး သေဆုံးသွားသည်။

တိအိပိုးဇူ-စက်တင်ဘာ ၆။ အနားယူသည့်ရက်နှင့် အင်အားပြည့်သည့်ရက်
ဖြစ်သည်။ စင်စိုလ်များ ပင်ဋ္ဌာနချုပ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ဖရဲသီးပွဲတော် ကျင်းပသည်။
စစ်သားများလည်း အုပ်စုလိုက် ကစားခုန်စားမှုများ ပြုလုပ်ပြီး ဖရဲသီး ပွဲတော်များ
ကျင်းပကြသည်။ ပင်က တပ်ရင်းမှူးများ၊ တပ်စုမှူးများ၊ အထက်တန်းအရာရှိ
တို့ကိုခေါ်ယူတွေ့ဆုံ၍ နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲလုပ်သည်။ ထိုဆွေးနွေးပွဲသို့ ကျွန်တော့
ကိုလည်းတက်ခွင့်ပြုသည်။ ဆွေးနွေးပွဲတွင် ပင်ပြောသည့် မိန့်ခွန်းအတိုချုပ်ကော
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

“ဒီဒေသတွေကို ကျွန်တော်တို့ တပ်တွေ လာရတဲ့ ပထမ အကြောင်း
ရင်းကတော့ ဆိုဗီယက်နယ်ပယ်တွေ တိုးချဲ့ရန်၊ ကျယ်ပြန့်ရန် အတွက် ဖြစ်
တယ်။ ဒုတိယအချက်ကတော့ ကန်စတေင်ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ အပူတ် ၂-နဲ့
အမှတ် ၄-ရှေ့ တန်းတပ်ရင်းတွေ လှုပ်ရှားရာမှာ ပူးပေါင်းလှုပ်ရှားဖို့ဖြစ်
တယ်။ တတိယကတော့ ဒီဒေသတွေမှာ မာဟုန်းကွဲ နဲ့ မာဟုန်းပင်းတို့ရဲ့
ဩဇာတိက္ကမတွေကို ဖျက်သုဉ်းပစ်ရန်နဲ့ သူတို့ရဲ့ တပ်တွေနဲ့ ညီညွတ်ရေး
တပ်ဦးတိုက်ရိုက် ဖွဲ့စည်းရန်ဖြစ်တယ်...”

“ဒီဒေသမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦးအခြေခံခံယူချက်
တွေကို တိုးချဲ့ပေးရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို လိုလားထောက်ခံနေတဲ့ အဖြူ
တပ်ရင်းမှူးတွေ အပေါ်မှာ လုံးဝအောင်မြင် မှုရပြီး ကျွန်တော်တို့ဘက်
ရောက်အောင် သိမ်းသွင်းယူရမယ်။ ခုဆိုရင် အဲဒီတပ်ရင်းမှူး အချို့နဲ့
ကြေနှပ်စရာကောင်းတဲ့ ဆက်သွယ်မှုတွေ ရထားပြီးဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်
တို့ရဲ့ အဲဒီဆက်သွယ်မှု လုပ်ငန်းတွေကို စာအားဖြင့်၎င်း၊ သတင်းမာများ
က၎င်း၊ ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြင့်၎င်း၊ လျှို့ဝှက် အဖွဲ့အစည်း တွေနဲ့၎င်း၊
ဆက်လက်လုပ်ကိုင်သွားရမယ်...”

“ဒီဒေသမှာရှိတဲ့ မိုဟာမေဒင် လူထုကို မြန်နိုင်သထက် မြန်မြန် လွတ်လပ်မှုရအောင် လုပ်ပေးမယ်၊ သူတို့ကို စည်းရုံးပြီးချင်းလက်မှတ် တပ်ဆင်ပေးရမယ်၊ သူတို့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင် အစိုးရတွေကို ဖွဲ့စည်းပေးရမယ်၊ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး မှုဆလင် တပ်မတော် အမြန်ဆုံး ပေါ်ပေါက် ရေးကို တက်နိုင်သမျှ ပြုလုပ်ပေးရမယ်....”

“ကျွန်တော်တို့တပ်တွေ ပညာပေးရေး လုပ်ငန်းကိုလဲ ကျွန်တော် တို့ အလေးထားပြီး လုပ်ပေးရမယ်၊ တချို့ နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့တပ်သား တွေဟာ ညီညွတ်ရေး တပ်ဦးရဲ့ ဝါဒကို ချိုးဖောက်ကြတာ တွေရတယ်၊ အဖြူတွေအပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ စိတ်ရှည်ရှည်ထားရမယ်၊ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦးဝါဒဟာ အဖြူတွေကို အရှုံး ဖြစ်အောင်လွှဲစား တာမဟုတ်ကြောင်း ပြရမယ်၊ အဲဒီဝါဒဟာ ပါတီကချမှတ်ပေးတဲ့ဝါဒ အခြေခံသဘောတရား ရေးရာ ဖြစ်ကြောင်း ပြသရမယ်....”

“ကိန်းသီးမှာ ဆိုရင်ချန်ကေရိတ်ဟာ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ပတ်သက်လို့ မမှန်သတင်းတွေ အမျိုးမျိုးလွှင့်နေတယ်၊ သူ့ရဲ့ ပိတ်ဆို့မှုကြောင့် ကျွန် တော်တို့ဒေသအပြင်ဘက်ရှိ တချတ်တွေကို ကျွန်တော်တို့ဟာ အခြေအနေ မှန်တွေ ဖြေရှင်းတင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရန်သူတွေကို ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး သဘောတရားနဲ့ ပတ်သက်လို့ နားလည်လက်ခံလာ အောင် ရှင်းပြရမယ်၊ ဖက်ဆစ်တွေရဲ့ မမှန်သတင်း လွှင့်မှုတွေကိုလဲ အမှန် ဖြစ်စေရမယ်....”

“တော်လှန်ရေး လှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှတွေမှာ ဒီဒေသရဲ့ လူထုတွေ ကိုယ်တိုင်က ခေါင်းဆောင်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ တိုက်တွန်းရမယ်၊ ကျွန်တော် တို့ဟာ မိုဟာမေဒင် လယ်ပိုင်ရှင်တွေရဲ့ မြေတွေကို လက်ဖျား နဲ့ တောပို မတို့ကြရဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လူထုကိုတော့ သူတို့ဖါသာ လွတ်လပ်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ပြောပြရမယ်၊ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ဆောင်ရွက်မှုကို အကန့် အကွယ်အကုသညီ ပေးမိအကြောင်း၊ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်မှုဟာ သူတို့ရဲ့ တော်လှန်ရေး အခွင့်အရေး ဖြစ်ကြောင်းကို ရှင်းပြအသိပေးရမယ်၊ လူထုရဲ့ စိတ်ထဲမှာ နိုင်ငံရေးယုံကြည်ချက်တွေ ပြင်းထန်လာအောင် ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်ရမယ်၊ ဒီ မိုဟာမေဒင်တွေဟာ လူမျိုးရေး မုန်းတီး စိတ်သား ရှိပြီး၊ နိုင်ငံရေးစိတ် မရှိတာကို သတိထားရမယ်၊ သူတို့ရဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ကို ကျွန်တော်တို့ ခွိုးဆော်ပေးရမယ်၊ ဘုန်းတော်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆက်

သွယ်ရေးကောင်းအောင် လုပ်ရမယ်၊ ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေးမှာ ဘုန်းတော်ကြီးတွေ ကိုယ်တိုင် ခေါင်းဆောင်၍ တိုက်ကွန်းရမယ်၊ ဝိဟာပေဒင်လူငယ်တိုင်းကို စည်းရုံးပေးခြင်းဖြင့် တော်လှန်ရေး အခြေခံ ယုံကြည်ချက် အင်အားကို တောင့်တင်း သန်မာစေရမယ်...”

ပင်-မိန့်ခွန်းကို နိုင်ငံရေးမှူးက ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဝေဖန်ခြင်းပြုခဲ့သည်။ ဆွေးနွေးမှု များမှာလည်း ညနေ ထမင်းစားချိန် တိုင်ခဲ့သည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ လွန်ခဲ့သည့် တပတ်တွင်းက အတွေ့အကြုံများပေါ် မူတည်ထားသော ပြဇာတ်တိုလေးကို အနုပညာအဖွဲ့က ကပြဖျော်ဖြေကြသည်။ ပြဇာတ်အဆုံးကို ဂျပန်နှင့် ကူမင်တန်တို့အား တိုက်ခိုက်ရန် တပ်နီတော်နှင့် ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေး မူဆလင် တပ်မတော်တို့ ပူးပေါင်းလက်တွဲ ချီတက် သွားခြင်းဖြင့် နိဂုံးချုပ်ထားသည်။

ထိုစဉ် လီဝန်းပိုးကို နန်ကင်း လေယာဉ်ပျံများက ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ကြောင်း သတင်းတပုဒ်ရောက်လာသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်က လီဝန်းပိုးကို အဖြူတပ်သားများ သိမ်းပိုက်ထားချိန် ဖြစ်သည်။ ပင်က ကိန်းဆီးဒေသတိုက်တွင် ထိုကဲ့သို့သော တိုက်ခိုက်မှုများ ရ ဖန်ရ ခါ ဖြစ်ခဲ့၍ ချန်ကေဂျိတ် တပ်များ ပျက်စီးခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်တော့ကို ပြောပြသည်။

ချူတေးဆိုသည်မှာ

နန်ကင်းအစိုးရက ဆုတော်ငွေ ဒေါ်လာ ၂,၅၀,၀၀၀-ထုတ်ထားခြင်း ခံရသည့် တရုတ် တပြည်လုံးရှိတပ်နီတော်၏ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ချူတေးကား အနောက် မြောက်ဒေသရှိ ရှက်ချမ်းနယ်သားဖြစ်သည်။

ငယ်စဉ်ကပင် ချူတေးသည် စွန့်စားမှုများ၊ သတ္တိစွမ်းအား ပြုမှုများတွင် စိတ်ဝင်စားစွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ သူ့မိဘ၏ နိုင်ငံရေး ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုကြောင့် ချူတေးသည် ယူနန်စစ်အကယ်ဒမီသို့ ဝင်ခွင့်ရခဲ့သည်။ တရုတ်ပြည်တွင် ခေတ်မှီ စစ်လေ့ကျင့်ခန်းများ သင်ကြားရာတွင် ပထမဆုံး သင်ကြားခွင့်ရခဲ့သော ဗိုလ် လောင်းများအနက် ချူတေးသည် တဦးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ ကျောင်းမှ ဆင်း သောအခါ သူသည် ဗိုလ်အဆင့်အတန်းဖြင့် စစ်တပ်ထဲတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင် ခဲ့သည်။

၁၉၁၂-ခုနှစ် မန်ချူးမင်းဆက်ကို ဖြုတ်ချရာတွင် ထိုခေတ်မှီသော စစ်တပ် မှာလည်း ပါဝင်ခဲ့ရာ၊ သူ၏ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိမှုကြောင့် ချူတေးမှာ သူ့ရဲကောင်း

အပြစ် စတင် ကျော်ကြားခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၉၁၆-ခုနှစ်တွင် ချူတေးသည် ဗိုလ်ချုပ်ရာထူးအထိ တိုးတက်ခဲ့သည်။

ထိုသို့တောက်တွင် စစ်ရေးစစ်ရာအရာ တိုးတက်မှုရှိသလောက် ချူတေးသည် နိုင်ငံရေး ယုံကြည်ချက်များတွင်လည်း တိုးတက်မှုရှိခဲ့လေသည်။ သူသည် ယုန်နီရယ်ပြည်သူ့ လုံခြုံရေး ပြုစုခြင်း၊ ဘဏ္ဍာရေးဌာန ပြည်နယ်ပင်ကြီးအဖြစ်၎င်း၊ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ ယုန်နီနှင့် ရှက်ချဲ့ဖမ်းနယ်သားတို့က သူတို့သည် ဘိန်းရှူခြင်းနှင့် ဖေဂါက်ပြန်ရေးသမားများဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံကြလေသည်။ ချူတေးကား ထိုအပြစ်နှစ်ခုစလုံးကို ကျူးလွန်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုမျှသာမက ချူတေးသည် မိန်းမလိုက်စားသူလည်းဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့တွင် ဇနီးကိုးဦး ရှိသည်ဟု အဆိုရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ချူတေးသည် စာဘတ် အလွန်ဝါသနာ ပါခဲ့သည်။

ထိုသို့သော စာဘတ်မှု၊ နိုင်ငံခြားမှ ပြန်လာသော ကျောင်းသား များနှင့် တွေ့ဆုံမှုတို့ကြောင့် ချူတေးသည် တော်လှန်ရေးအသိများ ရခဲ့လေသည်။ သူသည် တရုတ်ပြည်ကို ပြုပြင်လိုလာသည်။ သူ့ဘဝကိုပင် ရှက်လာသလိုပင်....။

သူသည် စာအုပ်များကို ဖတ်လေလေ နောက်သို့ဆုတ်နေသည့် တရုတ်ပြည် အကြောင်းကို သိလေလေ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ချူတေးသည် ပို၍ လေ့လာမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ခရီးသွားမှုများ ပြုလုပ်လိုခဲ့သည်။

၁၉၂၂-ခုနှစ်တွင် ချူတေးသည် သူ၏မယားများကို အငြိမ်းစား ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့် ထိုတာဝန်ကြီး ပေါ့လျော့ သွားစေခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် ရှန်ဟဲသို့ သွားခဲ့သည်။ ကုမင်တန်တော်လှန်ရေး မျိုးချစ်လူငယ်အများအပြားနှင့် တွေ့ပြီး ၎င်းတို့နှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သည်။ ရှန်ဟဲတွင် ပြုပြင်ရေးသမားလက်ဝဲအုပ်စုဝင် များနှင့်လည်း ချူတေးတွေ့ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထိုလက်ဝဲသမားတို့က သူ့ကို ရှေးစစ် ဝါဒီတဦးအဖြစ် အစပထမတွင် အထင်မှားခဲ့ လေသည်။ ယုန်နီအရင်းရှင် စစ်တပ်မှ စစ်ဗိုလ်တဦး မိန်းမ အများကြီးရှိသူ၊ ဘိန်းရှူသူ၊ ထိုသူသည် တော်လှန်ရေးသမားဗယ်နဲ့ လုပ်ဖြစ်ပါမလဲဟု လက်ဝဲသမားတို့က သံသယဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

သူ မိတ်ဆွေများ၏ အကြံပေးချက်အရ ချူတေးသည် ဘိန်းရှူခြင်းကို ဖြတ်လိုက်သည်။ သူသည် ကလေးဘဝကထက် ဘိန်းရှူခဲ့သူဖြစ်၍ ဘိန်းဖြတ်ရခြင်းမှာ သူ့အတွက် မလွယ်ကူခဲ့ချေ။ သို့သော် သူ၏စိတ်ဝင်တက်ကား သံမဏိလို ကြံ့ခိုင်ခဲ့သည်။

ဘိန်းဖြတ်ပြီးစ ရက်သတ္တပတ် အတော် ကြာသည်အထိ ချူတေးသည် အားနည်းပြီး သတိရတချက် မရတချက် ရှိခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် ယန်စီ

တင်စွေး ပြန်မာပြန်

မြစ်တွင်းပြေး ဗြိတိသျှ ကူးတိုသင်္ဘောတစ်စင်းပေါ် တက်ခဲ့သည်။ သင်္ဘောပေါ်
ဘိန်းဝယ်ခြင်း၊ ရောင်းခြင်းများကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ထား၍ ချူတေးသည် ကမ်းသို့
မဆင်းဘဲ သင်္ဘောပေါ်တွင်သာ နေခဲ့သည်။ သူသည် သင်္ဘောကို အစွန့်အပ်
လိုက်ခဲ့သည်။ ကုန်းပတ်ပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်ခဲ့သည်။ သူ့ဘဝ၏ ပြင်းထန်မှု
တိုက်ပွဲကို ချူတေးတယောက် ဆင်နွှဲခဲ့ရသည်။ တလခန့်ကြာသောအခါ သူသည်
သင်္ဘောပေါ်မှ ဆင်းခဲ့သော သူ့ခြေလှမ်းတို့အပေါ် ချူတေးသည် ယုံကြည်
သည်။ သူ့မျက်လုံးများမှာ ကြည်လင်ခဲ့သည်။ သူ့ဘဝမှာ တဆစ်ချိုး အသစ်ပုံ
ခဲ့လေပြီတကား...။

ချူတေး သည် အသက် ၄၀ နှင့်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း သူ့ကျန်းမာရေးကား
ကောင်းမွန်လှသည်။ သူ့အသိဉာဏ်တို့မှာလည်း ရှေ့သို့အမြဲတိုးတက်နေသည်။
အခြား တရုတ်ကျောင်းသားများနှင့်အတူ ချူတေးသည် ဂျပန်သို့
ခဲ့သည်။ သူသည် ကွန်မြူနစ် များနှင့် တွေ့ဆုံပြီး မာ့စ်ဝါဒကို လေ့လာခဲ့သည်။
ဆိုရှယ်တော်လှန်ရေးသဘောတရားများကြောင့် သူ့အသိမှာ တကဏ္ဍသစ်ကို
သည်။ ချူတေးသည် သဘောတရားများကို လိုလိုလားလား လေ့လာ ဆင်ခြင်
ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် သူသည် ဥရောပနိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုများကို နားလည်ခဲ့သည်။
ဖနောက် သူသည် ဂျပန်တွင် ဖွဲ့ခဲ့သော တရုတ် ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ ဝင်ခဲ့လေသည်။
ဂျပန်မှတစ်ဆင့် ချူတေးသည် ဗီရစ်သို့ သွားခဲ့ပြန်သည်။ ထို့နောက် “တော်လှန်ရေး
ရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းကောင်း နားလည်ချင်ရင် ရုရှားကို သွားရမယ်။ ဝါဒ
အနာဂတ်ကာလကို ခင်ဗျားတွေ့လိမ့်မယ်” ဟူသော ၎င်း၏ နည်းပြဆရာ တစ်
အကြိမ်တိုက်တွန်းချက်အရ ချူတေးသည် မော်စကိုသို့ သွားခဲ့ပြန်သည်။ သူ
အရှေ့ဗျား တက္ကသိုလ်တွင် တက်ရင်း တရုတ် နည်းပြဆရာ၏ သင်ကြားမှုကြား
မှာ ၀ါဒကို အသေးစိတ် နားလည်ခဲ့သည်။ ၁၉၂၅ ခု ကုန်ခါနီးတွင် သူ
ရှန်ဟဲသို့ပြန်ခဲ့ပြီး ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ခိုင်းစေမှုများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ချူတေးသည် ကုမင်တန် စစ်တပ်တွင်းသို့ ပြန်ဝင် ခဲ့သည်။ ထိုအခါ
ဩဂုတ်လ နန်းချန်တော်လှန်ပုန်ကန်မှုအတွက် ပြင်ဆင်နေသော ကာလပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၂၇ ခု ဩဂုတ်လ ၁ ရက်နေ့ကား ချူတေးအတွက် အရေးကြီး
နေ့တနေ့ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုနေ့တွင် သူ့တွင် ရွေးစရာ လမ်းနှစ်သွယ် ပေါ်ခဲ့
အထက်ကအမိန့်ကိုနာခံပြီး တော်လှန်ပုန်ကန်သူများအား နှိမ်နင်းရမည်လော

တရုတ်ပြည်ပေါ်မှကြယ်နီ

ဟုတ် သူတို့နှင့်ပေါင်းပြီး သူ့ကိုယ်သူ အနိဟ ပွင့်ပွင့် လင်းလင်း ခံယူမည်လော၊
ချူတေးသည် ဒုတိယအချက်ကို ရွေးချယ် လိုက်နာခဲ့သည်။

ချူတေးနှင့်အတူ သူ့တပ်ရင်း တစ်ပိတဒေသ မှာလည်း တောခိုခဲ့သည်။
ချူတေးသည် သူ့စစ်တပ်ကို ထိုအချိန်က တပ်နီတော်ဟုမခေါ်သေးဘဲ အမျိုးသား
တော်လှန်ရေးတပ်မတော်သာ အမည်သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ ချူတေးတပ်တွင် တပ်သား
၉၀၀၊ ရိုင်ဖယ်အလက် ၅၀၀၊ စက်သေနတ် တလက်နှင့် ကျည်ဆံ အနည်းငယ်
သာ ပါသည်။

ထိုသို့ အခြေအနေဆိုးဝါးနေစဉ် ဟုန်န တောင်ပိုင်းတွင် တပ်စွဲထားသော
ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖန်ရှီ ရှင်တပ်နှင့် ပူးပေါင်းရန် သဘောတူခဲ့ လေသည်။ ဖန်ရှီ ရှင်မှာ
ကွန်မြူနစ်တည်း မဟုတ်ခဲ့သော်လည်း ချန်ကေရှီတို့ကို ဆန့်ကျင်ရန် သူ့တပ်တွင်းသို့
ကွန်မြူနစ်များ ဝင်လာခြင်းအား မချစ်သော်လည်း အောင်ကာနမ်းခဲ့ လေသည်။
ချူတေးတပ်များသည် ဖန်ရှီ ရှင်တပ်နှင့် ပူးပေါင်းပြီးသောအခါ ချူတေးသည်
နီပါတ် ၁၆ တပ်ရင်း၏ နိုင်ငံရေးအကြံပေးအရာရှိချုပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင်
ပင် ချူတေး၏ ၁၀ မှာ ကြပ်ကြပ် တည်းတည်း ကြားမှ လွတ်မြောက် ခဲ့ရ လေ
သည်။

ဖန်ရှီ ရှင်၏ စစ်တပ်ထဲတွင် ကွန်မြူနစ်တို့ ဩဇာတိက္ကမသည် တဖြေးဖြေး
ကြီးထွားလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မကြာမီအတွင်း ဗိုလ်ချုပ် ဆန်ကျင်ရေးအုပ်စုတို့
သည် ချန်ကေရှီနှင့် လျှို့ဝှက်စွာ ဆက်သွယ်ပြီး ချူတေးကို လုပ်ကြံရန် စီစဉ်ခဲ့
သည်။ တည၊ နောက်လိုက် ၄၀ ခန့်နှင့် အစားအသောက်ဆိုင်တဆိုင်တွင် ရှိနေစဉ်
ချူတေးအား လုပ်ကြံရေးသမားများက ဝိုင်းတိုက်ခိုက်ကြတော့သည်။ သို့သော်လည်း
လက်ကွယ်ညဖြစ်၍ ချူတေးကို ပစ်သတ်ရေးမှာ ထင်တိုင်းမအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ နောက်
ဆုံးတွင်ရန်သူများ ပတ်လည်ဝိုင်းပစ်နေသည့်ကြားမှ ချူတေးသည် နောက်လိုက်ငါး
ဦးနှင့်အတူ တွက်ပြေး လွတ်မြောက် ခဲ့လေသည်။

ချူတေးသည် သူ့တပ်ရင်းသို့ ချောမောစွာ ပြန်ရောက် ခဲ့သည်။ မကြာမီ
အတွင်း ချူတေးသည် သူ့တပ်ရင်း ပြုပြင်ရေးများကို လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က
သူ့တပ်မှာ ကူမင်တန် ဆန့်ကျင်ပေးတပ် ဖြစ်သော်လည်း ကူမင်တန် စစ်ဝတ်စုံကို
ဝတ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း ဝတ်စုံများကား စုတ်ပြတ် ဟောင်းနွမ်းနေပြီ ဖြစ်
သည်။ သူတို့တွင်ဘိနပ်မရှိ၊ အစားအသောက်ကား ဆင်းရဲလှသည်။ တခါတရံတွင်
စားစရာဟူ၍ လုံးဝမရှိခဲ့။

ချူတေးသည် သူ့ စစ်တပ်ကိုအုပ်စုသုံးစွဲခဲ့ကာ ပြန်လည်ပြုပြင်ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ “တောင်သူလယ်သမား အင်အားစုတပ်မတော်”ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပြုပြင်ရေးသမား ကျောင်း သား များက ဦးစီးပြီး တော်လှန် ပုန်ကန် နေသည့် ဟူနန်၊ ကိန်းဆီး၊ ကွမ်တန်နယ်စပ်သို့ ချီတက်ခဲ့သည်။ တော်လှန် ပုန်ကန်သူများနှင့် ပူးပေါင်းခဲ့သည်။ အခွန်အကောက်များ မကောက်ခံရေး၊ လယ်ယာမြေဝေခြမ်း ငရား၊ သူဠေးများ၏ ပစ္စည်းများကို ပြည်သူပိုင်သိမ်းရေး လုပ်ငန်းတို့အား စတင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သွေးမြေကျတိုက်ပွဲများဖြင့် ယာချန်ရှင်းကို သိမ်းပိုက်ခါ အခြေခံ စခန်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် မော်စီတုန်း၏ တောင်သူလယ်သမား တပ်မတော်ကလည်း ဟူနန်နယ်ကိုဖြတ်၍ ကိန်းဆီး၊ ဟူနန်နယ်စပ်သို့ ချီတက်ခဲ့သည်။ မော်စီတုန်းသည် သူ့တပ်များဖြင့် နယ်လှည့်စုတ်ကို သိမ်းပိုက်ပြီး ချူတေးနှင့် ဆက်သွယ်ခြင်း ပြုရန် ၎င်း၏ညီမော်စီမင်းအား ချူတေးထံ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ မော်စီမင်းသည် ပါတီက ချမှတ်ပေးခဲ့သော တပ်များ စည်းလုံး ပူးပေါင်းရေး ညွှန်ကြားချက်များ၊ သူရဲ ကောင်းစစ်ဆင်ရေးရာများ၊ တောင်သူလယ်သမား တော်လှန်ရေး သတင်းများနှင့် ဆိုဗီယက်ဒေသများ တည်ဆောက်ရေးတို့ကို ချူတေးထံ တင်ပြခဲ့သည်။

၁၉၂၈-ခု မေလတွင် ချင်းကန်ရန်ဒေသတွင် မော်နှင့် ချူတေး၏ စစ်တပ် များပူးပေါင်းခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်က သူတို့သည် နယ်မြေ ၀ါးခုကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး ဇစ်သားအင်အား ၅၀,၀၀၀ ရှိခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အနက် တပ်သား ၄,၀၀၀ သာ ရိုင်ဖယ်ကိုင်နိုင်ပြီး တပ်သား ၁၀,၀၀၀ ကား၊ ဒါး၊ လှန်၊ ဝါးချွန်များ ကိုင် ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ကျန် တပ်သားတို့ကား လက်နက်မဲ့ အလုပ်သမားများ၊ ဝါဒ ဖြန့်ချိရေးသမားများနှင့် ကလေး အမြောက်အမြား ပါဝင်သည့် မိသားစု သူရဲ ကောင်းများဖြစ်ကြသည်။

သို့ဖြင့် လာမည့် ၆ နှစ်အတွင်း တရုတ်ပြည် တောင်ပိုင်းတွင် ကျော်ကြား သည့် ချူနှင့်မော်တို့ ပူးပေါင်းရေးလုပ်ငန်းတို့ စတင်ခဲ့လေသည်။

၁၉၃၁-ခုနှစ်တွင် ပြုလုပ်မည့် ပထမအကြိမ်မြောက် ဆိုဗီယက် ကွန်ဂရက် က ချူတေးအား တပ်နီတော် ဦးစီးချုပ်အဖြစ် တညီတညွတ်တည်း ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခဲ့သည်။ ၂-နှစ်အတွင်း တပ်နီတော်သည် အင်အားကြီးထွားခဲ့ သည်။ ရိုင်ဖယ် ၅၀,၀၀၀-ကိုင်နိုင်သည့် လက်နက်ကိုင်တပ် အင်အားဖြစ်ခဲ့သည်။ စက် သေနတ် ရာပေါင်းများစွာလည်း ရှိခဲ့သည်။ ၎င်းလက်နက်တို့မှာ အများအားဖြင့် ရန်သူ့ထံမှ ဖမ်းဆီးမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ကိန်းဆီး တောင်ပိုင်းနှင့် ဟူနန်နှင့်

ဖူကိန်းဒေသ အချို့ကိုလည်း ပိုင်ဆိုင် နိုင်သည်အထိ ဆိုဗီယက်ဒေသမှာ တိုးခဲ့ ကျယ်ပြန့်ခဲ့သည်။

ထိုနှစ်များအတွင်း တောင်ပိုင်းဒေသတွင် ၎င်းတို့ထက် အင်အား ကိုးဆမျှ ကြီးမားသော ရန်သူတပ်များအား ချူးတေးတို့သည် စစ်ပွဲအမျိုးမျိုး ခင်းကျင်းပြီး အောင်မြင်စွာ တော်လှန်ခဲ့၍ တိုက်ခိုက် နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ နောက် တောင် ပိုင်းမှ အနောက်မြောက်ပိုင်းသို့ ခရီးရှည် ချီတက်ခဲ့ရာတွင်လည်း ချူးတေးသည် ဖူးချွန်တို့ ခေါင်းဆောင်ခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။

ချူးတေးသည် ယခုအခါ အသက် ၅၄-နှစ်ခန့် ရှိနေသည် (အမှန်မှာမူ သူ့ အသက်ကို ဘယ်သူမျှ အတိအကျ ပြောမပြနိုင်ခဲ့) သူသည် သေနတ်ပစ်တော်သူ မြင်းစီးကောင်းသူ၊ လယ်သူမတိုင်းနှင့် ယခုအခါ လက်ထပ်ပြီးသူ ဖြစ်လေသည်။

သူ့ လက်အောက် ငယ်သားများအပေါ် ချူးတေး၏ ချစ်ခင်ပူကား ကျော် ကြားလှသည်။ သူသည် တပ်နီတော် ဦးစီးချုပ် ဖြစ်ခဲ့ပြီးကထဲက သာမန်တပ်နီတော် သားတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဝတ်စားဆင်ယင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ သူ့ တပ်သား များနှင့်အတူ လုပ်ကိုင်စရာရှိသမျှကို ပူးပေါင်း လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဘိနပ်မပါဘဲ ခရီးသွား ခဲ့သည်။ အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်းရဲခြင်းများကို ဘယ်သောအခါမှ မငြီးငြူခဲ့။ သူသည် နေထိုင်မကောင်းခြင်းများလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ချူးတေးသည် တပ်စခန်း များသို့ လှည့်လည်သွားလာရင်း တပ်သားတို့နှင့်အတူ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်ခါ ရင်းရင်းနှီးနှီး စကားပြောသည်။ သူတို့နှင့်အတူ စားပွဲခုံ တင်းနှစ်ရိုက်သည်။ ဘတ်စကက်ဘော ကစားသည်။ တပ်တွင်းရှိ သာမန် စစ်သားလေးတိုင်းသည် သူ၏ မကျေနပ်ချက်များကို စစ်ဦးစီးချုပ်ထံ တိုက်ရိုက် တင်ပြနိုင်သည်။ တင်လည်းတင်ပြခဲ့ သည်။ သူ့ တပ်သားများနှင့် စကားပြောလျှင် ချူးတေးသည် သူ့ ဦးထုပ်ကို ချွတ်ထား တတ်သည်။ ခရီးရှည်ချီတက်ပွဲအတွင်းက သူ့ မြင်းကို ရဲဘော်များအား ပေးပြီး သူကိုယ်တိုင်မူ မိုင်ပေါင်းများစွာကို လမ်းလျှောက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ လမ်းလျှောက် ခဲ့ခြင်းအတွက်လည်း သူသည် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း မဖြစ်ခဲ့ချေ။

Handwritten mark

အပိုင်း-၁၁

ပိုးအန်သို့အပြန်

လမ်းခရီး၏ မတော်တဆ ဖြစ်ပျက်မှုများ

နှင်းရွှီးယားမှ ကျွန်တော်သည် အနောက်တောင်ဘက်ရှိ ကန်စုနယ်တစ်ခုသို့ ခရီးလှည့်ခဲ့လေသည်။

နှင်းရွှီးယားမှ ထွက်ခဲ့၍ ငါးရက်ခန့် ကြာသောအခါ အမှတ် ၁-အပ် အုပ်စုတပ်စွဲရာ ဟိုလိန်းဝန်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် မြင်းစောင်းရှိရာ ကျွန်တော့မြင်းကို ဆွဲသွားသောအခါ မုတ်ဆိတ်မေး ဖြူဖြူရှည်ရှည်ရှိသည့် အထိ အိုတဦးသည် ကျွန်တော့ကို မြင်းစောင်းထဲမှ ထွက်ကြိုခါ ဆလဲပေးသည်။ သူသည် အရောင်မဲ့နေပြီဖြစ်သော စစ်ဝတ်စုံကိုဝတ်၍ ကြယ်နီတပ်ထားသည့် ကပ်လေ စပ်ဦးထုပ်ကို ဆောင်းထားသည်။ အဘိုးအိုသည် သွားများမဲသော သွားဖြူသော အောင် ကျွန်တော့ကိုပြုံးပြလေသည်။

ကျွန်တော်သည် အဘိုးအိုအား တအံ့တဩကြည့်မိ၍ သူ့အပြစ်ကို စုံလင် မေးမြန်းမိသည်။

သူသည် ရှန်စီမှဖြစ်သည်။ တပ်နီတော် ထိုဒေသသို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က တပ်နီ
တော်နှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ့နာမည်မှာ လီ ဖြစ်ပြီး အသက် ၆၄ နှစ်
ရှိလေပြီ။ အသက်အကြီးဆုံး အနိသုရကောင်းအဖြစ် သူသည် ထင်ရှားခဲ့သည်။

လီသည် ဟုန်းတုန်းတွင် ဝက်သားခြောက် ဆိုင်လေးဖွင့်ခဲ့သည်။ သူသည်
အဆမတန် အခွန်ကောက်ခြင်းခံခဲ့ရ၍ ဘုရင်ခံနှင့် အရာရှိများအား ဖကြားစက
ဆဲဆို ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အနိများသူတို့ဆီ လာနေကြောင်း ကြားရ
သောအခါ လီသည် အနိများနှင့် ဆက်သွယ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သူ့ဇနီးမှာ
ဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ သမီးနှစ်ဦးမှာလည်း အိမ်ထောင်ကျကျန်ပြီ။ သူ့တွင် သားမရှိ
ကြီးမားသော အခွန်ပေးနေရသည့် ဝက်သားခြောက်ဆိုင် လေးမတပါး၊ ဟုန်းတုန်း
တွင် သူ့အတွက် သံယောဇဉ် တွယ်တာစရာ ကင်းခဲ့သည်။ ထို့အပြင် လီသည်
ရန်စားလိုသူတဦးဖြစ်၍ မြို့ထဲမှ ထွက်ခါ အနီတို့ထံ အရောက်သွားခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်က တပ်နီထဲဝင်ဘို့ စာရင်းပေးတော့ သူတို့က ကျွန်တော့ကို
ခင်ဗျားဟာ အိုလှပါပြီ။ တပ်နီတော်ရဲ့ ဘဝဟာ ကြမ်းတယ်လို့ ပြောပြတယ်။
ဒီတော့ ကျွန်တော့က ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ဟာ ခြောက်ဆယ်လေးနှစ် မှီနေပြီ၊ ဒါပေမဲ့
ကျုပ်အသက် နှစ်ဆယ်အရွယ်လို့ လမ်းလျှောက်နိုင်တယ်။ သေနတ်လဲ ပစ်နိုင်တယ်။
ဘယ်ယောက်ျားမဆို လုပ်နိုင်တဲ့ အလုပ်ကို ကျုပ်လဲ လုပ်နိုင်တယ်လို့ ပြန်ပြောတယ်။
ဒါနဲ့ သူတို့က ကျွန်တော့ကို သူတို့နဲ့ အတူ ခေါ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ တပ်နီတော်
နဲ့ အတူ ရှန်စီနဲ့ မြစ်ဝါကို ဖြတ်ပြီး ချီတက်ခဲ့တာခု ကန်စုကို တိုက်နေတဲ့ အထိထဲ...”

ကျွန်တော်က သူ့ကိုပြုံးကြည့်ပြီး တပ်နီတော်သား ဘဝဟာ ဝက်သား
ခြောက်ရောင်းသည့် ဘဝထက် သာပါသလား။ တပ်နီတော်ကိုကော သဘောကျ
ပါရဲ့လားဟု မေးကြည့်မိသည်။

“အို...ဟို...ဝက်သား ခြောက် ရောင်းရတဲ့ အလုပ်ဟာ တကယ်တော့
လူစင်စစ်က လိပ်ဘဝမှာ သွားပြီး အလုပ်လုပ်ရတဲ့ လုပ်ငန်းပါဗျာ။ ဒီမှာကတော့
လုပ်ရတဲ့ အလုပ်ဟာ တန်ဖိုးရှိတယ်။ ဆင်းရဲသားရဲ့ တပ်မတော်ဟာ ဖိနှိပ်သူကို
တိုက်ခိုက်နေတယ်။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ ကျွန်တော် တပ်နီတော်ကို တကယ်တ
သဘောကျတယ်။ နှစ်သက်တယ်။ နောက်ပြုံး ခုဆိုရင် ကျွန်တော် စာရေးတတ် ဘတ်
တတ်ပြီ။ ရှန်စီမှာ ကျွန်တော်ခြေဥကန်ဆယ် လေးနှစ် နေခဲ့တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့ကို
ဘယ်သူကမှ စာမသင် ပေးခဲ့ဘူး။ အဲ့ဒီတော့ ကျွန်တော် တပ်နီတော်ကို သဘော
မကျဘဲ နေလို့ ဖြစ်ပါ့မလား...”

နောက်တနေ့တွင် ရှင်စီး အမေရိကန် သာသနာပြု ဆေးရုံးတရပ်မှ ထွက်ပြေး
ခဲ့သော လူငယ်တိုင်းကို တွေ့ဆုံမိလေသည်။ သူသည် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တို့
ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်တို့ အနီတို့ အထဲတွင် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များနှင့်
ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်ဟောင်း အများအပြားကို အမှတ်မထင် တွေ့ဆုံခဲ့ရလေသည်။

ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်အများအပြား၊ ဥပမာချုပ်အင်လိုင်းသည် နိုင်ငံခြား
သာသနာပြု ကျောင်းများတွင် တနှစ်သင်ခဲ့ပြီး အချို့ မှာလည်း တခါက ခရစ်ယာန်
ဘာသာရေး လုပ်ငန်းများကို တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက် ခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။ တပ်နီ
တော်ဆေးတင်၏ အကြီးအကဲ ဒေါက်တာ နယ်ဆင်စူကား တခါက ကိန်းဆီးမက်
သစ်ဆေးရုံတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် အနီများနှင့်အတူ အလုပ်လုပ်နေပြီး
အနီများကို ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ထောက်ခံ အားပေးလျက် ရှိသော်လည်း ကံကြမ္မာကို
ယုံကြည်လက်ခံထားဆဲရှိ၍။ သူသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ မဝင်ခဲ့ချေ။

ကိန်းဆီးတွင် အနီတို့သည် 'ဘုရားသခင် ဆန်းကျင်ရေး' ဝါဒဖြန့်ချိမှုများ
ကို အလွန်အကျွံ လုပ်ခဲ့သည်။ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ၊ ဘုရားရှိခိုး ကျောင်း
များပိုင် နယ်မြေများကို ပြည်သူပိုင် လုပ်ခဲ့သည်။ ဘုန်းကြီးများ၊ မယ်သလရင်များ
တရားဟော ဆရာများအား တိုင်းရင်းသား အခွင့်အရေးများ ဆုံးရှုံးစေခဲ့သည်။
သို့သော် အနောက်မြောက် ဒေသတွင်ကား ဘာသာရေး သည်းခံ မှုများကို
ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အခြေခံဘာသာရေး ယုံကြည်စွာ ကိုးကွယ်ရေးကို လွတ်လပ်စွာ
ပြုလုပ်ခွင့်ပေးသည်။ နိုင်ငံခြားသာသနာပြု မစ်ရှင်များ ပိုင်ဆိုင်မှုများကို အကာ
အကွယ်ပေးခဲ့သည်။ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသည့် မစ်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များကို ဆိုင်ရာ
ဌာနများ သို့ပြန်လာရန် ဘိတ်ခေါ်သည်။

ကွန်မြူနစ်တို့၏ဘာသာရေးဝါဒသစ်အကျိုးကျေးဇူးကိုခံစားရသူ များက
မူ ယူမိဒေသတွင် မြေမြောက်မြားစွာကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ဘယ်လ်ဂျီယန် သာ
သနာပြု မစ်ရှင်ပင်ဖြစ်သည်။ တင်ပိန်းကို အနီတို့သိမ်းပိုက် ပြီးသောအခါ၊ ထိုနယ်
မြေနှင့် ကပ်နေသော ဘယ်လ်ဂျီယမ် သာသနာပြုမစ်ရှင်တို့ပိုင်သည့် နယ်မြေတွင်း
သို့ မဝင်ခဲ့ချေ။ ထို့နောက် အနီတို့က သာသနာပြု ကျောင်းများကို ကာကွယ်
ပေးသည်။ မစ်ရှင်ဘက်မှလည်း ၎င်းတို့နယ်မြေအတွင်းရှိ လယ်သမားများက အနီ
တို့ ဂျပန်ဆန်ကျင်ရေး စည်းရုံးမှုဆင်းခွင့်ပြုရန် သဘောတူညီမှု ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဟိုလိန်းဝန် ပတ်လည်တွင် မကြာခဏဆိုသလို အဖြူတပ်တို့ ဝင်ရောက်
တိုက်ခိုက်မှုများ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဟိုလိန်းဝန်နှင့်များစွာမဝဝေးသောရွာလေး တရွာမှာ
ကျွန်တော် မရောက်မှီနှစ်ညခန့်က စီးနင်းတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ အဖြူ

လူဆိုးတစ်စုသည် အရုဏ်မတက်မီ တဦးတည်းသော ကင်းစောင်ကို သတ်ပြီး အနီစစ်သား ၁၂-ဦးခန့် အုပ်နေသည့် တဲကို မီးရှို့ကြသည်။ စစ်သားများ မီးအတွင်းမှ အလွတ်ထွက်ပြေးကြသောအခါ အဖြူတို့က ပစ်သတ်ပြီး သေနတ်များကို သိမ်းကြသည်။ ထို့နောက် အခြားအဖြူစစ်သား ၄၀၀-ခန့်နှင့် ပူးပေါင်းပြီး ရွာလေးကို လုယက်ဖျက်ဆီးကြလေတော့သည်။ ကျွန်တော် ဟိုလိန်းဝန်မှ ထွက်ခွဲသည့် နေ့က ထိုအဖြူ လူဆိုးများကို သွားရောက် တိုက်ခိုက် အောင်မြင်ခဲ့သည့် အမှတ် ၂၀-တပ်နံတော် တပ်ရင်းမှ တပ်စုတခု ဟိုလိန်းဝန်သို့ ပြန်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရန်သူ သို့ပန်းများကို ဖမ်းဆီးပြီး ပြန်လာသည့် ထိုတပ်ရင်းအား ကျွန်တော်တို့ ဟိုလိန်းဝန်မှ ရှင်ဆီဘက်သို့ အသွားလမ်းတွင် တွေ့ဆုံမိသည်။ ကြိုဆိုပုံများကို တခမ်းတနား ပြုလုပ်ကြသည်။ တောင်သူလယ်သမားများသည် ရွာလမ်းများတဘက်တချက်ဆီတွင် တန်းစီရပ်ရင်း အောင်ပွဲခံများအား ဂုဏ်ပြုကြိုဆိုသည်။ တောင်သူလယ်သမား ရွာစောင့်တပ်သည် သူတို့၏ လှံ များဖြင့် အလေးပြုကြသည်။ လူငယ်တပ်ဦးတို့သည် စစ်ချီသံချင်းများအား သံပြိုင် သံဆိုကြသည်။ အမျိုးသမီးများ၊ ရွာသူ အချောအလှလေးများသည် သူတို့တွင်ရှိသမျှ သီးနှံ များ၊ ရေခွေးများ လက်ဘက်ရည်များကို ယူလာတိုက်ကျွေးကြသည်။ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာသော စစ်သားများ၏ မျက်နှာတွင် အပြုံးရိပ်များ ရှိခဲ့လေတော့သည်။

“ကျွန်တော်တို့ဟာ သို့ပန်းတွေကို ဘယ်တော့မှ မသတ်ကြဘူး”ဟု ကျွန်တော့်အဖေ ဖုချင်ကွဲက ဖမ်းလာသူများကို ကြည့်၍ ပြောပြသည်။ သူတို့ကို ပညာပေးတယ်၊ နောင်တရစေတယ်၊ ဒီလိုနဲ့ သူတို့အများ အပြားဟာ အနီသူရဲကောင်းတွေဖြစ်လာကြတော့တယ်...”။

ပိုးအန်တွင်နေရသည့်ဘဝ

ပိုးအန်သို့ရောက်ပြန်လေပြီ...။

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သော စက်တင်ဘာလ တလလုံးနှင့်အောက်တိုဘာလဝက်အထိ စတဲချခဲ့သော နိုင်ငံခြားရေးရုံးတွင် တည်းခိုရပြန်ပြီ။

ကျွန်တော်သည် 'တရုတ်နိမ့်ပုဂ္ဂိုလ်များ' စာအုပ်အတွက် ကိုယ်ရေးရာဇဝင်များ အပြည့်အစုံ ရထားပြီးပြီ ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်ကျွန်တော်သည် ပိုးအန်မှ ထွက်ခွါသွားရေး အတွက် စိတ်ထဲတွင် စနိုးစနောင့် ဖြစ်နေရသည်။ နန်ကင်းတပ်များသည် ကန်ဂွန်နှင့် ရင်ဆိုင်ဒေသတွင်းသို့ တစ်ဖန်စီမိုဝင်ခါ အင်အား စုဆောင်းနေသည်။ ချန်ကေရှိုတ်သည် အနိမ့်များကို တောင်နှင့် အနောက်ဒေသမှ မောင်းထုတ်ရန် ထိုးစစ်တစ်ခုအတွက် ပြင်ဆင်နေပြီဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် မကြာမီအတွင်း တွက်ခွါနိုင်လျှင် ထွက်ခွါ၊ သို့မဟုတ်ပါက လုံးဝပိုက်ဆံ မှုနှင့်တွေ့ရမည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။ ကျွန်တော်သည် ပိုးအန်မှ ထွက်ခွါသွားရေးအတွက် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးမှုကို ကျွန်တော်သည် စိတ်စောစွာဖြင့် စောင့်မြှော်နေမိသည်။

တရုတ်မြည်ပေ၂၄ကြိမ်နိ

ထိုအတွင်း ပိုးအန်၏ အခြေအနေကား ငြိမ်သက်အေးဆေးလှသည်။ မြို့သူ
မြို့သားတို့သည် မကြာမီအတွင်း ထိုးစစ်နှင့် ကြံ့တွေ့ရမည်ဆိုခြင်းကို အရေးမထား
ဂရုမစိုက်ကြသလိုပင်။

ကျွန်တော်နေထိုင်ရာနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် လေ့ကျင့်ရေး တပ်ရင်း တပ်
သားသစ်များ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ သူတို့သည် တနေလုံး စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုများ
လုပ်လိုက်၊ ကစားခုစားမှုများလုပ်လိုက်၊ သိချင်းဆိုလိုက်နှင့် ရှိနေကြသည်။ အချို့
ညများတွင် ပြဇာတ်များရှိသည်။ အကယ်ဒမီတွင်လည်း ဗိုလ်လောင်း များသည်
တနေ့လျှင် ဆယ်နာရီ ကြိုးကြိုးစားစားလေ့လာသင်ကြားမှုတို့ကို ပြုလုပ် နေကြ
သည်။ လူထုပညာရေး စနစ်သစ်များလည်း မြို့တွင်းတွင် ပြုလုပ်နေသည်။

ကျွန်တော့်အနေနှင့်လည်း မြင်းစီး၊ ငှက်ပျံ၊ တင်းနစ်ကစားခြင်း တာဝန်
များ အားလပ်လျက်ရှိလေသည်။ တင်းနစ်ပွဲများကား အကြိတ်အနယ် ရှိလှသည်။
မိတ်ဆွေသစ် များလည်းတိုးခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အနက် တိုက်ပွဲတခုတွင် လက်တဘက်
ပြတ်ခဲ့သော နိုင်ငံရေးမှူး ရှယားကား စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသည်။

ရှယားသည်ဟုနန်နယ်မှ “မီးရထားလုပ်သားဟောင်းတဦး” ဖြစ်သည်။ သူသည်
အနီတို့နှင့်ဆက်သွယ်ပြီး မော်စကိုသို့ သွားခဲ့သည်။ မော်စကိုတွင် သုံးနှစ်ခန့် ပညာ
သင်ကြားရင်း ရုရှား ရဲဘော်မတဦးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ တခါတရံတွင် သူ့လက်
တဘက် ပြတ်နေ၍ သူ့ဇနီးနှင့် ပြန်တွေ့ချိန်တွင် သူ့ဇနီးက ကွာရှင်းခြင်း ပြုမည်
လောဟု စိုးရိမ်မှု ဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှယားက အဖြူ ကမ္ဘာသို့ ကျွန်
တော်ပြန်ရောက်လျှင်၊ သူ့အတွက် လက်တဘက် ပို့ပေးရန် ကျွန်တော့်ကို
တဖွဲ့မှသာခဲ့သည်။

ရှယား၏ တောင်းဆိုမှုကား အခြား မဖြစ်နိုင်သော တောင်းဆို မှုများနှင့်
အတူ ရှိခဲ့သည်။ သူတို့ဒေသသို့ အရာဝတ္ထုများပို့ရန်မှာ မလွယ်ကူရိုး အမှန်ပါ။
ရှူဟိုင်းတုန်းကလည်း သူ့အတွက် သွားတုများပို့ပေးရန် မှာခဲ့လေသည်။

ရုရှားလွှမ်းမိုးမှု

တရုတ် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ရုရှားကွန်မြူနစ်ပါတီ ဆက်သွယ်ရေး၊ သို့မဟုတ် ကူမင်တန်နှင့် ဆက်သွယ်ရေး၊ သို့မဟုတ် ဆိုဗီယက် ယူနီယံနှင့် ဆက်သွယ်ရေးတို့ကို လက်ခံသွင်း မရေးမိပါက ဤစာအုပ်သည် ပြည့်စုံ လုံလောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟု ယုံကြည်မိသည်။ တရုတ်တော်လှန်ရေး ရာဇဝင်၏ ထင်ရှားမှု အချက်အလက် များလည်း ပေါ်လွင်လိမ့်မည် မထင်မိပေ။

လွန်ခဲ့သော ၁၂-နှစ်ခန့် ကထဲက ရုရှားတို့သည် တရုတ်များအပေါ် အထူး သဖြင့် ပညာတတ် တရုတ်လူငယ်ပိုင်းအပေါ် လွှမ်းမိုးခြင်း ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကား သေ ချာသည်။ တရုတ်တို့၏ လူမှု ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ပြဿနာများအပေါ် တွေးခေါ်မှုတို့တွင် ရုရှားတို့သည် ပြင်ပမှ စိုးမိုး စွက်ဖက်ခဲ့သည်။

(တရုတ်ပြည် မည်သည့်နေရာတွင်မဆို လူငယ်တို့သည် နိုင်ငံရေး ယုံကြည် ချက် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ရှိခဲ့လျှင် မာ့ကစ်ဝါဒရေးရာသည် သူတို့အတွက် မရှိမဖြစ်၊ မသိမဖြစ်သော ဝါဒတရပ် အနေဖြင့် တည်ရှိခဲ့သည်။ ဘာသာရေးနှင့် အတွေး

အခေါ်တို့တွင် မာ့ကပ်ဝါဒက အစားထိုးဝင်ခဲ့သည်။ တရုတ်လူငယ် များအဘို့
လိန်ကား လုံးဝ ကိုးကွယ်လေးစားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ စတာလင်ကား ထင်ရှား
သော နိုင်ငံခြား ခေါင်းဆောင်တဦး၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကား အနာဂတ် တရုတ်
လူမှုအဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် ဖွဲ့ပြုစွာ လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ဝါဒရုရှား စာပေများ
ကား လူ့ဘဝအများဆုံး စာပေများအဖြစ် တည်ရှိခဲ့သည်။ ဥပမာ လူမှုဆက်ဆံရေး
တော်လှန်ရေးသမားဖြစ်သည့် လူချွန်၏ စာပေများထက် ဂေါ်ကိ၏ စာပေများကို
တရုတ်လူငယ်တို့က အဘတ်များခဲ့လေသည်။)

ထိုလွမ်းမိုးမှုများ အားလုံးနှင့်ပတ်သက်၍ ထူးခြားသော မှတ်သားထိုက်
သည့် အကြောင်းအရာတရပ်ရှိနေသည်။ ထိုအချက်ကား အမေရိကန်၊ အင်္ဂလန်၊
ပြင်သစ်၊ ဂျပန်၊ ဂျပာပန်၊ အီတလီနှင့် အခြားအရင်းရှင်နှင့် နယ်ချဲ့နိုင်ငံများသည်၊
ထောင်ပေါင်းများစွာသော နိုင်ငံရေးသမားများ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် စီးပွားရေးဝါဒဖြန့်
သမားများ၊ သို့မဟုတ် သာသနာပြု မင်္ဂလာအဖွဲ့များကို တရုတ်ပြည်တွင်းသို့ စေ
လွှတ်ခဲ့သော်လည်း၊ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာ ကထက် တရုတ်ပြည်တွင်း ရုရှား
စာသင်ကျောင်း၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း၊ တကျောင်းမှ မရှိခဲ့ခြင်းနှင့် မာ့ကပ်နှင့် လိန်
ဝါဒများကို ဆွေးနွေး ဝေဖန်နိုင်သော အဖွဲ့အစည်းတစ်ဖွဲ့ မရှိခြင်းပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ဆိုဗီယက် ဒေသများမှ တပါး၊ ရုရှားတို့၏ လွမ်းမိုးမှုသည် အများအားဖြင့်
သွယ်ဝိုက်သော နည်းများဖြင့် တစိတ်စိမ် ဝင်ခဲ့သည်။ ထိုမျှသာမက ရုရှား၏ လွမ်း
မိုးမှု ဆန့်ကျင်ရေးများကို ကူမင်တန်တို့သည် အကြောက်အကန် ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။
သို့သော်လည်း ထိုပီနိုစတိုမိုအောက်တွင် နေထိုင်ခဲ့သူများသည် အရင်းရှင် ခရစ်ယာန်
လွမ်းမိုးမှုများ စုပေါင်း ထားခြင်းထက်၊ မာ့ကပ်ဝါဒ၊ ရုရှား တော်လှန်မှုနှင့်
ဆိုဗီယက် ယူနီယံ တို့၏ အောင်မြင်မှုများက၊ တရုတ် ပြည်သူ့လူထုအပေါ် ပို၍
နက်ရှိုင်းစွာ လွမ်းမိုးခြင်းပြုကြောင်းနှင့် အငြင်းပွားခဲ့ကြသည်အထိ ရှိခဲ့သည်။

ကူမင်တန်တို့ ချောက်လှန့် ဝါဒဖြန့်မှုများနှင့် ဆန့်ကျင်၍၊ ရုရှားများ၏
လွမ်းမိုးမှုသည် တရုတ် ဆိုဗီယက်လှုပ်ရှားမှုများတွင် တိုက်ရိုက်ပါဝင်သည့် ဆိုဗီယက်
သဘောတရား ရေးရာနှင့် ယုံကြည်မှု စိတ်ဓါတ်တို့ဖြင့် သိမ်းသွင်းခြင်းသာ ဖြစ်
ကောင်းဖြစ်ပေမည်။ တရုတ်တို့အတွက် ဆိုဗီယက် ယူနီယံ မှာ 'စံနမူ' ထားအပ်
သည့် တိုင်းပြည်အဆင့်တွင် ရှိနေသည်။ ရုရှားသည် ယုံကြည်မှုနှင့် မြော်လင့်မှုအတွက်
နည်းယူ ထိုက်သူများလည်း ဖြစ်သည်။ ရုရှားတို့ကလည်း တရုတ် တော်လှန်ရေး
တွင် သီးခြား ကင်းလွတ်မှုမရှိကြောင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ယုံကြည်ထားကြသည်။

ရုရှားပြည်မှာသာမက တကမ္ဘာလုံးရှိ ရာပေါင်းများစွာသော လူသားများသည် သူတို့ တော်လှန်ရေးကို တောင့်တနေကြသည်။ ယခင်ကအစွဲနှင့်ယဉ်ကျေးစွာ ပေးအပ်လာလျှင် သူတို့ကဲ့သို့ပင် တော်လှန်ပုန်ကန်မှုများ ပြုလုပ်လျှင်မဖြစ်ပေ။ ထရုတ်နီတို့က နားလည် စွဲမှတ်ထားကြသည်။

မာ့ကပ်စ်နှင့် အိန်ဂျယ်တို့ လက်ထက်ကလေးပညာများတွင် တိုင်းပြည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ဘဲသော စကားမှာ၊ ဟိုခေတ်ဟိုအခါက မရှိတော့ဘဲ၊ မရှိတော့ဘဲပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ယနေ့ တရုတ်ကွန်မြူနစ်တို့ကား သူတို့၏ ဖခင်နိုင်ငံပိုင် မဟာမိတ် မြောက်ပြားစွာမှာ ဆိုဗီယက် ယူနီယံ တွင် ရှိနေသည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။ ထိုယုံကြည်ချက်များကား သူတို့၏ ကြံ့ခိုင်မှု စိတ်ဓါတ်နှင့် တော်လှန်ရေး အင်အားစုတို့ကို များစွာ အထောက်အကူပြုခဲ့လေသည်။

“တရုတ်ပြည်ရှိ ဆိုဗီယက် အစိုးရသည် ကမ္ဘာ့ဆင်းရဲသား လူတန်းစား အဖိနှိပ်ခံ တိုင်းပြည်များနှင့် ပူးပေါင်း စည်းရုံးရန် အဆင်သင့်ရှိသည်” ဟူ၍ ပထမဆုံးအကြိမ်မြောက် တရုတ်ပြည်လုံးဆိုင်ရာ ဆိုဗီယက် ကွန်ဂရက်တွင် ကျေညာခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။ “ထို အပြင်ဆင်းရဲသား လူတန်းစားဟို၏ အာဏာရှင်နိုင်ငံ ဆိုဗီယက် ယူနီယံ နှင့်လည်း မဟာမိတ်အဖြစ် သစ္စာရှိစွာ ဆက်ဆံသည်”။

တရုတ်ကွန်မြူနစ်များကို မသိခဲ့သော အနောက်နိုင်ငံတို့အဘို့ အသက်ပါစကားလုံးများသည် ဆိုဗီယက် ယူနီယံကို မည်ကဲ့သို့ တန်ဆာဆင် မြှင့်တင်ပေးခဲ့ကြောင်း မသိခဲ့ကြချေ။

သို့သော် ကျွန်တော့ အနေနှင့်မူ သိခဲ့သည်။ နားလည် ခဲ့သည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆိုဗီယက် ယူနီယံနှင့် မဟာမိတ်ပြုခဲ့ခြင်းသည် တရုတ်နီများ၏ စိတ်ဓါတ် ကြံ့ခိုင်မှု ရရှိစေရန် အရေးကြီးသော လုပ်ရပ်ပင်ဖြစ်လေတော့သည်။

နိုင်ငံခြားသားဝါဒ ဆန့်ကျင်ရေးဝါဒအရ အနီတို့သည် သူတို့ ဒေသတွင် ကျွန်တော့ကိုဆန့်ကျင် ခဲ့မှုများတကြိမ်တခါမျှ မတွေ့ခဲ့ရချေ။ သူတို့သည် အရင်းရှင် ဆန့်ကျင်ရေး၊ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးသမားများ လုံးဝဖြစ်လာကြသည်။ သူတို့သည် အမေရိကန်အရင်းရှင်ကို၎င်း၊ ဥရောပအရင်းရှင်ကို၎င်း၊ ဆန့်ကျင်ကောင်းဆန့်ကျင်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ထိုဆန့်ကျင်မှုသည် တရုတ်မြေပိုင်ရှင်များ၊ သို့မဟုတ် ရှန်ဟဲအရင်းရှင် များအား ဆန့်ကျင်မှုထက်၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း အင်အားလျော့နည်း မည်ကား သေချာသည်။ လူမျိုးရေးခွဲခြားမှု စိတ်ဓါတ်ကို သူတို့သည် တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ရှားကြသည်။ သူတို့၏ ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး လှုံ့ဆော်မှုတို့တွင်ပင်လူမျိုးရေး အခြေခံချက်ဖြင့် တိုက်ရိုက်စည်းရုံး လှုံ့ဆော်ခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ စည်းရုံးလှုံ့

ဆော်ရာတွင် အနိမ့်များက သူတို့သည် ဂျပန်စစ်ဝါဒီများအရင်းရှင်များနှင့်အခြား
ဖိနှိပ်သူများကို ဆန့်ကျင်ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဂျပန်ပြည်သူ
လူထုမှာ သူတို့၏ မဟာမိတ် တပိုင်းဖြစ်ခဲ့လေတော့သည်။ ထိုသို့ လူမျိုးရေး အယူ
သီးမှုများမှ ယှဉ်ပြိုင်မှုဝါဒကိုအနိမ့်တို့ လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းကား၊ တရုတ်နိုင်ငံ
ဆောင်များ ရုရှားတွင် သင်ကြား လေ့လာမှုများ ပြုခဲ့ခြင်း၏ အဓိက
အကြောင်းအရာ တရပ်အနေနှင့် ပါဝင်ခဲ့သည်။

တရုတ်တို့သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဝါဒနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားမှု
ရှိကြောင်း၊ စပိန်ပြည်တွင်းစစ်ပွဲ အခြေအနေ များကို လိုက်နာမှုအရ သိရသည်။
စပိန်ပြည်တွင်း စစ်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းစာ များတွင် ကျေညာချက်
များ ထည့်သွင်းခြင်းသည် ဆိုဗီယက်ကျေးရွာ ဆွေးနွေးပွဲခန်းမများ၏ နံရံများ
တွင် ထိုကျေညာချက်တို့ကို ကပ်ထားသည်။ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာအရောက်ပေးပို့
ကျေညာသည်။ စပိန် ပြည်တွင်းစစ်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ ထင်ရှားသော အချက်အလက်
အကြောင်းအရာများကို တရုတ်နိုင်ငံရေးဌာနက အထူး သင်တန်းများဖွင့်လှစ် သင်
ကြားပေးခဲ့သည်။ စပိန်မှ ပြည်သူ့တပ်ဦးနှင့် တရုတ်မှ ညီညွတ်ရေးတပ်ဦး တို့ကို
နှိုင်းယှဉ်ခဲ့သည်။ နယ်လူထု ဆွေးနွေးပွဲများကိုဆင့်ခေါ် စေခဲ့သည်။ ဆန္ဒပြပွဲများကို
လုပ်စေခဲ့သည်။ ပြည်သူ့ဆွေးနွေးပွဲများ ကျင်းပစေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဝေးလံ
သော တောင်တန်းများတွင် နေထိုင်သည့် အနီလယ်သမားများသည် အဘိဆီးနီး
ယားကို အိတ်တီတို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခဲ့ပုံ၊ စပိန်ကိုဂျာမန်နှင့် အိတ်တီတိုပေါင်း
ထိုးစစ်ဆင်ပုံ၊ ထိုနိုင်ငံများမှာ ၎င်းတို့ရန်သူ ဂျပန်၏ ဖက်ဆစ် မဟာမိတ်များ ဖြစ်ပုံ
စသည်တို့ကို အခြေခံမျှ နားလည်ထားကြောင်း သိရ တွေ့ရသောအခါ အံ့ဩခြင်း
ဖြစ်မိခဲ့ရသည်။

တင်းကြပ်သော ကွန်မြူနစ်တို့၏ စည်းရုံးရေးနှင့် နည်းလမ်း များသည်
ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှု ပုဂ္ဂလိက မဆန်ရေးတို့ကို အားပေးခါ၊ တရုတ် မာကစ်
ဝါဒီများ ပေါ်ထွန်းစေခဲ့သည်။ အနီတို့၏ နိုင်ငံရေး လှုပ်ရှားမှုတွင် ပုဂ္ဂလိကဆန်မှု
ကား အဖြူသွေးစည်းရေးပင် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ကွန်မြူနစ်တို့လောကတွင် ငြင်းခုံမှုများ၊ မကြေနှပ်မှုများ၊ အချင်းချင်း
သဘောထားကွဲပြားမှုများ ရှိခဲ့သည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုမကျေ
နှပ်မှု၊ သဘောထားကွဲပြားမှုတို့ကား ပါတီကို၎င်း၊ တပ်နီတော် ကို၎င်း အစဉ်
တာဝန်ထိခိုက်နစ်နာ ချို့ယွင်းခြင်း မဖြစ်စေခဲ့ချေ၊ ထိုပြောစမှတ် ပြုလောက်သည်

‘တရုတ်မဆန်သော’ စည်းလုံး ညညှပ်မှု ပြုလုပ်ခဲ့လေတော့သည်။

ချန်ကျော်သည် ကုမင်တန်ပါတီတွင်းတွင် ၎င်း၏ပြိုင်ဘက်များကို သင် နှိပ်ချသကဲ့သို့ အနီတို့၏ စစ်ရေးနှင့် နိုင်ငံရေး အင်အားများ ပျက်ပြား ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုသို့ဆောင်ရွက်မှုများမှာ အရေးမရှိဘဲ ဥပမာ-လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းက တရုတ်ကွန်မြူနစ်များ နှစ်ခြမ်းက ရန် ရည်ရွယ်၍ တေးလင်၊ တရော့စကီးအုပ်စုများကို နှန်ကင်းက ဖန်တီးပေး သည်။ ထရော့စကီး ဘက်တော်သား ဆိုသူတို့မှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည် အထူး သူတို့သည် ကိတ်ကျိုးရှာသမားများ၊ သစ္စာဖောက်များသာ ဖြစ်ခဲ့၍ ကျန်ပြား ပါပါတီကို လုံခြုံအောင် မည်သို့မျှ မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ချေ။

အနီတို့သည် တရုတ် လောကဝတ်ဟု ခေါ်ဆိုနေသည့် အရင်းရှင်မင်း များ၏ အကျင့်ဆိုး၊ ယဉ်ကျေးမှုဆိုးတို့ကို စွန့်ပယ်ခဲ့သည်။ သူတို့၏ နိုင်ငံရေး နှင့် ယဉ်ကျေးမှု ရေးရာ၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုရေးရာများ လိုက်နာကျင့်သုံးမှုကို ရှေးတရုတ်တို့၏ ထုံးစံများနှင့် လုံးဝမီလာ ဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။ သူတို့က အလင်းသည်၊ သွယ်ဝိုက်မှုမရှိ၊ ရိုးသားသည်၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလုံ့မရှိ၊ သိပ္ပံနည်းကျကျ တွေးခေါ်မှုမရှိသည်။ သူတို့နှင့်အတူတကွ နေခဲ့ရသော အချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် ကျွန်တော့် တိုင်းသူ ပြည်သားများနှင့် နေထိုင်ရသလိုရှိခဲ့သည်။ သူတို့ နေထိုင်ရသည်မှာ မည်သည့် တင်းကြပ်မှုမရှိ၊ စိတ်မှာလည်း လွတ်လပ် မှပေ ခဲ့သည်။

အနီတို့သည် ဆိုဗီယက် ယူနီယံအပေါ် မြင်ပြင်း ကပ်လောက်စွာ လေးစားယုံကြည်မှုပြုရင်း၊ တဘက်တွင်လည်း သူတို့သည် နိုင်ငံရေး စိတ်သန်းများ စည်းတည်ထောင်သူများနှင့် စည်းရုံးမှုများကို မိတ်ဆက်ခြင်း သည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။ တပ်နီတော်ကို ရုရှားတပ်မတော် ကဲ့သို့ မှ တည်ဆောက်ထားသည်။ ရုရှားတပ်မတော်ထံမှ ရရှိသော အထူးအပြု များ စစ်ရေးစစ်ရာ နည်းပရိယာယ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ လူမှု အဖွဲ့အစည်း တို့ အများအားဖြင့် ရုရှား ဗိုလ်ချုပ် ဝါဒမှ ချမှတ်ပေးသော ပုံစံအတိုင်း လုပ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အနီတို့၏ သီချင်းအများ အပြားမှာ ရုရှား တေးသီ သွင်းထားသည်။ ထိုသီချင်းများကိုလည်း ဆိုဗီယက်ဒေသ တို့တွင်သာ က သုံး သိဆိုခြင်းပြုခဲ့ကြသည်။

တရုတ်ပြည်ပေါ်မှကြယ်နီ

အနောက်နိုင်ငံတို့မှ ပုံ တူကူးယူမှု၊ မှီငြမ်းမှုများကား တရုတ်ဘို့၏ အရင်း
ရှင် ကမ္ဘာတွင်သာ ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် အနိတိုသည် ရုရှားများထံမှ လူငယ်ရေး
ရာ စည်းရုံးမှုများအတွက် ပုံ တူကူးနေချိန်တွင် ချန်ကေရှိတ်သည် မိုးကြဲတိုက်ခိုက်
ရန် အီတလီဗုံးကြဲလေယာဉ်ပျံများကို အသုံးပြုခဲ့သည် သာမက၊ အနိဆန်ကျင်ရေး
လှုပ်ရှားမှုများ ပြုလုပ်ရန်၊ ဝိုင်-အမ်-စီ-အေ နှင့် ကား ကမ်းလှမ်း တောင်းဆိုခဲ့လေ
တော့သည်။

တရုတ်နိဗ္ဗိတိကိစ္ဆတ်ဆက်ခြင်း

ပိုးအန်မှ မထွက်ခွာမီ စိတ်ဝင်စားဘူးဟု ဆိုသော်လည်း အောက်တို့ဘာလ ၉-ရက်နေ့တွင် ကန်စု မဟာနိဗ္ဗိတိကိစ္ဆတ် ကန်တော်တို့ထံ ရောက်လာသည်။ ထိုသတင်းက တရုတ်အစိုးရ၏ အစီအစဉ်အရ ဆောင်သည့် တပ်နီတော်နှင့် ၅၅၂ ဟိုင်းတန်တို့က တရုတ်အစိုးရ၏ အစီအစဉ်အရ အရှေ့မြောက် ဒေသတစ်ခုလုံးကား အစီအစဉ်အရ တပ်နီတော်သည် ကန်စု အနောက်မြောက်ပိုင်းသို့ အစီအစဉ်အရ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

တပ်နီတော် တပ်ရင်းများ အစီအစဉ်အရ တပ်နီတော်တို့သည် တွင် အင်အားတောင့်တင်းစွာဖြင့် တရုတ်အစိုးရ၏ အစီအစဉ်အရ ဝတ်စုံများ ချုပ်ပေးရန် ပိုးအန်နှင့် တရုတ်အစိုးရ၏ အစီအစဉ်အရ ရောက်ခဲ့သည်။ အောင်မြင်မှုများအတွက် တရုတ်အစိုးရ၏ အစီအစဉ်အရ အောင်ပွဲများ ပျော်ရွှင်ပွဲများ ဖြစ်တည်စေရန်အတွက် တရုတ်အစိုးရ၏ အတွက် စိတ်ချသော ယုံကြည်မှုများ ဖြစ်တည်စေရန်အတွက် တရုတ်အစိုးရ၏

တရုတ်ပြည်၏ နယ်ပယ်အများအပြားကိုသိမ်းပိုက်ခဲ့လေပြီ။ တစ်သား ၁,၀၀၀,၀၀၀
ခန့် ရှိသည်။ တုန်ပိုးတပ်မတော်မှာလည်း သူတို့ကိုထောက်ခံခါ မကြာမီ ဗဟာမိတ်
ဖွဲ့မည်ဟု မြော်လင့်ထားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ ညီညွတ်ရေး တပ်ဦးဖွဲ့ရန်
အကြံပေးချက်များကို နန်ကင်းအစိုးရသည် မကြာမီ လက်ခံရမည် အခြေအနေ
တွင် ရှိနေပြီဟုလည်း အနိတိုက ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

ဒုတိယ စိတ်ဝင်စားဘွယ်အဖြစ်ကား မော်စီတုန်းနှင့် ထပ်မံ တော့ဆုံး
နှေးရခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ဆုံးနှေးရာတွင် မော်သည် ပထဆုံး အနေဖြင့်
ကွန်မြူနစ်တို့သည် ကူမင်တန်များနှင့် အခြေခံအားဖြင့် မြိမ်းချမ်းလိုကြောင်း၊
ဂျပန်အားတိုက်ခိုက်ရန် ပူးပေါင်းမည် ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို ပြောပြလေသည်။ ထို
အချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ဩဂုတ်လကထဲက နန်ကင်းထံ
ကျေညာ ကမ်းလှမ်းခြင်းပြုခဲ့သည်။ ထိုဝါဒသစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းလင်းပြရန်
ကျွန်တော်က မော်ကို တောင်းပန်ခဲ့လေသည်။

“ပထမဆုံး ပြောရရင်တော့ ဂျပန်ရဲ့ ကျူးကျော်မှုဟာ စိုးရိမ်စရာ အခြေ
အနေ ရောက်နေလို့ဘဲ” ဟူ၍ မော်ကရှင်းပြသည်။ “ဒီကျူးကျော်မှုဟာ တနေ့
ထက် တနေ့ အခြေအနေ ဆိုးဝါးလာခဲ့တယ်။ အဲဒီကျူးကျော်မှု အန္တရာယ်
ခုထက် ကြီးထွားမကျယ်ပြန့်လာမီ ကျွန်တော်တို့ တရုတ် လက်နက်ကိုင်တပ်တွေ
အားလုံးဟာ စည်းလုံးညီညွတ်မှဖြစ်မယ်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီအပြင် တရုတ်ပြည်မှာ
အခြားပါတီတွေရဲ့ အင်အားစုတွေရှိနေတယ်။ အင်အား အတောင့်တင်းဆုံးကတော့
ခင်ဗျားသိပြီးတဲ့အတိုင်း ကူမင်တန်ပါတီဖြစ်တယ်။ အဲဒီကူမင်တန်ပါတီရဲ့ ပူးပေါင်း
မှုမရှိဘဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်ရှိအင်အားဟာ ဂျပန်ကိုစစ်ပွဲမှာ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်
နိုင်တဲ့ အများကြီးခဲယဉ်းနေတယ်။ နန်ကင်းဟာ ဂျပန် ဆန့်ကျင်ရေးမှာ ပါဝင်
ရမယ်။ ကူမင်တန်နဲ့ ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ တရုတ်ပြည်မှာ အင်အား အစောင့်
တင်းဆုံး ပါတီတွေဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ အဲဒီအင်အားစု နှစ်ရပ်ဟာ ပြည်တွင်းစစ်ကို
ဆက်လက်ဆင်နွှဲနေကြမယ်ဆိုရင် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုအတွက် စိတ်ပျက်
စရာကောင်းတဲ့ အခြေအနေမျိုးကို ရောက်ရမှာ သေချာတယ်။”

“ဒုတိယအချက်ကတော့၊ ၁၉၅၃-ခု ဩဂုတ်လ ကထဲက ဂျပန်ကို ဆန့်
ကျင်တဲ့အတွက် တရုတ်တပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ ပါတီတွေအားလုံး စုဆောင်း ဆောင်
ရွက်တဲ့ တဖွဲ့ ကျွန်တော်တို့က တောင်းဆို တိုက်တွန်းခဲ့တယ်။ အဲဒီ အစီအစဉ်
အတွက် တရုတ်ပြည်သူလူထုဟာ ထောက်ခံမှု ပေးခဲ့ကြတယ်။ ကူမင်တန်တွေ ကျွန်
တော်တို့ကို ဆက်လက် တိုက်ခိုက်နေပေမဲ့ လူထုရဲ့ဆန္ဒဟာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ရှိနေကြတယ်။”

“တတိယ အချက်ကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ ပါးစပ်ကနေ အပြစ်တင်
ဆောင်တွေ အပါဝင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုမိမိမိမိ အတိုင်းပင် အပြစ်တင် ပြုမိမိ
ကွန်မြူနစ်ပါတီ ပူးပေါင်းရေးကို အတည်အကျအတိုင်း အတည်အကျ
နိုင်မှုကြောင့်၊ ဒီကနေ့ နန်းထက်မတိုင်မီ အတည်အကျအတိုင်း အတည်အကျ
ရေး အင်အားစုတွေ ပိုနေပြန်လေ...”

“အဲဒါတွေကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုမိမိမိမိ အတိုင်းပင် အတည်အကျ
အခြေအနေတွေဘဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီပေမာ့ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း
ရွက်မှုနဲ့ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး ကွန်မြူနစ်ပါတီ အတည်အကျ
တာဝန်ရှိခဲ့တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း အတည်အကျ
တော်တို့က လျန်ဆန်ကျင်ရေးလုပ်ငန်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျ
သတ်မှတ်ထားတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း အတည်အကျ
ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရ တည်ဆောက်ပေးဖို့၊ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျ
အဲဒီအစိုးရရဲ့ အဖိုက် လုပ်ငန်းတွေကတော့ ဒီမိုကရက်တစ်အစိုးရ
ရမယ်၊ လူထု လက်ခံလိုအားတဲ့ ပြုမိမိမိမိ အတိုင်းပင်
စီးပွားရေး တိုးတက်မှုအတွက်လဲ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း
ဖြစ်တယ်...”

“ဒါကြောင့်မို့ ပါးစပ်ကနေ အပြစ်တင် ဆောင်တွေ အပါဝင်၊
ဆန်ကျင်ရေး အစိုးရရဲ့ စည်းရုံးရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျ
နေကြခြင်းဖြစ်တယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း
တရုတ် ဆိုဗီယက်တွေကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း
မယ်...”

“ခင်ဗျားဆိုလိုချင်တာက ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း
တွေ့ကို ဆိုဗီယက်အသံတွေမှာ ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း
ကျွန်တော်က မေးသည်။

မော်သည် တို့က ပြုမိမိမိမိ အတိုင်းပင် အတည်အကျ
ယက်ဆင်၏ ဆန္ဒများကို အတည်အကျအတိုင်း အတည်အကျ
လှန်ရေးအတွင်းက ကျွန်ုပ်တို့ အတည်အကျအတိုင်း အတည်အကျ
ထူထောင်ရေးအတွက် ပြုမိမိမိမိ အတိုင်းပင် အတည်အကျ
တိုင်းပြည်များနှင့် အတည်အကျအတိုင်း အတည်အကျအတိုင်း

စည်းလုံးရေးနှင့်၊ တရုတ်အလုပ်သမား လူ့တန်းစားအတွက် အခြေခံ ကာကွယ်မှုများ ပေးရေးဆိုသော မှုသုံးချက်ကို ဖြည့်စွမ်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

“တကယ်လို့ အဲဒီ မှုသုံးချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကူမင်တန် ပါတီထံမှာ လုပ် နိုင်ကြမယ်ဆိုရင်...” ဟု မော်က ဆက်လက် ပြောပြသည်။ “ကျွန်တော်တို့တာ သူတို့ကို ထောက်ခံအားပေးအောင် အသင့်ရှိတယ်။ ခန့်ကံပြီး ၁၉၂၅-ခုနှစ်တွေ တိုးကလို့ နယ်ချဲ့သမားကို ကွန်းလွန်တိုက်ခိုက်ဖို့ ညီညွတ်ရေး တပ်ဦးဖွဲ့မယ်။ အဲဒီ နည်းလမ်းသာ ကျွန်တော်တို့ တမျိုးသားလုံးကို ကယ်ဆယ်ခြင်း ပြုနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားတယ်...”

“ခင်ဗျားတို့ အကြံပေးချက်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ အရေးတကြီး အကြောင်း အချက်တွေကော ရှိသေးသလား...” ဟု ကျွန်တော်က စုံစမ်းကြည့်သည်။

“အရေးအကြီးဆုံး အကြောင်း တွေကတော့၊ ဂျပန်ရဲ့ တဘက်သတ် တောင်းဆိုမှုသစ်တွေဘဲဖြစ်တယ်...” ဟု မော်က ရှင်းပြသည်။ “အဲဒီမတရား တောင်း ဆိုမှုတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အနာဂါတ်မှာ ဂျပန်ကိုတော်လှန်တိုက်ခိုက်ဖို့ လူများစုက လိုလားထောက်ခံနေကြတယ်။ အဲဒီသဘောတွေဟာ နန်ကင်း အရာရှိတွေထံမှာ တောင် လှုပ်ရှားစပြုနေတယ်...”

“အခုဆိုရင် ဆွေးနွေး စေ့စပ်မှုတွေတောင် ပြုလုပ်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လဲ နန်ကင်းအနေနဲ့ ဂျပန်ကို ဆန့်ကျင်ရေး လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကွန်မြူ နစ်ပါတီက နားလည်ထားတယ်။ ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် လိုအပ်တဲ့ နေရာတွေမှာ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ဖို့တော့ ကွန်မြူနစ်ပါတီဘက်က အသင့်ရှိတယ်။ တကယ်လို့ ချန်ကေရှိတ်ဟာ ပြည်တွင်းစစ်ကို ဆက်လက်ပြီး ဆင်နွှဲချင်တယ်ဆိုရင်လဲ တပ်နီ တော်ဟာ ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ရှိနေတယ်...”

လက်တွေ့အနေဖြင့်လည်း မော်သည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဆိုဗီယက် အစိုးရနှင့် တပ်နီတော်သည် ပြည်တွင်းစစ်ကို ရပ်စဲလိုကြောင်း၊ နန်ကင်း အစိုးရကို လက်နက် နည်းဖြင့် ဖြုတ်ချရန် မလိုလားကြောင်း ကျေညာခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။

ထိုမျှသာမက မော်က အကယ်၍ ပူးပေါင်းမှုတင်၊ တပ်နီတော်နှင့် ကွန်မြူ နစ်ပါတီ၏ အခြေခံ အကြောင်းအချက်များ၊ အဆင့်အတန်းများကို မထိခိုက်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဖြုပြင် ပြောင်းလဲမှုများ လုပ်ပေးကောင်း လုပ်ပေးမည်ဟု အရိပ်အမြွက် ပြောပြခဲ့သည်။ ထို့ ကြောင့် လိုအပ်မည်ဟုဆိုလျှင် တပ်နီတော်ကို အမျိုးသား တော်လှန် မှုတပ်မတော်ဟူသော အမည်ကို ပြောင်းမည် ‘ဆိုဗီယက်’ ဆိုသော အမည် များကို ဆက်လက် အသုံးမပြုတော့၊ ဂျပန်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်ဆင်မှုများ လုပ်

နေသည့် ကာလအတွင်းတွင် လယ်ယာရေးရာ ဝန်ထမ်းများ၏ အကျိုးအမြတ်များကို အာဇာနည်
စသော အစီအစဉ်များရှိသည်ဟု သိရသည်။

ပါတီနှစ်ခု “ပြန်လည်လက်ထပ် ထိရောက်မှု” အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်
သော တောင်းဆိုမှုတရပ်အနေဖြင့် တပ်မတော်၏ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည်
နိုင်အောင် များနေသော ပြည်တွင်းစစ် စစ်ရေးရာကို ချုပ်ကိုင် ပြုလုပ်ရန်
တန်းလှန်ရေးအတွက် ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြုလုပ်ရန် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်
လူတန်းစား အသီးသီး၏ နှလုံးသားဝယ် ရှိကြောင်း ပြောကြားသည်။

x x

အနီတို့နှင့် လေးလင်ကြွေးမြှား နေပုံကို ပြောရာတွင် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ရန်
လတ်တိုင် အပြုကမ္ဘာသို့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည် ပြန်လည် ပြန်လည် ပြန်လည်
အားလုံး ပြုလုပ်ပြီးစီးခဲ့သည်။ ထိုအစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ရန် အစီအစဉ်များ
လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်ပေ။

အနီတို့၏ မိတ်ဆွေ တွန်းပိုးတပ်များမှာ အလွန်အားလုံး ပြုလုပ်ရန်
ရုတ်သိမ်းခြင်းခံရပြီး၊ သူတို့နေရာတွင် နှစ်ကောင်စီသာရှိ နေကြောင်း ပြောသည်။
ကျွန်တော့အတွက် ထွက်ပေါက်ကာ၊ ကျွန်တော်တို့၏ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည်
စစ်မျက်နှာတွင် တွန်းပိုး၏ တပ်ရပ်အချို့ မဟုတ် နှစ်ကောင်စီသာရှိ နေကြောင်း ပြောသည်။
ထိုဒေသမှ ဖြတ်သွားရမည် ဖြစ်လာသည်။

ကျွန်တော်သည် အနီပြိုတော်၏ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည် ပြုလုပ်ရန်
ရှိရာသို့ လျှောက်ခဲ့သည်။ အသိမိတ်ဆွေများသည် သူတို့၏ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည်
ထွက်လာခါ ဦးထုပ်များချွတ် ကျေပမ်းကြပြီး နှစ်ကောင်စီသာရှိ နေကြောင်း ပြောသည်။
မတွေ့ရချေ။ သူသည် အိပ်နေတုန်းပင်ရှိသည်။

“ကျွန်တော့အတွက် လက်တိုက်ရေးရာ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည် အစီအစဉ်
ပြောသည်။

“ကျွန်တော့ ဓါတ်ပုံတွေလဲ ပြုလုပ်ချင်တယ်။” ဟု ပြောကြားပြီး နောက်
ပြောပြန်သည်။

အနီ အကယ်ဒမီမှ ကျောင်းသားများ အားလုံးကို သူတို့၏ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည်
ရောက်ချိန်တွင် ကျောင်းပြန် ရှိကြောင်း ပြောကြားသည်။ သူတို့၏ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည်
နေကြသည်။ ကျွန်တော့ကို ပြုလုပ်ရန် အကျိုးအမြတ် အာဇာနည် ပြုလုပ်ရန်
နှုတ်ဆက်ကြသည်။ ကျွန်တော်သည် သူတို့၏ အကျိုးအမြတ် အာဇာနည် ပြုလုပ်ရန်

ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်သည် သူတို့အတွက် အသက်ရှင်လျက် တွေ့ရသည့် တဦးတည်း
သော နိုင်ငံခြားသား ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်ဟု ကျွန်တော်တေးတောမိသည်။

ငါးရက်ခန့် သွားမိသောအခါ တောင်ပိုင်းရှိ ရွာလေးတရွာသို့ ရောက်
သွားသည်။ ထိုရွာလေးတွင် ကျွန်တော်တို့သည် သုံးရက်ခန့် စောင့်နေရ ပြန်သည်။
ထိုလ ၂၀-ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် တုန့်ပိုးစစ်တပ်များရှိရာသို့ သွားနိုင်ခဲ့သည်။
ငှားခဲသောမြင်းဖြင့် လိုချွမ်းသို့ တရက်ကြာ မြင်းစီးသွားရသည်။ လိုချွမ်းတွင်
ကျွန်တော့အတွက် ကုန်တင်ကား တစီးက စောင့်နေသည်။ နောက်တနေ့တွင်
ကျွန်တော် ဆိန်းဖွေးသို့ ရောက်သွားတော့သည်။

ဒရမ်ပျော်စင်နားသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်သည် ကားကို ရပ်ခိုင်း
ပြီး ဒရမ်တာ ဘေးရှေ့ ခန်းမှ ခုန်ဆင်း၍ နောက်ပိုင်းရှိ ကျွန်တော့အိတ်ကို စစ်သား
တယောက်အား ရှာခိုင်းသည်။ ထိုစစ်သားမှာ တုန့်ပိုး စစ်ယူနီဖောင်းကို ဝတ်ထား
သော်လည်း အနိစစ်သားသာဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့အိတ်ကိုရှာသည် မတွေ့ ဆက်၍
ရှာပြန်သည် မတွေ့။ ကျွန်တော့ စိုးရိမ်စိတ်တို့ လှုပ်ရှားလာသည်။ ကျွန်တော့ အိတ်
ကား ကုန်ကားနောက်ပိုင်းတွင် မရှိသည်မှာ သေချာသည်။ ထိုအိတ်ထဲတွင် မှတ်စု
နှင့် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းစာအုပ် တဒါ ၁၃ ခန်း၊ တပ်နီတော်ကို ပထမဆုံးအနေဖြင့် မှတ်
တမ်းတင် ရိုက်နှိုင်းခဲ့သော ဖလင်လိပ် သုံးဆယ်၊ အနိမဂ္ဂဇင်း သတင်းစာများနှင့်
စာရွက်စာတမ်းပြောက်မြားစွာတို့ ပါသွားသည်။ ထိုအိတ်ကို မတွေ့လျှင်မဖြစ်
ရွာရပေလိမ့်မည်။

ပျော်စင်အောက်တွင် အလုပ်ရှုတ် စိတ်ထိုက်နေစဉ်၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ယာဉ်
ထိန်း ရဲတဦးသည် ကျွန်တော့ကို စိုက်၍ ကြည့်နေသည်။ နောက်ဆုံးတွင်မှ အပြစ်
အပျက် အမှန်ကို သိရသည်။

ကျွန်တို့ကားမှာ တုန့်ပိုးစစ်တပ်၏ သေနတ်ပျက်များ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်
ဟောင်းများကို ထည့်ထားသည့် အထုပ်များကို တင်ခဲ့သည့်ကားဖြစ်သည်။ အစောင့်
ပါလာသည့် သူများက ကျွန်တော့အိတ်ကို မတော်တဆ ရှာဖွေခံရလျှင် ရှာမတွေ့
အောင်ဆိုပြီး၊ အခြားအိတ်များထဲ ထည့်သွင်း ဝှက်ခဲ့သည်ဆို၏။ သို့သော် ကျွန်
တော်တို့ လက်ရှိ ရောက်နေသည့် နေရာနှင့် မိုင် ၂၀-အကွာ ဝှိုးဖြစ်၏။ တဘက်
ကမ်းတွင် ကျွန်တော့အိတ်မှာ အခြား အသုံးမဝင်သည့် အိတ်များနှင့်အတူ အစောင့်
က သတ်ပေပြီး ပစ်ခဲ့သည်ဆို၏။

အချိန်ကား မှောင်စပြုနေပေပြီ။ ကားမောင်းသူက နောက်တနေ့ နံနက်
အထိ စောင့်မည်ဆိုပါလျှင် သွားရောက်ရှာပေးမည်ဟု ပြောသည်။

နက်ဖန်နန်နက်မှတုံလား၊ ထိုအချိန်မှဆိုလျှင် များစွာ နောက်ကျလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်က ကားမောင်းသူကို အမျိုးမျိုး တောင်းပန်ရာ၊ နောက်ဆုံးတွင် သူက သဘောတူခဲ့သည်။ ကားသည် လာလမ်းအတိုင်း မြန်လျှင်ခဲ့သည်။ စိတ်တစောစော ခင်တမောမောနှင့် လိုက်ပါခဲ့ရာ၊ ကံအားလျော်စွာပင် ကျွန်တော့်အိတ်ကို မြန်ကမ်းတွင် ပြန်လည် တွေ့ရလေတော့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ကျွန်တော်၏ တွက်ကိန်းကား မှန်ခဲ့သည်။ နောက်တနေ့ နံနက်မဆိုလျှင် ကျွန်တော့်အိတ်မှာ တွေ့နိုင်လိမ့်မည်မထင်၊ အိတ်ရှာရန်မကုသော အိတ်ရှိမည့် နေရာသို့ပင် ကျွန်တော် အရောက်သွားနိုင်မည်မဟုတ်၊ ဘယ်အထိကြောင့်ဆိုသော် ထိုနေ့နံနက်တွင် ချန်ကေဂျိတ်သည် ဆိန်းဖူးသို့ မပြောဘဲ အရောက်လာခဲ့သောကြောင့် သူ့လေယာဉ် ဆင်းသက်ရာ၊ ဝှိုးမြစ်ကမ်းကို အစောင့်များ ထူထဲစွာချထားပြီး အဝင်အထွက် တားမြစ်၍ ပြစ်သည်။

ချန်ကေဂျိတ် ရောက်လာခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်သည် ပေးစီတန်းကို၎င်း၊ ဂျူဟိုင်းတုန်းကို၎င်း၊ ပတ်တာဝှိုးကို၎င်း၊ ပို၍ အမှတ်ရပီပြန်သည်။ သူတို့သည် လမ်းများပေါ်တွင် လွတ်လပ်စွာ လမ်းလျှောက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ချန်ကေဂျိတ်က ထိုသို့မဟုတ်ချေ။ သူ့အတွက် ဆုငွေထုတ်ထားခြင်းမခံရသော်လည်း ချန်ကေဂျိတ်မှာ သူ့ကိုယ်သူ မိတ်မချ၊ သွားလေရာတွင် အစောင့်များ ထူထဲစွာ ချထားသည်။ သူ့တွင် မြန်သူများ များပြားလွန်းသည်။ သူ့အစောင့်တပ်သားများထဲတွင်ပင် ရန်သူများရှိနေသည်။